

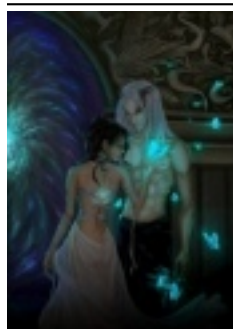
Dược Sư 0 Cấp

Contents

Dược Sư 0 Cấp	2
1. Q.1 - Chương 1: Tẩy Trắng	2
2. Q.1 - Chương 2: Luyện Cấp	5
3. Q.1 - Chương 3: Thành Lập Bang Hội	8
4. Q.1 - Chương 4: Chúng Nhân Bang	11
5. Q.1 - Chương 5: Lam Kiều	14
6. Q.1 - Chương 6: Cầu Hôn	16
7. Q.1 - Chương 7: Hôn Lễ	20
8. Q.1 - Chương 8: Tâm Tư Tương Thông	22
9. Q.1 - Chương 9: Khoảng Thu Nhập Thêm	25
10. Q.1 - Chương 10: Ván Cờ Mới	29
11. Q.2 - Chương 11: Chiến Thiếp	32
12. Q.2 - Chương 12: Trận Đầu	34
13. Q.2 - Chương 13: Tây Uyển	37
14. Q.2 - Chương 14: Âm Toán	41
15. Q.2 - Chương 15: Thành Danh	44
16. Q.2 - Chương 16: Tập Kích	46
17. Q.2 - Chương 17: Phiên Ngoại 1	49
18. Q.2 - Chương 18: Đồng Minh	51
19. Q.2 - Chương 19: Quyết Đấu	55
20. Q.2 - Chương 20: An Bình Ban Đầu	58
21. Q.2 - Chương 21: Sáp Nhập	62
22. Q.2 - Chương 22: Hệ Thống Chủ-khách	66
23. Q.2 - Chương 23: Đồng Cam Cộng Khổ	69
24. Q.2 - Chương 24: Tương Phùng	72
25. Q.2 - Chương 25: Long Cốt	76
26. Q.2 - Chương 26: Sứ Giả	79
27. Q.2 - Chương 27: Khởi Đầu	83
28. Q.2 - Chương 28: Đầu Hàng	86
29. Q.2 - Chương 29: Lửa Trời	90
30. Q.2 - Chương 30: Gặp Nhau	94
31. Q.2 - Chương 31: Rời Thành	98
32. Q.2 - Chương 32: Nghi Ngờ	102
33. Q.2 - Chương 33: Chém Giết	107
34. Q.2 - Chương 34: Huyết Chiến	110
35. Q.2 - Chương 35: Cứu Viện	114
36. Q.2 - Chương 36: Rời Khỏi	118
37. Q.2 - Chương 37: Lao Ngục	122
38. Q.2 - Chương 38: Những Quả Trứng Màu	126
39. Q.2 - Chương 39: Ân Oán	130
40. Q.2 - Chương 40: Trở Về	133
41. Q.2 - Chương 41: Thí Luyện	137

42. Q.2 - Chương 42: Long Câu	140
43. Q.2 - Chương 43: Thác Nước	143
44. Q.2 - Chương 44: Mưa Tháng Bảy	146
45. Q.2 - Chương 45: Giã Trạng	149
46. Q.2 - Chương 46: Lừa Gạt	153
47. Q.2 - Chương 47: Giấc Mơ	157
48. Q.2 - Chương 48: Tài Lang	160
49. Q.2 - Chương 49: Qua Đời	164
50. Q.2 - Chương 50: Chuyện Cũ	167
51. Q.2 - Chương 51: Nghênh Tân	170

Dược Sư 0 Cấp

Giới thiệu

nhân vật chính là một dược sư 0 cấp là lại có thân thủ siêu phàm, thông tinh mọi thứ. Đó chính là D

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/duoc-su-0-cap>

1. Q.1 - Chương 1: Tẩy Trắng

Diệp Ly Ly cảm thấy hứng thú với Thế Giới Giang Hồ này cũng là chuyện mới xảy ra hai ngày nay. Một trận nhông nhèo, uy hiếp, vừa đâm vừa xoa, cuối cùng cũng chiếm được một tài khoản có level cao đến khiến cho người ta vừa thán phục vừa sợ hãi từ em trai thân yêu!

Cô vốn cũng không ngờ rằng em trai của mình lại hào phóng như vậy. Nó cười đến vẻ mặt bình thản, còn nói chỉ cần chị hai vui vẻ, một cái acc nhỏ thì có đáng gì.

Thế Giới Giang Hồ ra đời cũng hơn hai năm rồi, bang hội từ lớn tới nhỏ cũng rất nhiều mà nổi danh nhất chính là Thiên Lý Sơn Trang, Lam Kiều, Thiết Huyết Quân Đoàn, có trên dưới cả ngàn người.

Diệp Ly Ly mở giao diện cơ bản của nhân vật ra, mở danh sách bang hội, cuối cùng lại phát hiện cái gì cũng không có. Xem ra thằng em trai của cô không để tâm lắm vào tài khoản này, chỉ lo đánh quái thăng cấp. Tuy nhiên cái kỹ năng gì đó kia lại có trình độ cao đến không hợp lẽ thường. Diệp Ly Ly cảm thấy rất hài lòng.

Thế nhưng Diệp Ly Ly rất nhanh đã phát hiện ra, thằng em của cô không chỉ không để tâm vào tài khoản này đơn giản như vậy...

[Phụ cận] Nhìn kìa, đó không phải là Không Phải Dược Sư sao?

[Phụ cận] Không Phải Dược Sư? Ồ ta còn dám xuất hiện à? Thiên Lý Sơn Trang cùng Lam Kiều không phải đang tróc nã ả ta sao?

[Phụ cận] Xem ra là ả ta ỷ vào thuật trị liệu có kỹ năng cao, cho nên không để lệnh tróc nã của những bang hội lớn vào mắt đây mà.

Kênh thế giới hã hê thảo luận, cũng có kẻ nhiều chuyện đã báo tọa độ của Diệp Ly Ly cho người của Thiên Lý Sơn Trang cùng Lam Kiều. Diệp Ly Ly chỉ lo chăm chú xem túi đồ của mình, hoàn toàn không biết nguy hiểm đang từng bước một đến gần.

Rất nhanh, bang chúng của các bang hội lớn đang phân tán khắp nơi đã dần dần tề tụ lại vị trí của Diệp Ly Ly.

[Phụ cận] Viêm Hỏa: Này, ta và người tốt xấu gì cũng coi như đã từng quen biết, không đến nỗi ngay cả ta mà người cũng vờ như không thấy chứ?

Một chiến sĩ tóc đỏ vác thanh đại đao từ trên nóc nhà nhảy xuống, ung dung cười cười với mọi người xung quanh. Sau đó hắn ta vung đao chỉ vào Diệp Ly Ly, cất tiếng trên kênh thế giới.

[Thế giới] Viêm Hỏa: Tên cấp 50 này đã bị trang chủ chúng ta ngấm trúng rồi, các người mau tản ra chỗ khác đi.

Thế Giới Giang Hồ có Gầm Rống Sơn Trang, Trúc Tía Sơn Trang, Yêu Nghiệt Sơn Trang, ... Nhưng nhắc đến trang chủ, người đầu tiên được nghĩ đến tuyệt đối là đệ nhất server Minh Nguyệt Thiên Lý. Thiên Lý Sơn Trang của hắn ra đời từ những ngày đầu tiên Thế Giới Giang Hồ được open beta đến giờ. Bang hội có số lượng bang chúng nhiều nhất, đội hình cường hãn nhất, chỉ riêng bảng xếp hạng Top 10 cao thủ thì cũng đã có sáu vị.

Bang chúng Thiên Lý Sơn Trang nghe thấy lời chiến sĩ tóc đỏ nói liền lập tức tản ra, mà bang chúng của Lam Kiều lại không dễ dàng phối hợp như vậy. Lam Kiều luôn bị Thiên Lý Sơn Trang đè đầu cưỡi cổ, oán hận vốn đã được chất chứa từ lâu, đương nhiên sẽ không nghe lời tên chiến sĩ tóc đỏ đó nói. Bang chúng Lam Kiều vẫn dằng dằng sát khí nhìn trừng trừng Diệp Ly Ly.

Cảm thấy không khí ngừng trệ ở bốn phía, cho dù thần kinh của Diệp Ly Ly có cứng rắn như nào thì cũng đến lúc nên tỉnh ngộ rồi. Suy suy nghĩ nghĩ cả buổi, cô mới nhớ thì ra thằng em trai lười biếng cho nên mới thuận tay đặt cho tài khoản này cái tên rất kiêu - Không Phải Dục Sư...

Thiên Lý Sơn Trang cùng Lam Kiều, Diệp Ly Ly niệm niệm hai lần, chợt nhận ra mình hoàn toàn không quen. Cô cười tủm tỉm mà rút cây kiếm gỗ dành cho tân thủ ở ô cuối cùng trong túi đồ, chỉ vào nhân vật chiến sĩ tóc đỏ kia, đồng thời nói trên kênh thế giới.

[Thế giới] Không Phải Dục Sư: Các vị huynh đài, bất luận trước kia ta cùng các người có ân oán gì thì từ hôm nay trở đi, quá khứ cũng sẽ thành quá khứ..."

Bịch bịch bịch, phía trước người ngã đầy trên đất, chỉ còn lại vài nhân vật "gặp nguy không loạn" mở to nhìn cái tên Không Phải Dục Sư trước mắt.

[Thế giới] Vô liêm sỉ thường ngày của ả ta đâu rồi?

[Thế giới] Bản mặt dày thường ngày của ả ta đâu rồi?

Kênh thế giới lập tức đều là một mảnh nghi ngờ.

Tuy rằng thao tác của Diệp Ly Ly vẫn chưa thành thực, nhưng vẫn thừa dịp khoảng thời gian ngắn mọi người đang kinh ngạc mà lấy một đồng thuốc bột, không quan tâm đến tên gọi, nhanh chóng vung đầy trời.

[Phụ cận] Mẹ nó! Trúng độc!

[Phụ cận] Máu giảm quá nhanh!

[Phụ cận] Mẹ kiếp, kỹ năng mất hiệu lực rồi! Không Phải Dục Sư trời đánh, lão tử tẩy trắng người!

Trong lúc nhất thời, tiếng chửi rửa nổi lên bốn phía. Diệp Ly Ly cũng thừa dịp hỗn loạn mà nhảy ra khỏi vòng vây của bang chúng Lam Kiều.

[Phụ cận] Viêm Hỏa: Vẫn vô sỉ như xưa.

Một câu trêu tức đột nhiên xuất hiện trên kênh phụ cận đang hỗn loạn. Liếc nhìn lại, chiến sĩ tóc đỏ đã yên lặng đứng trên mái hiên chờ Diệp Ly Ly chui đầu vào lưới.

Ý vào level cao, thân pháp nhanh, nhưng ý định bay lên mái hiên rồi chuồn đi của Diệp Ly Ly đã nhanh chóng bị dẹp bỏ. Cô đánh ra một đồng emotion tươi cười.

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Vị đại ca kia, ta thật không phải là Không Phải...”

Đã quen với trình độ nói dỏc của Không Phải Được Sư, cho nên chiến sĩ tóc đỏ cũng không thêm quan tâm đến cô. Hắn ta chỉ đứng ở đó ngăn chặn đường chạy của cô.

Nhận thấy hỗn loạn bên dưới dần dần ổn định lại, rất nhanh sẽ có người phát hiện ra hướng bỏ chạy của mình, Diệp Ly Ly mắng thầm em trai thân yêu mấy trăm lần. Muốn hãm hại chị gái thân sinh cũng không nên làm như vậy chứ, tốt xấu gì thì cái tài khoản này cũng cho chính nó tân tân khổ khổ luyện ra. Diệp Ly Ly lại không biết em trai mình chính là “lão thành cách mạng” của game online cũng không dám nhào vào cái tài khoản này, bởi vì cừu nhân thật sự rất nhiều.

Ngay lúc Diệp Ly Ly đang xuất thần, một đàn bướm hồng đột nhiên lượn xuống từ trên mái hiên. Một bóng dáng màu đen xuất hiện giữa đàn bướm hồng đó, mái tóc đen nhánh, cầm trong tay một thanh trường kiếm phát sáng. Mặc dù nói trong trò chơi đi tới đi lui chỉ gặp vền vện vài bộ dáng, nhưng người này thoạt nhìn dường như rất được công ty phát hành game ưu ái.

Minh Nguyệt Thiên Lý!

Cũng không phải trên đầu hắn có khắc tên, mà là nhờ kênh phụ cận đang không ngừng lên tiếng thán phục khiến cho Diệp Ly Ly biết được thân phận người trước mắt này. Lúc này lại nghe tên chiến sĩ tóc đỏ nhẹ nhàng thở ra.

[Phụ cận] Viêm Hỏa: Trang chủ, cuối cùng người cũng đến rồi. Ta giao người lại cho người đó!

Tuy Thế Giới Giang Hồ không có chế độ biểu lộ cảm xúc của người chơi, nhưng Diệp Ly Ly vẫn có thể cảm nhận rõ ràng đôi mắt kia đang nhìn mình, khiến cho cô có chút sợ hãi. Cô liền đánh ra một đồng khuôn mặt tươi cười.

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Ta không phải... Không Phải...

Còn chưa đánh đủ câu, chỉ thấy trên màn lóe lên một tia sáng. Cấp bậc cao của Không Phải Được Sư cứ như vậy bị đập xuống chỉ trong một giây, ngay cả cơ hội phản ứng cũng không có.

Dường như là cần làm một nhiệm vụ gì đó, thẳng em họ Diệp thân yêu của cô lại đặt chế độ tự động hồi sinh tại chỗ. Cho nên Diệp Ly Ly vừa ngã xuống sau 30 giây, lại tự động xuất hiện tại chỗ đó lần thứ hai. Nhân vật áo đen tóc đen kia vẫn còn đứng ở đó, phía sau hắn ta là tên chiến sĩ tóc đỏ đang nhìn cô với ánh mắt thương hại.

Diệp Ly Ly nuốt nước miếng, nhớ tới ngay từ đầu tên chiến sĩ tóc đỏ đã nói một câu: “Tên cấp 50 này đã bị trang chủ chúng ta ngắm trúng rồi”. Người này sẽ không thật sự rãnh rỗi đứng đây đánh cô từ được sư cấp 50 trở về 0 cấp đó chứ?

Đang định lên kênh thế giới giải oan vài câu, ánh sáng quen thuộc lại lần nữa xuất hiện...

Không Phải Được Sư, cấp 48!

Không Phải Được Sư, cấp 47!

Không Phải Được Sư, cấp 46!

Ánh sáng!

Ánh sáng!

Diệp Ly Ly trơ mắt nhìn cấp độ của mình giảm dần, lập tức nhớ tới lời dặn của em trai là khi gặp khó khăn hãy chạy đi tìm GM (1). Thừa dịp vài giây chờ hồi sinh, cô gửi tin nhắn trách cứ đến cho GM. Thế nhưng cho đến khi một tia sáng quen thuộc lại xuất hiện, cô mới nhận được tin nhắn hồi âm đọc mà muốn nôn ra máu.

(1) GM: Game Master, là người điều chỉnh server, quản lý tài khoản game.

[Hệ thống] GM-1: Thắng làm vua, đây chính là cốt lõi của giang hồ. Mặc khác theo ghi chép, số lần tài khoản Không Phải Được Sư lừa gạt người khác đã không thể đếm bằng số. Từ các cao thủ trên giang hồ cho tới người chơi cấp thấp, ngay cả nhiệm vụ hay NPC cũng không tha. Bảo trọng!

2. Q.1 - Chương 2: Luyện Cấp

Cao thủ một thời Không Phải Được Sư thoáng một phát đã trở về vị trí tân thủ. Diệp Ly Ly ngây ngốc, tự hỏi em trai thân yêu nhà mình sau khi biết có thể phát điên hay không.

Minh Nguyệt Thiên Lý nhìn thấy Diệp Ly Ly từ cấp 50 trở về cấp 0, cũng thu kiếm lại. Nhân vật Không Phải Được Sư này từ nay trở đi cũng chẳng khác gì biến mất khỏi Thế Giới Giang Hồ.

Diệp Ly Ly đứng lên, bình tĩnh khoác lên người bộ trang phục tân thủ, lên tiếng hỏi:

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Giết xong rồi sao?

Minh Nguyệt Thiên Lý không nói, một lúc lâu sau mới hỏi lại:

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Người không phải là Không Phải?

Diệp Ly Ly đau xót đánh ra một emotion gật đầu.

Minh Nguyệt Thiên Lý đột nhiên cười cười, gửi đến một mật âm. Diệp Ly Ly xem liền thấy hần nói với giọng điệu thành khẩn, ngôn từ ôn hòa chân thành tha thiết, hoàn toàn khác biệt như trời cao so với vực thẳm, khiến cho cô nhất thời không thích ứng nổi.

Chiến sĩ tóc đỏ cũng nghi hoặc nhìn tới nhìn lui hai người đang có những biểu hiện quỷ dị. Thế Giới Giang Hồ vẫn chưa có chế độ biểu lộ biểu cảm của nhân vật, cho nên không ai có thể đoán ra bọn họ đang làm gì.

Minh Nguyệt Thiên Lý gửi đến một mật âm thứ hai:

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Vì đền bù tổn thất, ta sẽ kéo ngươi đi luyện lại 50 cấp.

Diệp Ly Ly tiếp tục ngây ngốc.

Hệ thống truyền đến tin tức, Minh Nguyệt Thiên Lý đưa ra lời mời tổ đội, [Đồng ý] hay [Từ chối].

Diệp Ly Ly nghiêng răng nghiêng lợi, chém người ta trở về 0 cấp rồi đưa đi luyện cấp để đền bù lại là xong sao?

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Không cần.

Chọn [Từ chối], âm thầm thề vào một ngày nào đó, cô nhất định phải chém chết tên Minh Nguyệt Thiên Lý này. Tuy nhiên, cũng có vẻ hơi khó khăn một chút...

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Thật?

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Thật!

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Vậy thì xong.

Minh Nguyệt Thiên Lý vung tay lên, đàn bướm trên trời được thu hồi vào trong tay áo. Hần ta xoay người biến mất khỏi mái hiên, gọn gàng linh hoạt như đã biết trước rằng Diệp Ly Ly sẽ không đáp ứng. Chiến sĩ tóc đỏ cuối cùng liếc nhìn cô một cái, sau đó đi tới vỗ vỗ vai cô, nói:

[Phụ cận] Viêm Hỏa: Huynh đệ, người làm nhân yêu cũng thôi đi, thế nhưng còn muốn đến trêu chọc trang chủ bọn ta, vậy thì chúng tớ đòi người đã tận rồi!

Sau đó lại tặng thêm một câu:

[Phụ cận] Viêm Hỏa: Ném bỏ tư tình ra ngoài mà nói, thật ra ta còn rất hâm mộ người đấy! Đừng sợ, lại đi luyện cấp một lần nữa, 18 năm sau sẽ trở thành anh hùng hảo hán... Tuy nhiên ta khuyên người nên xóa acc đi là vừa bởi vì trang chủ đã nói, gặp người một lần liền giết người một lần. Chẳng lẽ người không còn acc nhỏ nào khác sao?

Diệp Ly Ly nói:

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Cảm ơn đã thông báo, nhưng đúng là ta không có acc nhỏ T_T.

Chiến sĩ tóc đỏ trầm mặc nửa ngày, cảm thấy mình có nói thêm cái gì nữa cũng chỉ là tự châm chọc chính mình. Hắn ta chỉ phát phát tay, nói:

[Phụ cận] Viêm Hỏa: Ta đi trước.

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: ... Không tiễn.

Diệp Ly Ly đưa mắt nhìn đám đông đang dần giải tán như chim thú rã bầy, chỉ ung dung ngồi trên nóc nhà lục lọi túi đồ của mình. Các trang bị cao cấp đều bị đánh văng ra ngoài, bên trong túi đồ cũng còn nhiều thứ nhưng cũng chỉ là một màu xám tro - cấp độ không đủ, không cách nào mặc vào.

Mở đến ô kỹ năng, Diệp Ly Ly kinh ngạc phát hiện hai kỹ năng luyện được và luyện độc không có rút cấp. Thì ra em trai họ Diệp đáng yêu nhận được phần thưởng của nhiệm vụ ẩn tàng, cho nên mới có thể không chút gian nan luyện tài khoản đến cấp bậc này, không những thế mà còn lừa gạt một đồng cao thủ trong Thế Giới Giang Hồ. Nếu như không phải mấy cái tên bị lừa kia vô tình nhắc tới Không Phải Được Sư, đồng thời nhanh tay hack máy tính của nó thì làm sao phát hiện được thằng em trai cô chính là nhân yêu trong truyền thuyết chứ. Đương nhiên, một đồng chuyện thị phi rồi rắm sâu bên trong Diệp Ly Ly cũng không biết, nhưng kỹ năng không bị mất đương nhiên cô là người vui vẻ nhất.

Có thể xác định cái tay hacker kia, mặc dù tra ra thằng em họ Diệp là con trai đây nhưng vẫn không có tra được thân phận thật sự của nó, nếu không một đám acc nhỏ còn lại của nó cũng không còn đường lẫn lộn nữa.

Danh sách bạn hữu đột nhiên sáng lên, Diệp Ly Ly mở ra xem thì nhìn thấy một cái tên Tài Lang gửi tin nhắn riêng tới.

[Mật âm] Tài Lang: Không Phải, chú không sao chứ?

“...” Diệp Ly Ly cảm lạnh trong ghen ngào.

[Mật âm] Tài Lang: Minh Nguyệt Thiên Lý thật sự giết chú về cấp 0?

“...”

[Mật âm] Tài Lang: Đến dốc núi phía bắc Hàm Dương đi, anh đây kéo chú đi luyện cấp!

“...”

[Mật âm] Tài Lang: Thằng nhóc nhà người bị giết đến á khẩu rồi hả?

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Tôi không phải là Không Phải...

Xem ra người nọ biết rõ thằng em họ Diệp của cô, cho nên Diệp Ly Ly mới phải giải thích.

Tài Lang trầm mặc nửa ngày, dường như là đang liên hệ với thằng nhóc kia. Thật lâu sau mới trả lời:

[Mật âm] Tài Lang: Em trai của cô mấy hôm nay không rảnh online, đến dốc núi phía bắc Hàm Dương đi, tôi kéo cô đi. Tọa độ là 17,83

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Ừ. Tọa độ là cái gì?

Tài Lang đầu hàng.

[Mật âm] Tài Lang: ... Cô đang ở đâu, tôi tới đưa cô đi.

Tốc độ của Tài Lang nhanh đến không tưởng, chỉ hai phút sau đã xuất hiện trong tầm mắt của Diệp Ly Ly. Sở dĩ cô nhận ra hắn cũng chỉ vì... toàn thân hắn quả nhiên cũng giống như tên, lông lảnh đến chói mắt.

Chiếc áo giáp trông có vẻ nhẹ nhàng lại lấp lánh ánh bạc, tọa kỵ là một chú Kỳ Lân từng khiến cho giang hồ oanh động một hồi. Thế cho nên khi hần xuất hiện ở thành Bình Tuyền liền dẫn đến một loạt tiếng thán phục xen lẫn sợ hãi.

Tài Lang, cấp 46, chiến sĩ, mặc áo giáp Nguyệt Dạ Chi Linh, vũ khí là một thanh giáo Trảm Long, tọa kỵ Hỏa Kỳ Lân. Diệp Ly Ly liếc nhìn, trang bị trên người Tài Lang đều đứng hàng cao thủ, hơn nữa, mỗi trang bị đều mang thuộc tính cơ bản còn kèm theo cả thuộc tính đặc biệt. Cái này... Diệp Ly Ly mở ra cửa sổ nhân vật của mình, nhìn thấy thuật giám định... 50 cấp, cũng không có rút cấp.

[Mật âm] Tài Lang: Không Phải?

Tài Lang ung dung nhảy xuống từ lưng Hỏa Kỳ Lân bên trên nhảy xuống, thiếu chút nữa đã không nhận ra nhân vật Không Phải Được Sư này. Lần online trước vẫn là trang bị cao cấp đầy người, bây giờ chỉ có bộ Bồ Y bằng rơm cùng thanh kiếm gỗ, thật sự không quen mắt cho lắm.

Diệp Ly Ly không có ý định giải thích nhiều với hần, chỉ đánh ra một khuôn mặt tươi cười.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Bạn nhỏ Tài Lang, chúng ta đi đâu đây?

Tài Lang nhìn thấy động tác dó của Diệp Ly Ly. Kiểu nói chuyện kia rõ ràng tưởng hần là một thằng nhóc nhỏ tuổi. Mặc dù có chút khó chịu nhưng hần cũng không giải thích.

[Mật âm] Tài Lang: Rừng rậm Bình Tuyền, chỗ đó quái vật dày đặc, cấp độ cũng thích hợp để luyện cấp. Lát nữa cô cứ đứng một bên, không cần phải ra tay, tôi giúp cô lên cấp đã rồi hãy tự mình đánh quái.

Diệp Ly Ly gật gù đầu, lại nghĩ trong trò chơi sẽ không nhìn thấy động tác này, vì vậy đánh ra một khuôn mặt tươi cười.

Sau khi tổ đội, Hỏa Kỳ Lân rất nhanh đã dẫn bọn họ tới rừng rậm Bình Tuyền. Tài Lang không nói hai lời đã bắt đầu giết quái. Cũng mới chơi Thế Giới Giang Hồ, Diệp Ly Ly tò mò đi đi lại lại, cúi đầu nhìn một bụi thảo dược trong bụi cây, hoàn toàn không nhìn thấy sau lưng có một đám quái vật đang tiến đến.

Bên này Tài Lang đang chuyên tâm giết quái, đột nhiên nhìn thấy Diệp Ly Ly chạy tới chỗ hần, phía sau kéo theo một đám quái không dưới 30 con có đẳng cấp cao.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Tài Lang, cứu mạng!

“ ... ”

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Bạn nhỏ Tài Lang!

[Mật âm] Tài Lang: Tôi giết không nổi.

Liếc qua, Tài Lang dùng giọng điệu lạnh nhạt trả lời, trong lòng hiển nhiên đã có tính toán.

Chỉ thấy một tia sáng tím lướt qua, hệ thống phát ra tin tức:

[Hệ thống] Bạn hữu của bạn – Tài Lang đã sử dụng [Phù về thành], hiện đang ở thành Bình Tuyền.

[Mật âm] Tài Lang: Cấp độ của cô quá thấp, không dùng [Phù về thành] được.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Vậy tôi làm sao trở về tìm bạn?

[Mật âm] Tài Lang: Nhìn thấy đám quái sau lưng cô không?

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Thấy...

[Mật âm] Tài Lang: Hệ thống suy nghĩ cho những tân thủ đi nhằm vào khu vực quái có cấp độ cao, cho nên có chế độ dành cho người chơi có thể lựa chọn điểm hồi sinh. Bây giờ cấp độ của cô không cao, cứ để chúng nó giết một lần liền có thể trở về thành. Tôi ở thành Bình Tuyền chờ cô.

“ ... ”

Ánh sáng lóe lên, Diệp Ly Ly đáng thương liền bị mưu sát lần thứ năm mươi một trong ngày hôm nay.

3. Q.1 - Chương 3: Thành Lập Bang Hội

Tài Lang trở về thành Bình Tuyền chờ Không Phải Dục Sư, qua cả buổi mới nhận được tin nhắn:

[Mật âm] Không Phải Dục Sư: Khu thương nghiệp Vồng Xuyên là chỗ nào?

Cái này đương nhiên là do kẻ mới vào giang hồ Diệp Ly Ly hỏi rồi. Trong Thế Giới Giang Hồ, người nào không biết khu thương nghiệp Vồng Xuyên là trung tâm bang hội, là nơi để thành lập một bang hội, thăng cấp bang hội, đồng thời cũng là nơi thông thương giao nhận bạc cùng nhận nhiệm vụ. Tuy nhiên điều kiện đầu tiên là người chơi cần phải có lệnh bài thành lập bang hội cùng lệnh bài thăng cấp. Thường thì những vật này dù có giết mấy trăm con boss cũng không rơi được một thứ, cho nên chúng là một trong những vật được đưa ra bán đấu giá, dù có tiền cũng không mua được.

[Mật âm] Tài Lang: Cô đang ở khu thương nghiệp Vồng Xuyên?

[Mật âm] Không Phải Dục Sư: Tài Lang, tôi quyết định không luyện cấp nữa, hắc hắc.

[Mật âm] Tài Lang: ?

[Mật âm] Không Phải Dục Sư: Tôi sẽ đến khu thương nghiệp Vồng Xuyên... THÀNH LẬP BANG HỘI.

Không Phải Dục Sư vốn có một tấm lệnh bài thành lập bang hội cùng với lệnh bài thăng cấp, tiền thì bán đại vài thứ trang bị cũng đủ rồi. Diệp Ly Ly được tận mắt nhìn thấy hai bang hội lớn người đông thể mạnh, đương nhiên cũng hiểu rõ bản thân lẻ loi một mình rất khó thực hiện được chí lớn... chém chết Minh Nguyệt Thiên Lý.

Tài Lang choáng váng. Không Phải Dục Sư có địch nhân khắp thiên hạ, thành lập bang hội ai sẽ tham gia? Quả thật là lãng phí nhân lực cùng tài nguyên. Thế nhưng khi hắn chạy tới khu thương nghiệp Vồng Xuyên thì đã muộn rồi. Diệp Ly Ly đang cầm lệnh bài ghi danh bang hội đứng ngoài cổng cười khanh khách chờ hắn.

[Mật âm] Không Phải Dục Sư: Tiếp theo phải đến gặp Bùi tiên sinh ở thung lũng Trúc Châu Hoa nhận nhiệm vụ thành lập bang hội. Bạn nhỏ Tài Lang, bạn cũng tham gia đi.

Diệp Ly Ly giống như đã tiến vào trạng thái mê man, Tài Lang nhất thời có chút không thích ứng kịp, mất một lúc lâu sau mới phản ứng.

[Hệ thống] Tài Lang đã gia nhập Chúng Nhân Bang.

[Mật âm] Tài Lang: ... Thật sự là một cái tên dễ hiểu.

[Mật âm] Không Phải Dục Sư: Quá khen, quá khen!

[Mật âm] Tài Lang: ...

[Mật âm] Không Phải Dục Sư: À mà... thung lũng Trúc Châu Hoa kia đi như thế nào?

Quả nhiên vẫn là trạng thái của người mới. Tài Lang thở dài, chấp nhận số mệnh đi phía trước dẫn đường.

Vồng Xuyên có đường thông tới thung lũng Trúc Châu Hoa, chỉ cần ngồi thuyền sẽ đến nơi rất nhanh. Tại sao Tài Lang không cười Hỏa Kỳ Lân? Một là không thể ngồi cùng tọa kỵ với Diệp Ly Ly. Hai là tọa kỵ này thoát nhìn có vẻ uy phong, đáng tiếc thật sự không quá hữu ích, thể lực tiêu hao cũng rất lớn, cho nên dù cho Tài Lang có là phú thương đi chăng nữa thì cũng chỉ là ngẫu nhiên lấy ra đùa nghịch một chút thôi.

Thung lũng Trúc Châu Hoa cũng giống như tên, từng khóm lớn trúc xanh bao quanh thung lũng đầy hoa. Dòng sông Vồng Xuyên chậm rãi chảy xuôi, màu xanh của trúc phản phát trên mặt nước khiến cho người ta cảm thấy yêu thích cùng ung dung. Một chiếc thuyền nhỏ nhẹ trôi, đầu thuyền có một thư sinh áo trắng đứng đó, chỉ là tấm lưng kia có sự phong lưu nho nhã nói không nên lời. Còn có một người ôm đàn tỳ bà, nhẹ khảy dây đàn, nhất thời chim bay cá lượn, gió mát trúc thanh, khiến cho lòng người tràn đầy vui sướng.

[Mật âm] Tài Lang: Người áo trắng kia chính là Bùi tiên sinh. Thằng nhóc nhà ngươi thật tốt số, có thể đụng phải hắn cùng bằng hữu. Lúc này nhiệm vụ cũng sẽ đơn giản hơn rất nhiều, mà phần thưởng lại phong phú.

Tài Lang hưng phấn nói.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: ... Tôi không phải thằng nhóc đó! =.=

[Mật âm] Tài Lang: ... Thối quen.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: NPC (1) còn bận chuyện gì mà không đến giao nhiệm vụ?

(1) NPC: Non-Player Character, là những nhân vật đc thiết kế sẵn trong game để hỗ trợ người chơi.

[Mật âm] Tài Lang: Đương nhiên từ lúc rất nhiều NPC bị lừa, hệ thống đã chỉnh chỉ số thông minh của NPC lên gấp hai lần. Thật không biết tên trâu bò đó đã làm như thế nào mà NPC bị lừa gạt đều là người trông coi nhiệm vụ được sư, có đánh chết nó cũng không chịu khai ra.

Thằng nhóc kia đương nhiên sẽ không chịu nói. Bây giờ những tên chuyên môn nhắm vào BUG (2) của hệ thống game để kiếm chút không phải là hận chết nó sao? Nói ra còn không bị quần ẩu mới là lạ. Tuy nhiên, lúc này cũng chẳng khác nào đã bị quần ẩu...

(2) BUG: Theo tiếng Anh là “con bọ”, nghĩa là có thể lợi dụng những lỗi nhỏ nhặt của một chương trình để can thiệp vào nó. Trong game online, người chơi thường lợi dụng BUG để hack game.

Diệp Ly Ly nhớ tới cái cảm giác muốn nôn ra máu mà khóc không ra nước mắt do tên GM kia mang lại.

Diệp Ly Ly cùng Tài Lang rất thức thời chờ bọn họ tấu hết một khúc nhạc. Tên thư sinh áo trắng kia khá sắc xảo, hắn ta quay đầu lại cười cười với hai người.

[Hệ thống] Bùi tiên sinh: Ta với Vương huynh nhất thời cao hứng, thất lễ hai vị khách nhân rồi.

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Đâu có, đâu có.

Chưa từng thấy một NPC khách khí như vậy, Diệp Ly Ly cũng giả vờ giả vịt chấp tay. Những động tác này cũng được hệ thống thiết lập, làm cũng rất thuận tay, đến nỗi giang hồ lão luyện như Tài Lang cũng đen mặt đứng bên cạnh.

[Hệ thống] Bùi tiên sinh: Hai vị tới nhận nhiệm vụ sao?

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Đúng vậy.

Thư sinh áo trắng lấy ra một quyển sách trong tay áo, tiếc nuối nói:

[Hệ thống] Bùi tiên sinh: Nhiệm vụ đơn giản nhất ở đây cũng phải cần bốn người trong một tổ đội, hơn nữa nhiệm vụ này vẫn phải cần sự phối hợp của một tổ đội người chơi khác, chỉ sợ các ngươi vẫn không thể nhận được.

Diệp Ly Ly nhìn qua Tài Lang.

[Phụ cận] Tài Lang: Hoàn toàn chưa từng nghe thấy một bang hội nào chỉ có hai thành viên.

Tâm tình của thư sinh áo trắng hiển nhiên vô cùng tốt, cười nói:

[Hệ thống] Bùi tiên sinh: Sắp tới ta với Vương huynh muốn đi ra ngoài một chuyến, các ngươi có quay lại chắc cũng sẽ không gặp được bọn ta. Như vậy đi, trước tiên các ngươi cứ nhận nhiệm vụ rồi lại đi tìm người, dù sao cho dù có nhận mà nhân số không đủ cũng không thể làm được nhiệm vụ, nhận sớm hay muộn cũng như nhau cả thôi.

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Được.

[Hệ thống] Nhiệm vụ thành lập bang hội được nhận: {Lùng bắt đạo tặc Như Phong}.

Bởi vì điều kiện không đủ nên vẫn không thể kiểm tra nội dung nhiệm vụ, vật phẩm ban thưởng cũng là một màu xám, chỉ có thể nhìn thấy tên {Lục Huyền Cẩm}.

Diệp Ly Ly và Tài Lang vô cùng giả tạo chấp tay cáo biệt, lưu lại hai NPC bỗng dưng mỉm cười quỷ dị.

Người ôm đàn tỳ bà nói: “Không thể tưởng được, Bùi huynh lại thù dai như vậy đây. Nhiệm vụ kia thật không đơn giản”

Thư sinh áo trắng cười cười, nói: “Đâu có đâu có, bình sinh ta tuyệt đối không thích so đo những chuyện vật vãnh này. Nhiệm vụ kia chỉ là đánh rớt chút điểm kỹ năng của trang bị mà thôi, về phần rớt cấp, năng ta lại không có cấp nha...”

Có thể mất đều sẽ mất, còn nói không thù dai?

Nếu như cậu em họ Diệp có mặt ở đây lúc này, nhất định có thể nhận ra cái người thư sinh áo trắng này là đối tượng sư phụ được sư đầu tiên “được” tài khoản Không Phải Được Sư lừa gạt từ sau khi rời núi. Sau khi hệ thống được nâng cấp, NPC này rốt cuộc cũng có danh tiến về lẫn lộn, được phân làm người trông giữ thung lũng Trúc Châu Hoa. Được rất nhiều người chơi đến nịnh bợ, không cần phải ngồi trong nơi thâm sơn cùng cốc dạy bảo tân thủ nữa. Chỉ số thông minh cùng trình độ gian thương được nâng cấp cũng khiến cho hẳn ta nhận ra Không Phải Được Sư chính là đầu sỏ khiến cho hẳn bị các NPC khác chế nhạo. Lúc này Diệp Ly Ly tự đưa mình tới cửa, hẳn ta đương nhiên sẽ không khách khí.

Diệp Ly Ly không hề biết rằng mình sẽ bị trả thù thay cho cậu em trai thân mến, chỉ một lòng lôi kéo Tài Lang đi tìm người. Vừa mới vào thành Bình Tuyền không bao lâu thì có một thiếu nữ mặc một bộ y phục xinh đẹp của nữ pháp sư chạy tới chỗ Tài Lang. Tài Lang còn chưa kịp phản ứng thì cô gái kia đã nói ra một dãy như súng liên thanh:

[Phụ cận] Liễu Như Phi Phi: Huynh là Tài Lang? Huynh là Tài Lang đệ nhất trang bị của toàn server? Không ngờ có thể nhìn thấy huynh ở chỗ này! Huynh là thần tượng của muội đó! Muội chơi Thế Giới Giang Hồ cũng là vì huynh. Trên diễn đàn, những bảng xếp hạng vũ khí, cao thủ, mỹ nhân cùng kỹ năng của huynh muội đều đọc đi đọc lại nhiều lần. Hay là huynh giới thiệu qua một loạt trang bị của mình uội đi, trông rất đẹp trai nha!

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: ...

[Phụ cận] Tài Lang: ...

Tiền diễn đàn cùng tiền trong trò chơi của Thế Giới Giang Hồ đều có giá trị. Tài Lang viết một bảng xếp hạng trang bị trên diễn đàn game để buôn bán kiếm tiền, do vậy những lúc hẳn chuyên tâm luyện cấp nhưng tiền vẫn tuôn ào ào vào trung túi hẳn, trang bị bán được bộ này thì lại có bộ khác thế vào.

Ánh mắt Diệp Ly Ly nhìn Tài Lang có chút xấu xa, sau đó cô mỉm cười ẩn xuống nút mời thành viên trong tổ chức bang hội.

[Hệ thống] Liễu Như Phi Phi đã gia nhập Chúng Nhân Bang.

[Bang hội] Không Phải Được Sư: Ổn rồi, chỉ còn một người nữa.

Diệp Ly Ly mặc kệ thái độ choáng váng của Tài Lang, tự đưa ra quyết định.

Tài Lang đáng thương bị Liễu Như Phi Phi oanh tạc theo một đoạn đường dài, cho đến khi Diệp Ly Ly nhìn thấy mục tiêu kế tiếp, lỗ tai mới có thể thanh tịnh lại.

Mục tiêu kia chính một vị pháp sư mặc áo bào tím. Diệp Ly Ly xem thử thông tin cấp bậc của hẳn, lại chỉ thấy trống rỗng. Người này tuyệt đối là đẳng cấp cao đến không hợp lẽ thường! Diệp Ly Ly hai mắt tỏa sáng.

Nhìn thấy người nọ đang đứng cạnh quầy hàng của người chơi lựa chọn tinh thạch, dường như định chuẩn bị khảm nạm pháp trượng để nâng cao thuộc tính. Vũ khí trong Thế Giới Giang Hồ có thể do người chơi tự nâng cấp, đương nhiên kỹ năng phải đủ cao. Ngoài ra còn có thể tự tạo ra thần khí, nhưng trước mắt còn chưa nghe nói có ai đã dày công tôi luyện kỹ năng kia đến trình độ như vậy.

Kênh phụ cận truyền đến đoạn hội thoại kịch liệt trả giá, tuy nhiên tình huống đúng là đang nghiêng về phía pháp sư áo bào tím. Cuối cùng hẳn cũng có thể dùng giá chỉ bằng một phần năm giá gốc để mua khối

Tử Tinh thạch thượng đẳng kia. Diệp Ly Ly thầm tán thưởng từ trong nội tâm, quả thật khó có thể biểu đạt bằng ngôn ngữ thông thường. Diệp Ly Ly hi vọng xa vời nhấn nút mời thành viên.

[Hệ thống] Không Phải Được Sư mời Trúc Hải Thỉnh Tùng gia nhập Chúng Nhân Bang.

[Hệ thống] Trúc Hải Thỉnh Tùng đồng ý gia nhập Chúng Nhân Bang.

Lúc này, thanh nhiệm vụ đã phát sáng lên.

4. Q.1 - Chương 4: Chúng Nhân Bang

Chúng Nhân Bang trước mắt có bốn người...

Kẻ thù chung của toàn Thế Giới Giang Hồ - Không Phải Được Sư.

Đệ nhất phú thương của Thế Giới Giang Hồ - Tài Lang.

Pháp sư vô danh của Thế Giới Giang Hồ - Trúc Hải Thỉnh Tùng.

Fan hâm mộ của đệ nhất phú thương Tài Lang trong Thế Giới Giang Hồ - Liễu Như Phi Phi.

Tư cách làm bang chủ có lẽ thuộc về Không Phải Được Sư do là người nắm lệnh bài trong tay. Thế nhưng xét thấy Diệp Ly Ly là người chơi mới bước chân ra giang hồ, ba người còn lại đành nhất trí quyết định giáng quyền khỏi tay cô. Đáng tiếc, đây là lúc bốn người bị vây trong rừng Bách Quỷ mới đưa ra quyết định.

Trúc Hải Thỉnh Tùng vung tay, pháp trượng vừa được nạm Tử Tinh thạch đã hoàn toàn phát huy tác dụng. Xoát xoát xoát, quái vật lập tức chết đi một nửa. Liễu Như Phi Phi đương nhiên cũng không cam chịu yếu thế, đảo mắt một cái, một loạt quả cầu lửa đỏ bay đầy trời. Tài Lang là chiến sĩ, phạm vi sát thương cũng không có xa như vậy, nhưng hắn dựa vào thân pháp nhanh nhẹn, nhảy nhảy hai bước lại giết thêm một đám quái. Diệp Ly Ly đứng ở phía sau sử dụng {Thuật hồi phục}, nhiều lần ném nhăm lên quái vật, hại ba người lại phải đánh một lần nữa. Mà rừng Bách Quỷ cũng có rất nhiều điểm đặc sắc, bao gồm cấp cao, nhiều quái, máu nhiều, bộ dạng khó coi...

Người bình thường sẽ không chạy đến nơi này để luyện cấp, nhưng rất nhiều vật phẩm nhiệm vụ sẽ rơi trên người boss ở rừng Bách Quỷ, do đó vẫn có rất nhiều người tổ đội đến đây đánh quái. Nhìn thấy một đoàn người chỉ có bốn thành viên của Diệp Ly Ly còn dám chạy đến vùng trung tâm của rừng Bách Quỷ đánh quái, những người đi ngang qua đều là sợ hãi cùng thán phục không thôi, nhưng lại không biết bốn người kia có bao nhiêu là cực khổ.

Nhiệm vụ Diệp Ly Ly nhận được là nhiệm vụ liên hoàn (1). Vòng thứ nhất là đến tìm bảo vật của đạo tặc Như Phong trong rừng Bách Quỷ. Thế nhưng người mới Diệp Ly Ly lại không nói hai lời liền đem ba người còn lại đưa đến rừng Bách Quỷ trong khi được phẩm hay quyền trực (2) đều không mua một thứ. Mặc dù Diệp Ly Ly còn có vài kỹ năng không rớt cấp, trong túi ba người cũng có được phẩm cùng quyền trực dự phòng, nhưng rừng Bách Quỷ dù sao cũng hung hiểm vô cùng. Thế cho nên bốn người đều phải cẩn thận từng li từng tí.

(1) Nhiệm vụ liên hoàn: Một thể loại nhiệm vụ được kết hợp với nhiều nhiệm vụ lớn nhỏ khác nhau.

(2) Quyền trực: Vật phẩm dùng để quay lại thành.

Nhất là Diệp Ly Ly, kỹ năng tuy cao nhưng chỉ cần quái đánh cho hai phát là tử vong, phải hồi sinh tại chỗ vô số lần.

Trúc Hải Thỉnh Tùng đột nhiên ngừng lại, nói:

[Bang hội] Trúc Hải Thỉnh Tùng: Nếu tiếp tục đi chúng ta cũng sẽ chống đỡ không nổi.

[Bang hội] Không Phải Được Sư: Đúng vậy!

[Bang hội] Tài Lang: Chúng ta chia nhau hành động.

Tài Lang đột nhiên đưa ra quyết định. Thật ra bọn họ bây giờ cũng chẳng khác gì đơn phương hành động. {Thuật hồi phục} của Diệp Ly Ly vốn dĩ không thể tiếp máu cho cả ba người.

[Bang hội] Tài Lang: Không Phải Dược Sư cùng Trúc Hải Thỉnh Tùng đi theo hướng đông, Liễu Như Phi Phi đi hướng bắc với ta.

Hắn cũng không muốn phân chia như vậy, nhưng thể chất của pháp sư vốn rất yếu, lại càng không thể để hai pháp sư chung một nhóm được.

[Bang hội] Không Phải Dược Sư: Được!

Hưởng ứng nhiệt liệt nhất đương nhiên là Liễu Như Phi Phi, cô nàng đánh ột chuỗi lời nói thật dài:

[Bang hội] Liễu Như Phi Phi: Huynh có thể gọi muội là Phi Phi, bình thường người khác đều gọi muội như vậy. Đúng rồi, muội gọi huynh là Lang Lang được không? Tài Tài khó nghe chết đi được...

Diệp Ly Ly thương xót nhìn Tài Lang vì nhóm quên mình đang từ từ khuất bóng.

[Tổ đội] Trúc Hải Thỉnh Tùng: Chúng ta đi thôi.

Phía đông rừng Bách Quỷ, pháp sư áo bào tím cùng dược sư mặc bộ trang phục của tân thủ phối hợp với nhau...

Pháp sư áo bào tím tung ra hỏa cầu đánh tan một đám quái, dược sư tân thủ tung chiêu thức phục sinh chúng một lần nữa...

Diệp Ly Ly cố gắng tranh thủ thời gian không ném được để tìm kiếm bảo vật của đạo tặc Như Phong giấu trong các lùm cây. Cho đến khi Diệp Ly Ly đẩy ra một đám cỏ cuối cùng, vật phẩm nhiệm vụ rốt cuộc cũng được gửi tới một chút manh mối.

Chỉ là không nghĩ tới manh mối kia lại là một người.

Một mỹ nhân áo đỏ.

[Phụ cận] Không Phải Dược Sư: Nàng là ai?

Diệp Ly Ly nhìn mỹ nhân áo đỏ ngồi trong lùm cây, thuận tay ném vài {Thuật hồi phục} đến. Thật ra với {Thuật giám định} cấp 50, Diệp Ly Ly hoàn toàn có thể nhìn thấy tên, cấp độ cùng trang bị của cô ta, nhưng lại không thấy lời đạo đầu như các NPC khác nên đành phải lên tiếng.

Máu từ từ tăng lên, mỹ nhân áo đỏ kia vịn vào thân cây đứng lên.

[Phụ cận] Tuyết Nguyệt Lưu Ly: Cảm ơn, ta là Tuyết Nguyệt Lưu Ly.

Nếu như là những người khác, vừa nghe đến cái tên này nhất định sẽ bừng tỉnh: Thì ra đây là giang hồ đệ nhất mỹ nhân Tuyết Nguyệt Lưu Ly.

Diệp Ly Ly chỉ là “A!” một tiếng, ngoài ra không có phản ứng nào khác, chỉ hỏi tiếp:

[Phụ cận] Không Phải Dược Sư: Sao nàng lại ở chỗ này?

Thừa lúc quái còn chưa xuất hiện, Trúc Hải Thỉnh Tùng đi tới, hỏi:

[Tổ đội] Trúc Hải Thỉnh Tùng: Không Phải, chuyển qua kênh thế giới xem đi.

[Thế giới] [Hệ thống] Hôn lễ của Tuyết Nguyệt Lưu Ly cùng Lam Kiều bắt đầu!

[Thế giới] [Hệ thống] Đạo tặc Như Phong xuất hiện tại tổng hội bang hội Lam Kiều.

[Thế giới] [Hệ thống] Tuyết Nguyệt Lưu Ly bị cướp đi rồi!

Ở giữa mang theo một đồng lời nói loạn thất bát tao của người chơi, có chữ rửa, có cười hả hê, có rao bán trang bị, cũng có chém gió bậy bạ. Thế nhưng hệ thống tin tức vẫn có thể khiến người ta dễ dàng nhận ra, Diệp Ly Ly liếc mắt liền có thể nhìn thấy được. Bên kênh bang hội cũng bắt đầu xuất hiện lời nói.

[Bang hội] Tài Lang: Nhiệm vụ lần này tám chín phần mười là có quan hệ với Tuyết Nguyệt Lưu Ly.

Thì ra hệ thống vì tạo cho người chơi không gian bất ngờ nên mới để cho NPC đạo tặc Như Phong này tùy tiện cướp dáu trong hôn lễ của người ta, khảo nghiệm này cũng là một cách khiến ức độ tình cảm phụ nữ tăng cao. Đạo tặc Như Phong này cũng thật tinh mắt, cướp dáu đương nhiên phải cướp được đệ nhất mỹ nhân.

[Bang hội] Không Phải Được Sư: Tuyết Nguyệt Lưu Ly đang ở đây.

[Bang hội] Tài Lang: Tọa độ?

[Bang hội] Không Phải Được Sư: Trúc Hải Thỉnh Tùng, tọa độ của chúng ta là bao nhiêu?

[Bang hội] Trúc Hải Thỉnh Tùng: ...

Tài Lang chạy tới rất nhanh, sau lưng đương nhiên là Liễu Như Phi Phi. Trúc Hải Thỉnh Tùng lập kết giới xung quanh bọn họ, những con quái tầm thường đều không thể tiếp cận. Tuy nhiên chỉ có thể duy trì được một đoạn thời gian ngắn.

Tuyết Nguyệt Lưu Ly nhìn nhóm người đột nhiên xuất hiện trong rừng Bách Quỷ, nếu như không phải trên người bọn họ được trang bị nhiều vật phẩm quý giá thì thật sự cô ta sẽ nghi ngờ là NPC.

Tài Lang ném đến cho Diệp Ly Ly một thanh đao, cũng mặc kệ sắc mặt khó coi của Tuyết Nguyệt Lưu Ly.

Diệp Ly Ly cầm thanh đao, Tuyết Nguyệt đao, cấp 40, khó gặp chính là có pháp lực hỗ trợ, hơn nữa toàn thân trong suốt như tuyết. Ngoại trừ những điều đó ra thì cũng không có gì gọi là tốt (đối với cô mà nói). Ủ... đợi một chút, Tuyết Nguyệt đao?

[Bang hội] Tài Lang: Đây là vật phẩm đỉnh ước mà Lam Kiều đưa cho Tuyết Nguyệt Lưu Ly.

Lúc Lam Kiều tạo ra thanh đao này cũng từng oanh động giang hồ, chỉ có điều Diệp Ly Ly không được chứng kiến mà thôi.

Diệp Ly Ly nghe vậy liền hiểu rõ. Cô liếc qua Tuyết Nguyệt Lưu Ly bên cạnh, lại cũng không ý định trả Tuyết Nguyệt đao lại cho chính chủ. Lúc trước ba người Tài Lang đã cảnh cáo cô, sau này muốn đưa ra quyết định gì cũng phải chờ bọn họ gật đầu đã. Bây giờ nói không chừng thanh đao này cũng là một trong những vật phẩm nhiệm vụ, lỡ như trả lại thành ra kiểm củi ba năm thiêu một giờ sẽ không tốt.

Tài Lang thỏa mãn gật đầu, khen ngợi cô rốt cuộc cũng có chút tiến bộ. Hắn đi đến trước mặt Tuyết Nguyệt Lưu Ly, hỏi thẳng:

[Phụ cận] Tài Lang: Người có nhìn thấy bộ dáng của đạo tặc Như Phong không?

Tuyết Nguyệt Lưu Ly đánh ra một emotion lắc đầu, ánh mắt vẫn nằm trên thanh đao Tuyết Nguyệt, đáng tiếc trong trò chơi không có chế độ trực tiếp đoạt lấy vật phẩm. Chưa kể lúc Tài Lang đưa vật phẩm là lúc đang tổ đội, người ngoài muốn cướp còn phải chờ đối phương mang vật phẩm lên, rồi chết hay ném ra ngoài mới có thể nhặt được. Cho nên Tuyết Nguyệt Lưu Ly chỉ có thể nhìn trừng trừng Tuyết Nguyệt đao trong tay Diệp Ly Ly.

Tài Lang thở dài, nói trong kênh bang hội:

[Bang hội] Tài Lang: Xem ra vẫn phải gặp Lam Kiều một lần.

[Bang hội] Không Phải Được Sư: ... Lam Kiều?

[Bang hội] Trúc Hải Thỉnh Tùng: ...

[Bang hội] Liễu Như Phi Phi: ...

Giọng điệu vốn trầm trọng, Tài Lang cũng có chút đỡ khốc đỡ cười.

[Bang hội] Tài Lang: Trong trò chơi có ba bang hội lớn là Thiên Lý Sơn Trang, Lam Kiều và Thiết Huyết Quân Đoàn, cô cũng biết rồi... Thật ra cô không biết những điều này cũng không sao, cô chỉ cần nhớ kỹ, Lam Kiều là kẻ thù của cô, hắn ta nắm trong tay một trong những bang hội có nhiều bang chúng thù địch với cô nhất.

5. Q.1 - Chương 5: Lam Kiều

Lam Kiều có thể trở thành một trong ba bang hội lớn, bang chủ của nó tuyệt đối là nhân tố ảnh hưởng lớn nhất, bất luận đẳng cấp hay kỹ năng cũng đều tuyệt đỉnh nhất. Lúc rèn ra Tuyết Nguyệt đao, tuy không xưng là thần khí nhưng cũng là trang bị cao cấp nhất do người chơi tự mình rèn ra của khắp các server Thế Giới Giang Hồ từ trước đến nay. Mà Lam Kiều chính là loại người trừ khi cần thiết chứ không bao giờ khoe khoang thành tích. Bất quá đối với hắn mà nói, thời điểm cần thiết của hắn cũng thật sự quá nhiều. Chẳng hạn như lúc hôn lễ cử hành đến một nửa, lại một lần... đúng, mấy tháng trước hắn cũng đã cử hành một lần, long trọng hơn, lớn hơn. Thế nhưng rất không may, hai lần đều bị gián đoạn.

Tân nương lần trước chính là... Không Phải Được Sư.

Người mới người cũ đều tề tụ một chỗ, đây là thể loại xui xẻo gì đây?

Diệp Ly Ly hồn nhiên không biết mình đã trở thành cái đinh trong mắt người ta, ung dung đi theo Tài Lang cùng Trúc Hải Thỉnh Tùng vào tổng hội Lam Kiều. Vừa trải qua một trận cướp dẫu, bang chúng Lam Kiều vẫn còn tức giận. Nhìn thấy vài người xa lạ đi vào tổng hội, vẫn cẩn thận ngăn bọn họ lại. Cho đến khi nhìn thấy bang chủ phu nhân Tuyết Nguyệt Lưu Ly mới cho bọn họ đi vào.

[Thế giới] Tài phú thương sao lại có hứng thú đến thăm Lam Kiều chúng ta vậy hả?

Một thiếu niên thanh tú từ trên xà nhà nhảy xuống. Thiết kế nhân vật trong trò chơi này đều rất xinh đẹp, nhưng vẫn khác biệt ở trang bị. Nhìn trang phục nhẹ nhàng khoan khoái của người này vẫn có thể đoán ra sức nhanh nhẹn của hắn sẽ cao đến không hợp lẽ thường. Đường nhiên, với {Thuật giám định} biến thái của Diệp Ly Ly, cô cũng không cần đoán mò làm cái gì.

[Phụ cận] Tài Lang: Bang chủ các người có ở đây không?

Tài Lang đi ra một bước, hỏi. Mặc dù được nhìn thấy năng lực trả giá tài hoa của Trúc Hải Thỉnh Tùng, nhưng Diệp Ly Ly vẫn chưa quen thuộc lắm với người này. Hắn ta cũng không hay nói chuyện, cho nên quyền hành đường nhiên được giao vào tay Tài Lang – người quen của em trai họ Diệp.

[Thế giới] Lão đại à? Đang ở phía bên kia vách tường đây này.

Những lời này là nói trên kênh thế giới, cho nên hậu quả chính là...

Thiếu niên ngay lập tức bị đóng thành băng.

Một nam tử áo lam từ trong phòng đi ra. Thế Giới Giang Hồ cung cấp rất nhiều sự lựa chọn tướng mạo nhân vật, đồng thời cũng có ba nhóm tuổi được định dạng chính là trên mười tuổi, trên hai mươi tuổi và trên ba mươi tuổi. Rất rõ ràng, người nọ chính là bộ dáng chừng ba mươi tuổi, nhưng lại không có vẻ quá già, ngược lại càng nhiều thêm hương vị thành thực.

{Bảng Hệ ma pháp} vừa được thi triển hiển nhiên là bút tích của hắn. Hắn cũng không nhìn đến vị thiếu niên bị đóng băng kia, chỉ cười nói:

[Phụ cận] Lam Kiều: Không Phải, đã lâu không gặp.

Diệp Ly Ly vốn đứng ở vị trí cuối cùng, lần này ánh mắt mọi người cũng đã rơi lên người cô. Trang phục tân thủ, tay cầm kiếm gỗ, nhìn thế nào cũng không giống Không Phải Được Sư nổi danh một thời, thật cũng không biết hắn làm sao nhận ra được. Diệp Ly Ly dùng {Thuật giám định} cả buổi, mới nhận ra {Thuật giám định} của đối phương cao siêu hơn mình. Chợt nhớ tới mình đang đứng trên giang hồ, Diệp Ly Ly ôm quyền trả lời:

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Đã lâu không gặp.

Lại không biết động tác khí khái của đàn ông này rơi vào mắt người khác đã trở thành bằng chứng phạm tội của nhân yêu Không Phải Được Sư.

Hai người đều nhẹ nhàng chào hỏi nhau, giống như những lần đuổi giết lúc trước chỉ là trò đùa của một đôi bạn hữu.

Đứng dậy, Diệp Ly Ly thu quyền, lên tiếng:

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Chúng tôi làm nhiệm vụ, muốn tìm ra đạo tặc Như Phong. Người có trông thấy rõ bộ dáng của hắn không?

[Phụ cận] Lam Kiều: Không có.

Lam Kiều trả lời dứt khoát. Nhìn thấy nhóm người Tài Lang nhú mày liền bổ sung thêm một câu:

[Phụ cận] Lam Kiều: Tuy nhiên chúng tôi có quay phim hôn lễ, cũng đúng lúc quay được cảnh kia.

Lam Kiều giao dịch cho Diệp Ly Ly một thứ gì đó.

Tài Lang không khỏi vì suy nghĩ tiểu nhân vừa rồi của mình mà xấu hổ, xem ra Lam Kiều thật sự không chấp nhận chuyện lúc trước. Bớt đi một dịch thủ mạnh, Không Phải Được Sư mất đi 50 cấp ngược lại còn là trong họa có phúc.

Diệp Ly Ly không hiểu rõ “công lao vĩ đại” của Không Phải Được Sư lúc trước, chỉ cảm thấy người này không hề kiêu ngạo như những cao thủ khác bèn cười nói:

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Cảm ơn.

[Phụ cận] Lam Kiều: Minh Nguyệt Thiên Lý đã giết người rồi sao?

Nhắc tới điều này, trong lòng Diệp Ly Ly liền nhức nhối.

[Phụ cận] Lam Kiều: Ta sẽ thông báo với bang hội hủy bỏ lệnh truy nã người.

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: A?

[Phụ cận] Lam Kiều: Người đã không phải là Không Phải rồi.

Dù sao cũng là phu thê nửa ngày, làm sao sẽ không biết đây không phải là Không Phải Được Sư.

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Trước kia đặc tội rất nhiều, ta thay hắn bồi tội với người.

Thấy lời nói hợp ý, Diệp Ly Ly thuận thể cười một tiếng hóa giải ân thù.

[Phụ cận] Lam Kiều: Điều đã qua, tất cả mọi người đều là người trưởng thành, làm sao cứ thích dây dưa chơi trò con nít chứ?

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: ... Thằng nhóc kia... còn chưa tới mười tám.

[Phụ cận] Lam Kiều: ...

Rời khỏi tổng hội Lam Kiều, Diệp Ly Ly nói chuyện trong kênh bang hội.

[Bang hội] Không Phải Được Sư: Người vừa rồi... là Lam Kiều à?

Ba người còn lại: “...”

Ai cũng biết rõ đó là Lam Kiều, thiết thời cho Diệp Ly Ly pha trò cùng hắn ta cả buổi đến cuối cùng cũng không biết hắn là ai.

Diệp Ly Ly cũng không thèm để ý bản thân mình bị đồng đội khinh bỉ, cô mở video clip mà Lam Kiều gửi đến trên kênh bang hội.

Nghi thức hôn lễ, tám NPC kiểu phu vẫy quanh kiểu hoa phủ lụa mỏng màu đỏ chậm rãi đi trên đường, loáng thoáng nhìn thấy tân nương bên trong. Tuyết Nguyệt Lưu Ly một thân áo đỏ... ách, đang ngồi nghỉ ngơi kiên luyện công. Nhìn không ra đệ nhất mỹ nhân này lại là người cuồng luyện công, ngay cả một đoạn thời gian ngắn của hôn lễ cũng không tha.

Trước khi đoàn người tiến vào tổng hội Lam Kiều, ngoại trừ những người xung quanh hoặc hâm mộ hoặc ghen ghét chen lẫn trên đường quan sát, tất cả cũng đều bình thường.

Cho đến khi Lam Kiều xuất hiện...

Phía sau hắn, một bóng người màu vàng lướt qua.

Lam Kiều là đệ nhất cao thủ, những người bên cạnh cũng không phải là nhân vật bình thường. Tuy nhiên tốc độ của bóng người màu vàng lại cực nhanh, có thể ví như gió như điện xẹt qua. Chỉ thấy màn lụa màu hồng sa phát phơ, người bên trong đã biến mất. Thế nhưng video clip này vẫn quay được hình ảnh bóng người màu vàng, thì ra là một...

Áo choàng màu vàng!

“...”

[Bang hội] Tài Lang: Áo choàng màu vàng coi như cũng là chút manh mối. Thanh Tuyết Nguyệt đao kia cũng chưa có trả lại sao?

Diệp Ly Ly đánh ra một emotion gật đầu. Thoáng nhìn tổng hội Lam Kiều đã cách bọn họ rất xa, cô mới lấy thanh Tuyết Nguyệt đao từ trong túi đồ ra. Cô cũng không muốn ân oán trước kia vừa tháo lại kết thêm ân oán mới, trước tiên cứ giấu người của Lam Kiều đã, còn thanh Tuyết Nguyệt đao kia cứ để làm xong nhiệm vụ rồi tính sau.

[Bang hội] Tài Lang: Chắc cũng là vật phẩm nhiệm vụ. Bây giờ cô thử đeo hết vật phẩm của đạo tặc Như Phong lên người rồi kéo thanh tư liệu thử xem sao.

Diệp Ly Ly kéo ra thanh nhiệm vụ, quả nhiên là có dòng miêu tả ngoại hình đạo tặc Như Phong, hơn nữa Tuyết Nguyệt đao còn là vật phẩm của nhiệm vụ thứ hai.

Liều Như Phi Phi không buông tha cơ hội biểu lộ sự sùng bái của mình.

[Bang hội] Liều Như Phi Phi: Lang Lang quả nhiên thần cơ diệu toán, vừa nhặt được Tuyết Nguyệt đao liền biết không thể trả lại rồi. Thế nhưng Tuyết Nguyệt Lưu Ly kia cũng thật đáng thương, hôn lễ không chỉ bị hủy mà vật phẩm đính ước cũng mất. Tuy nhiên chỉ cần là quyết định của Lang Lang, ta đều ủng hộ vô điều kiện!

Nghe thấy hai chữ Lang Lang, Tài Lang đột nhiên cảm thấy có chút lạnh gáy.

Trúc Hải Thính Tùng đứng đó chấp tay, xem như cái gì cũng không nghe không thấy.

Diệp Ly Ly chờ nhiệm vụ thứ hai xuất hiện.

Chỉ có điều sau khi đọc nội dung, Diệp Ly Ly đột nhiên cảm thấy thật xúc động...

6. Q.1 - Chương 6: Cầu Hôn

Bây giờ tối.

Đúng là giờ cao điểm của Thế Giới Giang Hồ, trên đường phố thành Bình Tuyền người đến người đi tấp nập.

Bên ngoài cổng Thiên Lý Sơn Trang, có bốn người tụ tập.

Nam tử cầm ngân thương (1) đứng lui qua một bên, thiếu nữ bên cạnh hắn cũng nhanh chóng lui theo. Còn có một pháp sư mặc áo bào tím chấp tay đứng đó, ánh mắt ngắm nhìn bụi cây trĩu trĩu phía xa xa, rõ ràng đều tỏ vẻ như không biết với cái người đang há hốc mồm nhìn sơn trang rộng lớn trước mắt.

(1) Ngân thương: Cây giáo bằng bạc.

Người kia đương nhiên chính là Diệp Ly Ly, cô đang ôm trong tay vật phẩm nhiệm vụ Búi tiên sinh giao cho - Lục Huyền Cầm. Trước đó, cô không hề biết cái Lục Huyền Cầm này chính là... đàn ghi-ta.

Trang bị của bọn họ đều cực kỳ hiếm thấy trong Thế Giới Giang Hồ, thế cho nên liên tục được người qua đường để ý. Liễu Như Phi Phi cái khó ló cái khôn, chỉ vào Diệp Ly Ly rồi nói trên kênh phụ cận.

[Phụ cận] Liễu Như Phi Phi: Nhìn xem, ai vậy?

Rất nhiều người chơi nhao nhao dừng lại, muốn nhìn Diệp Ly Ly cos (2) nam sinh trường cao đẳng đứng dưới ký túc xá nữ sinh ôm đàn ghi-ta muốn làm cái gì.

(2) Cos: Cosplay.

Tài Lang ăn ý đáp lại.

[Phụ cận] Tài Lang: Không biết.

Hai người cứ như vậy khoanh tay đứng nhìn người chơi đang không ngừng dừng lại nhìn Diệp Ly Ly không chút áy náy.

Diệp Ly Ly vô cùng khinh bỉ trong lòng, hai tên xấu cấu kết với nhau làm việc xấu. Nhìn nhìn lại pháp sư áo bào tím đang chuyên tâm ngắm phong cảnh, căn bản không thèm quan tâm, cô đành phải nhận mệnh một mình hăng hái chiến đấu.

Diệp Ly Ly gầy Lục Huyền Cầm. Tuy trình độ âm nhạc không tốt nhưng hệ thống cung cấp một cuốn nhạc phổ, chỉ cần người chơi có thể tập ra bộ dáng của cao thủ là được. Thế cho nên cô ra dáng một dân trong nghề, đứng trước cổng Thiên Lý Sơn Trang hát hò.

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Á a~~ Minh Nguyệt Thiên Lý nhìn xem ai a

~~Người chơi xung quanh cầm nín.

Cũng mặc kệ ai ngã xuống đất, tiếng ca vẫn truyền khắp Thiên Lý Sơn Trang.

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Á a~~ mặc kệ cái gì thủy triều với sóng thần a~... mặc kệ cái gì nhà cao cửa rộng a~... trời mưa thì có ô che mưa a~... già rồi thì sẽ có nếp nhăn a~... trời mưa thì có áo mưa a~... già rồi thì có thẩm mỹ viện a~... Á a~~ Con vịt lạc giữa dòng nước như chiếc thuyền nhỏ lênh đênh trên con sóng dữ a~... Ép dầu ép mỡ ai nỡ ép duyên a~...

Rất không may, nhiệm vụ thành lập bang hội của Diệp Ly Ly yêu cầu phải có một tổ đội khác hợp tác mới hoàn thành được, hơn nữa còn phải là hợp tác phụ thê. Càng không may, Diệp Ly Ly bị yêu cầu phải là đối tượng theo đuổi người khác. Hôm nay đúng lúc là ba tháng ba, là ngày lễ của dân tộc Choang Ca Tiên Tiết, hệ thống vì thể hiện sự đoàn kết hỗ trợ giữa các dân tộc nên sửa một chút nhiệm vụ của ngày hôm nay. Chẳng hạn như là chế độ cầu hôn, lúc trước là đàn một thanh cổ cầm hay ngâm thơ giữa đêm không trăng không sao, còn bây giờ đổi lại thành nhạc dân tộc...

Diệp Ly Ly nhìn tòa lầu các đẹp đẽ đang sáng ánh đèn, chỉ thấy một bóng người đứng nơi cửa sổ, vẫn không nhúc nhích, không chút ý định sẽ đi ra ngoài.

Lập tức, biến người ủa đến như thủy triều càng ngày càng đông, Diệp Ly Ly đang nghiêm túc suy nghĩ xem có nên hát lại một lần nữa không thì có tin nhắn truyền đến.

Nhìn, là của Minh Nguyệt Thiên Lý.

[Hệ thống] Minh Nguyệt Thiên Lý cầu hôn bạn. [Đồng ý] hay [Từ chối]

Thì ra Minh Nguyệt Thiên Lý có khẩu vị tốt như vậy! Khóe môi Diệp Ly Ly run rẩy, nhún ô [Đồng ý]. Thật ra trong trò chơi còn có rất nhiều phương thức cầu hôn phiền phức khác, nhưng Minh Nguyệt Thiên Lý lại trực tiếp chọn cách thức đơn giản nhất.

[Thế giới] [Hệ thống] Minh Nguyệt Thiên Lý cùng Không Phải Được Sư vĩnh kết đồng tâm, trăm năm hạnh phúc. Xin chúc mừng!

[Thế giới] [Hệ thống] Minh Nguyệt Thiên Lý cùng Không Phải Được Sư quên hết ân oán trước kia, giá trị PK (3) trở về 0. Xin chúc mừng!

(3) PK: Personal Killing, ám chỉ hành động khi game thủ ra tay sát hại trước đối với người chơi khác trong game online và từ này không dùng cho các trường hợp tự vệ.

[Thế giới] Người chơi A: Vô sỉ!

[Thế giới] Người chơi B: Gian trá!

[Thế giới] Người chơi C: Vật hợp theo loài!

Diệp Ly Ly ngây ngốc.

Tài Lang giải thích trong kênh bang hội:

[Bang hội] Tài Lang: Trong Thế Giới Giang Hồ, giết người sẽ sinh ra giá trị PK. Tuy nhiên nếu như cô giết người mà nguyên ý tổ đội, kết hôn, hoặc sinh ra những mối quan hệ khác với cô thì giá trị PK sẽ bị tẩy sạch. Lại nói tiếp, lần này hấn giết cô 50 lần, thiếu chút nữa là có thể vượt qua đệ nhất PK rồi.

[Bang hội] Không Phải Được Sư: Có giá trị PK thì sẽ như thế nào?

[Bang hội] Tài Lang: Ngồi tù, một điểm giá trị PK thì ngồi một giờ. Tôi nghĩ cô đã suy nghĩ kỹ, vì sự nghiệp thành lập bang hội mà hi sinh tất cả.

Diệp Ly Ly hồi hận đến ruột cũng xanh mét.

Lúc Diệp Ly Ly vẫn còn đang nghiêng răng nghiêng lợi, Tài Lang đột nhiên nói:

[Mật âm] Tài Lang: Không Phải, không xong rồi!

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Chuyện gì?

[Mật âm] Tài Lang: Không Phải... acc lớn trước kia của cậu em cô chính là đoàn trưởng Thiết Huyết Quân Đoàn.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Ủ?

[Mật âm] Tài Lang: Đọc thông cáo thiên hạ đi.

Diệp Ly Ly liếc mắt liền nhìn bảng thông cáo từ đoàn trưởng Nhất Kiếm Hoành Thiên của Thiết Huyết Quân Đoàn, chiếm cả một trang thông cáo lớn. Nội dung chính là kể về khoảng thời gian thiếu niên trưởng thành cùng với tình yêu thương bao la của hấn dành cho chị gái. Nói ngắn gọn chính là Thiết Huyết Quân Đoàn khiêu chiến với Thiên Lý Sơn Trang. Có lẽ thông cáo thiên hạ phải thông qua sự xét duyệt của hệ thống, cậu em họ Diệp lúc ấy còn chưa biết Diệp Ly Ly đã cùng Minh Nguyệt Thiên Lý kết làm vợ chồng, cuối cùng hấn ta đành phải thêm vào một câu: “Không Phải Được Sư gả cho người? Trừ phi cái tên Nhất Kiếm Hoành Thiên của ta đọc ngược!”

Diệp Ly Ly im lặng nhìn danh sách bạn hữu lại xuất hiện một cái tên – Nhất Kiếm Hoành Thiên, cuối cùng gửi qua một câu:

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Em trai, chú mày cảm thấy Thiên Hoành Kiếm Nhất nghe rất êm tai sao?

Chỉ là cái tên Nhất Kiếm Hoành Thiên đã trở thành màu xám tro.

“ ... ”

Xem ra cậu em họ Diệp nhất định là gấp gáp cứu nguy cho chị gái mới nhập ngũ, chỉ là đã chậm nửa ngày mà hơn nữa còn biến khéo thành vụng...

Ba người Trúc Hải Thính Tùng Trúc biết mọi chuyện đã xong, thoáng thấy Diệp Ly Ly muốn chạy nên cũng rất ăn ý chạy theo đến vùng ngoại thành.

Dưới ánh mắt thê lương của mọi người, Diệp Ly Ly co giò bỏ chạy, âm thầm gia tăng thân pháp, vứt bỏ một đám người vẫn còn muốn xem trò vui. Rút kinh nghiệm nhiều lần, rốt cuộc cô cũng có thể thuận thực, biết dùng kỹ năng khinh công bỏ chạy.

Ba người Tài Lang đang đánh quái ở ven bờ Đông Giao, nhìn thấy Diệp Ly Ly chạy tới đều ngừng tay.

[Bang hội] Liễu Như Phi Phi: Không Phải, tuy mặc y phục của nữ nhưng bộ dạng vừa rồi của tỷ thật là đẹp trai!

Bên ngoài đều đồn đãi Không Phải Được Sư là nhân yêu, Diệp Ly Ly cũng không có giải thích nhiều. Liễu Như Phi Phi đương nhiên mới bật thốt lên một câu như vậy.

Diệp Ly Ly khóc không ra nước mắt.

Tài Lang cũng không giải thích thay cô, mừng rỡ nhìn Diệp Ly Ly gặp nạn. Một lúc sau mới hỏi:

[Bang hội] Tài Lang: Nhiệm vụ thế nào rồi?

[Bang hội] Không Phải Được Sư: Đã có nhiệm vụ vòng ba rồi.

[Bang hội] Tài Lang: Rồi sao?

[Bang hội] Không Phải Được Sư: Điều kiện là... dùng thân làm mồi nhử... T__T

Minh Nguyệt Thiên Lý ngồi trong tổng hội của Thiên Lý Sơn Trang, tâm tình vô cùng sung sướng.

Chiến sĩ tóc đỏ vui đầu sửa chữa thanh đại đao của mình, đồng thời âm thầm mặc niệm trong lòng rằng sau này phải cách xa thằng này một chút, ngàn vạn lần đừng có đắc tội với hắn. Vừa mới được nhìn thấy thủ đoạn hắn ta kích thích Nhất Kiếm Hoàn Thiên phát ra thông cáo thiên hạ như thế nào, nhìn thấy hắn âm hiểm nhìn Không Phải Được Sư vừa đàn ghi-ta vừa hát hết một bài hát kinh khủng như thế nào. Hắn cũng không muốn có một ngày phải mất mặt như vậy.

Bàn có sáu người, đều là thành viên chủ chốt của Thiên Lý Sơn Trang. Minh Nguyệt Thiên Lý đương nhiên là tên cầm đầu, phía sau hắn còn có một lão già đeo kính... cái này chỉ sợ là lão già có cách ăn mặc già nhất trong trò chơi. Ông ta cầm một quyển sổ tỉ mỉ ghi chép. Cuối cùng mở miệng:

[Phụ cận] Trang chủ, mặc dù là vì tẩy điểm PK, nhưng dù sao cũng là chuyện vui nhất của Thiên Lý Sơn Trang, nhất định phải làm thật rình rang. Bang chúng muốn tổ chức...

Người này giống như trời sinh là một tay quản gia hay lái nhái, cũng may những người đang ngồi cũng đã rất quen thuộc rồi, chỉ vui đầu vào việc của mình. Chẳng hạn như ba vị thiếu niên bên cạnh không chút cảm xúc tập trung luyện công.

[Phụ cận] Trang chủ, người xem như vậy có được không?

Nói một hơi một hồi, ông ra rớt cuộc cũng ngừng lại hỏi ý kiến của Minh Nguyệt Thiên Lý.

Minh Nguyệt Thiên Lý dường như đang suy nghĩ tới lời của ông ta, cả buổi mới trả lời lại:

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Được, cứ làm như thế đi.

Lão quản gia “lệ nóng doanh tròng” nói:

[Phụ cận] Được, trang chủ quả thật anh minh, đáng vẻ không giống với mấy thằng ranh con kia, vốn dĩ không nghe lời ta nói.

Minh Nguyệt Thiên Lý mỉm cười ôn hòa.

Chiến sĩ tóc đỏ nhủ thầm trong lòng: Vừa rồi tên kia nhất định là đã rời khỏi máy tính đi làm chuyện khác. Đêm đến.

Thế nhưng cú đêm lại chiếm đa số trong Thế Giới Giang Hồ, bởi vậy thành Bình Tuyền vẫn còn chút huyền ảo. Tốp năm tốp ba tụ lại một chỗ thảo luận, đương nhiên chính là vở kịch vui của ngày hôm nay. Thêm mắm thêm muối thêm cả bột ngọt đương nhiên lòi ra một đồng chuyện lớn trước kia. Tuy nhiên không có ai để ý đến chuyện Minh Nguyệt Thiên Lý cùng Không Phải Được Sư vì tẩy giá trị PK và hoàn thành nhiệm vụ mới kết làm phu thê. Trải qua chuyện này, thân phận nhân yêu của Không Phải Được Sư càng thêm nhiều người biết đến...

Còn chưa nghe nói có nữ sinh nào đứng dưới lầu nam sinh đàn ghi-ta hát tỏ tình đấy!

7. Q.1 - Chương 7: Hôn Lễ

Xét thấy lần trước hôn lễ của Lam Kiều bị phá hư, cho nên những người có quyền hành trong Thiên Lý Sơn Trang vô cùng thận trọng. Nhất là lão quản gia trung niên kia, đội ngũ đón dâu bị hắn ta dày vò thành lực lượng bộ đội tinh anh của Thiên Lý Sơn Trang, chém đại một nhát cũng có thể giết chết cao thủ cấp 30. Mặc dù cũng chỉ là phòng hờ nhưng nếu như hôn lễ của bang chủ cả hai bang hội lớn đều bị một NPC phá hủy, vậy thì rất mất mặt.

Trong đó còn có một sự kiện khiến cho lão quản gia rất đau đầu... Không Phải Được Sư trước mắt chỉ là 0 cấp, không thể mặc trang bị cao cấp. Thế nhưng giá y (1) cho tân nương càng đẹp thì lại càng phục vụ cho người chơi cấp cao. May mắn đại phú thương Tài Lang của Thế Giới Giang Hồ có rất nhiều cửa hàng, trong đó không thiếu những thợ may có kỹ năng cao. Chỉ cần hai ba người cũng có thể tạo ra một bộ giá y có thuộc tính cao, kiểu dáng xinh đẹp, cấp độ trang bị yêu cầu cũng thấp. Thật ra Tài Lang cũng không phải tốt bụng như vậy, hắn chỉ là muốn cười nhạo đường đường một trong ba bang hội lớn Thiên Lý Sơn Trang mà cũng không làm ra được một bộ giá y cho tân nương, còn bắt nhà mẹ đẻ của tân nương tự tay làm lấy.

(1) Giá y: Y phục cưới hồi ngày xưa.

Diệp Ly Ly tranh thủ lúc rảnh rỗi liền chạy ra phía sau núi Thiên Lý Sơn Trang hái dược liệu. Dù sao cũng là địa bàn của nhà chồng tương lai, cô cũng không cần phải khách khí. Đang hứng khởi hái dược, thanh bàn hữu đột nhiên bắt đầu sáng lên, sau đó là tin nhắn đến từ Minh Nguyệt Thiên Lý.

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Đến Minh Nguyệt Lâu một chút.

Diệp Ly Ly âm thầm khinh bỉ cái tên tự kỷ này, từ tên bang hội đến tên của bang hội lâu cũng đều dùng tên mình để đặt. Lại nhớ tới cái người Lam Kiều cũng thuộc một dạng như vậy. Lại nghĩ tới cộng đồng cao thủ cũng đều tự kỷ như vậy... Diệp Ly Ly đột nhiên cảm thấy may mắn khi em trai cao thủ của mình không có dùng tài khoản Không Phải Được Sư này thành lập bang hội nào.

Minh Nguyệt Lâu nằm ở phía bắc Thiên Lý Sơn Trang, quả thật bề ngoài tráng lệ nhưng bên trong lại vô cùng tào nhả. Thế nhưng khi Diệp Ly Ly đi lên lầu đều không muốn quay đầu nhìn xuống người đến người đi phía dưới, bởi vì... chuyện cũ nghĩ lại mà kinh hãi!

Minh Nguyệt Thiên Lý cúi đầu đứng bên cạnh giường, bên môi vẫn mang theo nụ cười như có như không. Mặc dù biết đó thiết lập cơ bản của hệ thống nhưng Diệp Ly Ly vẫn nhìn không được mà nghiêng rằng nghiêng lợi nghĩ tới cái tên đứng im bên cửa sổ nhìn cô hát bài ca dân tộc đợt trước.

Cảm thấy Diệp Ly Ly đến gần, Minh Nguyệt Thiên Lý quay đầu lại.

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Nàng đến rồi? Đến xem kiểu này có vừa lòng nàng không?

Diệp Ly Ly đến gần, nhìn thấy trên bàn có đặt một bộ y phục mới. Người giang hồ rất thích những gì phức tạp, bộ y phục theo phong cách cổ xưa không quá hoa lệ, mặc dù chất vải vốn mang màu đỏ tục khí nhưng nhờ vào sự sáng tạo trong khâu cắt may lại mang đến vẻ tươi sáng xinh đẹp, khiến cho người ta yêu thích không nở buông tay.

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Đây là?

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Giá y.

Diệp Ly Ly sửng sốt một lúc lâu mới phục hồi tinh thần. Hề là cao thủ đều rất để ý mặt mũi, Minh Nguyệt Thiên Lý làm sao vô duyên có lại để cho Tài Lang giấu cọt mình. Cô cười tủm tỉm, trả lời:

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Tuy nhiều khuyết điểm, thuộc tính không thích hợp, kiểu dáng không mới lạ, nhưng nếu như là của phu quân đại nhân đưa cho thì ta đương nhiên sẽ phải miễn cưỡng mặc nó một lần rồi.

Gân xanh trên trán Minh Nguyệt Thiên Lý giãn giãn.

Ngày diễn ra hôn lễ.

Cậu em họ Diệp sau khi bận rộn thi cử đến sứt đầu mẻ trán, rốt cuộc cũng có chút thời gian rảnh để online. Với việc thông cáo của mình trở thành trò cười to ọi người, hẳn ngược lại không có gì gọi là khó chịu. Dù sao mảnh khỏe lừa bịp người khác lúc trước của mình còn không phải bị tên Minh Nguyệt Thiên Lý kia vén màn sao? Bây giờ còn bị hấn đập vào một cái hồ nhỏ cũng không coi là mất mặt lắm.

Kiểu hoa lung lay xuất hiện nơi đầu phố, bang chúng Thiết Huyết Quân Đoàn tản ra khắp mọi nơi bảo vệ kiểu hoa, tùy thời nguy hiểm đều sẽ lộ mặt.

Tuy không đội trời chung cùng Minh Nguyệt Thiên Lý nhưng hôn lễ của chị gái đương nhiên không thể keo kiệt được.

Tài Lang, Trúc Hải Thính Tùng cùng Liễu Như Phi Phi đều không lo liệu, thằng làm em trai như hấn đành phải sai người trong bang đi xây một trang viên trên mảnh đất trống, tránh cho nơi đó bị mắng là đồng hoang tàn. Thuận tiện hấn còn chuẩn bị vào hòm hồi môn đi theo sau kiểu hoa về Thiên Lý Sơn Trang bên kia. Hấn không sợ lỗ vốn, dù sao hấn cũng không tin Thiên Lý Sơn Trang có thể chịu được cảnh sính lễ còn keo kiệt hơn so với hồi môn, đây là chuyện mất mặt đến cỡ nào!

Hai bên đều muốn tổ chức hôn lễ long trọng, toàn Thế Giới Giang Hồ dường như cũng đều biết đến hôn lễ này, người đến tham gia hôn lễ đương nhiên không ít, người tiếp khách lại ít đến thương cảm. Trúc Hải Thính Tùng hình như bận việc, mấy ngày nay cũng không thấy bóng người. Chỉ có Tài Lang cười mỉm đứng trước cửa tữu lâu thu tiền mừng, tiền công giúp đỡ của mọi người cũng phải trả nhưng phần dư còn lại của hấn cũng không ít. Liễu Như Phi Phi là lần đầu tiên gặp loại chuyện này, hưng phấn chạy tới chạy lui tiếp khách. Tuy nhiên cũng may có người của Thiết Huyết Quân Đoàn đến trợ giúp, nếu không tương lai của Diệp Ly Ly chính là bị áp đảo cùng ức hiếp ở nhà chồng...

Tuy nhiên, dù cho có nhà mẹ đẻ lớn mạnh thì cũng vẫn là... Suyt! Phật viết: Không thể nói.

Ba người Chúng Nhân Bang thật ra cũng biết hôn lễ này chính là một mồi nhử, đạo tặc Như Phong nhất định sẽ xuất hiện. Thế nhưng không nghĩ tới chuyện lại long trọng như vậy, nếu như tân nương còn bị cướp đi thì chính là vết nhơ của cả ba bang hội lớn.

Diệp Ly Ly ngồi trong kiểu hoa, tiếp thu hết những lời lải nhải của cậu em họ Diệp cùng với từng đồng kỳ trân dị thảo quý hiếm. Thằng em thân yêu của cô chính là một kẻ bại gia, hấn bảo cô hủy hết những được liệu trong túi đồ của tài khoản Không Phải Được Sư.

Nhờ sự cố gắng mấy tháng qua của em trai mà tình hình trong nhà cũng được cải thiện. Chỉ là khi trở lại Thế Giới Giang Hồ mới biết nội bộ Thiết Huyết Quân Đoàn có chút vấn đề, bận rộn cả buổi tối tận bây giờ mới có thời gian rảnh để lên án tất cả tội trạng lớn nhỏ của Diệp Ly Ly. Cậu em Diệp gia đầy khôn khéo lại đối trá trước mặt người ngoài khi đứng trước mặt chị gái chỉ thiếu không có ôm lấy đầu gối cô mà khóc rống.

Diệp Ly Ly cảm thấy may mắn khi mình cách em trai khá xa, nếu không sẽ bị hấn đeo dính trên người. Tuy nhiên nhìn tới nhìn lui lại nhịn không được mà nhếch khóe miệng, em trai thông minh hơn người từ nhỏ, chuyện nhỏ ngoài ý muốn của cô cũng ảnh hưởng tới nó. Lại nói tiếp, cô từ nhỏ vẫn được chăm sóc rất kỹ lưỡng.

Chỉ là sau khi cõi lòng tràn đầy cảm động, cậu em họ Diệp lại đột nhiên ngừng nói mà phát ra hiệu lệnh trên kênh thể giới.

[Thế giới] Nhất Kiếm Hoàn Thiên: Bang chúng Thiết Huyết Quân Đoàn chú ý!

Một câu nói ra lại bị mấy trăm người mang danh Thiết Huyết chiếm lĩnh kênh thể giới với một câu duy nhất: “Chị hai Không Phải, tân hôn vui vẻ!”

“...”

Khen ngợi lúc này là sai lầm rồi, nó quả nhiên vẫn còn là một thằng nhóc.

[Thế giới] Tài Lang: Chú ý!

Lại là mấy trăm câu chúc phúc như trên...

Tài Lang đầu đầy hắc tuyến.

[Thế giới] Tài Lang: Ta nói là mọi người đề phòng đạo tặc Như Phong xuất hiện!

Hệ thống tin tức cũng đồng thời phát ra thông báo:

[Thế giới] [Hệ thống] Đạo tặc Như Phong xuất hiện tại Thiên Lý Sơn Trang!

Cao thủ của Thiên Lý Sơn Trang cùng Thiết Huyết Quân Đoàn đều lộ diện bảo vệ xung quanh kiệu hoa.

Bóng dáng màu vàng xẹt qua, đứng trên mái hiên khu phố đối diện.

[Hệ thống] Đạo tặc Như Phong: Thiên hạ rối loạn đều là vì lợi ích cá nhân. Loài người tầm thường như các ngươi lại rộn ràng cái gì? Còn không bằng cứ đến đây uống chút rượu cùng bản tặc, để cho bản tặc vui vẻ một chút đi!

Chiếc áo chàng dài chấm đất màu vàng bị gió nhẹ phất lên, lại không thể nhìn rõ bộ dáng của đạo tặc Như Phong, chỉ cảm thấy thân hình cùng một nửa khuôn mặt đều mang vẻ phong lưu khôn cùng. Cách một lớp áo choàng, ánh mắt kia dường như mang theo than vãn cùng chút ít vui đùa. Ánh mắt đó khi nhìn thấy người trên đường lại thật giống như đang tiếc hận cái gì đó.

Minh Nguyệt Thiên Lý cầm trường kiếm trong tay, tay áo phất phơ trong gió, xung quanh là một đàn bướm hồng đang đập chồn tung cánh.

Diệp Ly Ly thầm mắng: Mang nhiều trang bị làm cái gì không biết nữa! Sau đó cô nhìn lại chính mình, vĩnh viễn chỉ có thể dùng kỹ năng đánh lén, thương tâm muốn chết!

Một giây.

Hai giây.

Ba giây.

Cái bóng màu vàng biến mất.

Diệp Ly Ly vẫn còn ở đây.

Tuy rằng không hiểu ra sao nhưng lão quản gia lại thở phào một hơi. Thế nhưng khi quay đầu lại định bấm báo tình hình cho Minh Nguyệt Thiên Lý thì không ngờ...

Lúc này đây, tân lang lại là người bị cướp.

Tài Lang đi đến bên cạnh kiệu hoa, vỗ vỗ bả vai Diệp Ly Ly, nói:

[Phụ cận] Tài Lang: Xem ra yêu khí nhân yêu của cô quá cường đại rồi, ngay cả NPC cũng có thể cảm nhận được.

Trái tim của Diệp Ly Ly vỡ ra rơi đầy đất như thủy tinh.

8. Q.1 - Chương 8: Tâm Tư Tương Thông

Người chơi đều khắc sâu một chân lý, trước mặt hệ thống cường đại, cao thủ khắp thiên hạ cũng chỉ là đồ bỏ. Nhất là nửa năm nay sau khi hệ thống được nâng cấp, càng ngày càng nhiều NPC khiêu chiến với người chơi. Chuyện này khiến cho những người chỉ lo chú tâm đánh quái luyện cấp ý thức được rằng... những NPC hệ thống này không còn dễ dãi bị người chơi tùy tiện lừa dối như trước nữa. Tuy độ khó của trò chơi tăng cao, nhưng rất nhiều người vẫn xoa xoa hai tay chuẩn bị khiêu chiến toàn bộ hệ thống game biến thái này.

Không cần bọn người Diệp Ly Ly mở miệng, người của Thiên Lý Sơn Trang đã gửi lời mời tổ đội đến, cũng chủ động giao dịch tư liệu cho họ, dù sao người bị bắt đi lúc này chính là trang chủ. Bang chúng bên đây một chút cũng không lo lắng, Diệp Ly Ly mỉm cười có chút hả hê.

Gương mặt của lão quản gia Thiên Lý Sơn Trang âm trầm, những thành viên chủ chốt khác cũng ngồi trong Minh Nguyệt Lâu không lên tiếng. Diệp Ly Ly ngồi bên cạnh chống cằm, nghiêm túc tự hỏi có nên nói ra chuyện làm nhiệm vụ ấy người trước mắt này hay không. {Giám định thuật} của cô đủ cao, nên có thể nhìn rõ tên của những người này. Lãnh Vân, Lãnh Vũ, Lãnh Phong cùng... Lão Quản Gia. Nhìn đoạn đối thoại trong kênh tổ đội, chỉ có một người nói và ba người im lặng như băng, cô cảm thán những người này đặt tên thật là chuẩn xác. Về phần cái tên chiến sĩ tóc đỏ từng có duyên gặp mặt một lần kia, cấp độ cao hơn 50, cô nhìn hẩn cả buổi vẫn không thu hoạch được gì.

Phát hiện Diệp Ly Ly đang điều tra mình, chiến sĩ tóc đỏ cười cười:

[Tổ đội] Viêm Hỏa: Lại nói, thằng nhóc người ở giang hồ cũng có mấy lần hôn lễ rồi nhỉ? Thế nhưng cũng chưa có lần nào hoàn thành, thật không biết người là ngôi sao chổi nào giáng trần nữa... Hay là, đây là số mệnh của nhân yêu?

Không Phải Được Sư gạt không ít người, nhưng lừa đến tay Minh Nguyệt Thiên Lý thì mọi chuyện đều bị bóc mẽ, cho nên người trong Thiên Lý Sơn Trang đều rõ lai lịch của cô như lòng bàn tay.

Diệp Ly Ly câm lặng. Mà Tài Lang cũng không có ý giải thích giúp cô, chỉ đi tới đi lui trong Minh Nguyệt Lâu ngắm nhìn những thần khí do Minh Nguyệt Thiên Lý tùy ý đặt bốn phía. Hẩn âm thầm cảm thán của cải của Minh Nguyệt Thiên Lý quả nhiên không đơn giản như bên ngoài hay đồn đại. Chỉ cần nhìn những thần khí đặt đại như vật trang trí ở đây cũng khiến ột đại phú thương như hẩn phải choáng váng rồi. Bảng xếp hạng xem ra phải sửa lại.

Tài Lang đang trầm tư tính toán xem tháng này phải bán ra bao nhiêu mới có thể hoàn lại vốn cho cái hôn lễ này thì nhận được tin tức trên kênh bang hội.

[Bang hội] Trúc Hải Thính Tùng: Chuyện gì xảy ra vậy?

Trúc Hải Thính Tùng trong lúc mọi người rối loạn mới thông dong online.

Tài Lang tóm tắt chuyện lại một lần, tuy nhiên Liễu Như Phi Phi một bên mặt mày hớn hở thêm mắm dặm muối đem chuyện tình đơn giản nói thành tiểu thuyết ngôn tình đầy YY (1). Trúc Hải Thính Tùng hiểu chuyện rất nhanh.

(1) YY: Tự sướng.

[Bang hội] Trúc Hải Thính Tùng: Nếu chúng ta có nhiệm vụ thì mới có thể phát hiện thêm dấu vết để lại sao?

[Bang hội] Liễu Như Phi Phi: Muội cảm thấy có lẽ Minh Nguyệt Thiên Lý cũng nhận được một nhiệm vụ nào đó, nếu không với thực lực của hẩn, không thể nào thúc thủ chịu trôi một chút phản kháng cũng không có được.

Diệp Ly Ly không khỏi liếc nhiều lần về phía Liễu Như Phi Phi thường ngày vẫn vậy xung quanh Tài Lang. Lại thấy cô ấy đánh ra một chuỗi lời nói:

[Bang hội] Liễu Như Phi Phi: Lang Lang, huynh nói có đúng hay không? Đúng hay không? Muội phải phân tích thật lâu mới đạt được kết quả này đây! Huynh ngắm lại xem, Minh Nguyệt Thiên Lý nhất định là...

Tài Lang nhắm mắt lại, đếm thầm từ một đến mười, kênh bang hội vẫn không ngừng xuất hiện chuỗi lời nói thật dài. Hẩn ai thán trong lòng, cô bé kia quả nhiên cùng một lửa với Lão Quản Gia, om sòm, dài dòng.

Diệp Ly Ly che trán.

[Bang hội] Trúc Hải Thính Tùng: Lúc nhận nhiệm vụ ở thung lũng Trúc Châu Hoa, Bùi tiên sinh đã nói nhiệm vụ phải hợp tác cùng một tổ đội khác, Nếu đối tượng theo đuổi cùng hợp tác là Minh Nguyệt Thiên Lý thì hẩn đương nhiên cũng sẽ nhận được nhiệm vụ.

Hẩn ta ngụ ý đây là vấn đề vốn dĩ không cần phải suy nghĩ.

Một chuỗi tự sướng của Liễu Như Phi Phi lập tức nghen lại trong bụng.

Diệp Ly Ly thầm khen: Cao nhân! Lỗ tai cuối cùng cũng được thanh tịnh.

[Bang hội] Tài Lang: Như vậy, manh mối của chúng ta bên này hẳn là bên Thiên Lý Sơn Trang kia cũng có, chắc là sẽ có tọa độ của đạo tặc Như Phong cùng Minh Nguyệt Thiên Lý.

Liếc qua cái người định hỏi tọa độ là cái gì, Tài Lang thuận tay ném cho cô một câu:

[Bang hội] Tài Lang: Nhìn thông cáo 3110 trên diễn đàn, chiến dịch xoá nạn mù chữ cho tân thủ mới vào giang hồ, quyền cần bản... nhớ trả tiền.

Cái bài đó đương nhiên là do hần biên soạn.

“...” Diệp Ly Ly nuốt ngược một bụng nghi vấn muốn hỏi.

Khe núi Lạc Nhật là một nơi rất tuyệt trong Thế Giới Giang Hồ, nhất là lúc mặt trời lặn. Bầu trời thiếu đi vẻ đục ngầu so với hiện thực, tia sáng cuối cùng phía chân trời từ từ biến mất, những áng mây xám lúc mờ lúc tỏ, lâu lâu lại có một đàn hạc bay ngang qua. Khung cảnh hoang đại nhưng tuyệt mỹ đó có thể khiến cho những mệt mỏi trong lòng người dần tan thành mây khói.

Trên sườn núi Lạc Nhật có một ngôi đình được treo bằng dây tơ thiết mỏng, người bình thường rất khó để trèo lên đấy.

Bên trong lúc này có hai người ngồi.

Gió núi hiu hiu, chiếc áo choàng màu vàng trong ánh chiều tà ở sườn núi Lạc Nhật càng thêm nổi bật.

Minh Nguyệt Thiên Lý ngồi trong đình không nói lời nào, chỉ lẳng lặng ngắm mặt trời lặn.

[Hệ thống] Đạo tặc Như Phong: Đến uống rượu!

Bóng người màu vàng quay đầu lại, nhảy xuống lan can.

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Có gì không thể?

Tuy bị bắt cóc nhưng Minh Nguyệt Thiên Lý lại thong dong như không có gì xảy ra. Thế nhưng động tác uống rượu của hần cũng không ôn hòa như mọi lần, chỉ bắt chước theo người mặc áo choàng vàng bụng từng ly rượu lớn chực vào họng, sắc mặt vẫn không hề thay đổi.

[Hệ thống] Đạo tặc Như Phong: Tốt! Tốt! Lần trước ta chỉ là muốn lấy thanh đao của nữ nhân kia về xem xem trên đời này thật có đao kiếm hữu tình hay không. Không ngờ lỗ tay chém nàng ta một nhát. Ta nói, trên đời này chỉ có rượu là bằng hữu tốt cả đời, những thứ còn lại đều là hư vô! Đến, lại uống!

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Vậy sao?

Minh Nguyệt Thiên Lý ngửa đầu uống cạn ly rượu đầy của mình.

Lúc này kênh phụ cận có người cười nói. Hai người nhìn về phía bên ngoài tòa đình thì lại thấy Diệp Ly Ly đang đứng đó.

[Phụ cận] Không Phải Dược Sư: Nói như vậy thì Tuyết Nguyệt Lưu Ly cũng thật đáng thương... Phu quân đại nhân, ta tới cứu huynh đây.

Minh Nguyệt Thiên Lý cười nhẹ.

[Hệ thống] Đạo tặc Như Phong: Người dựa vào cái gì mà muốn cứu người?

[Phụ cận] Không Phải Dược Sư: Bây giờ còn chưa có cứu.

[Hệ thống] Đạo tặc Như Phong: A?

[Phụ cận] Không Phải Dược Sư: Bây giờ ta cũng muốn uống rượu.

Người mặc áo choàng vàng sững sờ một chút.

[Hệ thống] Đạo tặc Như Phong: Vậy thì lên đây đi.

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Ách... ta lên bằng cách nào?

“ ... ”

Minh Nguyệt Thiên Lý nhảy xuống đưa cô lên. Điều này lại khiến cho Diệp Ly Ly khẳng định thêm một lần nữa, nếu như tên này muốn đi... đạo tặc Như Phong nhất định không ngăn được.

Ánh mắt cách một lớp áo choàng của đạo tặc Như Phong cũng có chút suy nghĩ sâu xa.

Cũng không để ý khắp núi đầy rẫy bang chúng của Thiên Lý Sơn Trang đang lùng sục tìm người, ba người bình thản ngồi trong đình uống rượu. Minh Nguyệt Thiên Lý có cấp độ cao, chút rượu ấy đương nhiên không coi là cái gì. Diệp Ly Ly vừa lén nuốt một viên được {Ngàn chén không say}, tạm thời cũng không say. Cho nên uống tới uống lui một trận, chỉ có đạo tặc Như Phong dần dần thấm men say.

Diệp Ly Ly cùng Minh Nguyệt Thiên Lý quang minh chính đại nói chuyện riêng trước mặt đạo tặc Như Phong.

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Nhiệm vụ của huynh là gì?

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Nói cho nàng biết... cũng vô dụng.

Đả kích rất không lưu tình.

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: ... Ta hận cái {Tâm tư tương thông} này!

{Tâm tư tương thông} là phúc lợi đặc biệt của quan hệ phu thê trong Thế Giới Giang Hồ, trong trăm dặm có thể cảm nhận được tọa độ của đối phương. Do đó khi Diệp Ly Ly lần theo manh mối đến khe núi Lạc Nhật mới có thể cảm nhận được tọa độ của Minh Nguyệt Thiên Lý. Vốn dĩ Diệp Ly Ly muốn đến gần xác nhận lại, nhưng rất không may khi bước vào phạm vi của khe núi Lạc Nhật, cô đã không còn đường về. Ngay cả mật âm cũng không gửi đến đám người Tài Lang được, chỉ có thể một mình đi về phía ngôi đình giữa sườn núi. Có trời mới biết, cô tuyệt không muốn cùng người này đồng tâm hiệp lực, đồng sinh cộng tử...

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Bây giờ chúng ta chỉ nên chú tâm uống rượu.

Cũng mặc kệ Diệp Ly Ly bị phản như thế nào, Minh Nguyệt Thiên Lý vẫn không cho cô nói hết câu, tự mình ngửa đầu uống rượu.

Diệp Ly Ly cũng không cam chịu yếu thế, tự tay rót thêm một chén nữa. Ai bảo hệ thống chỉ có thiết lập uống cạn một ngụm, khiến cho cô cũng không khỏi không hào sảng một lần, hào sảng lần hai, lần ba, rồi lần bốn...

Cho đến khi đạo tặc Như Phong say.

9. Q.1 - Chương 9: Khoảng Thu Nhập Thêm

Đạo tặc Như Phong say, nhưng ánh mắt của hắn ta lại càng trấn tĩnh, giống như càng say thì hắn ta sẽ càng thanh tĩnh.

Ngôi đình treo lơ lửng khẽ lay theo gió, giống như chỉ cần đưa tay ra ngoài liền có thể chạm vào các vì tinh tú. Bóng người mặc áo choàng vàng tựa trên lan can, không chút sợ hãi phía sau lưng mình chính là sườn núi cao vạn trượng. Gió đêm lướt nhẹ qua, chiếc áo choàng vẫn luôn dùng để che đi dung nhan cũng phất bay.

Diệp Ly Ly nhìn thấy một gương mặt trẻ tuổi, tuần dật, bên trên mang theo hai vết sẹo do đao. Đạo tặc Như Phong cười mà như không cười, nhìn cô.

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Người đang cos kiếm khách à?

Nhìn một hồi lâu, Diệp Ly Ly ột câu kết luận.

[Hệ thống] Đạo tặc Như Phong: ...

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Sỉ nhục kiếm khách.

[Hệ thống] Đạo tặc Như Phong: Hai người các ngươi đúng là dị loại. Hệ thống vốn thiết lập các ngươi sẽ hỏi vết sẹo này làm sao có, sau đó thì ta cũng sẽ khắc cho các ngươi hai đường như vậy... Bây giờ ta lại cảm thấy các ngươi thật thú vị.

Nghe thấy lời nói được nhân tính hóa của hắn ta... Diệp Ly Ly cùng Minh Nguyệt Thiên Lý hai mặt nhìn nhau.

[Hệ thống] Đạo tặc Như Phong: Không Phải Được Sư, ngươi không nhận ra ta sao?

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: ... Thì ra là người quen.

Diệp Ly Ly cười mỉa, thật ra vốn dĩ không biết tên đạo tặc Như Phong này.

[Hệ thống] Đạo tặc Như Phong: Toàn bộ cũng nhờ sóng gió do ngươi gây ra, bọn người chúng ta mới có thể có suy nghĩ chân chính, chính là... chúng ta vì sao mà sống.

Với tư cách là một NPC, thái độ của đạo tặc Như Phong khi nói chuyện với người chơi có chút khác lạ.

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Suy nghĩ làm gì, đương nhiên sống là vì khiến cho toàn bộ chuyện tốt trong thiên hạ rơi vào trong tay mình.

Đàn bướm hồng tung cánh bay lên theo tà áo phất phơ, Minh Nguyệt Thiên Lý chấp tay đứng cạnh lan can ngôi đình, phảng phất như một vị quân vương đang nhìn về phía thiên hạ.

Diệp Ly Ly ngẩn người.

[Hệ thống] Đạo tặc Như Phong: Tốt! Lại uống!

Đạo tặc Như Phong ném cho Minh Nguyệt Thiên Lý một bầu rượu.

Minh Nguyệt Thiên Lý bắt được, nói:

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Uống rượu không như vậy dường như có chút buồn, không bằng chúng ta đặt ra một trò chơi có phần thưởng đi. Ví dụ như, {Bảo vật trăm năm của ông chủ khách điểm}, {Lệnh bài tuyên chiến bang hội}, hay {Dưa leo của Vương lão bà bà}...

[Hệ thống] Đạo tặc Như Phong: Thú vị! Chúng ta tự chọn mục tiêu ỉnh, ai trở về trễ nhất sẽ bị phạt rượu...

Đề nghị này rất hợp khẩu vị với đạo tặc Như Phong, lúc này hắn đương nhiên là vỗ tay phụ họa.

Chỉ có Diệp Ly Ly là xuất hiện vô số hắc tuyến, cảm lạnh.

Diệp Ly Ly rất không may chọn trúng {Dưa leo của Vương lão bà bà}.

Wương lão bà bà chính cái vị Vương bà mèo khen mèo dài đuôi nổi tiếng trong thuyền thuyết trăm ngàn năm qua.

Diệp Ly Ly hóp lưng nhảy như mèo vào sân nhỏ của Vương bà, lại đúng lúc nhảy ra trước mặt bà ấy đang hóng mát trong sân.

Mắt Vương bà không tốt, chỉ vui vẻ nói khi nghe thấy thanh âm:

[Hệ thống] Vương bà: Con trai, ngươi trở về rồi à?

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Ta...

Cũng chưa có phản bác, Vương bà lại đổi giọng:

[Hệ thống] Vương bà: A, lại nhận lầm rồi hả? Vậy ngươi đến là mua dưa leo sao? Dưa leo nhà ta chính là tốt nhất trong thiên hạ này, không mua sẽ hối hận đó. Mau đến, lựa một ký đi!

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: ... Ách, ta chính là tới cướp đây!

Diệp Ly Ly rất may mắn trở thành người đầu tiên đi cướp dưa leo trong Thế Giới Giang Hồ.

Minh Nguyệt Thiên Lý có vẻ ung dung hơn. Hắn đi vào một khách điểm, chường quầy lập tức kinh hỉ hô lên:

[Hệ thống] Chường quầy khách điểm: Trang chủ? Trang chủ! Người trở về rồi!

Hắn mỉm cười gật đầu, phân phó vài câu với chường quầy. Chường quầy lập tức lấy ra một trang bị cao cấp, vung bút đổi tên thành {Bảo vật trăm năm của ông chủ khách điểm}.

Hắn thoải mái mang bảo vật trở lại ngôi đình.

Đạo tặc Như Phong lại gặp chút phiền toái, nguyên nhân chính là hành tung của hắn bị phát hiện. Hệ thống thiết lập hắn là một đạo tặc, đương nhiên cũng cho hắn một kẻ thù truyền kiếp, tên kia chính là quan sai số một của Thế Giới Giang Hồ. Vì thoát khỏi người đã điều tra danh tính cùng truy nã hắn nửa năm nay, nửa canh giờ (1) sau hắn mới trở lại ngôi đình.

(1) Nửa canh giờ: Khoảng một tiếng đồng hồ.

Trong đình, hai người kia đã có mặt ở đó nói chuyện phiếm cả buổi. Khi nhìn thấy đạo tặc Như Phong trở về, cả hai đều mỉm cười.

[Hệ thống] Đạo tặc Như Phong: Ta thua.

Nhìn những đồ vật đặt trên bàn đá, đạo tặc Như Phong cũng ném món đồ của mình lên trên. Diệp Ly Ly tò mò cầm lên nhìn, lại phát hiện đó chính là {Lệnh bài tuyên chiến bang hội}.

Trong Thế Giới Giang Hồ, muốn tuyên chiến bang hội cần phải có lệnh bài. Thứ này thường nằm trong tay các con boss lớn, muốn lấy phải làm nhiệm vụ liên hoàn với hình thức “cửu tử nhất sinh”... hơn nữa là toàn bộ bang hội phải “cửu tử nhất sinh”. Không người nào dám mạo hiểm, cho nên trước mắt còn chưa có các trận bang chiến cỡ lớn, phạm vi nhỏ với quy mô nhỏ ngược lại cũng từng có không ít.

Diệp Ly Ly đương nhiên không rõ lắm những chuyện này nên ném qua cho Minh Nguyệt Thiên Lý xem. Minh Nguyệt Thiên Lý cầm lệnh bài trong tay, vuốt vuốt, thuận tay uống một ly rượu. Ánh mắt hắn nhìn đạo tặc Như Phong một cách ranh mãnh.

Đạo tặc Như Phong bắt đầu dĩ thử dài, đột nhiên xốc áo choàng màu vàng lên, bóng dáng trong màn đêm rất có phong cách “ngọc thụ lâm phong”, chỉ có điều hai vết sẹo trên mặt lại thêm mấy phần tang thương.

[Hệ thống] Đạo tặc Như Phong: Hai người các ngươi rất hợp khẩu vị của ta. Nếu đã là bằng hữu, đương nhiên không nên che che lấp lấp rồi.

Diệp Ly Ly cười tủm tỉm, chấp tay:

[Phụ cận] Không Phải Dược Sư: Hân hạnh, hân hạnh. Bộ dạng của ngươi lúc này có thể nói là “ngọc thụ lâm phong”, phong độ tư thái trác tuyệt, cũng có chút lão luyện.

“...”

[Hệ thống] Không Phải Dược Sư, Minh Nguyệt Thiên Lý nhận được lời mới kết làm bằng hữu từ đạo tặc Như Phong.

Diệp Ly Ly ngẩng đầu, lại nhìn Minh Nguyệt Thiên Lý đang cười.

[Hệ thống] Đạo tặc Như Phong: Không xong!

Đạo tặc Như Phong nhú mày.

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Sao vậy?

Minh Nguyệt Thiên Lý cười hỏi.

Đạo tặc Như Phong yêu cầu giao dịch một cách gấp gáp.

[Hệ thống] Đạo tặc Như Phong: Những thứ này tặng cho các người, dù sao ta giữ lại cũng vô dụng. Nếu như bị tên kia bắt được, trên người còn mang theo những thứ này chính là bằng chứng to lớn như núi, vĩnh viễn khó xoay người rồi.

Sau đó hắn ta nhảy ra khỏi ngôi đình, nhảy lên nhảy xuống vài lần, biến mất trong màn đêm.

Không bao lâu, hệ thống truyền đến tin tức.

[Thế giới] [Hệ thống] Đạo tặc Như Phong bị quan sai Kinh Thiên bắt được, ngồi tù tại ngục giam số 79 thành Bình Tuyền.

Diệp Ly Ly nhìn túi đồ đột ngột xuất hiện nhiều bảo vật, hỏi:

[Mật âm] Không Phải Dược Sư: Đây cũng là một phần của nhiệm vụ?

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Đây là khoản thu nhập thêm.

[Mật âm] Không Phải Dược Sư: Âm hiểm!

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Như nhau!

Tâm tình của Minh Nguyệt Thiên Lý đương nhiên vô cùng tốt, cũng không có phản bác lại.

[Thế giới] [Hệ thống] Minh Nguyệt Thiên Lý hoàn thành nhiệm vụ {Lùng bắt}, Thiên Lý Sơn Trang có thể mở rộng nhân số lên 1500 thành viên.

[Thế giới] [Hệ thống] Không Phải Dược Sư hoàn thành nhiệm vụ thành lập bang hội, cấp độ là bang hội sơ cấp, có thể chiêu nạp 150 thành viên.

Còn lại là bang thường gì gì đó, Diệp Ly Ly cũng không có nhìn kỹ, ánh mắt chỉ lo tập trung trong kho hàng bang hội. Tuy sự khác biệt trong nhân số thành viên khiến cho cô uất ức, nhưng cố gắng vài ngày nữa nhất định sẽ có thành quả. Thu xếp xong phần thưởng nhiệm vụ, Diệp Ly Ly mới có thời gian rảnh tiếp thu tin tức oanh tạc của bạn hữu cùng bang chúng trên kênh bang hội. Mà Minh Nguyệt Thiên Lý đã sớm đi hội họp với bang chúng Thiên Lý Sơn Trang.

Bọn người Tài Lang đuổi tới rất nhanh, Diệp Ly Ly dẫn ba người vào đình viện kể qua mọi chuyện một lần. Kể chuyện đương nhiên phải lược bỏ đi một số phần. Nói năng hùng hồn đầy lý lẽ, đương nhiên không thể kể ọi người chuyện mình đã bị mất mặt như thế nào.

Tài Lang sau khi nghe xong, trầm tư nói:

[Bang hội] Tài Lang: Minh Nguyệt Thiên Lý thắng cấp bang hội, còn mượn tay đạo tặc Như Phong lấy được lệnh bài tuyên chiến bang hội. Chuyện chỉ sợ không đơn giản như vậy...

[Bang hội] Liễu Như Phi Phi: *Giơ tay* muội đồng ý!

Ba người Tài Lang nhất trí bỏ qua cô nàng. Trúc Hải Thính Tùng nói tiếp:

[Bang hội] Trúc Hải Thính Tùng: Hắn có phải là muốn chuẩn bị một bang chiến cỡ lớn hay không?

[Bang hội] Tài Lang: Rất có thể. Chúng Nhân Bang đã được thành lập, bang chiến đương nhiên không thể không đếm xỉa đến. Cũng đến lúc chúng ta chiêu nạp thành viên rồi, tân thủ hay cao thủ đều được, dù sao chúng ta cũng có thể dẫn người đi luyện cấp.

[Bang hội] Không Phải Dược Sư: Luyện cấp...?

[Bang hội] Tài Lang: Loại người như cô không tính.

Chuyện thiếu chút nữa là bị cô dẫn vào vòng vây của quái lần trước, hắn cũng chưa có quên. Tài Lang hừ lạnh, nói tiếp:

[Bang hội] Tài Lang: Ta sẽ chuyển một số cửa hàng qua tài sản của bang hội, có chút của cải đương nhiên sẽ có người nguyện ý gia nhập. Cô chỉ cần chịu trách nhiệm làm nhiệm vụ thăng cấp bang hội hay nhiệm vụ đoàn thể là được rồi.

[Bang hội] Không Phải Dược Sư: Hắc hắc, Tài Lang là tốt nhất!

Cũng không để ý tới sự xem thường của Tài Lang, Diệp Ly Ly bắt chước lời nói chân chó của cậu em họ Diệp thường ngày hay nói với mình.

10. Q.1 - Chương 10: Ván Cờ Mới

Cậu em họ Diệp điều rất nhiều thợ may, thợ suture, thợ xây, kỹ sư từ Thiết Huyết Quân Đoàn đến. Những loại người này bình thường đối với việc chọn lựa chức nghiệp rất khác biệt với người bình thường, chỉ chuyên tâm nâng cao kỹ năng. Do đó khi nghe nói có cơ hội bộc lộ thân thủ liền lập tức cao hứng mừng mừng xin đến giúp Chúng Nhân Bang.

Có phú thương Tài Lang hỗ trợ, Chúng Nhân Bang phát triển không ngừng. Rất nhiều tân thủ nghe danh mà đến, đông đến lách không vào được. Trước kia lo lắng nhân số không đủ là dư thừa rồi, bây giờ ngược lại nên lo lắng làm sao thăng cấp cho bang hội mới là quan trọng.

Tổng hội của Chúng Nhân Bang nằm ở vùng lân cận Trường Giang, đương nhiên “thuận lý thành chương” (1) đem một mặt sông rộng lớn trở thành lãnh địa nhà mình. Liễu Như Phi Phi lúc không nói chuyện với Tài Lang hoàn toàn chính xác là một cô gái thô bạo, một đám nam nhân chủ động trở thành tiểu sư đệ lẻo đẻo theo sau lưng cô nàng, huyền thuyên gọi cô nàng là đại sư tỷ. Cô nàng mỗi ngày đều dẫn theo một nhóm tân thủ đến ven sông Trường Giang phóng ra ma pháp mang tính sát thương cực lớn, khiến cho cả mặt sông oanh động. Đôi khi làm cho những chiếc thuyền con đi ngang qua phải chìm ngấm, sau đó lại nghênh đón hỗn chiến PK khắp nơi. Diệp Ly Ly đành phải vác xác đến trại giam thành Bình Tuyền an ủi bang chúng tham gia PK, thuận tiện đến thăm đạo tặc Như Phong đang ngồi xổm trong tù.

(1) Thuận lý thành chương: Thuận theo lý thuyết, ý bảo làm những chuyện hợp lý, theo lẽ đương nhiên.

Trên sông, phần lớn quái đều sống theo đàn, cấp độ cũng thấp, rất thích hợp cho tân thủ luyện cấp. Huống chi còn có Liễu Như Phi Phi, Tài Lang, Trúc Hải Thỉnh Tùng thỉnh thoảng lại phóng ra vài chiêu quần ẩu tuyệt kỹ, kinh nghiệm tăng một cách nhanh chóng, đám tân thủ của Chúng Nhân Bang cũng từ từ thăng cấp. Chỉ có cấp độ của Diệp Ly Ly là vẫn như cũ, bởi vì kỹ năng luyện độc cùng luyện dược của cô cũng đã đến giai đoạn gặp chướng ngại. Đã không còn là một Không Phải Dược Sư tùy tiện ném dược liệu trên quý của vài ngày trước đó nữa, bây giờ cô cần nhất chính là chất lượng của dược phẩm.

Tài Lang thừa dịp nhàn rỗi liền lấy ra một xấp tư liệu về Thế Giới Giang Hồ do chính mình biên soạn đưa cho Diệp Ly Ly, miễn cho cô còn gây ra chuyện cười cho Chúng Nhân Bang trong tương lai.

Diệp Ly Ly không có lập tức mở ra xem, mà hỏi:

[Bang hội] Không Phải Dược Sư: Huynh có biết ở đâu có thể thu thập dược liệu không?

Những ngày này cô đã dùng hết toàn bộ những kỳ trân dị thảo trong túi đồ, nhưng may mắn là tạo ra dược rất nhiều dược phẩm cao cấp. Tuy nhiên nhìn giá cả của những dược liệu kia trên thị trường rất cao, tính ra cũng mất nhiều hơn được. Cho nên cô quyết định thừa dịp không có nhiệm vụ liền tự lực cánh sinh, nếu không cho dù Không Phải Dược Sư trước kia có nhiều hàng tồn kho, không bao lâu sau cũng sẽ bị cô làm cho tán gia bại sản.

[Bang hội] Tài Lang: Cô cần dược liệu cao cấp à?

Diệp Ly Ly đánh ra một khuôn mặt tươi cười.

[Bang hội] Không Phải Dược Sư: Đương nhiên. Dược liệu bình thường chỉ có thể chế ra dược phẩm bình thường, tôi muốn tìm nguyên liệu trong cuốn {Thần Nông y tịch}, bên trong có cả trăm vị thảo dược, thuận tiện làm cho xong những nhiệm vụ trước kia luôn.

Nhiệm vụ kia nhét sâu dưới tầng chót. Nếu không phải cô vô tình kéo dài thanh nhiệm vụ thì cũng không biết đến sự tồn tại của nó.

Thoạt nhìn có lẽ là do vị sư phụ dược sư trước kia giao nhiệm vụ ỉn tàng cho em trai cô, nhưng thằng em này cũng không để tâm lắm đến cái tài khoản Không Phải Dược Sư này, cho nên cũng lãng quên nó đi.

[Bang hội] Tài Lang: {Thần Nông y tịch}?

Tài Lang nhắm đi nhắm lại cái tên này, dường như nghĩ được cơ hội phát tài. Thế nhưng hắn cũng không có hời tới, mà chỉ cười ranh mãnh.

[Bang hội] Tài Lang: Những dược liệu cao cấp đều nằm ở khu vực luyện cấp cao cấp, cô có thể đi sao?

[Bang hội] Không Phải Dược Sư: Đương nhiên là... không thể.

Trúc Hải Thính Tùng không biết đã online từ lúc nào, nhìn thấy kênh bang hội xuất hiện đoạn đối thoại trên liền xen vào một câu:

[Bang hội] Trúc Hải Thính Tùng: Đúng lúc ta cũng muốn đi luyện cấp, có thể mang cô đi.

[Bang hội] Không Phải Dược Sư: Cảm ơn!

Vấn đề nan giải đã được giải quyết, Diệp Ly Ly vui sướng đi theo Trúc Hải Thính Tùng.

Tài Lang cùng Liễu Như Phi Phi đứng nguyên tại chỗ. Liễu Như Phi Phi trong khoảng thời gian này đều đi theo Tài Lang, diêm tĩnh không ít. Cô nàng nhìn bóng lưng của hai người kia, liền nói riêng với Tài Lang.

[Mật âm] Tài Lang: Mọi cảm thấy Trúc Hải Thính Tùng rất có vấn đề.

[Mật âm] Tài Lang: Đương nhiên là có vấn đề.

[Mật âm] Liễu Như Phi Phi: Huynh điều tra được cái gì?

Hai mắt Liễu Như Phi Phi lại mang theo sùng bái cùng kích động, giả trang diêm tĩnh lúc này đã hoàn toàn bị công phá.

[Mật âm] Tài Lang: Bảng xếp hạng PK, đứng nhất chính là Trúc Hải Thính Tùng.

Bảng xếp hạng PK cũng không được nêu tên, chỉ được ghi chép trong trại giam. Thế cho nên thường không tra ra ai là kẻ đứng đầu. Tuy nhiên Tài Lang là một kẻ am hiểu thu thập tư liệu, trang bị cao cấp của Trúc Hải Thính Tùng cũng rất nhanh được tra ra. Cho nên không đến vài ngày đã biết rõ vị pháp sư vô danh đột nhiên quyết định gia nhập Chúng Nhân Bang kia chính là đệ nhất bảng xếp hạng PK, đồng thời cũng là kẻ giết người nhiều nhất trong Thế Giới Giang Hồ, kẻ tàn nhẫn nhất trong Thế Giới Giang Hồ.

Trúc Hải Thính Tùng dường như là kẻ ranh mãnh nhất trong bang. Tài Lang bận rộn quản lý chuyện trong bang hội, Liễu Như Phi Phi nhận trách nhiệm đưa tân thủ đi luyện cấp. Trúc Hải Thính Tùng luôn online, nhưng cũng không lên tiếng, giống như là đang cài đặt chế độ tự động đánh quái.

Hôm nay cũng đánh quái trong rừng rậm ngoại thành Bình Tuyền như thường ngày, nhưng người chơi lại có chút đông, chỗ nào cũng có kẻ rao bán trang bị nhưng cũng chỉ là những thứ bình thường. Nhìn thấy Diệp Ly Ly một thân y phục dành cho tân thủ, bên cạnh lại có một pháp sư cao cấp. Đã có người bắt đầu cuồng loạn.

Trong đó có một lái buôn bám mãi không tha.

[Phụ cận] Thương buôn cuồng M: Có Giáng Tiên Thảo giá rẻ đây.

[Phụ cận] Thương buôn cuồng M: Có Giáng Tiên Thảo giá rẻ đây.

Giáng Tiên Thảo cũng được coi như là dược thảo hiếm thấy. Dược liệu này rất hiếm, lại rất khó thu thập, bởi vậy giá tiền rất cao. Thế nhưng trên cơ bản là nó không có công dụng gì cả... Rõ ràng tên này tưởng Diệp Ly Ly là tân thủ, định lừa cô một vỏ đây mà.

Trúc Hải Thính Tùng nhận ra sắc mặt của cô, liền cười hỏi:

[Mật âm] Trúc Hải Thính Tùng: Quảng cáo rất phiền?

Diệp Ly Ly gửi đến một emotion gật gật đầu.

[Mật âm] Trúc Hải Thính Tùng: Tôi dạy cô một cách, cô hỏi hắn rằng có 100 gốc Giáng Tiên Thảo hay không.

[Mật âm] Không Phải Dược Sư: Sau đó thì sao?

[Mật âm] Trúc Hải Thính Tùng: Sau đó hẳn nhất định sẽ nói... chờ hẳn vài tháng.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Chỉ có thể tạm thời thoát khỏi hẳn. Lỡ như vài tháng sau hẳn lại đến tìm thì sao? Lúc đó thật sự phải mua 100 gốc Giáng Tiên Thảo không chút công dụng kia sao?

[Mật âm] Trúc Hải Thính Tùng: Đến lúc đó cô chỉ cần nói... cô mua ba gốc.

[Mật âm]: Không Phải Được Sư: ... Có chút quen tai.

Lái buôn được thảo đáng thương, lỡ như thật sự đi đào 100 gốc thì rất là không may đấy!

[Mật âm] Trúc Hải Thính Tùng: Đây là một câu chuyện cười, có thể miễn cưỡng sử dụng để đối phó với kẻ ngốc.

Trúc Hải Thính Tùng cười cười xoay người, lại bắt đầu tự động đánh quái luyện cấp.

Diệp Ly Ly vui đùa cả buổi, đột nhiên nhìn thấy một trong những thành viên chủ chốt của Thiên Lý Sơn Trang đi tới. Đúng là Lãnh Vân.

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Tiểu Vân, đã lâu không gặp nha.

Diệp Ly Ly cười tủm tỉm phát phát tay, biết rõ tên này chính là muốn đến khu vực luyện cấp cao cấp để giết quái đây mà.

Lãnh Vân gật gật đầu xem như đã chào hỏi, xoay người lại đã không thấy tăm hơi.

Tuy đã kết làm phu thê cùng Minh Nguyệt Thiên Lý nhưng tiếp xúc không nhiều. Tuy nhiên lúc làm nhiệm vụ có từng nói chuyện cùng ba tên mặt lạnh của Thiên Lý Sơn Trang kia, cho nên cũng coi như quen biết chút chút.

Lãnh Vân này thật ra lại rất thẹn thùng. Đây là do vài lần tiếp xúc, Diệp Ly Ly đã đúc kết được. Chẳng hạn như lúc đánh quái, chỉ cần là nữ nhân đụng phải góc áo của Lãnh Vân, hẳn sẽ tránh ra ngay lập tức, lần nào cũng vậy... đương nhiên đã được Diệp Ly Ly vô sỉ thử đi thử lại vài lần.

Chỉ là lúc có mặt của Minh Nguyệt Thiên Lý thì mấy người kia sẽ thận trọng đến khác thường. Nhất là từ lần Minh Nguyệt Thiên Lý bị bắt cóc, ba người này càng điên cuồng giết quái luyện cấp, đem cấp độ tăng nhanh đến nỗi {Giám định thuật} của Diệp Ly Ly cũng không dùng được nữa.

Diệp Ly Ly càng ngày càng cảm thấy hứng thú đối với mấy đường của Thiên Lý Sơn Trang này. Nhìn Lão Quần Gia có vẻ mặt trung thành cộng thêm luận điệu rườm rà, cùng với mấy tên bảo tiêu mặt lạnh kia, thoát nhìn giống như thật là quan hệ chủ tớ. Chẳng lẽ lão đại xã hội đen nhân lúc rảnh rỗi dẫn thuộc hạ vào Thế Giới Giang Hồ chơi đùa?

Thế nhưng nhìn bộ dáng cùng tính tình kia của hẳn, vốn dĩ không có chút gì gọi là xã hội đen, bởi vì... giả tạo, rất giả tạo, vô cùng giả tạo, cực kỳ giả tạo!

Nghĩ tới Minh Nguyệt Thiên Lý, Diệp Ly Ly liền không nhịn được mà nghiêng răng nghiêng lợi.

Có một người đang ngồi trong Minh Nguyệt Lâu khoa tay múa chân trên bàn đá, bỗng dưng hắt hơi một cái. Đôi mắt đen láy lại chuyển dời nhìn ra cảnh xuân bên ngoài cửa sổ, mỉm cười.

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Mùa xuân có chút lạnh, trời cũng nên ấm lên rồi.

Minh Nguyệt Thiên Lý vươn tay, chiếc bàn đá ngay lập tức bị đánh nát.

Vận mệnh của Thế Giới Giang Hồ, lại được gỡ sang một trang mới.

11. Q.2 - Chương 11: Chiến Thiếp

Chúng Nhân Bang dần dần ổn định theo quỹ đạo, có Diệp Ly Ly khắp nơi đều là kẻ thù làm bang chủ khiến cho bang chúng mới gia nhập đều có cảm giác rất... trâu bò. Nhất là việc Diệp Ly Ly dùng thân phận nhân yêu gả cho trang chủ Thiên Lý Sơn Trang càng làm cho bang chúng có nhiều chuyện để bàn luận hơn. Thế cho nên Diệp Ly Ly hao hết miệng lưỡi, cũng chỉ đổi lấy một câu trong miệng bang chúng: “Bang chủ thật khiêm tốn”.

Diệp Ly Ly đành phải bất đắc dĩ mà tiếp nhận sự kính ngưỡng của các tiểu đệ tân thủ trong thân phận nhân yêu.

Cấp độ của Chúng Nhân Bang dần dần tăng lên, nhanh chóng trở thành bá chủ sông Trường Giang thành Bình Tuyền. Toàn bộ mặt sông đã thành sở hữu của Chúng Nhân Bang. Tuy không có bằng hiệu “cây này là do ta trồng, đường này là do ta mở”, nhưng những con thuyền lớn nhỏ đi qua đều bị công kích.

Lấy lời của bọn họ mà nói thì là: “Lão đại bọn ta còn từng bị tẩy trắng, luyện cấp vài ngày liền trở lại thành anh hùng hảo hán. Ai sợ ai?”

Bởi vậy lúc Diệp Ly Ly rảnh rỗi không có việc gì liền quyết định đi một vòng lãnh địa của mình kiểm tra. Sau đó liền nhìn thấy hỏa cầu, đao quang, cột nước, kiếm ảnh,... oanh trện trên mặt sông, Liễu Như Phi Phi chỉ đứng một bên vỗ tay trầm trồ khen ngợi. Những ngày qua, náo nhiệt cô nàng cũng xem đủ rồi, cơn nghiện làm đại sư tỷ cũng qua rồi, cho nên bây giờ quay trở lại quần quít lấy Tài Lang. Thế nhưng cô nàng cũng đã nhanh chóng trở thành ngôi sao trên diễn đàn, phần đông người chơi nhất là nam giới đều tranh nhau mua hết những thứ cô nàng rao bán, có khi còn chủ động bỏ thêm tiền. Cái này gọi là “hiệu ứng của mỹ nhân”. Về sau một ít người chơi nữ phát hiện ra bài viết của cô nàng có sự xuất hiện của Tài Lang, bọn họ cũng nhao nhao góp tiền. Cái này gọi là “hiệu ứng con rùa vàng”. Cô nàng lấy danh xưng người đời sùng bái của Tài Lang ra mà gom một ít tiền phi nghĩa.

Trúc Hải Thính Tùng vẫn xuất quỷ nhập thần, thỉnh thoảng sẽ xuất hiện bất ngờ. Thế nhưng mỗi lần có các cuộc bang chiến quy mô nhỏ, hắn đều xuất hiện giết người không chớp mắt, giá trị PK ở trên đỉnh đầu hắn giống như chỉ là “gió thoảng mây bay”. Vậy mà không thấy hắn bị giam, điều này khiến cho những bang chúng trở thành “khách hàng thân thiết” của trại giam buồn bực không thôi. Giá trị PK chỉ cần quá ột chút, hệ thống sẽ nhanh chóng cho người đến tóm đưa vào ngục ngay, làm sao lại bỏ sót mỗi thằng nhóc này chứ?

Tài Lang gần đây đã cảm biến nghiến cứu lên người Trúc Hải Thính Tùng. Trên lý thuyết mà nói, theo như hành vi của Trúc Hải Thính Tùng thì có lẽ đã sớm ngồi trong tù mười năm rồi, trừ phi hắn ta có nội ứng trong hệ thống GM... Tài Lang tựa nửa người vào thân cây, lắc đầu ném suy nghĩ không thực tế này ra khỏi đầu.

Diệp Ly Ly đập một cước, hại Tài Lang suýt chút nữa là ngã xuống đất.

[Phụ cận] Không Phải Dược Sư: Cái đám không an phận kia lại đi gây chuyện với mấy bang phái nhỏ. Tuy tổn thất nghiêm trọng nhưng cuối cùng vẫn là thắng. Sao anh không đi mắng đám đó đi?

[Phụ cận] Tài Lang: Tôi chính đang suy nghĩ về vấn đề này.

Thật ra Thế Giới Giang Hồ open server đã hai năm lại không hề có chiến sự, nghiêm túc mà nói thì chính là do người chơi Thế Giới Giang Hồ vẫn còn khiêm khuyết một thứ... chính là tâm huyết. Nhất là mỗi nhiệm vụ trong Thế Giới Giang Hồ đều có một ý nghĩa riêng của nó, đồng thời cũng hòa tan không khí giết chóc đi rất nhiều. Hơn nữa những bang hội lớn nhỏ đều bận rộn xây dựng căn cơ vững chắc, sau khi vững chắc rồi thì mong muốn bành trướng, rồi thăng cấp.

Chúng Nhân Bang xuất thế lúc này, khiến Thế Giới Giang Hồ... ít nhất cũng tại vùng ngoại ô phía nam thành Bình Tuyền nổi lên một đợt sóng không nhỏ.

Phẩm chất đặc biệt thứ nhất của Chúng Nhân Bang: Không sợ chết.

Phẩm chất đặc biệt thứ hai của Chúng Nhân Bang: Không sợ kẻ mạnh.

Phẩm chất đặc biệt thứ ba của Chúng Nhân Bang: Không sợ ngồi tù.

Tác phong bưu hãn này cũng là lần đầu tiên xuất hiện trong Thế Giới Giang Hồ. Bang chúng của Chúng Nhân Bang chỉ vụn vụn có 150 người, nhưng lại điên cuồng đi PK, điên cuồng làm nhiệm vụ. Chưa đến nửa tháng đã thăng cấp lên bang hội trung cấp, có thể chiêu nạp đến 500 người. Rất nhiều tân thủ mới gia nhập giang hồ cùng dân cuồng PK sống ẩn cư đều nhao nhao đăng ký gia nhập. Sau khi được các bô lão tẩy não, niệm tới niệm lui tư tưởng “Ba không sợ” liền bắt đầu một vòng sóng gió mới...

Bên Thiết Huyết Quân Đoàn cũng không hề bình tĩnh, cậu em họ Diệp thần sắc nghiêm túc, trang trọng ngồi trên vị trí đoàn trưởng. Những ngày này, thời gian hần có thể vào trò chơi càng lúc càng ít, nhưng từ lần thanh trừ trước cũng đã chiêu nạp được không ít thành viên mới. Tuy nhiên tân thủ cũng xuất hiện, thế cho nên Thiết Huyết Quân Đoàn trở thành bang hội “tuy to nhưng khó vùng vẫy”. Thế nhưng chỉ cần Diệp Ly Ly vẫn còn ngao du giang hồ một ngày, hần càng không thể buông thả Thiết Huyết Quân Đoàn ngày đó.

Nhớ đến chị gái mới tập tành ra giang hồ, hiện tại đang lẫn lộn với mớ tư liệu trò chơi, hần có chút dở khóc dở cười.

Đột nhiên, hần nhìn qua nóc nhà, nheo mắt lại.

Trên nóc nhà truyền đến tiếng cười:

[Phụ cận] Không hổ là Nhất Kiếm Hoành Thiên, nhanh như vậy đã phát hiện ra ta rồi!

Một người nhảy xuống từ trên mái hiên.

Chiến sĩ tóc đỏ.

[Phụ cận] Nhất Kiếm Hoành Thiên: Chỉ cần có người lạ tới gần tổng hội thì hệ thống sẽ gửi tin đến.

Ý bảo hần ta không cần vờ lấy lòng.

[Phụ cận] Viêm Hỏa: Haizz, trang chủ bọn ta cũng thiệt là, có việc gì thì cũng có thể gửi tin nhắn, không nên sai ta chạy đến báo trước chứ.

Chiến sĩ tóc đỏ phàn nàn, đi vào trong phòng tự tìm ghế ngồi xuống. Sau đó hần ta ném ra một lệnh bài màu vàng.

[Phụ cận] Viêm Hỏa: Cho người, lệnh bài tuyên chiến bang hội.

Cậu em họ Diệp ung dung tiếp nhận.

[Phụ cận] Viêm Hỏa: Lại nói tiếp, chúng ta dù sao cũng là người quen cũ cho nên muốn thỉnh giáo người một câu. Năm đó sao người có thể dùng thân phận nhân yêu lẫn lộn trên giang hồ được vậy?

Thông cáo bang hội của cậu em họ Diệp vừa phát ra lần trước, thân phận cũng bị những người trong cuộc biết rõ hết rồi. Về phần người bên ngoài, tùy bọn họ nghĩ như thế nào.

Cậu em họ Diệp trầm ngâm một chút, sau đó ném trở về một chữ: “Biến”

“...” Hai chị em đều làm cho người ta không nói được lời nào, một tên thì quăng, một tên thì ném.

Chiến sĩ tóc đỏ bĩu môi, sau đó quay đầu nhảy lên mái hiên, lên xuống vài lần liền biến mất.

Cậu em họ Diệp nhìn lệnh bài tuyên chiến bang hội trong tay, thầm than “nội chiến chưa xong thì ngoại xâm đã tới”, thật sự là thời buổi rối loạn.

Cùng lúc đó, bên Lam Kiều cũng nhận được một lệnh bài như vậy, cũng là do một trong những thành viên chủ chốt của Thiên Lý Sơn Trang – Lãnh Vân đưa đến. Tiếp theo, toàn bộ bang hội lớn nhỏ của thành Bình Tuyền đều nhận được thư tuyên chiến của Thiên Lý Sơn Trang.

Chúng Nhân Bang cũng không ngoại lệ.

Diệp Ly Ly đang đứng ven bờ sông nói chuyện với Tài Lang làm thế nào để bang hội bị đánh thua sát nhập vào Chúng Nhân Bang, cách thức này có thể đẩy nhanh tiến độ của khâu mở rộng nhân số. Lúc này, lệnh bài tuyên chiến cũng được gửi đến.

Tài Lang tự động bỏ qua Diệp Ly Ly, cầm lệnh bài tuyên chiến xem kỹ một lần.

Diệp Ly Ly đứng một bên nhìn lệnh bài hoa lệ, niệm:

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Tại sao cũng là bang chiến mà thắng này lại trâu bò như vậy? Tại sao cũng là bang chiến mà thắng này lại trâu bò như vậy? Tại sao...

Tài Lang liếc Diệp Ly Ly đang tản ra oán khí, nói:

[Phụ cận] Tài Lang: Thật ra cô cũng từng có cơ hội trâu bò như vậy đấy!

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Hả?

[Phụ cận] Tài Lang: Lần trước không phải cô đã cầm lệnh bài tuyên chiến trong tay rồi sao? Ai kêu cô không cầm lâu một chút, chỉ cần đợi đạo tặc Như Phong quay người đi rồi thì nó đã là của cô.

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: ... T.T

[Phụ cận] Tài Lang: Thế nhưng cho dù cô có lấy được lệnh bài tuyên chiến, với nhân thủ và năng lực của Chúng Nhân Bang lúc này cũng rất khó khơi mào chiến tranh giữa các bang hội ở thành Bình Tuyền. Dù sao thực lực vẫn còn rất chênh lệch, cô cũng không cần phải hối hận.

Diệp Ly Ly lại khôi phục bộ dạng thường ngày.

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Khó được lúc anh an ủi người khác, xem ra Tài Lang cũng có một mặt ôn nhu như vậy, hắc hắc...

[Phụ cận] Tài Lang: Tôi chỉ là không muốn người nào đó tự bạo đến chết, khiến cho bang hội phải rối loạn một phen. Đến lúc đó tôi lại phải dọn dẹp tàn cuộc, cho nên vẫn là giảm nhẹ tội ác của cô lại một chút.

Giọng điệu lạnh nhạt, hết lần này tới lần khác đều không ngại ném ra ý tứ xem thường cô.

[Phụ cận] Tài Lang: Còn có, đừng có cười như vậy nữa, nếu không sẽ càng có thêm nhiều người xem cô là nhân yêu đó.

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: ... T.T

12. Q.2 - Chương 12: Trận Đầu

[Thế giới] [Hệ thống] [Bang chiến] Từ 20 tháng 3 đến 20 tháng 4, toàn bộ phe cánh đối địch PK nhau không sinh ra giá trị PK.

[Thế giới] [Hệ thống] [Bang chiến] Kênh bang hội đồng minh được thành lập tạm thời. Các thành viên đồng minh công kích lẫn nhau quá 100 lần sẽ khiến hiệp ước rạn nứt.

[Thế giới] [Hệ thống] [Bang chiến] Đông Bình Tuyền, Nam Bình Tuyền, Tây Bình Tuyền, Bắc Bình Tuyền, tất cả đều bố trí cờ lệnh. Bang hội cướp được cờ lệnh sẽ được tiến vào trận chung kết.

[Thế giới] [Hệ thống] [Bang chiến] ...

Ngày 20 tháng 3, Diệp Ly Ly vừa online đã nhận được rất nhiều tin tức phổ biến liên quan đến bang chiến. Kênh bang hội lại càng rôm rả không ngừng, dù sao cũng không có người chơi nào giống như cô, cứ tới giờ là logout đi ngủ.

Tài Lang nói với cô những đặc điểm bang chiến từ trước đến nay, vốn là khách khí hỏi ý kiến, vài phút sau đã nhanh chóng tự mình liệt kê ra phương án giải quyết kỹ càng, phương án lấp liếm khiếm khuyết, rõ ràng chỉ cần cô "A" một tiếng là đủ rồi. Cũng may Diệp Ly Ly rất thoải mái, đổi lại người khác khi bị cướp mất thực quyền mà không phát điên mới là lạ. Thật ra hơn phân nửa cũng là vì Diệp Ly Ly tín nhiệm em trai, tin rằng nếu Tài Lang là người quen của em trai thì đương nhiên sẽ không hãm hại chính mình.

Vòng đầu của bang chiến chính là đoạt cờ lệnh. Lại nói tiếp, ba bang hội lớn chiếm cứ một phương, cầm được cờ lệnh trong lãnh địa của mình để tiến vào trận bán kết là chuyện không còn nghi ngờ gì nữa. Có lo lắng cũng chỉ có vùng ngoại ô Nam Bình Tuyền này thôi.

Chúng Nhân Bang không có đối thủ khó chơi, phụ cận có rất nhiều bang hội nhỏ nếu như bị khuất phục bằng vũ lực mà cam nguyện kết thành đồng minh, nghiêm nhiên Chúng Nhân Bang sẽ trở thành bang hội có tỷ lệ cướp được cờ lệnh ở Nam Bình Tuyền cao nhất. Thực tế, quặng mỏ ở ngoại ô Nam Bình Tuyền rất ít ỏi, địa hình khó phòng thủ, nếu không phải có Tài Lang cùng Thiết Huyết Quân Đoàn chèo chống thì sẽ rất khó dựng lên một bang hội vững chắc. Thế cho nên những bang hội nhỏ bên này cũng khó thu phục, Chúng Nhân Bang không thể vô duyên vô cớ vớ được giá hời như vậy.

Tuy không có năng lực hay địa hình “dễ thủ dễ công” như những bang hội lớn khác, nhưng lực lượng đám côn đồ nơi đây vẫn không thể khinh thường. Cứ nhìn bang chúng của Chúng Nhân Bang xưng bá một mặt sông sẽ biết.

Bang hội trước mắt được xem là có máu mặt ở Nam Bình Tuyền thì có Chúng Nhân Bang, Long Hồ Bang, Tử Sắc U Linh,...Trong đó Tử Sắc U Linh chiếm cứ Mê Hương cốc, không chỉ quanh năm che kín bởi mây mù mà còn có chướng khí cứ mười bước là bị ngộ độc. Bằng vào địa hình này cùng nguyên liệu chiếm ưu thế, thành viên của Tử Sắc U Linh đều luyện kỹ năng dụng độc. Đây có thể nói là một bang hội khó lòng phòng bị.

[Bang hội] Liễu Như Phi Phi: Chúng Nhân Bang, ai online thì hãy đến Mê Hương cốc!

Hễ có mùi PK thì Liễu Như Phi Phi sẽ là người xông ra đầu tiên, lúc này cô nàng lại lên tiếng trên kênh bang hội.

Diệp Ly Ly nghĩ rằng mình cùng mọi người trong Chúng Nhân Bang lúc này giống như đang ngồi trên cùng một chiếc thuyền, thế cho nên cô không chút do dự dùng khinh công càng ngày càng thuần thục của mình bay đến Mê Hương cốc. Tuy tọa độ là thứ mà cô còn lâu mới biết cách dùng, nhưng ở Nam Bình Tuyền ngày người hơn nửa tháng, muốn tìm ra Mê Hương cốc thì vẫn rất dễ dàng.

Diệp Ly Ly đến Mê Hương cốc tìm một vị trí có tầm quan sát tốt, ngồi xuống tự động hỗ trợ {Thuật hồi phục}, vừa phòng ngừa bị dính độc vừa thuận tiện quan sát tình hình chiến đấu gần đó. Đương nhiên tranh thủ cơ hội bình luận trực tiếp cho những ai không tham gia trên kênh bang hội.

Tình hình chiến đấu nghiêng về nhóm đứng trong rừng hoa đào. Bang chúng Tử Sắc U Linh không ngừng phóng độc vật được nghiên cứu nhiều tháng qua, không khí vốn có chút hồng nhạt liền bị khí độc nhuộm đen. Thế nhưng cái người bị vây ở giữa cũng không giảm đi một giọt máu.

Người nọ vươn tay, hoa đào rơi xuống như tuyết. Nhất thời, cánh hoa màu phấn hồng, phấn trắng, xanh ngọc,... tung bay tứ phía.

Hoa rơi như mưa. Ở giữa, người nọ mặc chiếc áo choàng màu tím, pháp trượng vung lên, giết người gọn gàng, linh hoạt mà không chút do dự.

Đệ nhất bảng xếp hạng PK – Trúc Hải Thính Tùng.

Bên kia.

Không ít người tử vong hóa thành bạch quang, Chúng Nhân Bang không nói hai lời lại phục sinh tại chỗ. Cứ một bang chúng Tử Sắc U Linh thì bị mười bang chúng Chúng Nhân Bang vây chém, dùng số lượng đè chất lượng, quân ẩu hết nhân tài luyện độc của Tử Sắc U Linh. Đối với những người chú trọng kỹ năng mà nói thì rút cấp cũng không sao cả, mất đi lý năng luyện độc mới là ác mộng.

Bang chủ Tử Sắc U Linh nghiêng răng nghiêng lợi, đứng ra:

[Phụ cận] Tử U: Lấy đông hiếp ít, các người còn là đàn ông sao?

[Phụ cận] Solo quá phiền phức

~Một thiếu niên ngồi trên tàng cây vung vẩy pháp trượng, khoan thai đáp lại. Vừa nói vừa thuận tay ném ra vài hỏa cầu.

[Phụ cận] Tử U: Người...

Bang chủ Tử Sắc U Linh chưa kịp thả độc vật ra, hai đạo ma pháp đồng thời bay đến, cô ta nhanh chóng biến thành bạch quang.

[Phụ cận] Đa tạ đã khen! Tại hạ gọi là... Không Phải Pháp Sư!

Thiếu niên kia mỉm cười, lộ ra hai cái má lúm đồng tiền.

Liễu Như Phi Phi đi ra từ gốc cây cổ thụ, nói:

[Phụ cận] Liễu Như Phi Phi: Đắc ý cái gì? Giả vờ như cao thủ, còn không phải nhờ ta đánh lên?

[Thế giới] [Hệ thống] Chúng Nhân Bang đã chiếm lĩnh Mê Hương cốc.

Một mảnh hoan hô.

Sắc mặt của bang chúng Tử Sắc U Linh vừa hồi sinh đều trắng bệch.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Liên minh cùng Chúng Nhân Bang đi!

Diệp Ly Ly nhảy xuống từ tầng đá lớn. Cô biết rõ đây là lúc mình nên xuất hiện.

[Mật âm] Tử U: ...

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Bang chiến vừa bắt đầu, cô chắc cũng không muốn bang chúng cùng bằng hữu của mình lại gặp chuyện như hôm nay đúng không?

Lợi dụng tình cảm...

[Mật âm] Tử U: ...

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Nếu như muốn lợi nhuận... tôi có thể đưa bí kiếp luyện độc gia truyền cho bang chúng cô thăng cấp kỹ năng.

Lợi dụng tiền tài...

Bang chủ Tử Sắc U Linh trầm tư nửa ngày mới trả lời:

[Mật âm] Tử U: Được.

Có mười mấy được sư cấp cao của Tử Sắc U Linh gia nhập, phân bổ chức nghiệp của Chúng Nhân Bang cũng coi như là hoàn thiện thêm một bước, ngày sau mấy pháp sư chủ chiến cũng không cần chờ đợi trong lo lắng nữa.

Ngày đầu tiên, trận đầu giành thắng lợi.

Tuy lúc trước là hai phe đối địch nhưng sau khi người của Tử Sắc U Linh gia nhập Chúng Nhân Bang, rất nhanh bị hào khí ngay thẳng này lây nhiễm.

Ở đây không hề quan tâm đối thủ PK là ai, cho dù có xưng huynh gọi đệ, một lời bất hòa cũng có thể đánh nhau mười mấy hiệp, cho đến khi một trong hai người biến thành bạch quang. Thế nhưng nếu như bang chúng bị người ngoài ăn hiếp, tuyệt đối không có người trong bang sẽ ngồi nhìn mặc kệ, không nói hai lời liền kéo cả bầy đi tìm đối phương mà quần ẩu một phen.

Gần đây, mọi người trong tân bang mới gia nhập đã bầu cử cái người tên gọi Không Phải Pháp Sư làm trưởng lão.

Không Phải Pháp Sư tự xưng là fan hâm mộ của Không Phải Được Sư. Nhìn, ngay cả tên nhân vật cũng dựa vào thân tượng mà đặt ra.

Không Phải Pháp Sư gia nhập bang hai ngày đã dụ dỗ thành viên chủ chốt Liễu Như Phi Phi đến dễ bảo. Cô nàng ngoan ngoãn biên soạn phương pháp tu luyện pháp sư nhanh nhất cùng nhiệm vụ huyền bí của pháp sư thành một bộ tư liệu đưa cho hắn ta.

Không Phải Pháp Sư tuy là nhân vật mới, nhưng thao tác mạnh, thăng cấp cực nhanh. Lại khiến cho Diệp Ly Ly bất luận là nhìn ngang hay nhìn dọc cũng đều cảm thấy người này rất quen mắt, chẳng hạn như khuôn mặt tươi cười đáng yêu lúc nói chuyện với mình cùng giọng điệu quen thuộc...

Nhất là, thỉnh thoảng tranh thủ cơ hội chạy đến trước cô gỡ ra một đồng tạt xấu...

Nhìn nhìn Không Phải Pháp Sư không ngừng đi tới đi lui trước mặt, Diệp Ly Ly không thể nhịn được nữa mà mở miệng:

[Mật âm] Không Phải Dược Sư: Diệp Khâm, em còn muốn giả bộ tới khi nào đây?

[Mật âm] Không Phải Pháp Sư: Chị~~ Còn tưởng rằng chị không nhận ra em ấy chứ!

Cậu em họ Diệp trưng ra khuôn mặt tươi cười sáng lạn.

[Mật âm] Không Phải Dược Sư: Bộ dạng kia của em có muốn không nhận ra cũng không được... Em rảnh rồi chạy tới đây luyện acc nhỏ, còn chuyện bên Thiết Huyết Quân Đoàn ai sẽ giải quyết đây?

Diệp Ly Ly hừ nhẹ, cũng chỉ có thằng em trước mặt này dám đùa giỡn uy phong làm chị của cô.

[Mật âm] Không Phải Pháp Sư: Em đây không phải là lo lắng cho chị sao? Chị~~ tương lai Chúng Nhân Bang thật sáng rõ. Chờ Chúng Nhân Bang thăng cấp nữa, em lại về Thiết Huyết Quân Đoàn đưa thêm người tới.

[Mật âm] Không Phải Dược Sư: Nội bộ Thiết Huyết không phải xảy ra vấn đề gì sao?

[Mật âm] Không Phải Pháp Sư: Chuyện nhỏ này vốn không thành vấn đề. Mấy ngày nay có Nhược Ngu ở đó, em cứ tới bên này chơi với chị ~

~Cậu em họ Diệp thuận miệng trả lời, cũng không biết là thật hay giả.

[Mật âm] Không Phải Dược Sư: Nhược Ngu?

[Mật âm] Không Phải Pháp Sư: Là tiểu đệ đệ của em – Liễu Nhược Ngu, cao thủ thu thập tin tức đó, ngang tài ngang sắc với Tài Lang . Thế nhưng hắn ta vô dụng nhất chính là kiếm tiền, chính là một tên nhàn nhả điển hình.

Cậu em họ Diệp giải thích. Lúc này hắn như trở về bộ dạng thời kỳ thiếu niên, cười rộ lên liền lộ ra hai má lúm đồng tiền, khiến cho Diệp Ly Ly nhịn không được mà muốn bóp méo mặt hắn. Đáng tiếc bọn họ bây giờ cách nhau xa quá, mà trong Thế Giới Giang Hồ dường như không thể nhéo mặt người. Không được, phải đề nghị với GM. Đề nghị! Đề nghị! Diệp Ly Ly không có hảo ý mà đặt tầm ngắm vào khuôn mặt em trai nhà mình.

[Mật âm] Không Phải Pháp Sư: Chị, chị chán thì cứ chơi đùa trong game đi. Đợi chuyện bên này sắp xếp ổn thỏa, em sẽ đến đón chị về.

[Mật âm] Không Phải Dược Sư: ... Ừ

Nghe thấy hắn đột nhiên nói ra một câu đó. Diệp Ly Ly đem ánh mắt từ trên màn hình dời ra sắc trời âm u bên ngoài. Thật lâu mới quay đầu lại đánh ra một câu:

[Mật âm] Không Phải Dược Sư: Em trai, chúng ta đi cướp Long Hồ Bang đi!

[Mật âm] Không Phải Pháp Sư: ...

Quả nhiên không thể chờ mong người này bị thương lâu một chút. Cậu em họ Diệp nuốt ngược những lời an ủi đang ở bên miệng trở lại trong bụng.

13. Q.2 - Chương 13: Tây Uyển

Chiến trường bang chiến định tại Tây Uyển.

Tây Uyển này có lai lịch rất lớn. Kiến trúc điêu khắc hình rồng bao lấy hơn ba trăm dặm quanh mặt biển, đáy biển vô cùng kỳ dị, xoáy nước luôn bí ẩn, chỉ tới gần đã cảm thấy nguy cơ trùng trùng. Phương Trượng, Doanh Châu, Bồng Lai, ba ngọn núi trên đảo được sương sớm che lấy, thoáng lấp ló trên mặt biển.

Chúng Nhân Bang đương nhiên rất dễ dàng cướp được cờ lệnh ở Nam Bình Tuyền. Thiên Lý Sơn Trang, Thiết Huyết Quân Đoàn cùng Lam Kiều thì càng không cần phải nói. Vốn là sẽ vào thẳng trận quyết chiến nhưng còn phải bang chiến thêm một vòng nữa. Dù sao Tây Uyển cũng chỉ có ba khu vực là Phương Trượng, Doanh Châu cùng Bồng Lai. Thế nhưng không biết tại sao Thiết Huyết Quân Đoàn lại đột nhiên rút lui. Cuối cùng Thiên Lý Sơn Trang, Lam Kiều cùng Chúng Nhân Bang chiếm cứ một bên, chuẩn bị trận chung kết cuối cùng.

Diệp Ly Ly vốn là muốn bắt em trai đến hỏi cho rõ ràng, lại phát hiện từ acc nhỏ cho đến acc lớn của hắn đều là một màu xám tro. Lúc này, hệ thống đột nhiên truyền đến tin tức.

[Hệ thống] Liễu Nhược Ngu yêu cầu được làm bằng hữu. [Đồng ý] hay [Từ chối].

[Mật âm] Liễu Nhược Ngu: Tôi đang đứng ngoài cổng tổng hội.

Đó là câu nói đầu tiên của Liễu Nhược Ngu.

Bên ngoài tổng hội Chúng Nhân Bang là một rừng trúc thúy sinh. Lúc Diệp Ly Ly đi ra liền nhìn thấy một nam nhân áo xanh khoảng hai mươi mấy tuổi đang ngồi dưới một bụi trúc. Bộ dáng của hắn khá khác biệt với nhiều nhân vật khác trong Thế Giới Giang Hồ, hiển nhiên là một danh sĩ (1) anh tuấn kiệt xuất phong lưu không bị ràng buộc. Trước mắt, Diệp Ly Ly có thể biết nhân vật vượt qua vẻ ngoài của hắn chỉ có một người – NPC Bùi tiên sinh ở thung lũng Trúc Châu Hoa. Tên Minh Nguyệt Thiên Lý kia... không bàn tới thì hơn.

(1) Danh sĩ: Chỉ những người thời xưa rất có danh vọng nhưng không ra làm quan.

[Mật âm] Liễu Nhược Ngu: Không Phải Được Sư?

[Mật âm] Không Phải Được Sư: ...

Cũng kết bằng hữu rồi, đây không phải là biết rõ mà còn cố hỏi sao?

[Mật âm] Liễu Nhược Ngu: Lần online trước của Nhất Kiếm Hoàn Thiên là đi đánh Long Hồ Bang với cô. Bây giờ Thiết Huyết Quân Đoàn xuất hiện gian tế rồi, dường như có người đang làm trò quỷ.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Tại sao có thể như vậy?

[Mật âm] Liễu Nhược Ngu: Tôi lợi dụng đặc quyền Nhất Kiếm Hoàn Thiên giao à chọn rút lui khỏi bang chiến, nhưng hi vọng của bang chúng cũng bị đập nát rồi. Thiết Huyết Quân Đoàn đã rơi vào tay người ngoài.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Rút lui?

[Mật âm] Liễu Nhược Ngu: Nếu thắng trong trận bang chiến thì không những phần thưởng lớn mà cấp độ bang hội cũng tăng lên ba cấp. Đối với người chơi cấp bậc càng cao thì càng khó thăng cấp mà nói, đây không thể nghi ngờ là một cơ hội to lớn. Bởi vậy nếu không tham gia bang chiến, bang chúng nhất định sẽ trách tôi.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Vậy tại sao lại rút lui?

[Mật âm] Liễu Nhược Ngu: Tôi cảm thấy chuyện lần này không đơn giản như vậy. Nhất Kiếm mới rời khỏi một tháng cũng không thể nào bị nuốt chửng cả một nửa thực lực của Thiết Huyết Quân Đoàn. Nếu để Thiết Huyết Quân Đoàn gia nhập vào Chúng Nhân Bang trong bang chiến lần này, không biết sẽ sinh ra tình trạng hỗn loạn gì nữa.

Liễu Nhược Ngu nhắm mắt, ngồi bên bụi trúc, tà áo lay động theo làn gió. Bộ dạng ung dung nhưng lời nói thốt ra lại quyết tuyệt đến như vậy.

[Mật âm] Liễu Nhược Ngu: Thà rằng hủy đi Thiết Huyết Quân Đoàn, cũng không thể hủy đi Thế Giới Giang Hồ.

Thế Giới Giang Hồ?

[Mật âm] Liễu Nhược Ngu: Khiến cô chê cười rồi, chúng tôi có một loại tình cảm đặc biệt đối với Thế Giới Giang Hồ, tuyệt không chỉ xem nó là trò chơi... Có lẽ Thế Giới Giang Hồ chỉ là một phần nhỏ trong cuộc đời các cô, nhưng nó lại là cả cuộc đời của chúng tôi, là toàn bộ của chúng tôi!

Diệp Ly Ly nháy mắt mấy cái, mỉm cười.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Tôi đã biết.

[Mật âm] Liễu Nhược Ngu: Là tôi không cẩn thận lỗ miệng. Bởi vì, khí tức trên người cô rất giống mới Nhất Kiếm, cho nên mới nhìn không được mà nói ra.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Đương nhiên, đương nhiên, chú em đó là một tay tôi nuôi lớn mà.

Diệp Ly Ly mỉm cười trả lời, nói đến bản thân mình có biết bao nhiêu vĩ đại.

Không ngờ, Liễu Nhược Ngu do cậu em họ Diệp giới thiệu lại là... NPC! NPC lấy Thế Giới Giang Hồ làm trung gian để tồn tại!

[Thế giới] [Bang chiến] Thiên Lý Sơn Trang, Lam Kiều cùng Chúng Nhân Bang tiến vào trận quyết chiến. Phân biệt theo Bồng Lai, Phương Trượng cùng Doanh Châu. Tiến hành trận chung kết cuối cùng. Thời gian là mười ngày để xây thành, phòng ngự, đóng thuyền,...

[Thế giới] [Bang chiến] Thiết Huyết Quân Đoàn sử dụng lệnh bài trọng sinh.

[Thế giới] [Bang chiến] Lam Kiều cùng Thiết Huyết Quân Đoàn kết thành đồng minh.

[Thế giới] [Bang chiến] ...

Tin tức bang chiến gửi đến cực kỳ nhanh, Tài Lang đem những tin tức quan trọng nhất chuyển vào kênh bang hội. Tuy may mắn lọt vào trận chung kết, nhưng Chúng Nhân Bang bất luận là nhân số hay thực lực đều rất khó mà chống lại Thiên Lý Sơn Trang cùng Lam Kiều. Do đó hẳn đang phân vân có nên liên minh cùng Thiên Lý Sơn Trang hay không, mà làm hẳn kinh ngạc nhất chính là hướng đi của Thiết Huyết Quân Đoàn. Cho đến khi Diệp Ly Ly giải thích rõ mọi chuyện thì hẳn mới hiểu rõ ngọn nguồn sự tình.

[Mật âm] Tài Lang: Xem ra Nhất Kiếm Hoàn Thiên cũng đã có dự đoán trước chuyện này, trước đó vài ngày đã đem một phần lớn sản nghiệp chuyển sang danh nghĩa Chúng Nhân Bang, trang bị cùng của cải chuyển qua đây cũng không ít.

Tài sản bang hội Diệp Ly Ly không thể nào quản lý nổi, nếu như Tài Lang không nói thì cô còn không biết những của cải kia có nguồn gốc từ đâu. Thế nhưng trong túi đồ có chứa một đồng trang bị cao cấp em trai gửi đến vài ngày trước, cái này ngược cô biết rất rõ.

Xem ra em trai cô thật sự không có thời gian online rồi, haizz haizz... Diệp Ly Ly nhẹ nhàng nhắm mắt lại, sau đó trợn mắt mỉm cười.

Tuy nhiên cũng không thể tùy tiện để bang hội do một tay hẳn dựng lên bị lợi dụng.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Chúng ta cũng nên đến Tây Uyển rồi, đi thôi!

[Mật âm] Tài Lang: Mấy ngày nay, cô quen thuộc với trò chơi cũng không ít.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Đâu có, đâu có. Ách... Tây Uyển kia đi như thế nào?

[Mật âm] Tài Lang: ...

Lời khen vừa rồi, xin rút lại!

Tây Uyển thật ra cách thành Bình Tuyền cũng không xa, ở đây lúc trước vẫn chỉ là một mảnh đất hoang. Khiến cho người ta không thể không tán thưởng sự phát triển của khoa học kỹ thuật, chỉ hai ba ngày một vùng biển rộng ngàn dặm đã được vây quanh bởi một tầng kiến trúc hùng vĩ điêu khắc hình rồng, càng khiến cho vùng đất thanh nhã xuất trần trong Thế Giới Giang Hồ này lại thêm vài phần phóng khoáng bao la hùng vĩ.

Đứng trên tường thành Long Lân nhìn xuống mặt biển rộng vạm vỡ, người chơi Thế Giới Giang Hồ đã lâu không cảm thấy hăng hái như thế. Do đó, Diệp Ly Ly trán đầy hắc tuyến nhìn qua một đám bang chúng đang đứng trên tường thành thi nhau tru lên...ngao ngao ngao... đương nhiên chính là những tân thủ chưa từng lăn lộn trong giang hồ.

Đối với bọn họ mà nói, mới vào giang hồ đã gia nhập Chúng Nhân Bang không thể nghi ngờ là một loại may mắn. Bang hội này có cao thủ kéo luyện cấp lại không bị ràng buộc như những bang hội khác. Cho dù là Thiên Lý Sơn Trang hay Lam Kiều cũng chưa chắc bì kịp hào khí của mọi người trong Chúng Nhân Bang. Chơi trò chơi chính là vì sảng khoái. Phép tắc à? Do chính mình tự đặt ra mới là tốt nhất!

Diệp Ly Ly cố gắng thôi miên rằng mình không biết cái đám kia, không biết, không biết. Đến nỗi Lam Kiều đi vào Tây Uyển cũng không phát hiện. Vẫn là Lam Kiều với y phục màu lam đến bên cạnh, lên tiếng chào hỏi trước.

[Phụ cận] Lam Kiều: Bang chủ Không Phải!

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Bang chủ Lam!

Lam Kiều chỉ chỉ đám người đang chạy tới chạy lui hoan hô trên bờ cát, vui vẻ đến quên trời quên đất, cười nói:

[Phụ cận] Lam Kiều: Thật là một đám người có tinh lực dồi dào.

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: ...Tuổi trẻ! Cái này gọi là tuổi trẻ!

[Phụ cận] Lam Kiều: Cũng đúng... Minh Nguyệt Thiên Lý còn chưa tới sao?

Diệp Ly Ly đối với vấn đề này cực kỳ không biết trả lời như thế nào. Tuy bản thân mình đã chuẩn bị rồi nhưng muốn chính thức bắt đầu còn cần bang chủ của ba bang hội đồng thời cầm cờ lệnh, lúc đó thì ba hòn đảo Phương Trượng, Bồng Lai, Doanh Châu luôn ẩn trong làn sương mù mới xuất hiện.

Cho dù gấp gáp cũng không cần phải hỏi cô nha! Lam Kiều đã không phải là người thứ nhất rồi. Cô cũng chỉ có thể đáp không biết, yên lặng nghiêng răng nghiêng lợi lẩm nhẩm cái tên Minh Nguyệt Thiên Lý vài chục lần.

Bỗng nhiên, hình ảnh nhân vật trên màn hình đứng lại, dường như cảm nhận được thứ gì đó.

Chẳng lẽ thật sự là “ban đêm đừng kêu quỷ, ban ngày đừng gọi Phật” sao? Diệp Ly Ly ức chế nhìn thanh kỹ năng {Tâm tư tương thông} kia, liền biết Minh Nguyệt Thiên Lý đang đến gần.

Diệp Ly Ly nhìn về hướng đông. Ánh sáng mặt trời mới mọc, sương trắng trên mặt biển dần dần tán đi.

Một bóng dáng màu hồng xuất hiện trên đỉnh ngọn sóng.

Chiếc thuyền vậy đầy bướm hồng.

Người nọ đứng giữa tia nắng ban ngày, phía sau lưng là mặt biển nhấp nhô. Vẻ mặt của hắn vẫn ôn hòa thông dong. Hắn cười nói:

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Ta đến rồi.

Lại là chiến thuyền!

Mấy người chơi biết phân biệt hàng hóa đều lên tiếng kinh hô. Thế Giới Giang Hồ còn chưa có xuất hiện một chiến thuyền nào cho ra hồn, mà chiến thuyền kia của Minh Nguyệt Thiên Lý rõ ràng là đẳng cấp cao, thuộc tính cao, công kích cao cùng phòng ngự cao. Sao bọn họ có thể không kinh ngạc cho được? So với việc Lam Kiều đúc ra thanh Tuyết Nguyệt đao đột trước, chiến thuyền này lại hoàn toàn có ý nghĩa hơn, là một kỳ tích trước nay chưa từng có!

Mấy nữ nhân cũng kinh hô, miệng không ngừng gọi “Minh Nguyệt Thiên Lý!” còn tay không ngừng cuồng đập video clip.

Tài Lang vừa định khinh bỉ hai câu, lại phát hiện nhân vật cấp nguyên lão Liễu Như Phi Phi cũng ở trong đám người đó. Hắn không thể nào ném mặt mũi của người nhà mình đi được.

Lên sàn mà cũng màu mè! Người nghiêng răng nghiêng lợi này đương nhiên chính là Diệp Ly Ly. Sau đó cô nhìn xem video của mình, cười hắc hắc. Nhìn thấy hắc liên giờ bản chất hám trai ra, các người cũng thiệt là... Lúc này còn không tranh thủ cơ hội quay video clip, bản full HD nhất định được bán với giá rất cao nha!

Bản xếp hạng giá trị trên diễn đàn của Minh Nguyệt Thiên Lý so ra cao hơn Tài Lang. Hề là video có mặt hắc, chuyện tình liên quan đến hắc, thậm chí có cả tình tiết hư cấu biến thái cũng đều được bán ra với giá rất cao. Bởi vậy sự thật chứng minh, cứ đẹp trai thì đi đến đâu cũng sẽ được phát sáng, cho dù chỉ là thao tác bàn phím trong trò chơi.

Tuy nhìn không vừa mắt, nhưng không nên vì vậy mà bỏ qua cơ hội kiếm tiền!

Diệp Ly Ly cười mỉm tắt video, suy nghĩ xem “Sự xuất hiện hoa hoa lệ lệ của Minh Nguyệt Thiên Lý giữa thời buổi bang chiến loạn” này nên bán bao nhiêu. Đi theo Tài Lang cùng Liễu Như Phi Phi, có ngu ngốc cách mấy thì cô cũng dần dần có ý thức muốn phát tài.

14. Q.2 - Chương 14: Âm Toán

Bang chúng của Lam Kiều vốn là một ngàn người, bỏ đi một số người không online và cấp bậc không phù hợp thì hiện tại cũng có hơn tám trăm. Tiểu phụ cùng thợ xây trung cấp cũng có chừng một trăm người, cho nên tốc độ xây thành cũng đóng thuyền cực nhanh. Đi vòng vòng một chút đều có thể nghe thấy tiếng leng keng thùng thùng khắp hòn đảo.

Thật ra nếu như... bỏ qua mối quan hệ giữa Diệp Ly Ly với cậu em họ Diệp thì Thiết Huyết Quân Đoàn liên minh cùng Lam Kiều cũng không khó lý giải như vậy. Do bởi vì bây giờ bang chủ phụ nhân Tuyết Nguyệt Lưu Ly của Lam Kiều vốn là thành viên của Thiết Huyết Quân Đoàn.

Tuyết Nguyệt Lưu Ly đi vào nơi đóng quân của Thiết Huyết Quân Đoàn, bang chúng Thiết Huyết Quân Đoàn lúc này đều có chút bất mãn. Vốn là nên liên minh cùng Thiên Lý Sơn Trang, người bọn họ nên quyết đấu là Lam Kiều mới đúng. Thế nhưng lại bị Chúng Nhân Bang ở đâu chui ra đoạt mất cơ hội. Liễu Nhược Ngu bình thường chỉ nói chuyện với Nhất Kiếm Hoàn Thiên, bây giờ Nhất Kiếm Hoàn Thiên không online, người thật lòng tin phục cũng không có bao nhiêu.

Một người đứng đầu trong Thiết Huyết Quân Đoàn tầm 27 tuổi, nhìn thấy Tuyết Nguyệt Lưu Ly đến liền vội vàng chào hỏi:

[Mật âm] Nhất Diệp Tri Thu: Tuyết Nguyệt, Lam bang chủ có đồng ý hay không?

Thiết Huyết Quân Đoàn yêu cầu Lam Kiều chia một phần tư đảo Phương Trượng cho bọn họ quản lý, nhưng hiển nhiên yêu cầu này Lam Kiều không thể nào chấp nhận.

[Mật âm] Tuyết Nguyệt Lưu Ly: Tôi cũng coi như là một thành viên của Thiết Huyết Quân Đoàn, đương nhiên sẽ hết sức vì bang hội. Thế nhưng yêu cầu lần này Lam Kiều thật sự không đồng ý.

Bang hội bị chiếm cùng bang hội đi chiếm là hai khai niệm thắng thua hoàn toàn khác biệt. Tuy Lam Kiều thường không tranh giành nhưng chuyện trong bang hội đều được giải quyết rất nghiêm túc, đương nhiên sẽ không vì khiến ý nhân vui vẻ mà đưa cả bang hội vào chỗ hiểm.

Bờ biển Doanh Châu.

NPC hệ thống bang chiến làm hết phận sự ngăn cản Diệp Ly Ly.

[Hệ thống] NPC lâm thời: Thật xin lỗi, người chơi vừa đạt cấp 30 không thể tiến vào.

[Phụ cận] Không Phải Dục Sư: Thế 0 cấp thì sao?

[Hệ thống] NPC Lâm thời: ...

Diệp Ly Ly cùng đám bang chúng không biết sợ sau lưng công khai mà đi vào Doanh Châu. Đáng thương cô cả ngày đi qua đi lại trong khu luyện cấp cao cấp, cấp độ lại chẳng thăng được bao nhiêu. Cấp độ của bang chủ Chúng Nhân Bang lúc này vẫn đứng ở con số 0 tròn trĩnh. May mắn cái hệ thống được xưng tụng

càng ngày càng hoàn thiện này vẫn còn lưu lại một lỗ trống cho cô chui vào, nếu không thân là bang chủ mà lại không thể tiến vào khu vực bang chiến, thật sự là vô cùng mất thể diện.

Diệp Ly Ly không chút nào thấy xấu hổ với cấp bậc của mình, đến một đám bang chúng cũng cảm thấy quen với vị bang chủ yếu ớt chỉ một nhát kiếm gỗ lỗ tay cũng tử vong. Bởi vậy trong lúc mọi người bận rộn xây thành, chuẩn bị phòng ngự, thỉnh thoảng cũng PK đùa giỡn với nhau, Diệp Ly Ly chỉ có thể một mình lúc ẩn lúc hiện trong Doanh Châu thu thập thảo dược. Tuy nhiên đáng mừng chính là trong Doanh Châu có rất nhiều loại thảo dược không mọc ở những nơi bình thường khác. Diệp Ly Ly mở {Thần Nông y tịch} ra thì thấy có vài vị thuốc quý ở đây, khiến cho cô ngứa ngáy muốn đi dạo một vòng ở Phương Trượng cùng Bồng Lai.

Đang nghĩ ngợi, kênh bạn hữu bỗng nhiên sáng lên.

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Đến Bồng Lai một chuyến.

Diệp Ly Ly lẩm nhẩm phần nằn trong miệng nhưng tinh thần lại vô cùng hứng khởi. Cô điểm nhẹ mũi chân, rất nhanh đã đến bến tàu.

Thợ đóng thuyền của Tài Lang quả nhiên không phải để trưng cho đẹp. Tuy không thể tạo chiến thuyền cao lớn uy mãnh như của Minh Nguyệt Thiên Lý, nhưng vẫn có thể để cho Chúng Nhân Bang cùng đồng minh lên thuyền lác qua lác lại. Khi chiến thuyền này được đóng xong, vài thành viên thích thú đã trèo lên làm loạn.

Tài Lang đang đứng bên bờ biển quan sát tiến độ xây thành phòng thủ, Liễu Như Phi Phi cũng đứng hóng gió bên cạnh, lung tung hỏi cái này cái kia. Hai người nhìn thấy Diệp Ly Ly đi tới đều dừng lại hỏi:

[Bang hội] Tài Lang: Muốn ra biển à?

[Bang hội] Không Phải Dược Sư: Đến Bồng Lai một chuyến.

[Bang hội] Tài Lang: Trúc Hải Thính Tùng không online à?

Mỗi lần Diệp Ly Ly muốn đến những khu vực nguy hiểm, hẳn đều kêu Trúc Hải Thính Tùng đi theo. Tuy Trúc Hải Thính Tùng là kiểu người thấy chết không cứu điển hình, nhưng cái này cũng chỉ có thể trách tốc độ bị sát thương của Diệp Ly Ly quá nhanh, cho dù có là tuyệt đỉnh cao thủ cũng rất khó cứu sống được.

[Bang hội] Không Phải Dược Sư: Hình như không có online. Nhưng Bồng Lai đảo cũng không phải núi đao biển lửa, không cần phải kêu hắn theo hộ tống tôi đâu.

Nói cứ như cô tùy tiện đi dạo ở đâu cũng sẽ gặp chuyện.

[Bang hội] Tài Lang: Có vài người tâm tư so núi đao biển lửa còn hiểm ác hơn.

Diệp Ly Ly ngồi trên thuyền đi vào bờ biển Bồng Lai, lại nhin không được mà cảm thán hệ thống bắt công. Bồng Lai rõ ràng so với Doanh Châu còn rộng hơn, hơn nữa từ núi tới bờ đều là địa hình nguy hiểm mà phong cảnh lại động lòng người. Vừa nhìn cũng biết là nơi bồng lai tiên đảo có vô số tiên hoa cùng tiên thảo.

Diệp Ly Ly lục lợi cuốn {Thần Nông y tịch}, suy nghĩ xem có nên tìm một lý do nào đó để gom hết dược thảo trên Bồng Lai đảo hay không.

Diệp Ly Ly vừa rời thuyền đã nhìn thấy Minh Nguyệt Thiên Lý.

Thân ảnh màu đen đứng ở mũi thuyền, đàn bướm hồng lại tung cánh bay múa xung quanh. Không biết những con bướm hồng này ở đâu mà có, hể Minh Nguyệt Thiên Lý xuất hiện nơi nào là nơi đó đều có bướm hồng bay tán loạn.

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Đến rồi?

[Mật âm] Không Phải Dược Sư: Nhận được tin liền đến.

Minh Nguyệt Thiên Lý quay đầu lại, liền nhìn thấy Diệp Ly Ly đem độc vật trong tay thu về. Rõ ràng cho thấy cô đánh lén không thành.

Diệp Ly Ly cười tươi như hoa dò xét hân.

Minh Nguyệt Thiên Lý không để ý đến chiêu đánh lén của cô, ngược lại còn đưa tay ra.

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Lên đây đi, chúng ta cùng ra khơi.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: A?

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Hôm nay là kỷ niệm ngày thành hôn của chúng ta.

Thời gian trong trò chơi khác với thế giới hiện thực bên ngoài. Thế nhưng Minh Nguyệt Thiên Lý nhớ rõ ngày ngược lại có chút lạ thường.

Hân mà cũng lãng mạn như vậy sao? Diệp Ly Ly cũng có chút cảm động.

Minh Nguyệt Thiên Lý thần nhiên liếc mắt đến cô một cái.

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Ngày kỷ niệm cùng nhau đánh quái sẽ tặng gấp đôi kinh nghiệm và vật phẩm ban thưởng.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: ...

Tuy dự tính lúc này của Minh Nguyệt Thiên Lý đã kích Diệp Ly Ly một cách sâu sắc, nhưng cảm giác đặt chân lên chiến thuyền cao cấp đầu tiên trong Thế Giới Giang Hồ cũng khiến cho cô có chút hưng phấn. Toàn thân chiến thuyền đen nhánh ước chừng cao bằng năm tầng lầu, vào xem nội thất bên trong càng làm cho Diệp Ly Ly giật mình không thôi. Thế Giới Giang Hồ quả nhiên có dụng tâm phi thường, cho dù giả lập chiến thuyền cũng không mất đi nhiều chi tiết tỉ mỉ, hơn nữa lại phục hồi toàn bộ trang bị quân dụng cổ đại. Khó trách nhiều người đối với Thế Giới Giang Hồ yêu thích không rời như vậy, chỉ với chút nghị lực giả lập trang bị cùng phục cảnh cũng khiến cho người ta khâm phục rồi.

Diệp Ly Ly nhìn thấy chiến thuyền ra khơi khoảng mười dặm, Bồng Lai đảo đã có chút mơ hồ. Cô quay đầu nhìn về Minh Nguyệt Thiên Lý đang đứng phía đầu thuyền, âm thầm ném chút bột phấn xuống biển, sau đó cười tủm tỉm mà nhấn nút khởi động quay video.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Chúng ta đi đâu đánh quái vậy?

Minh Nguyệt Thiên Lý nhếch mi, không chút ý định đáp lời.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Ta cảm thấy bốn phía có chút kỳ quái...

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Kỳ quái?

Minh Nguyệt Thiên Lý nhìn mặt biển yên ả, nhắm mắt.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Ủ!

Diệp Ly Ly cười đến vô hại, chỉ một ngón tay.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Huynh nhìn bên kia kìa...

Rầm rầm...

Bốn phía xuất hiện rất nhiều quái biến dị kỳ lạ, nếu không phải chiến thuyền có thuộc tính phòng thủ cao thì đã sớm bị chúng nuốt sống. Người bình thường gặp một hai con đã đủ khổ rồi, lần này là cả một đàn. Ngay cả Minh Nguyệt Thiên Lý cũng có chút kinh hãi, đừng nói chi là những thành viên khác bên trong chiến thuyền.

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: KHÔNG... PHẢI... ĐƯỢC... SƯ!!!

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Ta không làm cái gì cả.

Diệp Ly Ly khoát tay tỏ vẻ vô tội, nụ cười nén nhịn bên môi lại tố cáo hành vi của cô.

Cơ hội hiếm có, nếu không thừa cơ ám toán hân một lần thì thật là có lỗi với chính mình!

15. Q.2 - Chương 15: Thành Danh

Sóng to, gió lớn.

Quái vật biến dị theo mùi được bơi đến, hình dáng lần đầu tiên được thấy trong Thế Giới Giang Hồ. Thừa dịp bang chiến lần này, Thế Giới Giang Hồ đưa ra rất nhiều thứ mới từ trang bị đến quái vật, thậm chí là khu luyện cấp mới, đầy đủ mọi thứ. Rất nhiều người chơi nhạy cảm đều ngửi thấy mùi tiền trong đó.

Cũng có người đoán trước, sau khi bang chiến, thế lực ở thành Bình Tuyền sẽ được thanh trừ, hệ thống nhất định sẽ chinh đồn và nâng cấp một loạt.

Xét thấy lần chinh đồn và nâng cấp trước đó, không những chỉ số thông minh cùng máu gian thương của NPC tăng gấp hai mà độ khó trò chơi cũng gia tăng. Cho nên người chơi dự đoán, chinh đồn và nâng cấp lần này hẳn sẽ tập trung vào độ mạnh yếu của trang bị. Dù sao cấp độ người chơi cũng tăng dần, nhất là đám người Minh Nguyệt Thiên Lý cùng Lam Kiều, cho dù cấp có cao thì đánh quái cũng khó tránh khỏi cảm thấy chán nản vì đơn giản.

Cho nên bên trong Tây Uyển xuất hiện một đám quái vật biến dị chính là vì khiến cho người chơi thử nghiệm một chút quái vật mới do hệ thống tạo ra.

Hệ thống quy định người chơi vừa đến cấp 30 không thể tiến vào khu vực bang chiến chính là vì nguyên nhân này.

Lời dự đoán ở trên là do Tài Lang đăng trên diễn đàn, độ HOT đạt đến tuyệt đỉnh trong vòng một đêm. Bài viết này đạt hơn năm ngàn like, cho nên tiến độ xây dựng trên đảo Doanh Châu đột nhiên tăng mạnh...

Chỉ có điều đang ở trên thuyền với Minh Nguyệt Thiên Lý, cho nên Diệp Ly Ly cũng không chú ý tới diễn đàn.

Minh Nguyệt Thiên Lý trấn định rất nhanh. Thời gian trong Thế Giới Giang Hồ cũng không xem là ngắn, tuy từ phía xuất hiện nhiều quái thú biến dị nhưng cũng không phải là không thể ứng phó được.

Thành viên của Thiên Lý Sơn Trang có mặt trên chiến thuyền cũng gần hai trăm người, ngoại trừ những người quản lý cùng điều khiển thì bên ngoài cũng có không ít pháp sư, chiến sĩ, dược sư. Chiến thuyền đương nhiên có chức năng phòng ngự, cho nên vòng công kích đầu tiên của quái thú cũng không thực hiện được. Thế nhưng sức mạnh của bọn chúng lại khiến ọi người kinh hồn khiếp đảm.

Mây đen quay cuồng phía chân trời, tia chớp cắt ngang qua những tầng mây, thanh âm sấm sét càng khiến cho quái thú thêm phần điên cuồng và khát máu.

Diệp Ly Ly nhìn quang cảnh không ngừng xuất hiện ma pháp sấm, mưa, băng, tuyết, gió đánh úp vào thân thuyền. Còn có rất nhiều quái vật to lớn dùng thân thể dũng mãnh của mình mà va đập mạnh vào chiến thuyền. Thế nhưng chiến thuyền hết lần tấn công này tới lần tấn công khác vẫn bình tĩnh đứng vững trên đỉnh ngọn sóng như một ngọn núi. Minh Nguyệt Thiên Lý lập tức phân bố binh lực, vòng phòng ngự không gì phá nổi bỗng dưng xuất hiện khe hở. Diệp Ly Ly đang chuẩn bị xem kịch vui lại nghe thấy Minh Nguyệt Thiên Lý hạ lệnh.

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Từ từ dụ chúng vào vòng, áp chế một lần được một lượng lớn!

[Mật âm] Không Phải Dược Sư: ... Âm hiểm!

Minh Nguyệt Thiên Lý đã khôi phục sự ung dung lúc trước. Bầu trời đen kịt, một thân áo đen của hắn còn âm trầm hơn nhiều lần so với sắc trời. Hắn nghiêng mặt mỉm cười với Diệp Ly Ly.

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Quá khen, cũng nhờ học được một chút âm hiểm của quý bang chủ mà thôi.

[Mật âm] Không Phải Dược Sư: Tiểu Bạch, cẩn hẩn!

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: ?

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Cứ tưởng mình đang ở nhà =.=!

Nhớ tới con chó nhỏ trong nhà rồi!

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: ...

Tuy hai người còn có tâm tư nói chuyện riêng nhưng tình tình lại không lạc quan như vậy. Kỹ năng luyện được của Diệp Ly Ly trong Thế Giới Giang Hồ có thể nói là nhất tuyệt. Hơn nữa còn có kỳ hoa dị thảo thu hoạch được ở Doanh Châu khiến cho {Thần Nông y tịch} được hoàn thiện một phần nhỏ, thuốc chế thành có hiệu quả tốt hơn. Nhất là những quái thú sống trong khu vực Tây Uyển đã ngấp nghé ba hòn đảo lớn từ lâu nhưng không tới gần được, mỗi được do tiên hoa tiên thảo chế thành ngược lại càng có có lực hấp dẫn hơn. Chỉ có điều, bình thường sẽ không có kẻ phá gia mà làm ra loại chuyện này.

Mặc dù vùng biển chỉ có mười dặm, cũng không tính là vùng biển sâu, quái thú bên này so với bình thường vẫn lợi hại hơn mấy lần, thậm chí là mấy chục lần. Chỉ cần nhìn ma pháp công kích không ngừng khiến cho lòng người kinh ngạc, chưa nói đến hình thể to lớn của đám quái biển dị này. Tiếp tục như vậy, phòng ngự có kiên cố bao nhiêu cũng sẽ bị công phá.

May mắn là Minh Nguyệt Thiên Lý cũng không có ý định chơi trò mèo vờn chuột cùng bọn quái thú. Hắn ra lệnh, pháp sư trên chiến thuyền đều nhanh chóng tập trung lên boong.

So với ma pháp nhảy múa cuồng loạn trong cơn đông bên quái thú thì hỏa lực bên này tập trung đúng mục tiêu hơn.

Trên thuyền, pháp sư ước chừng có hơn sáu mươi người, pháp sư hệ hỏa chiếm bảy phần mười, còn có hai phần là tinh thông ma pháp hệ phong, phần còn lại là pháp sư thuộc những hệ quý hiếm. Pháp sư hệ thủy rõ ràng không có một người.

Minh Nguyệt Thiên Lý đứng ở mũi thuyền, vạt áo màu đen nhẹ nhàng phất phơ theo chiều gió. Đàn bướm hồng quanh hân đường như cũng không biết sợ khung cảnh trước mắt.

Trong Thế Giới Giang Hồ còn chưa có nhiều người có thể luyện thành ma pháp mang tính sát thương theo quy mô lớn. Mà chiêu thức này mang tính đồ sát, đơn giản mà nói thì chính là một hỏa cầu khổng lồ. Tuy một hỏa cầu không giết được các người nhưng mấy trăm hỏa cầu đương nhiên có thể đập chết các người một cách dễ dàng.

Tuy rằng đều là hỏa hệ pháp sư, màu sắc của hỏa diễm lại bởi vì tu vi khác nhau của mỗi người mà mang theo đậm nhạt riêng biệt. Những ngọn lửa đó không ngừng đánh về phía đám quái thú trên mặt biển, phẳng phát như khiến cả bầu trời đêm sáng rực bởi khói lửa.

Giữa không gian vung đao giết chóc, giữa thời gian giao thoa sinh tử, một tiếng ầm chấn động màng nhĩ của mọi người.

Một hỏa cầu sáng rực nháy mắt xuất hiện, giống như một ngọn lửa địa ngục lan tràn trên mặt biển, mỗi lần hỏa cầu xuất hiện là lại thêm một đám dị thú hóa thành tro tàn giữa lòng biển, thật lâu cũng không tiêu tan.

Phản kích lần thứ nhất hoàn toàn không chút yên lặng, hỏa cầu liên tiếp đáp xuống. Có phong hệ pháp sư trợ trận, thể lửa dường như bao vây hết cả trăm dặm vùng biển.

Diệp Ly Ly không thể không thán phục trước sự phối hợp tập thể nhịp nhàng của Thiên Lý Sơn Trang. Mấy chục pháp sư đồng thời công kích, chỉ sợ ngay cả Minh Nguyệt Thiên Lý cũng ngăn không được. Thế nhưng thể chất của pháp sư lại cực yếu, nếu không phải chiến thuyền có hệ thống phòng ngự thì chỉ sợ còn chưa bắt đầu thì pháp đã bị khí thể hung hãn của dị thú cắn nuốt rồi. Hơn nữa, nhiều người như vậy mà muốn khiến a pháp của bọn họ thi triển hợp nhất, lại còn là cả một quá trình huấn luyện cực kỳ khó khăn. Khó trách Thiên Lý Sơn Trang luôn sống ẩn cư lại một mực đứng đầu trong ba bang hội lớn.

Xem ra Minh Nguyệt Thiên Lý đặt rất nhiều tâm tư vào đây. Chiến thuyền này không chỉ là vì “khè” thiên hạ, có lẽ nó còn mang đến một cơ hội thay đổi hoàn toàn cho cả Thế Giới Giang Hồ - Phương thức tác chiến mới, tinh thần hợp tác đoàn thể...

Minh Nguyệt Thiên Lý quay đầu nhìn thấy vẻ mặt đang trầm tư của cô, cười hỏi:

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Như thế nào?

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Vẫn âm hiểm như vậy!

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Nhìn đi, đây là ta vì nàng mà phóng pháo hoa đầy trời, cảnh tượng độc nhất vô nhị trong Thế Giới Giang Hồ.

Minh Nguyệt Thiên Lý vung kiếm, đàn bướm hồng lại tung bay.

Diệp Ly Ly giật mình tại chỗ.

Cả trăm chú bướm hồng chậm rãi bay đến bên người cô, nhẹ nhàng phe phẩy cánh vòng quanh hai người, vung một chút ánh huỳnh quang vào trên vạt áo cô, trên tóc cô, giật mình như mộng.

Ngửa đầu nhìn bóng dáng màu đen đứng trong gió biển, khuôn mặt mang theo vầng sáng nhàn nhạt giữa những ngọn lửa của thế gian. Hắn quay đầu lại, nhẹ nhàng mở miệng:

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Lừa nàng đó.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: =.=!

Trái tim vô cùng yếu ớt của Diệp Ly Ly bị tổn thương.

Dư bụi dần dần tan hết trên mặt biển.

Hài cốt của dị thú chồng chất, không bao lâu đã bị hệ thống đổi mới. Mây đen dần dần tán đi, biển trời lại xanh thẳm phẳng phất một trận cuồng phong vừa rồi đều là ảo ảnh. Chỉ có những cao thủ vừa tham chiến mới có thể cảm thụ được cảm giác hung hiểm kia. Ngoại trừ... Diệp Ly Ly, loại người vốn dĩ không biết hung hiểm là cái dạng gì.

Diệp Ly Ly cắt bớt những đoạn đối thoại chửi tục của mình cùng với những lúc không cẩn thận mà bị miếu sát trên video. Sau đó đăng nhập vào diễn đàn, tải video lên, cô cười mỉm nhìn con số tiền thưởng của mình đang dần dần gia tăng.

Trên diễn đàn có thể dùng tên khác với nhân vật trong game. Lúc đầu Diệp Ly Ly tiện tay gõ hai chữ Ly Ly, không ngờ đã trùng lặp với tên người khác. Cuối cùng gõ thẳng ba chữ Diệp Ly Ly, rất may mắn là chưa có người đăng ký.

Bởi vì lúc trước cô đăng bài đều có số lượng theo dõi rất cao, cho nên rất nhiều người chơi vừa thấy tên của cô liền nhao nhao nhảy vào, nhất thời còn có cả thiên tài tình báo Tài Lang cùng Liễu Như bát quái hỗ trợ khí thế. Admin diễn đàn sau khi xem qua video, lập tức ấn một dấu mộc đỏ vào tựa đề, dán bài viết lên trang nhất, cho nên càng nhiều người chơi đã được ‘mục sở thị’ (1) trận chiến của đội quân chiến thuyền Minh Nguyệt Thiên Lý cùng dị thú biển dị.

(1) Mục sở thị: Nhìn tận mắt, nghe tận tai.

16. Q.2 - Chương 16: Tập Kích

Bởi vì số lượng Chúng Nhân Bang có hạn, Tài Lang chia một phần ba Doanh Châu cho những bang hội đồng minh.

Diệp Ly Ly nhìn thoáng qua quyết định này của Tài Lang, không cần nghĩ ngợi nhiều liền đồng ý.

Vì vậy phía tây đảo Doanh Châu, mơ hồ một “mạch nước ngầm” đang bắt đầu khởi động.

Hai chữ U Linh vốn có chút kỳ dị, nhưng thêm hai chữ Tử Sắc thì có vài phần khí tức mỹ nhân. Nhất là thành viên trong bang hội Tử Sắc U Linh đều là nữ, đương nhiên sẽ rất nổi tiếng trong giới bang hội đồng minh.

Một được sư mặc trên người bộ bạch y đứng sau lưng bang chủ bang hội Tử Sắc U Linh, lo lắng nhíu mày nói:

[Mật âm] Bạch Vân Phiêu Phiêu: Tử Sắc, làm như vậy thật sự tốt sao?

[Mật âm] Tử Sắc: Hừ! Có cái gì không tốt? Cậu quên chúng ta bị giết rớt một cấp như thế nào sao?

[Mật âm] Bạch Vân Phiêu Phiêu: Nhưng mà bây giờ chúng ta đã hơn vài cấp so với trước kia rồi. Hơn nữa, do sự trợ giúp của Không Phải Được Sư, kỹ năng của chúng ta cũng thăng cấp, chúng ta...

[Mật âm] Tử Sắc: Bạch Vân, cậu muốn rút lui phải không?

[Mật âm] Bạch Vân Phiêu Phiêu: ... Không phải.

Bạch y được sư thở dài lắc đầu. Ngoài đời bọn họ là bạn thân, làm sao có thể phản bội nhau chỉ vì một chút chuyện vặt trong thế giới ảo. Dù sao chết vài lần trong game cũng không phải là chuyện lớn lao gì, cô cũng chỉ là hết sức khuyên nhủ mà thôi.

[Mật âm] Tử Sắc: Vậy được rồi, chúng ta liên hệ với cô ta trước đã.

Diệp Ly Ly cứ đứng giờ liền logout nghỉ ngơi. Sáng sớm tỉnh lại thì làn da lại đỏ bừng lên, mắt nhắm mắt mở nhìn ánh dương chói lọi bên ngoài rèm cửa khiến cho cô cứ muốn nằm ỳ ra.

Điện thoại bên gối bỗng nhiên vang lên, cô miễn cưỡng bấm nghe, nhưng lại là thanh âm của em trai nhà mình: “Chị ~~ đã dậy chưa?”

“Sao lại gọi cho chị?” Nghe thấy thanh âm của em trai, Diệp Ly Ly cũng tỉnh lại một chút, nhin không được mà mỉm cười.

“Chị mau login đi, đã xảy ra chuyện rồi. Chị ~~ đừng có lè mề nha!”

Chịu không được âm điệu làm nũng của cậu em họ Diệp, Diệp Ly Ly lập tức cúp điện thoại, tung mền, tranh thủ thời gian khởi động máy đi rửa mặt, thuận tiện hâm nóng bữa sáng, sau đó lại pha một cốc cà phê nâng cao tinh thần. Đang nghĩ xem có nên cho thêm đường vào hay không thì điện thoại reo lên tiếng chuông nhá máy.

Diệp Ly Ly ngồi vào trước máy vi tính, đăng nhập trò chơi.

Em trai đã login rồi, lại không có thời gian lên án sự chậm chạp của cô.

Tài Lang không có gì khác thường, chỉ nói với cô:

[Bang hội] Tài Lang: Mau mở hệ thống phòng ngự.

Hệ thống phòng ngự trong bang phái được điều khiển với bang chủ. Bình thường tốn quá nhiều năng lượng cho nên phải tắt đi, không ngờ lại bị người khác bắt được điểm yếu.

Diệp Ly Ly vội vàng mở hệ thống phòng ngự, lúc này mới có cơ hội nhìn kỹ tình hình chiến đấu.

Liều Như Phi Phi đưa vài thành viên đến phía tây chặn giết người xâm nhập.

Cậu em họ Diệp sử dụng tài khoản Không Phải Pháp Sư, dẫn theo một nửa bang chúng quần chặt một đám cao thủ level cao.

Tài Lang rất ít khi ra tay. Hắn mặc trên người một bộ giáp màu bạc, tản ra tia sáng trong trẻo nhưng lạnh lùng giữa bầu trời sớm mai. Trường kiếm trong tay tuy nhỏ nhưng sắc bén, giống như một nhành liễu mềm dẻo dễ dàng miểu sát một cao thủ cấp cao.

Bằng chứng chính là bang chủ của Tử Sắc U Linh nhanh chóng hóa thành bạch quang tử vong.

[Phụ cận] Tài Lang: Bọn ta có thể giúp các người thăng cấp đến không ai theo không kịp, đồng thời cũng có thể giết các người đến một cấp cũng không còn!

[Phụ cận] Bạch Vân Phiêu Phiêu: Tài lão bản, Tử Sắc cô ấy...

[Phụ cận] Tài Lang: Cô ta thì sao? Chúng Nhân Bang bọn ta kết đồng minh cùng Tử Sắc U Linh các người, trước kia cho dù là đối địch thì bọn ta tự nhận cũng đã đền bù tổn thất cả rồi. Lần này các người cầu kết với người ngoài chống lại bọn ta, thế có phải trả giá một chút hay không?

[Phụ cận] Bạch Vân Phiêu Phiêu: ...

[Phụ cận] Tài Lang: Mặc dù có một bang chủ là tân thủ, nhưng Chúng Nhân Bang bọn ta cũng từng chút từng chút lớn mạnh. Bọn ta tự nhận ngay thẳng, đối với loại hành vi này của các người quả thật là làm bản Thế Giới Giang Hồ!

Diệp Ly Ly ngây ngốc. Cô chưa từng thấy bộ dạng khí khái chính nghĩa như vậy của Tài Lang bao giờ.

[Phụ cận] Bạch Vân Phiêu Phiêu: Bọn tôi... chỉ trách bên Thiết Huyết đưa ra điều kiện quá hấp dẫn, bọn tôi mới đáp ứng! Vì sinh tồn mà chết thì cũng là điều bình thường. Tài lão bản rất có thủ đoạn trong việc buôn bán, làm sao lại không hiểu đạo lý này chứ?

Thì ra là Thiết Huyết Quân Đoàn.

Sau khi Liễu Nhược Ngu rời khỏi Thiết Huyết Quân Đoàn, bên trong bang hội này đã bị mất đi một đám cao thủ lâu năm, sau lại mời chào rất nhiều người lạ mặt, thậm chí là các cao thủ thâm tàng bất lộ. Khó trách cậu em họ Diệp khi online trở lại cũng không nhận ra vài người trong bang hội của mình.

Tài Lang nháy mắt mấy cái với Diệp Ly Ly, nói:

[Mật âm] Tài Lang: Bị dọa ngốc à?

[Mật âm] Không Phải Dược Sư: ...

Mấy loại chuyện thấy lợi quên nghĩa hắn cũng đã làm không ít, làm sao có thể chính khí nghiêm nghị nói mấy lời nói đó chứ.

[Phụ cận] Tài Lang: Chúng Nhân Bang cũng không phải để người khác ăn hiếp dễ dàng như vậy.

Diệp Ly Ly nhìn quanh Doanh Châu không ngừng hiện lên bạch quang tử vong, cũng rất nhanh gia nhập cuộc chiến giúp đỡ thành viên Chúng Nhân Bang.

Liễu Như Phi Phi không ngừng đánh những khẩu hiệu kêu gọi đầu hàng trên kênh phụ cận và thế giới, Tài Lang triệu hồi Hỏa Kỳ Lân đứng giữa không trung khiến trận, còn có...

[Phụ cận] Không Phải Pháp Sư: Đồ sát a~! Miểu sát a~! Hội đồng a~!

Cậu em họ Diệp vùng pháp trượng, mỉm cười lộ ra hai cái răng khểnh. Không biết rốt cuộc hắn làm sao có thể điều chỉnh ra được một hình thể nhân vật như thế.

[Phụ cận] Không Phải Pháp Sư: Đồ sát a~! Tập kích a~!

Má lúm đồng tiền đặc biệt đáng yêu.

[Phụ cận] Không Phải Pháp Sư: Đồ sát a~! Lấy cấp thấp chém chết cao thủ a~!

Cuối cùng, một hỏa cầu khổng lồ được phóng ra, cậu em họ Diệp yên lặng đứng đấy, mỉm cười đến ngây thơ như cún.

[Phụ cận] Không Phải Pháp Sư: Nhất Diệp Tri Thu, đừng tưởng rằng che mặt thì ta sẽ không nhận ra người.

Cậu em họ Diệp dù sao cũng từng là bang chủ của Thiết Huyết Quân Đoàn. Tuy hôm nay Thiết Huyết Quân Đoàn đã thay máu, nhưng muốn tìm vài tay tâm phúc cũng không quá khó. Do đó, khi hắn vừa online thì đã có người thông báo trận tập kích lần này. Đáng tiếc hắn online quá trễ, công trình xây dựng ở Doanh Châu đã bị phá hủy hơn một nửa.

Vốn dĩ hắn có thể dùng tài khoản Nhất Kiếm Hoàn Thiên đi vào Thiết Huyết Quân Đoàn, nhưng có thể là do đã lâu hắn không online, bị người khác tố cáo đến khu thương nghiệp Vong Xuyên bên kia. Tự ý rời khỏi cương vị công tác sẽ bị tước mất quyền lực trong nửa tháng, cho dù có là bang chủ của một bang hội

lớn cũng khó mà trốn được. Đương nhiên, nếu như không có người tố cáo thì NPC chấp pháp ở khu thương nghiệp Vồng Xuyên cũng sẽ mở một mắt nhắm một mắt.

Lần này, người dẫn đầu thành viên mới của Thiết Huyết Quân Đoàn tập kích Doanh Châu chính là người tiếp chương phó bang chủ Thiết Huyết Quân Đoàn – Nhất Diệp Tri Thu.

Nhất Diệp Tri Thu hoảng hốt nhìn cậu thiếu niên đang mỉm cười đến vô hại trước mặt, loại giọng điệu kiêu ngạo cùng tính cách vô lại này khiến cho hắn ta cảm thấy rất quen thuộc.

[Phụ cận] Nhất Diệp Tri Thu: Bang... Bang chủ?

[Phụ cận] Không Phải Pháp Sư: Không dám, không dám! Phó bang chủ thân yêu của ta~!

Tuy rằng cấp độ thua xa so với Nhất Diệp Tri Thu, nhưng dựa vào ưu thế về mặt thao tác tinh diệu, cậu em họ Diệp phóng ra một chuỗi ma pháp cuối cùng khiến cho lượng máu của Nhất Diệp Tri Thu giảm xuống gần hết.

[Phụ cận] Không Phải Pháp Sư: Không muốn tài khoản do mình tân tân khổ khổ luyện đến cấp độ này biến thành hư ảo thì ra lệnh rút lui đi nha ~!

Cậu em họ Diệp nhảy lên một nhánh cây, khoan thai ngồi xuống, pháp trượng trong tay di chuyển vài vòng giống như sẽ không ra tay đại khai sát giới, vẻ mặt lại ngậy thơ đến khả ái.

Diệp Ly Ly vội vàng dời mắt. Biết rõ lần này em trai thật sự bị chọc giận cho nên cô không muốn đi đến tìm xui xẻo.

Kênh bang hội đang không ngừng bị Liễu Như Phi Phi tấn công đột nhiên xuất hiện một câu:

[Bang hội] Trúc Hải Thính Tùng: Chuyện gì xảy ra vậy?

Trúc Hải Thính Tùng rút cuộc cũng online.

Cao thủ PK luôn xuất quỷ nhập thần này ngoại trừ đi luyện cấp ra thì mỗi lần online đều đụng phải một màn đại khai sát giới.

Diệp Ly Ly vừa tung {Thuật hồi phục} cho Chúng Nhân Bang, vừa gõ:

[Bang hội] Không Phải Dược Sư: Bọn họ giết người để giải trí.

[Bang hội] Trúc Hải Thính Tùng: Ồ!

[Bang hội] Không Phải Dược Sư: Anh không tham gia à?

[Bang hội] Trúc Hải Thính Tùng: Không tăng giá trị PK, không giết.

Trán của Diệp Ly Ly xuất hiện ba đường hắc tuyến. Chẳng lẽ đây gọi là cao thủ... biến thái?

17. Q.2 - Chương 17: Phiên Ngoại 1

Cậu em họ Diệp ngẩng đầu lên khỏi đồng hồ treo tường nhìn đồng hồ treo tường, đã mười hai giờ. Nhớ tới hai chuyên gia gào khóc đòi ăn trong nhà, hắn lập tức vợ lấy áo vest để trên thành ghế rồi đi ra ngoài. Đi tới bên cửa liền trở thành một chàng trai theo khuôn mẫu, vốn dĩ không giống với cậu thiếu niên mới mười bảy tuổi. Đương nhiên, đây là trước mặt người khác.

Từ trên xuống dưới trong công ty đều đã rất quen thuộc với thói quen này của sếp lớn. Tuy khuôn mặt khả ái giống như em bé, nhưng tâm tư trong lòng lại không thua bất kỳ một người đàn ông trưởng thành nào. Ít nhất thì trước mắt, so với người cha không chút kinh nghiệm kinh doanh của hắn thì cao hơn cả nghìn lần.

Cậu em họ Diệp đi ra ngoài liền quẹo trái đến bến xe buýt, chờ đợi.

Những nhân viên đang lấy xe trong bãi nhìn thấy sếp lớn của mình đang hí mắt đứng dưới mái che nhà chờ xe buýt chờ xe đến, trong nội tâm không khỏi có chút cảm giác tội lỗi. Vốn muốn khích lệ sếp lớn mua một chiếc xe tầm trung thôi cũng được, nhưng không ngờ sếp lớn lại nói: “Năm nay tôi còn chưa đến mười

tám tuổi, chưa đủ tuổi lấy bằng lái xe. Đừng nói là thuê tài xế, ngân sách của công ty gần đây cần rất nhiều tiền đầu tư, có thể tiết kiệm thì tiết kiệm, thậm chí là hết sức tiết kiệm”

Cậu em họ Diệp mang đôi giày tây thông dong ngồi xuống băng ghế cuối cùng trên xe buýt. Mặc dù làm việc rất chăm chỉ nhưng hần vẫn không kịp xem hết những bản hợp đồng gần đây.

Lúc này, một nữ sinh đỡ một cụ già có mái tóc trắng xoá đi đến. Cô nữ sinh này đứng trước mặt cậu em họ Diệp, lẳng lặng nhìn hần thật lâu. Cho đến khi nụ cười trên mặt cô ấy cũng không còn nhin được nữa thì hần mới ngẩng đầu khỏi sắp tài liệu trong tay.

Đúng lúc cô gái nọ cảm thấy người này cũng coi như có chút lương tâm thì lại nghe hần nói một câu khiến cho cô nàng muốn thổ huyết: “Ngại quá, cô cần hết ánh sáng của tôi”

“Anh...! Anh không thấy ở đây có người lớn tuổi sao? Một người đã trưởng thành như anh sao lại không hiểu đạo lý kính già yêu trẻ vậy? Anh... Anh...” Lúc này cô nữ sinh mới nhìn rõ khuôn mặt đáng yêu như em bé của cậu em họ Diệp, cứ “Anh... Anh...” cả buổi mới nói ra một câu: “Em... ra ngoài chơi cũng đừng có mặt quần áo của người lớn chứ!” Hại cô bắt một đứa nhỏ phải nhường chỗ, thật là mất hết thể diện.

Do hần đi tuyến xe buýt này rất nhiều lần, người trên xe hoặc nhiều hoặc ít đều đã quen với mặt mũi của hần. Nhìn thấy khuôn mặt nhất thời kinh ngạc của cậu em họ Diệp, mọi người đều cười phá lên.

Cậu em họ Diệp chậm rãi nói: “Người cha không chút tiền đồ của tôi ngày thường chỉ thích mặc những bộ đồ thoải mái, lâu lâu lại vác đồng hành lý dã ngoại lên người. Thế nhưng một năm mới có một lần ngoài ý muốn đó thôi”

“...”

Im ắng một lúc lâu, người khác ngồi trên xe cũng nhin không được mà quay đầu đi cười lên.

Im ắng một lúc lâu, cậu em họ Diệp gia cảm thấy cứ như vậy mà ngồi trên xe buýt cũng rất tốt.

Để sau hãy nói.

Cậu em họ Diệp bước xuống xe ở đầu khu phố, đi vào một siêu thị mini mua một đồng sủi cảo, bánh bao, chè trôi nước. Dì thu tiền trong siêu thị nhận ra hần, cười tủm tỉm chào hỏi: “Chị gái của cháu còn chưa về sao?”

Cậu em họ Diệp cười đáp: “Sớm thôi”

Dì kia cũng cười nói: “Sớm trở về mới tốt, con gái dì lúc nào cũng đòi tìm chị Ly Ly chơi”

Cậu em họ Diệp chỉ có thể mỉm cười gật đầu.

Mấy ngày nay mỗi lần trở về, bất luận là bác trai hay tản bộ dọc theo bờ sông hay bác gái thường hóng mát dưới mấy tán cây lớn đều chào hỏi hần, khiến cho hần không hiểu ra sao. Cho đến khi bọn họ hỏi chuyện của chị gái thì hần mới biết, chị gái của mình tuy tính tình có chút chậm chậm nhưng quan hệ với mọi người xung quanh lại rất tốt.

Đẩy cửa ra, một con rùa luôn ngồi bệt trên thảm ngay góc nhìn hần một cái, sau đó co rút đầu lùi về trong vỏ... Quả thật là cùng một bộ dạng với chủ nhân của nó.

Ông bà Diệp ngồi trên ghế salon xem phim, nhìn thấy con trai mình trở về liền hai mắt tỏa sáng.

“Con trai, hôm nay ăn cái gì thế?”

“Sủi cảo đông lạnh”

“... Không có lựa chọn khác à?” Về mặt bà Diệp tràn đầy đau khổ.

“Chè trôi nước đông lạnh”

“...”

“Bánh bao đông lạnh”

“... Thôi, ăn sủi cảo đi”

Cậu em họ Diệp đi vào bếp, miệng vẫn nói: “Không sao, dù sao cũng đều là chúng ta ăn, ăn trưa hay ăn tối cũng không khác gì nhau” Hấn đun nước sôi, nhanh chóng bỏ sủi cảo đông lạnh vào nồi.

Ông bà Diệp nhìn nhau, hai mắt đầm lệ cùng nói: “Không thể nào!”

Hấn che trán, nói: “Hai người đừng xem nhiều phim thần tượng Đài Loan quá!”

Ông bà Diệp mỉm cười một cách vô tội, giải thích: “... Cha mẹ đang xem phim Hàn mà”

Hấn bầm ớt bỏ vào tô sủi cảo của ông bà Diệp, nghiền nhỏ ớt giống như đang nghiền răng nghiền lợi mấy nhân vật trong phim của hai người họ: “Ớt chết tiệt! Ớt chết tiệt! Lũ quỷ chết tiệt!”

Ông bà Diệp im thin thít.

Hấn tiếp tục niệm: “Thật không biết mấy trăm vạn trước kia trong nhà này kiếm về như thế nào?”

Ông Diệp: “Ách, con trai à! Hình như chúng ta không có nói, thật ra cha của con chính là triệu phú”

Bà Diệp: “Cha của con là con trai độc đinh trong nhà”

Ông Diệp: “Không có anh trai, không có em trai, không có chị gái, không có em gái, lại càng không có anh em lưu lạc bên ngoài...”

Bà Diệp: “Cho nên cha của con vốn là triệu phú”

Ông Diệp: “Lúc chị con sinh ra đã có vài nghìn vạn”

Bà Diệp: “Đến lúc con sinh ra là đã có cả trăm vạn rồi”

Ông Diệp: “Sau đó con cũng biết, công ty phá sản rồi...”

Thần kinh cậu em họ Diệp đứt đoạn, chịu không được hai người phu xướng phụ tùy này “Hai người cứ tiếp tục xem phim thần tượng đi”

Sủi cảo đặt lên bàn, ông bà Diệp chọn tới chọn lui lựa bánh nào có nhân mình yêu thích nhất. Ăn vài miếng thì hai người buông đũa xuống, nghiêm túc nhìn con trai trưởng thành sớm của mình: “Tình trạng công ty cũng dần chuyển biến theo hướng tốt đẹp, nợ nần cũng trả gần hết rồi, chúng ta cũng nên đưa Ly Ly về. Từ nhỏ con bé chưa rời nhà bao giờ, lần này sống bên ngoài lâu như vậy nhất định là không quen...”

Nhìn thấy ánh mắt càng lúc càng âm trầm của hấn, thanh âm hai người càng lúc càng nhỏ.

Trầm mặc nửa ngày, hấn mới cười nói: “Đúng là nên đưa chị về rồi”

Hai ông bà Diệp nghe vậy vừa mừng vừa sợ, hai tay nắm chặt lấy nhau, lệ nóng doanh tròng: “Sau này không cần ăn sủi cảo đông lạnh nữa rồi! Cuộc sống quá tốt đẹp!”

Cậu em họ Diệp: “... Cũng biết là vì lý do này”

Miệng thì chỉ trích vài câu, nhưng cậu em họ Diệp sau khi dọn bàn ăn liền gọi điện thoại cho Diệp Ly Ly. Diệp Ly Ly đáng thương không biết cha mẹ của mình đưa cô trở về chính là làm ô-sin. Lúc cô nhận được điện thoại thì còn vô cùng vui mừng, không nói hai lời liền đóng gói hành lý chuẩn bị trở về.

Thế nhưng cho dù biết rõ cũng rất vui vẻ.

18. Q.2 - Chương 18: Đồng Minh

Thế Giới Giang Hồ.

Đào Doanh Châu.

Nhất Diệp Tri Thu ra lệnh cho toàn bộ bang chúng lui lại.

Bang chúng Tử Sắc U Linh vừa phục sinh mờ mịt đứng nguyên tại chỗ, hoàn toàn không ngờ Thiết Huyết Quân Đoàn cứ như vậy mà bỏ rơi bọn họ.

Nhất thời những bang hội nhỏ nhất thời thấy sắc nảy lòng tham cũng hối hận không thôi. Chúng Nhân Bang mặc dù vừa ra đời không lâu, nhưng có đại phú hào đứng đầu bằng tài phú trong Thế Giới Giang Hồ - Tài Lang, còn có Không Phải Được Sư mặc dù chỉ là phu nhân trên danh nghĩa của bang chủ Thiên Lý Sơn Trang nhưng dù sao cũng có chút mặt mũi, ai biết được Minh Nguyệt Thiên Lý sẽ không vì chuyện này mà ra tay?

Sắc mặt của bang chủ Tử Sắc U Linh vô cùng khó coi, không ngờ đồng minh của mình lại không đáng tin như vậy. Xem ra với tình huống này, sau này có nói lý cũng không nhất định có thể lấy lại công đạo. Trái lại, Chúng Nhân Bang so ra còn tốt hơn đối phương nhiều, ít nhất những ngày này đi luyện cấp cũng được bọn họ giúp không ít.

[Phụ cận] Tài Lang: Bang chủ Tử Sắc!

Tử Sắc cảnh giác nhìn thanh kiếm trong tay hắn, không cách nào quên được cái cảnh ánh sáng trên thanh kiếm kia lóe lên, cột máu của mình lập tức tụt xuống con số 0.

Tài Lang thấy việc cũng đã đến nước này, khi dễ một cô gái chắc cũng không sao. Hắn gõ từng chữ:

[Phụ cận] Tài Lang: Cô muốn tự mình giải trừ hiệp ước, hay là chờ bọn ta cưỡng ép?

Tuy lời nói không có chút máu tanh nhưng Tử Sắc lại nhận không được mà rung mình một cái. Cưỡng ép giải trừ hiệp ước chính là... giết chết hết các thành viên bang hội của mình. Bang hội Tử Sắc U Linh chỉ có mười mấy thành viên, ý của Tài Lang chính là muốn giết cho tất cả rớt hai cấp!

Tử Sắc nhìn vào cửa sổ đồng minh, chọn vào ô giải trừ hiệp ước. Một quyết định này dường như khiến cho toàn bộ bang hội Tử Sắc U Linh phải chi trả tất cả kinh phí còn nợ từ trước tới nay, hơn nữa, cả kho chứa đồ chung đều thuộc về quyền sở hữu của Chúng Nhân Bang. Bên cạnh đó, các bang hội nhỏ hòa theo “nữ sắc” cũng nhao nhao giải trừ hiệp ước.

Thế nhưng với số tiền và vật phẩm này vẫn không đủ để đền bù hết tổn thất của đảo Doanh Châu.

Tổn thất bọn họ khó có thể lấp vào nhất chính là... thời gian.

Tiến trình bang chiến đang vào giai đoạn hết sức căng thẳng, mà toàn bộ công trình phòng ngự của Doanh Châu đã hoàn toàn bị hủy, cho dù bắt đầu lại cũng không thể theo kịp.

Do đó, một khi Lam Kiều cùng Thiên Lý Sơn Trang công kích đảo Doanh Châu, một chút phần thắng cũng không thể có.

Thế nhưng Tài Lang cũng không còn cách nào khác, ai bảo bọn họ lúc trước dùng vũ lực cưỡng chế những bang phái nhỏ kia kết làm đồng minh, chuyện bọn họ làm phản cũng là đương nhiên. Chỉ là không ngờ, Thiết Huyết Quân Đoàn lại có thể tham gia đập thêm một cước... Đang nghĩ ngợi, kênh mật âm đột nhiên sáng lên.

[Mật âm] Bạch Vân Phiêu Phiêu: Tôi muốn nói chuyện với anh.

Tuy rằng như vậy cũng có thể xem là nói chuyện riêng, nhưng để biểu thị sự tôn trọng, Bạch Vân Phiêu Phiêu vẫn quyết định tự đến chỗ hắn.

Tài Lang nói “Được”. Đối với cô gái trầm tĩnh này, hắn cảm thấy có hảo cảm hơn so với cái cô Tử Sắc kia, ít nhất cô ấy còn biết cân nhắc được lợi và hại. Người thường hành động theo tình cảm cùng hay tự mình là đúng thì rất phiền toái, hắn vẫn thích những người thông minh hơn.

Bạch Vân Phiêu Phiêu mặc trên người một bộ áo trắng đi đến chỗ của Tài Lang. Đây là một đỉnh núi trên đảo Doanh Châu, có thể nhìn được toàn cảnh của cả hòn đảo. Chỉ là, một hòn đảo vốn đang xây dựng công trình đầy khí thế, bây giờ nhìn xa xa chỉ còn những cảnh hoang tàn và tĩnh lặng. Chúng Nhân Bang không còn cách nào khác, chỉ biết lao ra bờ biển... PK đùa giỡn lẫn nhau.

Tài Lang thấy Bạch Vân Phiêu Phiêu thật lâu không mở miệng, liền chỉ tay vào một đám vĩnh viễn luôn đầy sức sống dưới kia, nói:

[Mật âm] Tài Lang: Cũng may các cô tự mình giải trừ hiệp ước, nếu không thì Chúng Nhân Bang đã không được thoải mái nô đùa như vậy rồi.

Bạch Vân Phiêu Phiêu cảm thấy lời nói của Tài Lang có chút tính toán, đành nói một cách ngưng trọng.

[Mật âm] Bạch Vân Phiêu Phiêu: Tử Sắc tự do tự tại đã quen, đương nhiên không có thói quen bị người khác thao túng. Anh đừng so đo với cô ấy.

Tài Lang cười, không đáp.

Bạch Vân Phiêu Phiêu giao dịch một quyển tư liệu cho Tài Lang, sau đó xoay người đi.

Tài Lang mở cuốn tư liệu ra, thuận tay truyền đến tin tức cho đám người Trúc Hải Thính Tùng. Trong lòng hần cảm thán: “Người thông minh vĩnh viễn đều muốn lao lực vì một kẻ ngốc”

Diệp Ly Ly đang chạy tới vì nhận được tin, đột nhiên hắt hơi một cái.

Trúc Hải Thính Tùng cùng Liễu Như Phi Phi cũng đến chỗ Tài Lang rất nhanh. Tài Lang chỉnh sửa tư liệu một chút, sau đó chia ổi người một phần. Vốn Tài Lang cũng gửi tin cho cậu em họ Diệp, nhưng tài khoản của hắn ta đã xám xịt từ lâu.

Manh mối mà Bạch Vân Phiêu Phiêu gửi đến đều chỉ một người.

Phu nhân bang chủ của bang hội Lam Kiều – Tuyết Nguyệt Lưu Ly.

Thành viên quan trọng của Lam Kiều lại có quan hệ với Thiết Huyết Quân Đoàn, hoàn toàn không phải là một kẻ nông cạn.

Thật ra trong Thế Giới Giang Hồ không thể nhìn thấy hình dạng thật sự của người chơi, cho nên đến cùng cô ta có phải là mỹ nhân hay không cũng không biết chính xác được. Thế nhưng chỉ cần nhìn vào sự ưu ái mà rất nhiều người chơi nam giành cho cô ta, thậm chí còn trở thành phu nhân bang chủ của bang hội Lam Kiều, thủ đoạn đương nhiên cũng tương đối inh.

Chỉ có điều, tại sao cô ta phải dùng chiêu âm hiểm như vậy để đối phó với Chúng Nhân Bang, ngược lại là một vấn đề đáng phải suy nghĩ.

Trúc Hải Thính Tùng ngẩng đầu lên, sau đó lấy ra một thanh loan đao trong kho đồ bang hội.

[Tổ đội] Trúc Hải Thính Tùng: Tôi nghĩ là do cái này.

Thanh loan đao hoa lệ kia đúng là vật phẩm nhiệm vụ lúc lòng bắt đạo tặc Như Phong – Tuyết Nguyệt Đao.

Lúc ấy, Diệp Ly Ly đã nhét vào kho chứa đồ của bang hội. Từ trước đến nay, Tài Lang luôn hết lòng tuân thủ vào bang quy “Vật nằm trong tay ta chính là của ta”, chỉ cần Lam Kiều không tự mình đến đòi thì cho dù thế nào hắn cũng không có lòng tốt trả lại.

[Tổ đội] Tài Lang: Cũng chỉ là vật phẩm đính ước, dùng đến hiểm chiêu như thế chẳng phải là quá tổn công tổn sức sao?

[Tổ đội] Liễu Như Phi Phi: ...

[Tổ đội] Không Phải Được Sư: ...

[Tổ đội] Tài Lang: Thế nhưng cô ta cũng đã làm ra bước này, vậy thì đương nhiên càng không thể trả lại rồi. Yên lặng theo dõi kỳ biến thôi!

Diệp Ly Ly gửi một mẫu tin lên kênh tổ đội, nói:

[Tổ đội] Không Phải Được Sư: Thế cái này thì sao?

Đó là thư thách đấu do Tuyết Nguyệt Lưu Ly gửi tới.

Ngày mai hệ thống PK bang chiến chính thức mở ra, tất cả cao thủ đều có thể PK lẫn nhau để tranh đoạt tên tuổi đệ nhất cao thủ.

[Tổ đội] Tài Lang: Thật nóng vội!

[Tổ đội] Trúc Hải Thính Tùng: Ứng chiến.

Liều Như Phi Phi dùng dùng gỗ ột đồng chữ, chiếm lĩnh kênh tổ đội:

[Tổ đội] Liều Như Phi Phi: Không Phải tỷ tỷ chẳng phải chỉ có 0 cấp sao? Còn Tuyết Nguyệt Lưu Ly kia thì đã 50 cấp, còn nhận được rất nhiều trang bị cực phẩm từ chỗ Lam Kiều. Tỷ ấy ứng chiến thì cũng được đó nhưng mà...

Tài Lang khẽ vung tay, Liều Như Phi Phi bị đá ra khỏi kênh tổ đội.

Liều Như Phi Phi đáng thương đi vòng quanh Tài Lang.

Tâm tình của Diệp Ly Ly đột nhiên trầm tĩnh lại, trả lời:

[Tổ đội] Không Phải Được Sư: Vậy thì ứng chiến đi.

Đột nhiên nhớ tới một vấn đề khác, cô hỏi tiếp:

[Tổ đội] Không Phải Được Sư: Ách, còn cái này thì sao?

[Hệ thống] Minh Nguyệt Thiên Lý mời Chúng Nhân Bang kết thành đồng minh cùng Thiên Lý Sơn Trang.
{Đồng ý} hay {Không đồng ý}.

[Tổ đội] Tài Lang: Vậy thì không cần suy nghĩ nhiều nữa rồi.

Dễ dàng như vậy?

[Tổ đội] Tài Lang: Tên Minh Nguyệt Thiên Lý kia lại cầm một chiến thuyền đến làm sinh lễ, cô miễn cưỡng bán thân thêm một lần nữa đi.

[Tổ đội] Không Phải Được Sư: ...

[Tổ đội] Tài Lang: Nhân lực của chúng ta bây giờ không đủ, Thiên Lý Sơn Trang trùng hợp lại quá đông. Phải biết rằng, Chúng Nhân Bang kết đồng minh cùng Thiên Lý Sơn Trang chính là trở thành một phân đà của Thiên Lý Sơn Trang, so với những bang hội nhỏ tạm thời kết đồng minh với hấn thì đáng tin cậy hơn nhiều. Dám chắc hấn nhất định đang rất nuối tiếc vì cả ngàn thành viên không thể tham gia bang chiến kia.

[Tổ đội] Không Phải Được Sư: Vậy thì đồng ý à?

[Tổ đội] Tài Lang: Đồng ý!

Nhìn bộ dáng này của hấn, rõ ràng đã cân nhắc rất nhiều. Xem ra Minh Nguyệt Thiên Lý cũng biết rõ quyền hành thật sự đều do Tài Lang nắm giữ, cho nên đương lúc Diệp Ly Ly lè mề đã liên lạc với Tài Lang rồi.

Trong đầu tưởng tượng đến cảnh cái tên đầy mưu mô thủ đoạn này đi tới đi lui cò kè mặc cả, Diệp Ly Ly nhếch hai hàng lông mày lên, chấp chấp tay:

[Tổ đội] Không Phải Được Sư: Tiên sinh dám đoạt thức ăn trước miệng cọp, tiểu nữ bội phục!

[Tổ đội] Tài Lang: Không còn cách nào khác, hoàng đế không có tiền đồ thì thừa tướng chỉ có thể mệt mỏi một chút thôi!

Không lâu sau, kênh thể giới vốn náo nhiệt lại đột nhiên xuất hiện hai thông cáo bắt mắt.

[Thế giới] [Hệ thống] Không Phải Được Sư tiếp nhận thư khiêu chiến của Tuyết Nguyệt Lưu Ly, lấy trận PK đầu tiên của bang chiến làm nơi tỷ võ.

[Thế giới] [Hệ thống] Chúng Nhân Bang cùng Thiên Lý Sơn Trang kết thành đồng minh. Bồng Lai cùng Doanh Châu trở thành lãnh thổ chung của hai bên.

Nghị luận nhanh chóng sôi nổi...

19. Q.2 - Chương 19: Quyết Đấu

Kênh thế giới nhất thời sôi động, nội dung lại nghiêng về một phía.

[Thế giới] Người chơi A: Tuyết Nguyệt Lưu Ly tất thắng!

[Thế giới] Người chơi B: Tuyết Nguyệt Lưu Ly, ta ủng hộ nàng!

[Thế giới] Người chơi C: Nhân yêu tránh ra!

Kênh thế giới cho dù có náo nhiệt thế nào cũng không lọt vào mắt bốn người Tài Lang, bọn họ đang đứng bên bờ biển nhìn chiến thuyền.

Chiến thuyền Minh Nguyệt Thiên Lý đưa đến lần này không phải là chiếc khiến cho người người khiếp sợ lúc trước. Chiếc này đã được tu sửa cẩn thận, thiếu đi vài phần kiên cường nhưng lại nhiều thêm vài phần mềm mại.

[Tổ đội] Tài Lang: Có thể làm thành như vậy, thật là có tâm... có tâm...

[Tổ đội] Không Phải Được Sư: Nếu là tôi, tôi cũng không dám đưa vũ khí cực phẩm của mình ột đồng minh không có độ tin cậy cao.

Diệp Ly Ly nói khoác mà không biết ngượng, rõ ràng vài ngày trước đã đưa bí kiếp luyện độc của mình cho Tử Sắc U Linh.

Diệp Ly Ly nhảy lên mũi thuyền, hệ thống hiện ra bản đối thoại yêu cầu đặt tên cho chiến thuyền.

Diệp Ly Ly ngẩng đầu nhìn khẩu hiệu treo trước khoang thuyền. Kiến trúc trong Thế Giới Giang Hồ đều theo phong cách phục hưng, bảng hiệu này trông cũng rất cổ xưa. NPC phân công đứng trước khoang thuyền, cách ăn mặt như một thư đồng, hai tay bưng nghiêng mực cùng bút, bộ dáng tươi cười đáng yêu.

Diệp Ly Ly đi đến, quyết định tự đặt tên.

Cước bộ di chuyển của cô cũng dần dần mang theo phong thái của Tài Lang. Trang phục được sư từ trước đến nay đều rất tùy ý, nhưng cũng vẫn nhận theo nhất phong cách cổ xưa. Bởi vì những vị được sư trong truyền thuyết thường phải trải qua đời đời đi tìm dược liệu, cho nên trang bị của được sư cũng lấy nhiệm một chút núi non mây nước, mang theo chút ít phiêu dật xuất trần.

Đương nhiên, những thứ này đối với một Diệp Ly Ly vốn không xứng chức vị được sư cũng không tạo thành vấn đề gì to tát.

Diệp Ly Ly phi thân lên, gió phất tay áo tung bay.

Bút nghiêng, mực nước trên tấm bảng đàn mực nhẹ nhàng xuất hiện.

Đáng tán thưởng chính là chữ viết của Diệp Ly Ly cũng không tệ. Ba người Trúc Hải Thỉnh Tùng nhìn thấy ba chữ “Xuân Thủy trạch” chậm rãi xuất hiện. Lực đặt bút không mạnh mẽ nhưng phảng phất mang theo một chút xuân sắc.

Diệp Ly Ly nhanh nhẹn đáp xuống, chấp tay sau lưng thưởng thức kiệt tác của mình. Cô quay đầu, nhàn nhạt hỏi:

[Tổ đội] Không Phải Được Sư: Thấy sao?

Tài Lang nhìn cô cả buổi, cuối cùng vỗ vỗ vai cô, nói một câu đầy thâm thúy:

[Tổ đội] Tài Lang: Xem ra bộ dạng cũng có thể lấy nhiệm lẫn nhau, cô nên tránh xa Không Phải Pháp Sư cùng Minh Nguyệt Thiên Lý một chút.

[Tổ đội] Không Phải Được Sư: ...

Xuân Thủy trạch vào bến đỗ, điều này càng nhắc nhở thêm một lần rằng Chúng Nhân Bang cùng Thiên Lý Sơn Trang đã thật sự kết thành đồng minh.

Sân đấu võ đặt ở phía bắc Tây Uyển. Nhìn về nơi xa là một ngôi đài cao, mà người chơi vẫn có thể đứng xung quanh dãy Long Lân để quan sát tình hình chiến đấu.

Dãy Long Lân bằng trúc uốn lượn như vảy Cự Long. Sống lưng của Cự Long đã trở thành khán đài, thành viên tham dự bang chiến có thể tự do tiến vào, người chơi khác phải nộp một khoảng phí nhất định.

Bởi vì là người khiêu chiến, Thiết Huyết Quân Đoàn cùng Lam Kiều đều đứng ở phía đông, mà Chúng Nhân Bang cùng Thiên Lý Sơn Trang thì ngụ ở phía tây.

So sánh với sự trầm tĩnh của phía bên Lam Kiều, Chúng Nhân Bang xuất hiện ở đâu thì nơi đó đều âm ỉ âm thanh PK, bạch quang tử vong, bạch quang phục sinh, cực kỳ náo nhiệt. Đối với kết quả trận đấu, bọn họ lại không hề lo lắng. Thắng, đó là một thần thoại. Thua, cũng coi như là chuyện đương nhiên...

Tài Lang mặc dù đồng ý cho Diệp Ly Ly ứng chiến, nhưng hoàn toàn không xem trọng cô. Trước khi bắt đầu, hẳn miễn cưỡng cổ vũ một câu:

[Tổ đội] Tài Lang: Đừng thua quá khó xem.

[Tổ đội] Không Phải Được Sư: ...

Tuyết Nguyệt Lưu Ly đã chờ ở đó từ lâu.

Cô ta mặc một bộ áo trắng như tuyết, tóc đen như mực. Thanh đao trong tay là trang bị cực phẩm cấp 50, so với thanh loan đao rơi vào trong tay Diệp Ly Ly còn xịn hơn vài lần.

Đao pháp của cô ta lại càng là điều hi hữu trong Thế Giới Giang Hồ - {Tương Tư đao phổ}.

Đao pháp này tên là Tương Tư, lại nắm mười phần liều mạng. Mỗi chiêu đều đánh trúng chỗ hiểm, hết lần này đến lần khác đều giữ cho đối phương còn một hơi thở, đến lúc đối phương chịu không được mà thể công dừng mảnh sẽ được xuất ra.

Giữa sân, Diệp Ly Ly càng có thể nhận hàn khí bức người.

Mỹ nhân như nước.

Đao phong sắc bén.

Mỗi một nhát đao vung lên đều như tỏa ra hương thơm bốn phía, ánh sáng rọi rờ.

Bất luận bên nào cũng đều sắc bén. Nếu Diệp Ly Ly không phải là con gái thì nhát định cũng sẽ bị cảnh đẹp cùng mỹ nhân như vậy mê hoặc.

Đáng tiếc, tài khoản này đã đổi chủ - Diệp Ly Ly.

Kỹ năng né đòn, thân pháp cùng kỹ năng của Diệp Ly Ly đều cao hơn Tuyết Nguyệt Lưu Ly. Đương nhiên, thân pháp đều là do vô số lần hóa thành ánh sáng tử vong mà luyện thành. Bây giờ, tử vong đối với Diệp Ly Ly cực kỳ nhạy cảm, vô số lần khảo nghiệm khiến cho cô linh ngộ được cái gì gọi là sát khí bên trong tiểu thuyết võ hiệp...

Thế nhưng, ưu thế của cô cũng chỉ vồn vện ở chỗ trốn chết.

Tuy là bộ dáng mỹ nhân yếu đuối nhưng Tuyết Nguyệt Lưu Ly lại ra tay rất tàn nhẫn. Đối mặt với {Tương Tư đao phổ}, Diệp Ly Ly vẫn là...

Liên tiếp rơi vào thế hạ phong.

Kênh thế giới vô cùng náo nhiệt.

[Thế giới] Phong Lâm Văn: Đã nói rồi, Tuyết Nguyệt sẽ thắng!

[Thế giới] Không hề thô bỉ: Cũng chưa chắc, phu thê không phải có kỹ năng hỗ trợ PK sao?

[Thế giới] Ta là nick nhỏ: Minh Nguyệt Thiên Lý vừa ra tay, phần thắng nắm chắc trong tay rồi.

[Thế giới] Phong Lâm Văn: Thôi đi mấy ba ơi... Tuyết Nguyệt không phải còn có Lam Kiều sao? Ta cũng không tin Minh Nguyệt Thiên Lý có thể thắng dễ dàng như vậy!

[Thế giới] Chỉ đứng xem không muốn bình luận: Bang chủ Lam Kiều xem trọng nhất chính là nguyên tắc và công bằng, nói không chừng sẽ không nhúng tay...

[Thế giới] Không hề thô bỉ: Cũng đúng.

[Thế giới] Thích ăn bánh bao: Xem ra một chút nữa Không Phải Dược Sư sẽ khóc lóc năn nỉ Minh Nguyệt Thiên Lý ra tay giúp đỡ!

[Thế giới] Phong Lâm Văn: Nếu không phải có Minh Nguyệt Thiên Lý làm chỗ dựa, ai tin rằng cô ta sẽ dám ứng chiến?

[Thế giới] Minh Nguyệt Thiên Lý: Ta tin!

Câu nói đó khiến cho toàn bộ kênh thế giới rơi vào an tĩnh.

Không phải vì đó là câu nói duy nhất ủng hộ cho Diệp Ly Ly.

Mà đó là cái người đang nói chuyện.

Nhìn thấy cái tên vừa phát ngôn, Diệp Ly Ly khẽ giật mình. Cô ngẩng đầu liền thấy Minh Nguyệt Thiên Lý đang ngồi ở thính phòng phía tây nhìn mình, bộ dáng tươi cười ôn hòa.

Thiệt tình... không tin thì cứ nói không tin, còn bày đặt ra bộ dáng như vậy. Diệp Ly Ly oán hận trong lòng, khóe miệng lại nhin không được mà mỉm cười.

Cũng nên kết thúc rồi, nếu không sẽ phụ sự tin tưởng của phu quân đại nhân.

Tuyết Nguyệt Lưu Ly chỉ thấy một bóng dáng màu xanh xẹt qua. Hơi nước cô đọng như một làn sương mù, rồi lại giống như bị một thứ gì đó điều khiển tụ lại trên đài tỷ võ. Dưới ánh mặt trời, màn sương trắng dần dần mang sắc thái kiêu diễm.

[Chiến đài] Không Phải Dược Sư: “Bạc tình” với “Tương tư”, không biết ai thắng ai thua!

[Chiến đài] Tuyết Nguyệt Lưu Ly: Bạc tình? {Bạc Tình y tịch}?

Tương tư bạc tình, đồng căn đồng nguyên (1), tương sinh tương khắc... Bạc Tình Tương Tư, một là đao phổ, một là y tịch (2). Tương Tư là đao, Bạc Tình là dược.

(1) Đồng căn đồng nguyên: Cùng chung một nguồn gốc.

(2) Y tịch: Sách về y học, dược lý.

[Chiến đài] Không Phải Dược Sư: Đúng vậy.

Khi Diệp Ly Ly nhìn thấy Tuyết Nguyệt Lưu Ly sử dụng bộ đao pháp kia liền nhớ ra trong túi đồ có một cuốn y tịch Bạc Tình đang mốc meo.

Tuyết Nguyệt Lưu Ly đứng giữa màn sương mù, lẳng lặng cả buổi mới cười lạnh.

[Chiến đài] Tuyết Nguyệt Lưu Ly: Chẳng lẽ cô chỉ mới vừa luyện bộ y tịch này sao?

Diệp Ly Ly nhú mày.

Thanh đao trong tay Tuyết Nguyệt Lưu Ly tỏa ra một làn hương, sương mù lập tức bị thổi tan.

Bạc Tình đấu Tương Tư...

Bạc Tình bại trận!

20. Q.2 - Chương 20: An Bình Ban Đầu

[Tổ đội] Liễu Như Phi Phi: Thua sao?

[Tổ đội] Tài Lang: Không bị miếu sát là được rồi, thua cũng không sao.

Tất cả Chúng Nhân Bang chắc cũng chỉ có mình Liễu Như Phi Phi là còn coi trọng kết quả trận đấu này. Như Tài Lang, thoải mái ưỡn người trên lưng Hỏa Kỳ Lân, lười biếng cùng với không chút lo lắng mà quan sát cuộc chiến.

Liễu Như Phi Phi tức giận trừng mắt với hắn một cái. Ở chung lâu nay, cái loại sùng kính của cô với hắn ngược lại thiếu đi vài phần. Đối với cái người có tính khí tồi tệ này, cô lại rất hiểu rõ hắn.

Quay đầu nhìn về phía pháp sư mặc áo bào tím đang ôm hai tay đứng bên cạnh hàng trúc Long Lân – Trúc Hải Thính Tùng, hắn chăm chú nhìn trận đấu hai người, vui vẻ mỉm cười.

[Tổ đội] Trúc Hải Thính Tùng: Xem ra Tuyết Nguyệt Lưu Ly này cũng là một cao thủ PK. Bữa nào đến tìm cô ta đấu một trận mới được.

[Tổ đội] Tài Lang: Liễu Như, cô nên đến tìm cái tên đang đứng bên kia kia, hắn ta mới là người có khả năng thò tay vào giữa trận đấu.

Tài Lang nhìn thấy bộ dáng kinh ngạc của Liễu Như Phi Phi thì vô cùng sung sướng. Hắn chỉ tay về phía Minh Nguyệt Thiên Lý cách đó không xa.

Minh Nguyệt Thiên Lý ngồi trên khán đài, dường như cũng chẳng mấy quan tâm đến cuộc chiến bên dưới.

Liễu Như Phi Phi nghe thấy lời nói của hắn liền thấy rất hợp tình hợp lý. Minh Nguyệt Thiên Lý vốn nên làm chút gì đó, thế nên cô nàng liền nhắc chân đi về phía hắn.

Tài Lang cùng Trúc Hải Thính Tùng nhìn nhau cười cười. Lỗ tai cuối cùng cũng thanh tịnh, cứ để cho Minh Nguyệt Thiên Lý đến đối phó đi.

Minh Nguyệt Thiên Lý nhìn thấy thần sắc không tốt của Liễu Như Phi Phi, trên mặt vẫn là nụ cười ôn hòa.

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Liễu Như cô nương đến tìm Nguyệt mỗ là có chuyện gì sao?

Liễu Như Phi Phi vừa định gõ một đồng nghi vấn trong lòng, Minh Nguyệt Thiên Lý lại như đã đoán trước suy nghĩ trong đầu cô nàng.

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Nếu như lo lắng cho cuộc chiến bên dưới thì Liễu Như cô nương cứ yên tâm, sẽ kết thúc nhanh thôi.

Liễu Như Phi Phi nuốt một bụng tức, chuyển tầm mắt về phía khán đài.

Hai người kia vẫn đang giằng co, Diệp Ly Ly rõ ràng đang ở thế hạ phong. Hơn nữa, cô sắp lùi về đến biên giới khán đài cao, nếu không phản kích ngay thì chỉ sợ tránh khỏi kết quả thất bại.

Diệp Ly Ly lại không có bản khoản nhiều như vậy, thắng thua đối với cô mà nói cũng không quá quan trọng. Thế nhưng nếu không thử một lần đã vội buông tay thì cũng quá mất mặt kẻ đứng đầu một bang hội. Được sư lại có chức nghiệp phụ trợ, khả năng công kích cũng không cao. Diệp Ly Ly lui về phía sau một bước sử dụng chiêu thức {Bạc Tình y tịch} một lần nữa. Tuy hiệu quả không những không tốt mà còn khó coi, nhưng hôm nay cũng chỉ có thể xem là “thấy ngựa sống đứng trước ngựa chết”, đương nhiên phải chọn thứ nào có khả năng cao hơn.

Màn sương trắng bao phủ chiến đài.

Tuyết Nguyệt Lưu Ly vung Hoàn Đao lên, đột nhiên, một trận độc châm bay ra dưới thanh đao. Kỹ năng dụng độc của Diệp Ly Ly cũng rất inh, đương nhiên có thể nhận ra trên những thanh độc châm kia có tẩm {Giác mộng Hoàng Lương}. {Giác mộng Hoàng Lương} là một loại kịch độc có kỹ năng vây khốn, một khi trúng độc thì những kỹ năng đã tân tân khổ khổ luyện ra giống như lâm vào giấc mộng không đường thoát ra, tan thành mây khói.

Chiêu này cũng quá độc ác rồi!

Diệp Ly Ly vội vàng nâng kỹ năng phòng ngự lên cao nhất. Cô cảm thấy thật hối hận khi không sử dụng độc trước. Rõ ràng mình mới là được sư, lại để cho người ta dùng độc tính kế!

Cái này chỉ sợ cũng là chỗ tàn nhẫn nhất của {Tương Tư đao phổ}, cho dù có tránh thoát khỏi thể công kích ác liệt kia thì cũng tránh không được độc châm bay đầy trời.

Diệp Ly Ly thầm mắng Tuyết Nguyệt Lưu Ly hèn hạ, đồng thời cũng thuận tay ném bảy ném bọ độc phần ra ngoài. Chuyện cũng đã đến nước này, cô cũng không cần khách khí nữa!

Vốn mang tâm trạng sẽ đồng quy vu tận, Diệp Ly Ly lại kinh ngạc nhìn thấy Tuyết Nguyệt Lưu Ly hóa thành một tia bạch quang, biến mất khỏi chiến đài.

Độc châm đang bay đến mất đi sự khống chế cũng nhao nhao rơi xuống đất.

Diệp Ly Ly bình yên vô sự.

Chẳng lẽ cô đánh bảy đánh bọ mà có thể giết chết Tuyết Nguyệt Lưu Ly?

Sương mù dày đặc dần tản ra, một người cầm đao đứng trên chiến đài, người nọ một thân áo lam, thần sắc đậm mạc.

[Chiến đài] Không Phải Được Sư: Lam Kiều?

Lam Kiều thu đao, gật gật đầu. Bộ dạng của hắn vốn ở độ tuổi gần ba mươi, hơn nữa từ trước đến nay đều có tác phong nghiêm túc, cho nên lúc này càng lộ ra sự trầm tĩnh ổn trọng.

[Chiến đài] Lam Kiều: Chê cười.

[Thế giới] [Hệ thống] Lam Kiều cùng Tuyết Nguyệt Lưu Ly hôn nhân tan vỡ, từ nay về sau nam cưới nữ gả không còn liên quan đến nhau.

Diệp Ly Ly nhú mày.

Kênh thế giới ngay lập tức bùng nổ. Người chơi vừa không thể tin vào mắt mình, lúc nhìn thấy Không Phải Được Sư sắp tử vong đến nơi thì người không chút do dự vung đao lên với Tuyết Nguyệt Lưu Ly lại chính là Lam Kiều. Cái này không khỏi quá giống phim truyền hình rồi, những người chơi có sức tưởng tượng phong phú bắt đầu suy đoán: Lam Kiều chưa dứt tình với Không Phải Được Sư, lại vì thân phận nhân yêu của Không Phải Được Sư nên mới theo đuổi Tuyết Nguyệt Lưu Ly. Thật ra thì từ đầu đến cuối, Lam Kiều chỉ có tình cảm với người đã lừa gạt hắn, vứt bỏ hắn – Không Phải Được Sư...

Càng nhiều kịch bản máu chó xuất hiện trên kênh thế giới. Bà tám thu thập tình báo Liễu Như Phi Phi cũng mặc kệ nhân vật chính trong câu chuyện là bang chủ của mình, vội vàng mở file bắt đầu ghi chép, chuẩn bị bữa sau đưa ra ngoài bán với giá tốt.

Diệp Ly Ly vội vàng gửi mật âm đến Lam Kiều. Thế nhưng hắn chỉ cười đậm bạc.

[Mật âm] Lam Kiều: Những chuyện Tuyết Nguyệt Lưu Ly làm, tôi đều biết cả rồi.

[Mật âm]: Không Phải Được Sư: Hả?

Diệp Ly Ly còn chưa kịp phản ứng, Lam Kiều đã xoay người rời khỏi chiến đài. Giải trừ qua hệ phụ thê đương nhiên Lam Kiều không thể đánh tiếp với Diệp Ly Ly. Tuyết Nguyệt Lưu Ly lại chết trong tay Lam Kiều, trận đấu này... lại là Diệp Ly Ly thắng!

Diệp Ly Ly theo bản năng nhìn về phía Minh Nguyệt Thiên Lý, thấy hắn chống cằm ngồi ở đó, không giống bộ dáng của một bang chủ. Đàn bướm hồng bay bay quanh hắn, dường như cũng giống như bộ dạng không chút hứng thú của chủ nhân. Minh Nguyệt Thiên Lý nhìn thấy cô nhìn mình, cũng trả lại một nụ cười đầy thâm ý. Tuy cách xa nhau nhưng cô vẫn có thể nhìn ra bộ dáng ôn hòa vô hại nhưng trong bụng lại cất giấu một đồng âm mưu quỷ kế của hắn.

Vờ vịt!

Diệp Ly Ly âm thầm nghiêng răng nghiêng lợi, trên mặt lại bình tĩnh nhìn NPC trọng tài nói về Lam Kiều.

[Chiến đài] [Hệ thống] NPC Hạ lão: Phong độ hiệp nghĩa! Có một người như thế thật sự là phúc đức của giang hồ.

Diệp Ly Ly kiên nhẫn chờ lão NPC cường điệu khí độ phi phạm của Lam Kiều xong, cuối cùng mới quay đầu lại dò xét cô. Cô tự nghĩ mình cũng không có gì để cho ông ta nhìn, cho nên cũng thoải mái mắt to trừng mắt nhỏ với lão NPC.

NPC Hạ lão rốt cuộc cũng vuốt vuốt râu, cười thoả mãn.

[Chiến đài] [Hệ thống] NPC Hạ lão: Tuy tu vi của ngươi không những không tốt mà còn khó coi, nhân duyên cũng không thích hợp để luyện võ, nhưng chiến thắng cũng nhờ vào dũng khí. Lão đây cũng không có gì có thể đưa cho ngươi, nhưng có một vật nhỏ đã đi theo ta rất nhiều năm. Nếu ngươi rãnh rỗi thì có thể tìm hiểu thêm về nó, nó rất có ích với {Thần Nông y tịch} trong tay ngươi.

[Chiến đài] [Hệ thống] NPC Hạ lão: Nhớ đó, ngày mà {Thần Nông y tịch} đại công cáo thành, có thể luyện ra thuốc cải tử hồi sinh. Thứ thuốc này sẽ thu hút rất nhiều người, đừng luyện ra quá nhiều, nếu không thì giang hồ sẽ gặp nguy nan.

Diệp Ly Ly cái hiểu cái không, chỉ có thể cười cười gật đầu nhận thưởng. Thú cưng rất được yêu thích trong Thế Giới Giang Hồ, nhưng người có thể bắt được sủng linh thú cường đại cũng không nhiều. Từ lúc cô bước chân vào Thế Giới Giang Hồ đến nay thì chỉ thấy qua Hỏa Kỳ Lân của Tài Lang là sủng linh thú, ngoài ra cũng chỉ có vài con thú nhỏ của người chơi khác. Phần thưởng ngoài ý muốn lần này lại là một sủng linh thú khác.

Diệp Ly Ly ấn nút đồng ý mở khóa, sủng linh thú kia liền hiện nguyên hình. Giữa bầu trời trong xanh, thân hình kia cao lớn vô cùng...

Sau đó...

Sau đó...

Diệp Ly Ly sợ đến bất tỉnh.

Tư nhỏ, Diệp Ly Ly chỉ sợ ba thứ: Nhèn nhện, bóng tối và ngòi máy bay.

Chú nhèn nhện khổng lồ vòng quanh chủ nhân của mình trên chiến đài, không hiểu tại sao khi chủ nhân vừa nhìn thấy mình liền lăn ra ngủ mất tiêu. Cha mẹ đã nói nó là chú nhện cường đại nhất trong tộc, lại cũng là chú nhện anh tuấn nhất nha...

... Cường đại hay anh tuấn, thì nhà ngươi cũng chỉ là một con nhện.

Thu phục được một sủng linh thú, Diệp Ly Ly đồng thời trở thành người đầu tiên trong Thế Giới Giang Hồ bị sủng linh thú của mình dọa cho bất tỉnh nhân sự.

Trận PK đầu tiên tuy kết thúc trong sai lầm, nhưng cũng không ảnh hưởng đến nhiệt tình của người chơi. Nhất là khi nhìn thấy Diệp Ly Ly không cần bỏ tiền mà có thể có được một sủng linh thú cao cấp, người chơi có tình yêu nồng nhiệt với PK lại càng thêm tích cực. Trong sự náo nhiệt, bang chiến cũng dần bước vào giai đoạn nước rút.

Hiệp ước giữa Lam Kiều cùng Thiết Huyết Quân Đoàn tan vỡ. Người chính trực như Lam Kiều rất chán ghét những kẻ có âm mưu chơi sau lưng, cho nên đương nhiên không muốn có chút quan hệ gì với Thiết Huyết Quân Đoàn. Bởi vì vậy, thực lực bị cắt giảm trong bang hội Lam Kiều, mà Thiên Lý Sơn Trang lại kết đồng minh cùng Chúng Nhân Bang có thanh thế ngày càng lớn mạnh, thắng hay bại thì người sáng suốt đều có thể nhìn ra.

Lam Kiều tự đưa ra thông cáo nói rõ nguyên nhân phá vỡ hiệp ước. Về việc giải trừ quan hệ hôn nhân với Tuyệt Nguyệt Lưu Ly lại thuộc về chuyện cá nhân, cho nên chỉ nói hai ba câu cho có mà thôi.

Thiên Lý Sơn Trang tuy đứng ổn định trên giang hồ nhưng thanh danh của Lam Kiều lại càng thêm vang dội. Bất cứ lúc nào, loại người chính trực đều đáng giá được kính nể, nhất là hấn dưng cả cái tâm của mình để thành lập nên một bang hội lớn như vậy thì càng khiến cho lòng người nể phục.

Ngày 20 tháng 4.

Chiến thuyền của Thiên Lý Sơn Trang đánh tan phòng tuyến phòng ngự.

Tuy nhân lực giữa địch với ta cách xa nhau, nhưng Lam Kiều vẫn dựa vào kỹ năng lãnh quân tuyệt hảo chèo chống cả ngày.

Sao đầy trời, gió biển phật qua một mảnh bờn, tiếng thở dài nghênh đón âm thanh ồn ào.

Lần đầu tiên Diệp Ly Ly logout không đúng giờ quy định, bởi vì tình hình chiến đấu thật sự khiến cho không người nào có thể rời khỏi nửa bước. Chỉ là trò chơi... loại ý niệm này dần dần bị loại bỏ trong đầu cô. Mỗi người đều toàn tâm toàn ý với nó, ví như chính bang chúng của mình không ngừng tử vong, không ngừng hồi sinh, tre già măng mọc, có chết cũng không hối hận.

Bất luận là Lam Kiều hay Chúng Nhân Bang, ai cũng dùng hết sức lực của chính mình. Mà Thiên Lý Sơn Trang chia ra hành động với Chúng Nhân Bang, ngay nửa đêm đã thành công chiếm quyền chủ thành trong tay Lam Kiều.

Bang chiến chấm dứt.

Thiên Lý Sơn Trang nhảy lên vài cấp, trở thành bang hội duy nhất trong thành Bình Tuyền có thể dung nạp trên một vạn bang chúng. Chúng Nhân Bang cũng được ăn theo rất nhiều, nhân số nhờ đấy mà đã được mở rộng.

Lam Kiều là người khảng khái, đương nhiên không phải là người “thua không trả tiền”. Hắn ôm quyền trước mặt bọn họ, sau đó đó dẫn bang chúng Lam Kiều rời khỏi.

Diệp Ly Ly cùng Minh Nguyệt Thiên Lý liếc nhìn nhau.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Chuyện kia là huynh nói với Lam Kiều sao?

Minh Nguyệt Thiên Lý cười nhưng không đáp.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Âm hiểm!

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Tên Lam Kiều kia thích sạch sẽ, không lợi dụng một chút há chẳng phải rất đáng tiếc sao?

Minh Nguyệt Thiên Lý không cho là đúng, ngẩng đầu nhìn sắc trời. Hắn bỗng nhiên đưa tay chỉ vào vách núi cao nhất phía xa xa.

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Hay là ta với nàng đua xem ai có thể đến nơi đó trước?

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Đua thì đua.

Chạy trốn chết chẳng phải là công phu của cô sao?

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Sợ thua thì cứ triệu hồi ra cái con... nhền nhện kia.

Diệp Ly Ly biến sắc, dưới chân dùng lực đã cách Minh Nguyệt Thiên Lý một khoảng xa.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Ai thua chính là tiểu nhân hèn hạ!

Hai người đứng dưới ánh trăng xinh đẹp, một đen một ngọc bích chạy đua, vô cùng tiêu dao.

Cuối cùng, hai người nằm lăn ra trên bờ núi.

Sau lưng là một gốc cây Bối Diệp to, ánh trăng dần dần biến mất, cành lá Bối Diệp tản ra một tầng ánh sáng nhàn nhạt, hương khí thanh đậm vờn vờn nơi đầu mũi.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Tiểu nhân này, sao tự nhiên có hứng thú đòi chạy đua với ta vậy?

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Một mình ngắm mặt trời mọc cũng có chút buồn.

Ánh ban mai dần lộ ra phía chân trời, tia nắng vàng chậm rãi chiếu rọi cả mặt biển. Bên vách núi gần với đường chân trời, bóng dáng màu đen nằm đó một cách bình yên, đôi mắt khép hờ, thoáng như ngủ say.

Thiếu nữ màu ngọc bích ngồi bên cạnh hắn, hai tay chạm đất chống người đứng dậy, ngẩng đầu nhìn mặt trời đang mọc chói lóa, mỉm cười phàn nàn.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Thiết tình, bảo đến ngẫm mặt trời mọc lại ngủ mất tiêu rồi.

Bướm hồng nhẹ bay.

Ánh nắng đầy đất.

Hai bóng dáng dưới gốc cây Bối Diệp, một nằm một đứng, thời gian lẳng lặng như dừng lại bên trong ánh tà dương.

Rất nhiều năm sau, Thế Giới Giang Hồ vẫn còn đang tiếp diễn. Tấm poster tuyên truyền bang chiến vẫn để khung cảnh hai nhân vật truyền kỳ đang sóng đôi một cách tiêu dao an nhàn.

Cùng lúc đó, hai thông cáo của hệ thống xuất hiện.

[Thế giới] [Hệ thống] Thành Bình Tuyền ngày càng phát triển, trạm dịch chuyển sắp được mở.

[Thế giới] [Hệ thống] Ngày mai hệ thống sẽ được chỉnh đốn và cải cách, người chơi Thế Giới Giang Hồ hãy chuẩn bị sẵn sàng.

21. Q.2 - Chương 21: Sáp Nhập

Tập đoàn Thịnh Thế.

Đại hội cổ đông.

Vị tổng giám đốc tuổi trẻ tài cao, tính tình trầm ổn, nhưng quyết định lại dứt khoát và chính xác vô cùng.

Nhằm vào ngày lễ quốc khánh sắp tới, nhóm cổ đông đều thi nhau đưa ra những ý tưởng mới lạ, nhất là những nhân viên trẻ tuổi. Trò chơi không chỉ là công việc, mà còn chậm rãi hình thành một thế giới mới dưới những ngón tay của bọn họ.

Vị trí một vị cổ đông trẻ tuổi nhất, có lẽ nên gọi hắn là một cậu thiếu niên. Mặc dù hắn bước chân vào Thịnh Thế chưa lâu, nhưng giành phần thắng ở chỗ tư duy hơn người. Hắn thường xuyên đưa ra những đề án khiến cho người ta không cách nào không vỗ bàn khen ngợi, bởi vậy hắn mới có thể chiếm được một chiếc ghế trong đại hội cổ đông. Sau khi hắn nghe một cuộc điện thoại liên chậm rãi mở miệng: “Tôi có một đề nghị”

Từ lúc Thế Giới Giang Hồ được open server thì chỉ có tám thành chủ, bởi vì trang bị kỹ thuật có giới hạn nên được phân bổ thành tám server, tất cả thành chủ cũng không có lối tương thông với nhau. Từ ngày lễ quốc khánh năm trước thì tất cả thành chủ mới dần dần có liên hệ đến nhau để thử nghiệm, đến đầu năm nay đã có hơn ba triệu người chơi đăng nhập. Theo dự tính, năm nay có thể sẽ có nhiều người chơi đăng nhập hơn nữa, thăng cấp server phải là điều kiện tiên quyết hiện tại.

Thế Giới Giang Hồ sở dĩ khiến cho người phương Đông yêu thích như vậy, không chỉ bởi vì mô phỏng đẹp mắt, kỹ năng đa dạng, mà còn ở mặt có nhiều phương tiện để phát triển phù hợp với điều kiện người chơi. Ngoại trừ thuật pháp, vũ kỹ, thuật trị liệu cùng nhiều kỹ năng trụ cột khác, trò chơi còn có kỹ năng may vá, nấu nướng, xây dựng, luyện chế, chế tạo, âm luật. Bên cạnh đó còn vô số kỹ năng sinh hoạt khác, bất luận người chơi yêu thích thứ gì cũng đều có thể tìm ra hạng mục tương ứng.

Thế Giới Giang Hồ tự tạo nên cá tính đặc thù. Gần nửa năm qua, GM (1) đã dần dần lạnh nhạt với trò chơi, thay vào đó là IQ (2) cùng EQ (3) của hệ thống NPC (4) lại được nâng cao, cùng với độ khó của trò chơi cũng cao lên gấp đôi. Nhất là người chơi chỉ cần vượt qua cấp mười sẽ không được hệ thống bảo vệ, nếu đắc tội với nhiều người thì tình huống bị tẩy trắng cũng không hiếm lạ gì. Trật tự bang hội đều do một tay người chơi tạo ra, giữ gìn, đôi khi cũng gây ra chiến loạn. Thế nhưng dù sao cũng đều là thanh niên đầy nhiệt huyết, độ khó càng cao thì càng thách thức thêm nhiều người. Hơn nữa thời kỳ closed beta cũng sắp

bắt đầu, các bậc lão thành cách mạng đều gắng sức dẫn dắt hậu bối luyện cấp, tổ chức các hoạt động trong game, có như vậy mới khiến cho thời kỳ phồn vinh của Thế Giới Giang Hồ bắt đầu.

(1) GM: Game Master: Quản lý trò chơi, là người đứng ra kết nối với game thủ và công ty phát hành game để giải quyết thắc mắc, ngăn chặn bug hay hack trong game online.

(2) IQ: Intelligence Quotient, chỉ số thông minh.

(3) EQ: Emotional Quotient, chỉ số cảm xúc.

(4) NPC: Non-Player Character, những nhân vật được thiết kế sẵn trong game để hỗ trợ người chơi.

Một số trò chơi càng chơi càng không thấy thú vị, dần dần ít người tham gia. Một số trò chơi có tính thách thức ngày càng cao, dần dần trở thành nơi sinh hoạt của các game thủ. Thế Giới Giang Hồ chính là cái thứ hai.

Người chơi quen thuộc khi nhắc đến Thế Giới Giang Hồ, đương nhiên sẽ không thể quên Kỷ Nguyên Ma Pháp.

Kỷ Nguyên Ma Pháp đối với người phương Tây cũng giống như Thế Giới Giang Hồ của người phương Đông.

So sánh với Thế Giới Giang Hồ chỉ có Nhân tộc, chủng tộc trong Kỷ Nguyên Ma Pháp lại càng thêm phong phú, chủ yếu là Long tộc, Người Lùn tộc, Tinh Linh tộc, Nhân tộc. Mỗi chủng tộc đều có những nhánh chi khác nhau, lan dần xuống dưới. Người chơi muốn chơi hết tất cả các chủng tộc, nhất định cũng phải có mấy trăm tài khoản.

Đáng kể nhất chính là, Kỷ Nguyên Ma Pháp hay Thế Giới Giang Hồ, mỗi lần cập nhật hay cải cách hệ thống đều rất dụng tâm. Trong lúc tất cả người chơi đều mỗi mắt mong chờ hai tuần nghỉ quốc khánh sẽ có sự thay đổi đáng kể trong ngày nâng cấp server, sự thay đổi của hệ thống càng khiến cho người chơi mở rộng tầm mắt!

Xác nhập!

Xác nhập server!

Hàm ý chính là chỉ cần có thể vượt qua đại dương mênh mông, người chơi của hai trò chơi đều có thể tiến đến thế giới của đối phương, đồng thời có thể thể nghiệm sự khác biệt của hai bên.

Có thể đoán được người chơi chú trọng thu hành ma pháp trong Kỷ Nguyên Ma Pháp cùng với người chơi chú trọng tự do trong Thế Giới Giang Hồ sắp sinh ra va chạm dung mãnh như thế nào!

Vì bản kế hoạch này, từ dưới lên trên của tập đoàn Thịnh Thế đều chuyên tâm lắp đặt hệ thống phiên dịch mới nhất, giới hạn về ngôn ngữ nhanh chóng được giải quyết. Cùng lúc đó, Kỷ Nguyên Ma Pháp chuyển kỹ thuật thiết kế phong cảnh mới nhất cho tập đoàn Thịnh Thế. Với tư cách là “lão đại” trong nền công nghiệp game online, Thịnh Thế truyền ra thông tin về hệ thống nâng cấp trò chơi.

Ngày 3 tháng 5 năm 2101, hệ thống ba chiều được mở.

Thế Giới Giang Hồ cùng Kỷ Nguyên Ma Pháp đồng thời tiến vào một giai đoạn hoàn toàn mới, toàn bộ đều closed beta. Trong vòng nửa năm, tạm thời đình chỉ người chơi mới đăng kí tài khoản.

Sáng sớm ngày 3 tháng 5 năm 2101.

Diệp Ly Ly đúng giờ rời giường, nhưng chuông cửa lại càng vang lên đúng giờ hơn.

Mang vào đôi dép lê hình Hello Kitty, chậm chạp đi ra mở cửa. Cô nhìn thấy một người đàn ông đứng bên ngoài vườn hoa nhỏ.

Không quen.

Nhìn kỹ lại một hồi lâu.

Vẫn không quen.

Rốt cuộc là người thân của nhà ai đây? Con trai của chú Cam Đạo Phu sao? Hay cháu họ của cô An Ny?

Diệp Ly Ly xoa xoa đôi mắt nhập nhèm, rót cuộc nhìn thấy mái tóc xoăn màu vàng của người nọ, hẳn chắc cũng khoảng chừng hai mươi tuổi. Diệp Ly Ly tỉnh táo lại, cười cười xin lỗi. Cô đứng phía bên trong hàng rào trắng, nói ra một câu tiếng Anh không mấy thuần thực: “Xin hỏi, anh tìm ai?”

“Xin hỏi, cô có phải là cô Diệp Ly Ly không?”

Diệp Ly Ly sững sờ một lúc lâu mới nhận ra “cô Diệp Ly Ly” là chính mình, sau đó gật gật đầu.

“Tôi là nhân viên của tập đoàn Thịnh Thế. Tôi trân trọng chúc mừng cô đã trở thành người chơi được thể nghiệm sự nâng cấp miễn phí của Thế Giới Giang Hồ. Công ty sẽ lắp đặt cho cô toàn bộ hệ thống ba chiều trong trò chơi, cô có thể thỏa thích thể nghiệm sự hấp dẫn của giang hồ”

Ba... Ba chiều?

Diệp Ly Ly hoàn toàn không có khái niệm về chuyện này, hình như em trai cũng từng nhắc đến một chút thì phải?

“Xin hỏi, tôi có thể vào nhà lắp đặt hệ thống ba chiều cho cô không?”

Hệ thống thông tin ba chiều thật ra được lắp đặt rất đơn giản. Sau khi được nhân viên thử nghiệm thì người chơi đều có thể tự lắp đặt phụ kiện từ tình vi đến bình thường. Trên cơ bản chính là chỉ cần cài đặt trên máy vi tính, sau đó là có thể vận hành.

Chỉ là nhân viên nghiệp vụ thở dài kéo dài thời gian lắp ráp, trong lòng thầm hồi tưởng lại lời nhắc nhở của ông chủ.

Hạ thấp chỉ số tướng mạo.

Hạ thấp chỉ số tướng mạo.

Hạ thấp chỉ số tướng mạo.

Bảo hẳn làm sao có thể bảo một cô gái hạ thấp giá trị tướng mạo của mình đây?

“Xong rồi!” Tuy đầy một bụng bức tức, nhưng nhân viên nghiệp vụ vẫn nhếch lên một nụ cười thông dong: “Cô có thể bắt đầu điều chỉnh thử, Thế Giới Giang Hồ vốn dĩ có rất nhiều thiết lập được che giấu kỹ, hệ thống thông tin ba chiều phải thiết lập lại một lần nữa. Hệ thống đã được dung hợp kỹ thuật thiết kế tiên tiến nhất hiện nay, hơn nữa đều là hình ảnh căn bản của một người nên có các giác quan như nếm, ngửi, nghe, nhìn, tiếp xúc đều được mô phỏng gần tám mươi phần trăm của hiện thực, hai mươi phần trăm còn lại đều được tổng hợp hóa bằng hình ảnh duy mỹ, giảm bớt sự tàn ác trong miêu sát ảnh hưởng đến sức khỏe người chơi. Tuyệt đối sẽ khiến cho cô có cơ hội thể nghiệm trò chơi tốt nhất”

Hắn ta nói tiếp: “Đương nhiên, có lợi cũng sẽ có hại. Sau khi hệ thống xúc giác được khai thông, cảm giác đau đớn cũng sẽ được khởi động. Thế nhưng độ miễn cảm của từng hệ thống đều có thể ứng theo giá trị từng hạng mục và đối lấy cấp độ cảm giác. Chẳng hạn như giá trị tướng mạo thấp sẽ giảm giá trị cảm giác đau xuống mức thấp nhất, đương nhiên mỗi hạng mục đều có giới hạn là năm mươi phần trăm. Nếu như cô cảm thấy khó hiểu thì tôi có thể giúp cô điều chỉnh tỷ lệ nhân vật”

Đầu Diệp Ly Ly đầy sương mù lắng tai nghe nhân viên nghiệp vụ giới thiệu, nhưng chỉ nghe được phần đầu.

Nhân viên nghiệp vụ đẩy đẩy chiếc kính màu tơ vàng trên sống mũi, che dấu vẻ đắc ý nơi đáy mắt. Hắn ta lấy một cây bút cùng mảnh giấy, viết ra một dãy mã số. Nhìn thấy Diệp Ly Ly như lọt vào trong sương mù, hắn tự động tiến vào hệ thống điều chỉnh ba chiều.

Rốt cuộc, đại công cáo thành nha

~~Tặng lương!

Chia hoa hồng!

Tiền thưởng cuối năm!

Nhân viên nghiệp vụ nhìn chằm chằm màn hình, trong lòng lại nhiệt huyết sôi trào. Chỉ có điều, nụ cười đắc ý còn chưa nở rộ hết cỡ đã phải cứng lại bên môi...

Là chuyện gì xảy ra vậy?

Nhân viên nghiệp vụ không dám tin nhìn nhân vật trên màn hình. Tuy đã điều chỉnh xuống mức năm mươi phần trăm, nhưng hiện tượng này lại khiến ột nhân có thâm niên trong công ty phải cà lăm. Trên màn hình xuất hiện một nhân vật có một làn da khỏe mạnh hồng nhuận phơn phớt, xung quanh là một vòng sáng nổi bật.

Chỉ có thể dùng từ “tuyệt sắc” để cúng bái!

Chỉ có thể dùng từ “kinh hãi” để hình dung!

Tiểu nữ hài phấn nộn, đúng là loại khiến cho các anh em chú bác đến thương yêu cưng chiều!

Quan trọng hơn là...

Hình tượng như vậy...

“Chúc mừng bạn đã trở thành người thứ một trăm ngàn đăng nhập vào trò chơi. Nhân dịp lễ quốc khánh, công ty trò chơi đã đưa ra phần thưởng này. Đây là lần đầu tiên Kỷ Nguyên Ma Pháp cộng tác cùng Thế Giới Giang Hồ, nếu bạn có thắc mắc thì tôi có thể vì bạn mà giới thiệu sơ lược”

Diệp Ly Ly nhìn cô gái xinh đẹp trước mắt, hoặc là nên gọi là nữ NPC xinh đẹp. Rõ ràng là dùng kính ngữ (5), nhưng đáy mắt lại xuất hiện tia sáng đặc ý như đang xem kịch vui.

(5) Kính ngữ: Một hệ thống các hậu tố hay từ ngữ để diễn tả sự tôn kính và trang trọng khi gọi hoặc ám chỉ đến người khác (xuất hiện nhiều trong tiếng Hàn, tiếng Nhật và tiếng Trung).

Nữ NPC xinh đẹp mở miệng một lần nữa: “Hoạt động lần này chủ yếu là có thể giúp người chơi ở cả hai trò chơi trao đổi lẫn nhau. Bạn là nhân vật đại biểu cho Thế Giới Giang Hồ, cho nên nhất định phải bước chân vào Kỷ Nguyên Ma Pháp để thể nghiệm sự vui thú khác nhau trong trò chơi”

“Sao?” Diệp Ly Ly cảm thấy có gì đó không đúng, vốn định muốn xen vào lời nói của nữ NPC xinh đẹp thì cô ấy lại nhanh chóng tiếp lời:

“Trong Kỷ Nguyên Ma Pháp, bạn được trang bị áo giáp cùng đẳng cấp tương xứng. Ngoại trừ kỹ năng của bản thân thì còn có kỹ năng nấu nướng, kỹ năng bơi lội, kỹ năng thám thính, những kỹ năng này sẽ giúp bạn sinh tồn trong Kỷ Nguyên Ma Pháp. Chú ý, Kỷ Nguyên Ma Pháp có cả chính nghĩa lẫn tà ác cùng trung lập, nếu như không phải trường hợp cấp bách thì đừng để lộ ra thực lực cùng thân phận của mình nhé!”

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Một màn tối đen xuất hiện trước mắt, Diệp Ly Ly vội vàng nhắm mắt lại. Nguồn sáng nóng rực kích thích làn da, nhưng cô lại theo bản năng đi về phía nguồn sáng đang thiêu đốt đó.

Sau lưng truyền đến thanh âm cười có chút hả hê của nữ NPC xinh đẹp: “Nhớ kỹ, bình tĩnh, tự tin, không cay cú. Đồng thời cũng không được để bị phát hiện nhé... Không Phải Được Sư!”

Tình huống này...

Rõ ràng chính là một trong những NPC bị Không Phải Được Sư trước kia lừa gạt, đang “quan báo tư thù”!

Hình ảnh như vậy...

Nhân viên nghiệp vụ bị thương ngồi xồm bên tường, dùng đầu liên tục cụng vào vách tường xinh đẹp. Tuyệt đối biến khéo thành vụng! Tuyệt đối biến khéo thành vụng! Nếu chậm rãi mãi, nhất định sẽ không trùng hợp như vậy!

Tăng lương!

Chia hoa hồng!

Tiền thưởng cuối năm!

Toàn bộ đều bị ngấm nước nóng!

Có ra sao thì hẳn ta cũng không ngờ Diệp Ly Ly lại có thể trở thành “người may mắn” đó. Lúc công ty đưa ra kế hoạch này, từ cao đến thấp trong công ty đều đánh cược xem “người may mắn” duy nhất đó là ai.

Hắn lặng lẽ rời khỏi nhà Diệp Ly Ly.

Lặng lẽ đóng cửa lại.

Ấn vào điện thoại di động, bên kia truyền đến thanh âm của sếp lớn: “Nick, chuyện tôi giao cậu làm như thế nào rồi?”

Trầm mặc.

Trầm mặc.

“Sếp à, thật xin lỗi. Tôi không muốn bị sa thải, tôi không muốn tăng lương nữa, không muốn chia hoa hồng nữa, không muốn tiền thưởng cuối năm nữa. Xin anh hãy tha thứ cho tôi...”

Người bên kia đưa di động ra khỏi tai khoảng ba phút, sau đó áp lại vào tai. Cuối cùng cũng kết thúc một đồng lời ca thán mà vào chủ đề chính, chỉ có điều hẳn càng nghe thì sắc mặt lại càng khó coi.

“Sếp à...”

“Trừ lương, tuyệt đối phải trừ tiền lương” Thanh âm bên kia phát ra, sau đó tắt điện thoại.

Nhân viên nghiệp vụ thê thảm rưng rưng lên án: “Có làm sao thì cũng là nhân viên thiết kế chính của hệ thống phần mềm phiên dịch. Hai năm qua không có tăng lương, cũng không được chia hoa hồng, cuối năm còn không có tiền thưởng thì cũng thôi đi, bị phái đi làm gián điệp không công mà còn bị trừ lương!” Nick ôm lấy gốc cây Bạch Hoa ven đường, không ngừng cụng cụng cụng cụng cụng cụng...

Chú Cam Đạo Phu ở nhà sát bên vội vàng che mắt con trai, trong miệng không ngừng lẩm bẩm: “Đừng nhìn, đừng học”

Nick, lệ rơi đầy mặt.

22. Q.2 - Chương 22: Hệ Thống Chủ-khách

Tập đoàn Thịnh thế.

Tổ thiết kế phong cảnh.

Một người đàn ông trung niên có chòm râu dài đang nằm dài trên bàn làm chuyện quan trọng nhất của đời người... ngủ, tiếng ngáy bị lấp đi bởi thanh âm ầm ầm của máy chủ đang vận hành. Vốn dĩ tập đoàn Thịnh Thế với hệ thống điện tử khoa học kỹ thuật tiên tiến, máy chủ đương nhiên không thể nào phát ra tiếng ồn lớn như vậy. Thế nhưng nếu là người trong ngành khi nhìn thấy màn hình của hắn ta thì nhất định sẽ kinh ngạc đến không nói nên lời.

Máy chủ kia rõ ràng là đang tự động xâm nhập vào tài khoản của người dùng trên internet! Một dãy số liệu khổng lồ đang chạy tới chạy lui trên máy chủ, tự động phân loại và sắp xếp, tồn nhập vào kho số liệu. Theo dãy số liệu này, chỉ sợ tùy tiện lấy ra một vài thứ cũng có thể bán được một cái giá cao ở chợ đêm.

“Lão Từ! Lão Từ! Tổ trưởng tìm kia!” Một mỹ nhân bước đến gần người đàn ông trung niên có chòm râu dài, móng tay sơn đỏ đang bóp chặt chiếc mũi không ngừng ngáy khò khè, hiển nhiên là rất bất mãn đối với đồng bạn của mình. Công ty theo quy chế hợp đồng hợp tác với nhân viên, mỗi người đều phải ký kết hợp đồng làm việc trong mười năm, cho nên không thể chạy đi bất kỳ bộ phận nào khác. Làm hại cô không cách nào nhúng chàm nhóm anh chàng đẹp trai trong tổ thiết kế, thật sự là chán ghét, bóp, bóp, bóp cho chết!

Từ Nho cảm thấy mũi hơi đau, cuối cùng cũng tỉnh mộng ngẩng đầu lên. Hắn nheo mắt cười hắc hắc: “Nhìn có vẻ vui vậy, có phải sắp lớn quyết định điều thăng nhóc ngớ ngẩn vừa tốt nghiệp kia đến tổ chúng ta rồi không?”

“Ngớ ngẩn cái đầu lão. Tiểu Đông của người ta tài giỏi như vậy nên được điều đến tổ thiết kế lâu rồi, ai dám đến tổ kỹ thuật ánh sáng quanh năm chim không đẻ trứng của chúng ta chứ?”

Từ Nho nói thầm: “Cứ tưởng sắp được nhìn một cậu thiếu niên đẹp trai bị tổ kỹ thuật ánh sáng tàn phá nhan sắc chứ”

“Cái gì?” Cô gái xinh đẹp nhếch cao đầu chân mày, hung hăng trừng mắt người đàn ông trung niên có bộ râu dài đang suy sụp tinh thần trước mặt: “Lần hợp tác cùng công ty Quỳnh Đạo Tư, nhóm chịu trách nhiệm phiên dịch giành được phần mềm ngôn ngữ hiện đại, công ty tổ chức ăn mừng cho tất cả các tổ. Thế mà tổ kỹ thuật ánh sáng đều có mặt đầy đủ, còn không biết xấu hổ nhào nhào đòi ăn chùa uống chùa!”

Từ Nho không ngừng than thở đi đến văn phòng tổ trưởng, trong lòng cảm thán cái người xinh đẹp nhưng lại luôn lải nhải như một bà quản gia kia. Hắn ta sờ sờ chiếc cảm đầy râu ria của mình, cho dù có là lão xử nam thì cũng có quyền lợi được hưởng thụ sự ôn nhu mà!

Tổ trưởng mà một người còn rất trẻ, bố cục văn phòng khá đơn giản, so sánh với chiếc bàn loạn thất bát tao kia của Từ Nho liền có thể đoán ra vì sao người này trong một khoảng thời gian ngắn mà có thể trèo lên đầu thành viên gạo cội Từ Nho để làm tổ trưởng.

Từ Nho chậm chậm gõ cửa, lại ngoài ý muốn nhìn thấy trong văn phòng tổ trưởng còn có những người khác. Đó là thư ký tổng giám đốc Tiểu Lý. Tiểu Lý nhìn thấy Từ Nho đi vào, trong mắt tràn ngập mừng rỡ như được cứu vớt: “Lão Từ! Tổng giám đốc bị người của công ty Quỳnh Đạo Tư kiếm chuyện, muốn tìm người đến giúp đỡ. Hình như là về đề án lần trước đấy!”

Từ Nho vỗ vai hắn ta, nói: “Với tư cách là thư ký của tổng giám đốc, đừng có nôn nóng hấp tấp như vậy. Phải biết rằng rất nhiều cô gái trẻ đẹp đều đang thèm thuồng vị trí này đấy”

“Lão Từ cũng đừng đùa nữa, mau đến phòng họp tầng chín cứu nguy đi!” Tiểu Lý chỉ thiếu không có quỳ xuống cầu xin hắn. Ánh mắt tổ trưởng bên cạnh mang theo suy nghĩ sâu xa nhìn hai người. Tiểu Lý quay đầu lại cười cười hối lỗi: “Thật xin lỗi, mượn người dùng một chút. Tổ kỹ thuật ánh sáng cũng đừng lo lắng, nửa tiếng sau hắn ta sẽ về thôi”

Tổ trưởng gật đầu, dưới đáy lòng lại nổi lên gợn sóng không nhỏ. Thoạt nhìn có vẻ như Từ Nho rất có địa vị, Tiểu Lý ngày thường đều “lấy mắt chó nhìn người thấp” mà có thái độ khác biệt như vậy, khiến cho hắn ta cảm thấy thật tò mò.

À... đợi một chút. Đề án?

Thời gian gần đây tổ kỹ thuật ánh sáng cũng không có làm đề án gì hết!

Từ Nho đi vào phòng họp. Tuy rằng hắn muốn liền có thể thuận tay cầm ra hơn mười bản đề án tuyệt mật, nhưng cân nhắc đến phần đạo đức thì hắn liền chỉ xem sơ qua chứ không có cầm lấy. Mặc dù xem lên cũng không có đạo đức!

Mọi chuyện không ngờ lại vượt qua dự liệu của hắn. Rõ ràng có người đưa ra đề án trước hội đồng mà còn dùng tên của chính hắn. Nếu như người khác đang đói đột nhiên chụp được một chiếc bánh nóng từ trên trời rơi xuống, nhất định sẽ vui vẻ đến không ngậm miệng được. Đáng tiếc chiếc bánh nện xuống đầu Từ Nho đã có chút mùi mốc, dù sao thân phận khác của hắn cũng là... hacker. Khiêu khích này cũng quá cuồng dã rồi!

Tổng bộ có được đề án của hắn liền mừng rỡ như điên, không nói hai lời liền chạy đến nói chuyện hợp tác cùng công ty Quỳnh Đạo Tư bên kia, cũng không thèm nhìn xem một chút nội dung bên trong có cái gì không ổn hay không. Tuy nhiên, đoán chừng bọn họ nhìn cũng sẽ không hiểu.

Từ Nho quét mắt nhìn những nhân viên đang ngồi, đối mặt với ánh mắt thần nhiên của đối phương, Từ Nho không phát hiện ra bất kỳ sơ hở nào. Mới đầu hắn còn nghĩ rằng người của công ty Quỳnh Đạo Tư muốn giở trò quỷ, nhìn tình huống thì giống như mánh kỹ thuật của trò chơi thật sự xảy ra vấn đề.

Từ Nho tiện tay kéo ra một chiếc ghế ngồi xuống, hai tay nắm lại chống lên cằm, nói: “Trong bản hợp đồng hôm trước, nghiên cứu hệ thống đã được liệt kê chi tiết, giữa hai bên cũng không đưa ra bất cứ nghi vấn hay không đồng ý chỗ nào. Các người vốn dĩ nên tự mình thử nghiệm trò chơi, những mô phỏng hay lập trình quá mức ngược lại có thể khiến cho người chơi cảm thấy phản cảm. Với một trò chơi, bất cứ một thứ gì cũng phải đem lại sự thoải mái, nếu như vẫn xấu xí hay tệ hại như trong hiện thực thì sẽ không cách nào được yêu thích. Chẳng hạn như chòm râu dài này, các người tuyệt đối sẽ không muốn mang vào trò chơi cho người ta phải nhổ, đúng không?”

Tập đoàn công nghệ Diệp thị đã nghiên cứu phát minh ra hệ thống phiên dịch, nhờ vậy mà những nhân viên kỹ thuật của công ty Quỳnh Đạo Tư có thể hiểu lẫn nói gì. Khi họ nhìn thấy ánh mắt như dò hỏi của hắn, bất giác cúi đầu.

“Hệ thống chủ-khách đem đến thêm cho trò chơi nhiều chủng loại cách chơi khác nhau. Nếu như nói nâng cấp toàn bộ hệ thống trò chơi mà chỉ có thể điều chỉnh được mỗi mô phỏng tướng mạo thì có ý nghĩa gì nữa chứ? Hệ thống chủ-khách chính là quan hệ máy chủ cùng với người chơi, người chơi chính là bản sắc thể hiện của cả trò chơi, từ tổng hợp tướng mạo, trí lực, các loại kỹ năng đến phương diện nhân tố, đó chính là giới hạn để công ty phát hành game mô phỏng ra hình tượng nhân vật. Hệ thống chủ-khách có thể lựa chọn hạng mục với tư cách là đại biểu, được thể hiện ra ngoài với giá trị tướng mạo. Chức năng phụ thuộc chính là có thể được lựa chọn hạng mục quan trọng trong thể giới trò chơi, chẳng hạn như dùng chính thực lực của mình mà đánh giá người khác. Có như vậy thì trong trò chơi mới có thể nhìn thấy hình tượng nhân vật dựa trên thực lực để phân chia đẹp hay xấu. Có lẽ hơi phức tạp, nhưng các người áp dụng điểm này chính là sáng tạo ra thể giới riêng trong lòng mỗi người chơi, mỗi người đều có thể dung nhập vào trò chơi theo góc độ yêu thích của chính mình. Hơn nữa, hệ thống có thể thu thập số liệu, đều có thể trở thành máy chủ lựa chọn hạng mục. Độ phong phú của trò chơi nhờ vậy mà cũng có thể được gia tăng”

Từ Nho ngồi bên cạnh màn hình, cẩn thận giới thiệu từng ưu điểm của hệ thống chủ-khách. Theo lời nói của hắn, màn hình không ngừng chuyển sang những hình ảnh dựa theo tư tưởng, nhìn kỹ thao tác của nhân vật trên màn hình, rõ ràng chính là tổng giám đốc Thịnh Thế. Người đàn ông trung niên có chòm râu dài vốn đang rất suy sụp tinh thần, nhưng gương mặt lúc này lại toả sáng ra ánh sáng chói lọi đã lâu chưa xuất hiện. Không ai biết, những gì Từ Nho đang nói thật ra chính là đang phát huy trở trường khoác lác của mình, trước đó hắn đã nhìn sơ lược tập hồ sơ đề án tương đương trên bàn kia.

Tuy thẩm mỹ giữa người phương Đông và phương Tây không giống nhau, nhưng các nhân viên kỹ thuật của công ty Quỳnh Đạo Tư đều bị sự toả sáng của hắn thuyết phục. Hắn đã ngưng nói từ lâu mà bọn họ còn khen không dứt miệng, cảm thán rằng lần hợp tác này không hề uổng phí, không thể tưởng tượng được Thịnh Thế còn có những nhân tài anh tuấn, tiêu sái, nổi bật, bất phàm như vậy. Mỹ nhân ngư thích làm dáng của tổ kỹ thuật ánh sáng chăm chú lắng tai nghe những nhân viên bên ngoài không ngừng bàn tán về Từ Nho, thẩm cảm thán: “Thẩm mỹ của người phương Tây quả thật là quý dị”

Dưới đáy mắt có chút đắc ý, quả thật so với việc người trong miệng bọn họ là chính mình thì còn cao hứng hơn.

Từ Nho vừa bước ra khỏi phòng họp đã bị mỹ nhân ngư ào ào nhào lên: “Ông bạn già, kỹ năng ‘hai chân đạp thuyền’ lại uyên thâm”

Từ Nho: “...”

Từ Nho: “Đừng có nói cái tiếng Quảng Đông gà mờ kia làm gì, thật mất mặt!”

Mỹ nhân ngư hừ lạnh: “Bây giờ hệ thống phiên dịch đã tiến bộ đến trình độ nào rồi, tiếng Quảng Đông cùng với thuần Việt đều đã có thể phiên dịch, sau đó là giọng Giang Nam, rồi còn có cả...”

Từ Nho: “Đi ăn cơm, tôi mời!”

Tổng giám đốc Thịnh Thế đúng lúc đi tới, tay đưa ra kéo nhẹ cà-vạt trên cổ, cười nói: “Khó có dịp Tiểu Nho ‘vắt cổ chảy ra nước’ chiêu đãi khách, tôi cũng đi”

Mỹ nhân ngư nhìn bộ quần áo phẳng phiu của tổng giám đốc, rồi quay đầu lại nhìn một Từ Nho lồi thối lếch thếch, che miệng cười cười: “Chúng ta cũng lâu rồi không được ăn cơm chùa”

Nói xong, ba người đều trầm mặc.

Từ Nho nhét tay vào trong túi quần, nhìn lên hai người đang trầm ngâm theo đuổi hai suy nghĩ khác nhau trước mặt, hần mỉm cười rồi nói: “Có vẻ như hần ta đã trở về rồi, đúng không?”

Mỹ nhân ngư tiếp lời: “Xem chừng đám nhân viên kia chạy đến đây quấy rối cũng là do anh ta nhúng tay vào”

Từ Nho gật gật đầu: “Có lẽ hần ta đang nhàn nhã ngồi trong quán café đối diện mà nhìn chúng ta bận bù đầu bù cổ”

Mỹ nhân ngư: “Hừ, ngay cả người đẹp cũng bị xem thường, tên kia còn có cái gì không làm được đây?”

Tổng giám đốc tập đoàn Thịnh Thế dậm một quyền lên vách tường, “Khốn kiếp! Trở về cũng phải lộ mặt ra chứ. Một đồng phiến toái trong Thịnh Thế tôi đã chịu đủ rồi, đám cổ đông vô dụng kia cũng đã sớm lực bất tòng tâm!” Với cái tuổi cũng không còn nhỏ, hần ta vẫn không ngừng đập đầu vào vách tường, biểu cảm là bị thương xen lẫn hối hận cùng mờ mịt “Chết tiệt! Bấy lâu nhẫn nhịn là đủ rồi! Đủ rồi!”

Từ Nho vỗ vỗ vai của hần, khuyên nhủ: “Đừng lo lắng, cứ rao giá Thịnh Thế đi, tuyệt đối có thể đạt được một cái giá tốt. Đến lúc đó chúng ta chia 5:5” Thoáng nhìn qua sắc mặt khó coi của mỹ nhân ngư, vội vàng bổ sung “Vậy chúng ta chia đều làm ba, chia đều làm ba phần, được không?”

Mỹ nhân ngư nhìn tổng giám đốc, cười đến lảng lơ: “Có phải chúng ta đã lâu không chơi trò kia đúng không?”

Tổng giám đốc xoa xoa nắm đấm: “Trò kia à?”

“Hàn Long dậm bóp chuông!”

“Hàn Long dậm bóp chuông!”

Hai người trăm miệng một lời, Từ Nho đáng thương chỉ sợ ngày mai không thể đi làm.

Tuy nhiên, tâm tình lại buông lỏng không ít.

Phía bên kia.

Thế Giới Giang Hồ.

Một nam tử tuần thú nhú mào đứng bên sông Trường Giang.

Tờ giấy trong tay dần dần bị ánh mắt rực sáng biến thành tro tàn.

Chỉ thấy nam tử đó nghiêng mặt nhìn về ánh nắng đang dần nhạt nhòa ở phía tây, khẽ cười, đáy mắt lại tăng thêm vài phần lạnh lùng: “Xác nhập? Thử nghiệm hoạt động? Kỷ Nguyên Ma Pháp đúng không? Thật sự là vạn phần chờ mong, tốt nhất đừng khiến cho tôi thất vọng!”

23. Q.2 - Chương 23: Đồng Cam Cộng Khổ

Kỷ Nguyên Ma Pháp.

Hang động Korda sắp mở ra.

Nằm ở phía bắc hang động Korda núi non trùng trùng là sào huyệt Ác Long hiểm ác, nhưng giá trị cùng số lượng báu vật trong sào huyệt Ác Long cũng đủ khiến cho người chơi Kỷ Nguyên Ma Pháp đổ xô vào. Mặc kệ bóng đêm đang dần dần buông xuống, khu vực xung quanh hang động Korda vẫn đang chật ních người chơi.

Bên trong hang động Korda.

Từng trận hương vị thịt nướng tỏa ra.

Diệp Ly Ly ngồi trước đồng lửa, cẩn thận bôi gia vị lên trên miếng thịt. Lối đi nhỏ bé chỉ có thể chứa được nửa người, bên ngoài lối đi là mấy chục đầu Cự Thú vây lấy bốn phía thạch bích.

Vốn dĩ là phải xuất hiện trong khu vực an toàn, nhưng hết lần này tới lần khác hệ thống luôn kỳ thị người chơi từ bên ngoài đến, trợn mắt một cái là đã nằm trong hang động không chút ánh sáng. May mắn quái vật trong động tuy hình thể khổng lồ nhưng trí lực rất thấp, hoàn toàn không có khả năng gây ra lực sát thương lớn đối với tân thủ, nếu không cô sẽ gặp ác mộng bị miểu sát rồi lại phục sinh liên tục.

Một con.

Hai con.

Ba con.

...

Dọc theo mùi thịt phiêu tán, Cự Thú cũng chỉ có thể ngã xuống đất.

Ném độc châm ra, Diệp Ly Ly vui sướng chống cằm lắng nghe thanh âm vui tai đinh đinh đinh của hệ thống.

[Hệ thống] Kỹ năng nấu nướng của bạn được thăng cấp.

[Hệ thống] Kỹ năng nấu nướng của bạn được thăng cấp.

[Hệ thống] Kỹ năng {Dạ Thính Xuân Vũ} của bạn được thăng cấp.

[Hệ thống] Kỹ năng nấu nướng của bạn được thăng cấp.

[Hệ thống] Kỹ năng nấu nướng của bạn được hình thành một nhánh mới, bạn có thể nghiên cứu và chế biến ra những thực đơn mới.

[Hệ thống] Bạn đã nghiên cứu và chế biến thành công một thực đơn mới.

[Hệ thống] Kỹ năng nấu nướng của bạn được thăng cấp.

Diệp Ly Ly nhăn mũi, không hài lòng với hình ảnh máu chảy khắp nơi trên nền đất này.

{Dạ Thính Xuân Vũ} quả là một chiêu âm hiểm. Độc châm phóng vào trong cơ thể quái vật, không ngừng hấp thụ lượng máu của chúng, chậm rãi ăn mòn dần chỉ số giá trị tính mạng.

Diệp Ly Ly đi ra khỏi hang động chỉ cao cỡ nửa người, ngồi khum xuống một lúc lâu nên cả người đều có chút cứng ngắc. Trên mặt đất còn nằm ngổn ngang thi thể của quái vật, có lẽ rất nhanh cũng sẽ biến mất.

Diệp Ly Ly bước qua thi thể của quái vật đi về phía trước, chỉ thấy hết hang động này lại tới hang động khác, khung cảnh hoàn toàn khác nhau ngoại trừ những tảng đá cùng thạch nhũ trên đầu. Bên trên khắc những hoa văn không chút ý nghĩa, âm âm mang theo vài phần thánh khiết.

Diệp Ly Ly nhìn cánh cửa bằng đá cũ kỹ trước mặt, hồi tưởng đến những bộ phim võ hiệp thường có thể tìm được cơ quan mở nó ra. Ngay lúc đó, ngực đột nhiên truyền đến cảm giác nhức nhối.

Bên cạnh cánh cửa bằng đá, đột nhiên xuất hiện một viên đá nhỏ lồi ra. Diệp Ly Ly theo bản năng đưa tay ấn vào.

Lòng bàn tay truyền đến cảm giác nóng rực, ngay sau đó là lạnh như băng, cuối cùng là nhàn nhạt đi, thật giống như độ ẩm từ lòng bàn tay một người nào đó còn sót lại khiến cho trái tim Diệp Ly Ly bỗng nhiên đập nhanh mấy nhịp.

Cánh cửa đá chậm rãi phát sáng, rồi dần dần biến mất.

Hai lòng bàn tay chạm vào nhau.

Ấm áp xen lẫn nhau.

Một người đứng đầu bên kia cánh cửa, trên khuôn mặt mang theo vài phần mệt mỏi, lại không thể che giấu hết sự tuần dật tiêu sái giữa hai đầu chân mày. Trên người của hắn là bộ quần áo tương tự như Diệp Ly

Ly, trang phục của Thế Giới Giang Hồ. Sau khi bị gương mặt của hắc thu hút, Diệp Ly Ly mới nhìn thấy quần áo có vài vết máu, cho dù có là màu đen đi chăng nữa thì vẫn có thể nhận ra hắc vừa mới trải qua một trận thảm chiến tàn khốc như thế nào.

Hai người đối mặt chốc lát.

Người nọ nhảy ra một bước!

Diệp Ly Ly nhảy ra một bước!

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Minh Nguyệt Thiên Lý!

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Không Phải Được Sư!

Diệp Ly Ly nhận ra là nhờ vào tình trạng sắp ngã xuống đến nơi mà còn giả vờ phong độ của hắc.

Minh Nguyệt Thiên Lý nhận ra là nhờ vào trang phục được sư vạn năm không đổi kia của cô.

Đúng lúc bên tai hai người truyền đến âm thanh thông báo dễ nghe của hệ thống.

[Hệ thống] Có người chơi giết chết Ác Long, cùng lúc đó có một người chơi khác giết chết Ác Long Cự Thú biến dị trong sào huyết, hai người thuận lợi hội hợp, hoàn thành nhiệm vụ thám hiểm hang động Korda, trở thành đồng chủ nhân của hang động Korda.

Bên ngoài hang động, tầng tầng lớp lớp người chơi bắt đầu nổi loạn. Trong động, hai người Diệp Ly Ly lại không hề đếm xỉa tới chuyện bên ngoài.

Bởi vì Minh Nguyệt Thiên Lý đã ngoắc ngoắc ngón tay với Diệp Ly Ly, mỉm cười.

Sau đó...

Hắc ngã nhào vào trong lòng cô...

Cùng lúc đó.

Thế Giới Giang Hồ.

Chuẩn bị xuất phát.

Chúng Nhân Bang không ngừng kêu gào ngao ngao trên chiến thuyền Xuân Thủy trạch, không có vẻ gì là lo lắng khi đi xa.

Tài Lang cùng Trúc Hải Thính Tùng đứng trước mũi tàu, trước mặt đặt một tấm bản đồ.

Điểm đến chính là... cảng Tác Đa Mã.

Thành Tác Đa Mã.

Tấm biển quảng cáo của Trích Nguyệt tửu quán tràn ngập cả tòa thành cổ kính, dưới hoàng hôn lại mang theo tia sáng nhàn nhạt khiến cho người ta nhìn không được mà ngừng lại nghỉ chân.

Phòng bếp của Trích Nguyệt tửu quán được đặt bên trong, hai tay chủ nhân tửu quán cực kỳ thành thực cầm lấy nguyên liệu nấu ăn cùng dụng cụ, bàn tay cắt gọt uyển chuyển như nước chảy mây trôi. Cũng không lâu lắm, một chiếc đĩa sắp xếp thức ăn đủ màu sắc cùng hương vị được đặt lên chiếc bàn dài bên cạnh, NPC tiểu nhị chuyên nghiệp nhanh chóng bưng đĩa ra bàn khách bên ngoài.

Chính giữa lầu hai của tửu lâu có treo một bức tranh họa đồ chín mươi chín tuổi, trên tranh là một cảnh Tổ Mai với tám mươi bông hoa mai được vẽ theo từng nét mực đậm nhạt khác nhau. Nếu nhìn kỹ bức họa Tổ Mai này, bất luận là tân thủ hay tuyệt thế cao thủ cũng sẽ đều bị làm cho choáng váng, bởi vì đây là trang bị phòng ngự do Diệp Ly Ly mang theo từ Thế Giới Giang Hồ.

Trích Nguyệt tửu quán là sản nghiệp của Diệp Ly Ly ở Kỷ Nguyên Ma Pháp. Ngoại trừ buôn bán rượu ra thì đồ nhắm rượu, cơm trưa hay cơm tối đều có đủ cả, bếp trưởng đương nhiên là chính cô. Bước chân vào Kỷ Nguyên Ma Pháp, điều khiến cho cô thoải mái nhất chính là hạng mục kỹ năng nấu nướng. Trong trò chơi có thể mua được rất nhiều nguyên liệu nấu ăn khó kiếm ở thế giới hiện thực, thậm chí còn có thịt của động vật quý hiếm. Hơn nữa, mức độ lửa hay gia vị đều có thể được điều chỉnh bởi thao tác của người chơi.

Tuy nhiên, hưởng thụ quá trình nấu nướng chính là điều cô thích thú nhất, lúc mới bắt đầu vẫn còn nướng cháy thịt, dần dần cũng thuận buồm xuôi gió, cho nên càng ngày càng xuất hiện thêm nhiều khách quen.

Thành Tác Đa Mã nằm ở phía tây vùng đất Kỷ Nguyên Ma Pháp, gần phía bờ biển. Phía bên kia đại dương bao la bát ngát chính là Thế Giới Giang Hồ. Đứng trên nóc Trích Nguyệt tử quán có thể nhìn thấy đường chân trời xa xa.

Hoàng hôn, Diệp Ly Ly đóng cửa tửu quán, ngồi trên mái hiên hít lấy từng cơn gió nhẹ mang theo mùi vị mặn mặn của biển. Mái hiên tửu quán dưới trời chiều nhàn nhạt như ‘hạc giữa bầy gà’, toàn bộ trần pháp phòng ngự được lắp đặt, do đó trong phạm vi của Trích Nguyệt tửu quán không thể PK lẫn nhau, thậm chí là nóc nhà cũng trở thành ‘vùng trời riêng’ của Diệp Ly Ly.

Hoàn toàn rời xa Thế Giới Giang Hồ đã mười ngày.

Chú chó nhỏ có thuộc tính cỡ nhỏ chui ra từ trong tay áo Diệp Ly Ly, nó là thú cưng hướng dẫn hoạt động cho những người chơi tân thủ lần đầu tiên bước chân ra thế giới bên ngoài. Nó chậm rãi trèo lên đầu vai Diệp Ly Ly, liếc cô một cái với ánh mắt xem thường:

[Phụ cận] Tiểu Bạch Cầu: Lúc này cô dùng đường và muối để ném tên kia.

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Đó là vì...

[Phụ cận] Tiểu Bạch Cầu: Tuy không ưa cái tên tô tục hói đầu kia nhưng cũng không thể ném bậy ném bạ như vậy được.

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: ...

[Phụ cận] Tiểu Bạch Cầu: Làm vậy sẽ ảnh hưởng đến thanh danh các món ăn Trung Quốc, biết không?

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: ...

[Phụ cận] Tiểu Bạch Cầu: Lần sau có ném thì ném ớt say nhuộm đỏ, cho cay chết hần! Kêu tên hần trước, để hần say đắm nhan sắc của cô, sau đó ném vào mặt hần!

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: ...

Diệp Ly Ly ném Tiểu Bạch Cầu vào ổ của nó, bắt nó đi ngủ. Ngoại trừ miệng độc, cá tính rầm thú, thì nó vẫn có thể xem như không tệ lắm. Chống cằm nhìn về phía mặt biển bao la bát ngát, thật ra cũng không phải là không muốn trở về, nhưng trước tiên phải hưởng thụ cuộc sống tự do tự tại đã.

Quay đầu, cười híp mắt nhìn bầu trời bên ngoài, cô không ngờ lại nhìn thấy một bóng dáng màu đen.

Thằng cha này!

Rõ ràng là cũng không may bị đưa tới Kỷ Nguyên Ma Pháp như cô..

24. Q.2 - Chương 24: Tương Phùng

Trong rừng rậm xanh thẳm, một người chơi tầm mười tuổi chậm rãi đi ra. Tuy ngoại hình là Tinh Linh tộc tuần mỹ, nhưng bởi vì còn quá nhỏ cho nên nhìn từ xa lại giống như một Nhân tộc. Rất hiếm người có thể vượt qua khu rừng rậm hung hiểm trứ danh Thương Thúy Sâm Lâm này, chẳng trách cư dân thành Tác Đa Mã khi nhìn thấy hần đều kinh ngạc không thôi. Đường nhiên, còn hơn cả kinh ngạc nữa chính là...

Mừng rỡ!

Mừng rỡ!

Mừng rỡ!

Rốt cuộc cũng có người từ bên ngoài đến. Từ hệ thống NPC đến người chơi cũng nhin không được mà nhiệt huyết sôi trào. Những người chơi trước kia đều giảo hoạt muốn chết, cậu bé dễ thương trước mặt này nhất định có thể khiến cho bọn họ tìm lại số vốn đã mất đi. Nghĩ đến truyền thống đón khách của dân cư thành Tác Đa Mã, bọn họ lại ngứa ngáy khó chịu...

Phong tục đón khách thứ nhất của thành Tác Đa Mã: Bao vây!

Phong tục đón khách thứ hai của thành Tác Đa Mã: Khiếm nhã!

Phong tục đón khách thứ ba của thành Tác Đa Mã: Lôi vào chỗ trống muốn làm gì thì làm!

Mặt mày bọn họ hớn hở thông báo cho những người khác, chưa tới vài phút thì cổng thành đã chật nê nôm cối. Một thầy tế áo trắng đứng trên cổng thành, dùng thị lực không tốt lắm của mình quan sát người chơi còn nhỏ tuổi đang bị dân chúng trong thành chen ép đến không thở nổi phía dưới. Hắn ta nâng tách trà trên chiếc bàn bên cạnh lên, biểu cảm lạnh nhạt. Bên cạnh hắn, một cung tiễn thủ (1) lạnh lùng liếc mắt một cái, nói:

(1) Cung tiễn thủ: Người bắn cung.

[Mật âm] Cung Tiễn Thủ: Nếu còn tiếp tục đến tửu quán Trung Quốc kia thì Tiểu Nhai nhất định sẽ phát điên.

[Mật âm] Bạch Y Tế Ti: Mèo Hello Kitty mà phát điên thì nhìn cũng rất thú vị đấy!

[Mật âm] Cung Tiễn Thủ: Ta không cảm thấy mèo Hello Kitty chỉ cao hơn người Long tộc một chút thì có gì thú vị.

[Mật âm] Bạch Y Tế Ti: Thế cho nên mới nói người không có khiếu hài hước.

Cung Tiễn Thủ lại đột nhiên mở to mắt nhìn xuống dưới cổng thành, bình thường rất ít tình huống có thể khiến cho hắn nhìn chăm chú như vậy. Bạch Y Tế Ti cũng tò mò nhìn chiến cuộc vốn không chút lo lắng, không ngờ, người chơi trong hình hài một cậu bé kia đột nhiên nhảy bật lên, sau lưng vươn ra hai chiếc cánh dài ung dung bay qua tường thành Tác Đa Mã, nhanh chóng biến mất trong tầm mắt mọi người,

Hai cánh!

Tinh Linh hai cánh!

Người chơi nhỏ bé này đã luyện ưu thế chủng tộc tới cấp độ cao không bình thường chút nào, vì vậy mới có thể tự do vận dụng các loại kỹ năng che giấu chủng tộc. Bạch Y Tế Ti cùng Cung Tiễn Thủ nhìn nhau, sau đó Bạch Y Tế Ti thở dài:

[Mật âm] Bạch Y Tế Ti: Ngày nay con nít cũng càng ngày càng đáng sợ, cũng may bọn chúng không có tâm quần ẩu giang hồ trong Kỷ Nguyên Ma Pháp, nếu không chúng ta nhất định sẽ xấu hổ muốn chết.

[Mật âm] Cung Tiễn Thủ: Muốn xấu hổ thì cứ xấu hổ đi, cần gì phải kiểm cớ do bọn chúng không có tâm quần ẩu giang hồ?

Bạch Y Tế Ti tự động bỏ qua một bên, lạnh nhạt uống trà.

Người chơi nhỏ tuổi kia khi thoát khỏi vòng vây của người dân thành Tác Đa Mã, sau đó liền bám lên mái hiên nhà thờ dốc. Thành Tác Đa Mã quả thật còn đáng sợ hơn trong truyền thuyết, nếu không phải đắc tội quá nhiều người bên ngoài, à không, đúng ra là nếu như không phải chị Ly Ly hàng xóm đang ở trong thành thì còn lâu hắn mới đến tòa thành ác quỷ này.

Thành Tác Đa Mã được bao phủ bên trong ánh hoàng hôn xanh thắm mệnh mông, may mắn người chơi Tinh Linh kia có thị lực rất tốt, hơn nữa, Trích Nguyệt tửu quán theo phong cách Trung Quốc lại rất nổi bật giữa những kiến trúc phương Tây chồng chất lên nhau. Con trai chú Cam Đạo Phu rất nhanh đã xác định được mục tiêu cần tập kích.

Đã là hoàng hôn, xa xa có thể nhìn thấy một được sư bích y ngồi trên mái hiên, ánh mắt cô đang ngắm nhìn mặt biển dần tối phía xa xa. Cách đó không xa còn đó một người mặc áo choàng huyền y. Cậu bé con trai của chú Cam Đạo Phu nghi ngờ nhìn hai người ăn mặc hoàn toàn không phải trang bị của Kỷ Nguyên

Ma Pháp, sau đó cũng liền thay đổi ình một bộ trang bị của Thế Giới Giang Hồ, trên mặt lại chồng chất tươi cười đáng yêu:

[Phụ cận] Tiểu Cam Đạo Phu: Chị Ly Ly!

Diệp Ly Ly bỗng nhiên cảm thấy gió biển có chút lạnh, quay người lại liền nhìn thấy một cậu bé mặc áo bào pháp sư đang đi tới chỗ mình, nhìn không được cảm giác đau đầu. Minh Nguyệt Thiên Lý cũng quay đầu lại, Tiểu Cam Đạo Phu ngược đôi mắt màu xanh lên nhìn thẳng vào hắn, đột nhiên giữa bọn họ xuất hiện một lớp không khí quỷ dị.

Tiểu Cam Đạo Phu chạy lên phía trước, phốc một cái liền ôm lấy đùi của Minh Nguyệt Thiên Lý, nói:

[Phụ cận] Tiểu Cam Đạo Phu: Lão đại, rốt cuộc cũng tới rồi! Đệ bị những kẻ kia khi dễ rất thảm, huynh phải báo thù giúp đệ mới được. Hồng lão đại đâu? Chưa đến đây sao?

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Chưa.

[Phụ cận] Tiểu Cam Đạo Phu: Hức, ba hung thần kia cũng chưa tới sao?

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Chưa.

[Phụ cận] Tiểu Cam Đạo Phu: Ngay cả quản gia chuyên lái nhải kia cũng chưa tới à?

Minh Nguyệt Thiên Lý liếc hắn ta một cái, chẳng buồn trả lời.

Không có cu li!

Không có vệ sĩ!

Không có quản gia!

Tên này chỉ còn là đồ bỏ đi!

Tiểu Cam Đạo Phu biết co biết duỗi, đứng lên, thẳng tay bỏ rơi người vừa được gọi là lão đại kia mà đánh thẳng về phía Diệp Ly Ly.

[Phụ cận] Tiểu Cam Đạo Phu: Chị Ly Ly!

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: ...

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Tuy chuyện xấu trong nhà không thể để bên ngoài biết rõ, nhưng nàng cũng đã nhìn thấy cả rồi, đức hạnh “lấn thiện sợ ác” cùng nịnh nọt có muốn giấu cũng giấu không được.

Trình độ phức tạp của gia đình Minh Nguyệt Thiên Lý có thể so với những câu chuyện nhảm trên mạng năm đó. Mấy anh em với màu da, màu tóc cùng quốc tịch khác nhau, hàng năm còn không biết sẽ tăng lên thêm bao nhiêu em trai cùng em gái xa lạ. Với tư cách là lão đại trong nhà, người bên cạnh Minh Nguyệt Thiên Lý nhiều nhất, đồng thời cũng đặc lực nhất. Hết lần này tới lần khác, mấy tay thuộc hạ trong nhà lại bị hắn bắt trở thành bạn bè trong trò chơi, có thể là rất sát phong cảnh. Chẳng hạn như Tiểu Cam Đạo Phu vẫn không biết được xếp hạng là em trai thứ mấy trong nhà, nhưng ấn tượng của Minh Nguyệt Thiên Lý trong mắt hắn ta vẫn chỉ là... đồ bỏ đi!

Tiểu Bạch Cầu đang nằm trong lòng Diệp Ly Ly ngủ say bị kéo cho tỉnh dậy. Nó hí nửa mắt nhìn tên người chơi nhỏ tuổi đang muốn nhào vào Diệp Ly Ly, hai đứa bốn mắt nhìn nhau, đều nhận thấy ánh sáng quen thuộc trong mắt đối phương, đồng loạt hừ lạnh.

[Phụ cận] Tiểu Cam Đạo Phu: Đừng tưởng rằng đeo hai cái quần thâm trên mắt là được xem thành gấu trúc Trung Quốc!

[Phụ cận] Tiểu Bạch Cầu: Đừng tưởng rằng chảy ra hai giọt nước mắt đáng thương thì có người đau lòng giùm!

Tiểu Bạch Cầu hận nhất người nào nói hai mắt nó có quần thâm, cho nên nó liền bay lên cắn chiếc mũi của Tiểu Cam Đạo Phu, sau đó nhanh chóng chạy vào trốn trong tay áo Diệp Ly Ly không thêm đi ra. Diệp Ly Ly vội vàng dùng {Thuật hồi phục} cho Tiểu Cam Đạo Phu, còn Tiểu Cam Đạo Phu nghĩ rằng đây là cha mẹ, là áo cơm trong tương lai của mình nên đành cắn môi nuốt giận vào lòng. Ngược lại, Minh Nguyệt

Thiên Lý bên cạnh ngoảnh đầu sang chỗ khác mà cười rộ lên, không thể che dấu được sự vui vẻ trong đáy mắt.

Tiểu Cam Đạo Phu trừng mắt với hắn, nói:

[Phụ cận] Tiểu Cam Đạo Phu: Cậu ám dựa vào gia thế mà chơi trò chơi!

Minh Nguyệt Thiên Lý đưa tay vỗ vỗ đầu của em trai, nháy nháy mắt, cười đến ôn hòa.

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Chú Cam Đạo Phu không cho tiền mua trang bị à? Đứa nhỏ đáng thương, để ca ca ua một viên {Kẹo khô phục thực lực}, chịu không?

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: ...

[Phụ cận] Tiểu Cam Đạo Phu: ...

Tiểu Cam Đạo Phu bị phần nhìn Minh Nguyệt Thiên Lý, oán giận nói:

[Phụ cận] Tiểu Cam Đạo Phu: Tại sao huynh không bị dân thành Tác Đa Mã bao vây? Thành Tác Đa Mã không phải được xưng là thành ác quỷ hay sao? Rõ ràng phải đem cái tên này ra mà “tiền dâm hậu sát” mới đúng!

Diệp Ly Ly nhìn qua Minh Nguyệt Thiên Lý, cười nói:

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Thằng nhóc này lớn lên rất giống huynh đấy!

Minh Nguyệt Thiên Lý nheo mắt.

Nhìn thấy ánh mắt như thanh kiếm sắc bén của Minh Nguyệt Thiên Lý, Diệp Ly Ly theo bản năng thụt lùi về phía sau, rời khỏi phạm vi công kích của hắn mới ung dung nói:

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Nhầm rồi, nó lớn lên không giống huynh chút nào!

Oanh!

Một hỏa cầu đột nhiên nổ tung bên cạnh Diệp Ly Ly.

Với lượng máu ít đến thương cảm, Diệp Ly Ly chưa kịp thưởng thức mùi vị thịt nướng của mình đã phải hóa thành ánh sáng trắng tử vong.

Sau khi hồi sinh tại chỗ, Diệp Ly Ly ngồi trên mái hiên ai oán trừng mắt Minh Nguyệt Thiên Lý:

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Rõ ràng là đã ra khỏi phạm vi công kích rồi mà!

Minh Nguyệt Thiên Lý chấp tay ngắm ánh trăng tròn vành vạnh trên đầu, ung dung nói:

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Trên thế giới có một thứ gọi là {Ma pháp quyền trục}, nhưng mà với cấp độ quá thấp cho nên không thể sử dụng mà thôi.

Ngay lúc hỏa cầu sắp phát nổ, Tiểu Bạch Cầu từ trong tay áo Diệp Ly Ly nhảy ra ngoài. Khi nhìn thấy chủ nhân đã hồi sinh trở lại, Tiểu Bạch Cầu liền trừng to đôi mắt có hai quầng thâm, nói:

[Phụ cận] Tiểu Bạch Cầu: Thật ra nếu như cô dừng di chuyển thì hắn vốn dĩ không thể công kích được. {Cửu Cửu họa đồ} có thể hóa giải công kích trong phạm vi Trích Nguyệt tửu quán, ngốc!

Cầu huyết!

Máu chó!

Bị Tiểu Bạch Cầu nhìn mình với ánh mắt xem thường, Diệp Ly Ly bỗng nhiên có cảm giác muốn “giết chó diệt khẩu”.

25. Q.2 - Chương 25: Long Cốt

(1) Long cốt: Xương của loài rồng, hay còn là tên của một vị thuốc Đông y được lấy từ xương của động vật hoá thạch như voi, tê giác,... để làm thuốc.

Kỷ Nguyên Ma Pháp đi luyện cấp vào ban đêm chính là tốt nhất, bởi vì một vài quái vật cấp cao sẽ vượt ra ngoài Thương Thúy Sâm Lâm. Đánh với một vài quái vật cấp cao lạc đàn sẽ dễ hơn nhiều so với xâm nhập vào khu rừng rậm đó để quần áo với cả một đàn quái như vậy, cho dù có là tân thủ cũng có thể thừa dịp này kiếm kinh nghiệm. Bởi vậy, bên ngoài thành Tác Đa Mã vẫn rất náo nhiệt vào ban đêm.

Diệp Ly Ly vừa định đóng cửa tửu quán theo thường lệ thì lại bị Tiểu Cam Đạo Phu cười đến không chút thành ý đến ngăn cản.

Tiểu Cam Đạo Phu đến thành Tác Đa Mã có hai nguyên nhân, nguyên nhân trong sáng là luyện cấp, còn nguyên nhân hắc ám chính là buổi tối sẽ trốn trong tửu quán bán rượu kiếm thêm thu nhập, có đánh chết thì hắn cũng không chịu ra ngoài. Nghe nói người chơi nào đến thành Tác Đa Mã đều là kẻ bị đuổi giết đến bước đường cùng, xem ra thằng nhóc này đặc biệt không ít người, nếu không thì với thực lực không tệ lắm của Tiểu Cam Đạo Phu cũng sẽ không ỷ lại vào lớp phòng ngự PK của Trích Nguyệt tửu quán.

Diệp Ly Ly cùng Minh Nguyệt Thiên Lý bay lên mái hiên để tiến ra ngoài thành Tác Đa Mã, ngay trước rừng Thương Thúy Sâm Lâm liền dừng lại. Không phải bọn họ không muốn bay qua khu rừng này, mà chỉ là vì trên đầu rừng rậm thường có rất nhiều loài chim hung tàn bay qua bay lại, bọn họ dù sao cũng không am hiểu thuật bay trên không cùng khả năng nhìn thấu bóng tối của Tinh Linh tộc, tiêu hao nội lực để bay trên không đã là một gánh nặng, lỡ như bị công kích trên đường thì nhất định sẽ chết rất khó coi.

Bởi vậy bọn họ tình nguyện đi bộ xuyên qua Thương Thúy Sâm Lâm nguy cơ trùng trùng, cũng không muốn nhận lấy phần hiểm nguy kia. Thực tế, Diệp Ly Ly đã từng thử qua chuyện này.

Diệp Ly Ly vô sỉ theo sát sau lưng Minh Nguyệt Thiên Lý đã dày dạn kinh nghiệm lăn lộn trong chốn giang hồ. Cô chỉ nhàn nhã cúi đầu tìm kiếm thảo dược xung quanh.

[Phụ cận] Không Phải Dược Sư: Khu này đã được thu thập hết dược thảo rồi, lần sau chúng ta đi nơi khác đi.

Vốn tưởng rằng Minh Nguyệt Thiên Lý sẽ châm chọc mình, không ngờ hắn chỉ nhàn nhạt trả lời:

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Được.

Diệp Ly Ly đang cảm động lại nghe hắn nói tiếp:

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Lần sau chúng ta đến đầm lầy Tử Linh, chỗ đó có rất nhiều nhện độc, đồng thời cũng có thể giúp sủng linh vật của nàng tìm bạn đời, nhanh chóng sinh ra một ổ nhện con. Tưởng tượng thử xem, một đám nhện bò qua bò lại trên đất...

Sắc mặt Diệp Ly Ly trắng bệch, nghiêng răng nghiêng lợi nhìn chằm chằm vào bóng tối phía trước.

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Đi dạo trong khu quái cấp cao ở đó vào ban đêm, chỉ cần nàng rung cây một chút thì nhện độc từ trên cây cũng sẽ, khoan đã...

Minh Nguyệt Thiên Lý bỗng nhiên dừng lại, giữ chặt Diệp Ly Ly đang vội vã đi về phía trước.

Có người!

Tia sáng tử vong!

Ánh sáng tử vong của người chơi đột ngột xuất hiện khiến cho cả khu rừng tối sáng rực một mảnh.

Lúc này, ánh trăng bỗng nhiên chiếu sáng cảnh vật trong rừng rậm. Vài người bị treo trên cành cây, nhìn ra thì có vẻ là người chơi Nhân tộc của Kỷ Nguyên Ma Pháp. Trang bị trên người vốn rất đẹp nhưng bởi vì tư thế treo ngược đó mà có chút chật vật. Trong miệng không ngừng kêu gào: ‘Thằng nhóc kia chờ đó, Lão Thị Bất Lão Thật sẽ không bỏ qua cho ngươi’, rồi những câu uy hiếp không chút lực sát thương khác. Diệp Ly Ly thầm nghĩ “Lão Thị Bất Lão Thật” trong miệng bọn hắn có lẽ là tên của vị lão đại...

Sưu sưu sưu!

Lệnh tiễn bắn lên bay ra từ những cành lá hai bên.

Những người chơi Kỷ Nguyên Ma Pháp đột nhiên hóa thành tia sáng tử vong đi theo đồng bạn lúc trước. Cũng may Kỷ Nguyên Ma Pháp cũng không mô phỏng 100% thực tế, mà hình ảnh tương đối đẹp, nếu không hình ảnh vạn tiễn xuyên tim quả thật không thể nào đẹp mắt được.

Trên mặt đất Thương Thúy Sâm Lâm chỉ còn lại vài lệnh tiễn có gắn lông vũ.

Xem ra những người chơi đó đã chạm phải bậc thầy cơ quan rồi, bất luận là vị trí nào thì lệnh tiễn cũng đều có thể khiến cho người khác sợ hãi thán phục. Chẳng trách những người chơi kia chỉ có thể buông tay chịu trôi.

Minh Nguyệt Thiên Lý vừa định nhặt một lệnh tiễn trên mặt lên xem thì bị một âm thanh quát dừng lại.

[Phụ cận]: Đừng động đấy!

Trong lùm cây um tùm đột nhiên bay ra vô số lệnh tiễn, lưới, dây thừng cùng bầy bắt thú. Thiếu niên mặc thường phục màu xanh nhạt đứng trên ngọn cây, thông thạo thu lại đồ đạc của mình bỏ vào chiếc vòng tay không gian, không chút quan tâm đến từng mảng lớn cỏ cây bị động tác liên tục của hắn làm thành một đồng hỗn độn.

Minh Nguyệt Thiên Lý nhìn thân cây to lớn bị lệnh tiễn, lưới, dây thừng cùng bầy bắt thú bám đầy bên trên, thầm nghĩ nếu như mình bước lên thêm một bước nữa thì nhất định hài cốt cũng không còn.

Thiếu niên kia mỉm cười, nói:

[Phụ cận]: Thật xin lỗi, vừa rồi ta bị người đuổi giết, bất đắc dĩ mới phải bố trí cơ quan ở đây. Tuy nhiên, bình thường cũng sẽ không có ai đi vào Thương Thúy Sâm Lâm vào giờ này, không hổ là Minh Nguyệt Thiên Lý cùng... Không Phải Dược Sư!

Hai người Diệp Ly Ly kinh ngạc, tuy dịch dung không khác lắm với lúc trước nhưng không thể nào có người nhận ra bọn họ ở đây. Thế nhưng lại nghe thiếu niên mỉm cười, nói tiếp:

[Phụ cận]: Trang chủ Minh Nguyệt, bang chủ Không Phải, rất vui được gặp lại hai người!

Diệp Ly Ly cùng Minh Nguyệt Thiên Lý mắt đối mắt, nhận ra trong mắt lẫn nhau đều là mờ mịt. Thân thủ của vị thiếu niên Nhân tộc này rất nhẹ, phương diện chế tạo cơ quan lại là cao thủ. Tuy nhiên vị thiếu niên này rõ ràng là người chơi Kỷ Nguyên Ma Pháp, bọn họ làm sao có thể đã từng gặp nhau?

Tuy là Nhân tộc nhưng trên người vị thiếu niên này lại mang theo sự thanh khiết của Tinh Linh tộc. Hắn ngồi xuống bên cạnh một gốc cây, than nhẹ:

[Phụ cận]: Quả nhiên là nhận không ra. Các người còn không nhận ra thì đám lão già kia làm sao có thể nhận ra ta cơ chứ?

Hắn lườm hai người Diệp Ly Ly, ánh mắt ai oán, sau đó nhàn nhạt mở miệng:

[Phụ cận]: Sở Phi, ta là Sở Phi.

Trên mặt Diệp Ly Ly vẫn mờ mịt.

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Phó bang chủ Lam Kiều - Sở Phi?

[Phụ cận] Sở Phi: Vừa đăng nhập tài khoản của Kỷ Nguyên Ma Pháp thì liền bị mặc định, mà tài khoản khác bên Thế Giới Giang Hồ cũng bị khóa. Chết tiệt! Biết như vậy đã đăng nhập tài khoản bên kia rồi! Hai người có biết những người còn lại đang ở đâu không? Bang chủ của tôi có đến đây hay không?

[Phụ cận] Không Phải Dược Sư: Chúng tôi là vì hoạt động trao đổi thử nghiệm mà bị đưa đến đây làm chuột bạch.

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Đúng ra là phu thê chuột bạch.

Sở Phi chán nản, rũ đầu xuống, trong miệng ngậm một đầu lông vũ của lệnh tiễn, than thở:

[Phụ cận] Sở Phi: Ta cứ trông chờ vào ai đó đến làm chứng cho ta, để cho đám trưởng lão kia tin rằng ta chính là Sở Phi. Hơn nửa tháng không online nhất định sẽ bị hệ thống bang hội đá ra ngoài cho xem.

Hắn như một đứa bé đang rất chán nản, ôm lấy đầu.

[Phụ cận] Sở Phi: Không muốn, không muốn, không muốn đâu!

Không ngờ Lam Kiều với tác phong làm việc cẩn thận lại có thể tìm ra một vị phó bang chủ có tính khí trẻ con như vậy. Tuy nhiên thực lực của Sở Phi quả thực là không thể khinh thường. Minh Nguyệt Thiên Lý trầm ngâm, hỏi:

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Người định đi qua Thương Thúy Sâm Lâm để vượt biển trở về Thế Giới Giang Hồ sao?

Đôi mắt Sở Phi sáng ngời, gật gật đầu lia lịa.

[Phụ cận] Sở Phi: Đúng vậy.

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Định dùng thuyền hay khinh công để vượt biển?

Sở Phi ghen hòng, đột nhiên có chút không biết làm thế nào. Hắn gục đầu xuống, sau đó chậm rãi mở miệng nói:

[Phụ cận] Sở Phi: Tóm lại, ta nhất định phải trở về.

Diệp Ly Ly dùng ngón tay đâm đâm vào eo của Minh Nguyệt Thiên Lý, rõ ràng chính là không muốn nhìn vị thiếu niên có tướng mạo đáng yêu kia đau lòng. Minh Nguyệt Thiên Lý nhìn cô gái đang hướng ánh mắt đồng tình nhìn Sở Phi, thản nhiên nói:

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Chúng tôi đang chuẩn bị chế tạo một chiến thuyền Long Cốt, có muốn cùng hợp tác không?

Nếu có thêm phương pháp chế tác cơ quan tinh diệu của hắn, chiến thuyền Long Cốt sẽ càng hoàn mỹ.

Sở Phi nghi ngờ nhìn Minh Nguyệt Thiên Lý. Tuy không giao tiếp với người này nhiều lắm, nhưng ấn tượng của người này với hắn chính là không có lòng tốt, nhất là lần bang chiến thất bại trước. Từ sau khi Thiên Lý Sơn Trang liên thủ cùng Chúng Nhân Bang, hắn đối với hai bang hội này cũng không có cảm tình gì, càng đừng nói đến Minh Nguyệt Thiên Lý cùng Không Phải Dược Sư.

Thế nhưng với tình huống hiện tại thì cũng chỉ có thể tạm thời hợp tác cùng bọn họ. Hừ hừ, nói không chừng còn có thể lấy được bằng thiết kế của chiến thuyền Long Cốt, sau này Lam Kiều có giao chiến cùng Thiên Lý Sơn Trang và Chúng Nhân Bang cũng sẽ không lo bị chiến thuyền Long Cốt kia áp đảo. Ủ, khoan đã... Long Cốt?

Sở Phi bỗng nhiên mở to hai mắt, hỏi:

[Phụ cận] Sở Phi: Hai người có ý gì? Hang động Korda lúc trước bị người khác xâm chiếm chính là hai người?

Kỷ Nguyên Ma Pháp open server hai năm qua cũng chưa có người chơi nào làm được chuyện này, đừng nói đến hai người mới đến từ Thế Giới Giang Hồ!

[Phụ cận] Không Phải Dược Sư: Ta ở trong động nướng thịt, kỹ năng nấu nướng đã đạt mức xuất thần nhập hóa. Thế nhưng có một người nào đó lại cực kỳ thảm thiết.

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Rốt mười cấp mà thôi.

Giọng điệu của hắn rất hời hợt, phảng phất như chuyện đó không liên quan đến mình.

Nhắc đến chuyện này thì vẻ mặt của Diệp Ly Ly tràn đầy hờn hờ. Tuy không phải mình giết nhưng được nhìn đến cảnh Minh Nguyệt Thiên Lý đứng cũng đứng không vững liền có cảm giác đại thù đã được báo.

Ba người kết bạn với nhau, đi qua Thương Thúy Sâm Lâm đầy bữa bọn để bước vào hang động Korda.

Theo Minh Nguyệt Thiên Lý ngênh ngang vượt qua Thương Thúy Sâm Lâm, dọc đường đi Sở Phi cứ nhìn quanh, cuối cùng chịu không nổi đành phải đặt một vài cơ quan xung quanh hang động Korda mới an tâm theo sát hai người Diệp Ly Ly đi vào hang động.

[Phụ cận] Sở Phi: Có biết những người trường kỳ ngồi xổm trước cổng hang động Korda hận hai người bao nhiêu không? Nhiệm vụ bọn họ làm hai năm không hoàn thành mà hai người lại vượt qua họ. Bây giờ bọn họ nhất định đang nhìn chăm chăm vào hai người.

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Chúng tôi là bất đắc dĩ.

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Đúng vậy!

Sở Phi trừng mắt nhìn hai người được lời mà còn khoe mẽ, hận không thể thay thế người chơi Kỷ Nguyên Ma Pháp tiêu diệt bọn họ.

Cánh cổng hang động Korda chậm rãi mở ra, Dạ Minh Châu được khảm trên thạch bích chiếu sáng cả hang động.

Giữa hang động là một bộ hài cốt của Cự Long, đã dần được chế tạo thành hình dạng chiến thuyền Long Cốt. Rất nhiều tinh thạch sáng lóng lánh được khảm bên ngoài Long Cốt, xa xa nhìn lại thì chiến thuyền lộ ra những tia sáng chói mắt, tựa như một tòa cung điện. Sở Phi đã chẳng quan tâm đến hai người, không ngừng đi vòng quanh chiếc thuyền, miệng thì sợ hãi thán phục mà bàn tay lại nhẹ nhàng vuốt ve lớp Long Cốt nhìn có vẻ yếu ớt nhưng có thể ngăn cản bất kỳ công kích nào. Hắn nhìn không được mà nghi ngờ trên đời này thật sự có loài sinh vật được gọi là Rồng tồn tại hay không. Khổng lồ! Cường hãn!

[Phụ cận] Sở Phi: Thật ra hai người cũng không cần tôi giúp đỡ, chỉ cần dựa vào trí tuệ của trang chủ Minh Nguyệt cùng lợi thế từ nguyên liệu Long Cốt thì tôi nghĩ rằng chiến thuyền Long Cốt này có lẽ không khó để hoàn thành.

Minh Nguyệt Thiên Lý cười ôn hòa, trong mắt không có chút dã tâm nào.

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Chiến thuyền bình thường thì có thể, nhưng ta không muốn lãng phí vật liệu Long Cốt khó kiếm. Tương truyền, Long Cốt chính là loài có cánh, sinh vật am hiểu kỹ năng bay trên không thường dựa vào cách thức giảm bớt áp lực không khí, cho nên...

[Phụ cận] Sở Phi: Hai người muốn tạo ra một chiến thuyền Long Cốt có thể bay sao?

Diệp Ly Ly cùng Minh Nguyệt Thiên Lý nhìn nhau cười, biết rõ rằng mình đã tìm đúng người rồi.

26. Q.2 - Chương 26: Sứ Giả

Tiểu Cam Đạo Phu trông coi Trích Nguyệt tửu quán vào ban đêm, thuận tiện bề quan tu luyện lại ma lực bị hao tổn mấy ngày trước. Ngồi một chỗ bán rượu thu tiền cũng vô cùng sung sướng, đối với cuộc sống trò chơi bây giờ hắn rất thoả mãn. Tin rằng qua vài ngày nữa thì hắn sẽ có đủ tiền đến chợ đêm mua người máy Transformers đã ngừng bán trên thị trường. Theo Diệp Ly Ly, loại đồ chơi đã thịnh hành hơn trăm năm trước đối với một đứa nhỏ mười tuổi như hắn vẫn còn rất hấp dẫn.

Nếu như trong nhà không phải có một vị anh trai củi mục thì có lẽ hắn đã có thể trải qua tuổi thơ nhàn nhã mà một đứa nhỏ mười tuổi nên có. Nghĩ đến điều này, Tiểu Cam Đạo Phu trừng mắt nhìn ra cửa, lẩm bầm bầm rằng bây giờ cũng là lúc hai vợ chồng chuyên sống về đêm kia phải trở về rồi.

Giữa những tia nắng ban mai, một người lưng hùm vai gấu đang đi về phía tửu quán.

Kỷ Nguyên Ma Pháp không phải là không có người chơi lưng hùm vai gấu, nhưng trang bị của người chơi này thật sự quá mức quý dị. Áo bào màu trắng phiêu dật, trên đầu có một vầng sáng óng ánh, sau lưng cánh xoã tung rủ xuống đất, từng bước đi thì từng chiếc lông vũ lại tung bay. Khoan khoan...chờ một chút! Tiểu Cam Đạo Phu dụi dụi mắt. Cánh? Vầng sáng?

Cánh!

Vàng sáng!

Kỷ Nguyên Ma Pháp ngoại trừ sự khác biệt về chủng loại ra thì còn được phân chia theo chính phái cùng tà phái. Không thể nghi ngờ rằng thành Tác Đa Mã nhất định thuộc về phe phái tà ác. Như vậy, NPC đại diện cho chính phái xuất hiện ở thành Tác Đa Mã là có nguyên nhân gì?

Thành thị ở Kỷ Nguyên Ma Pháp đều dựa trên nguyên mẫu trong Thánh kinh, được Tiểu Cam Đạo Phu - nửa giáo đồ đạo Cơ Đốc, điều tra toàn bộ thông tin liên quan đến Thánh kinh trong thành Tác Đa Mã. Thượng đế nghe tin dân chúng trong thành Tác Đa Mã đều là người rất tà ác, cho nên quyết định phái người đến điều tra xem họ có làm ra tội ác gì hay không, sau đó mới quyết định trừng phạt bọn họ. Tiểu Cam Đạo Phu bỗng nhiên mở to mắt, cầm bàn tính tiền đập mạnh xuống bàn.

Khó trách dân chúng thành Tác Đa Mã mặc kệ chị Ly Ly cùng tên anh trai ngốc nghếch kia muốn làm gì thì làm, phát triển cả cái tửu quán đến to lớn vô cùng như vậy.

Đến lúc thành Tác Đa Mã gặp chuyện không may thì kẻ gặp nạn chính là đám người vô duyên vô cớ xông ra như bọn họ.

Tiểu Cam Đạo Phu hung hăng đập quầy hàng một cước, dùng phần mềm thông dịch ân cần thăm hỏi tám đời tổ tông đám người chơi giả hoạt thành Tác Đa Mã, cuối cùng chỉ tiếc rèn sắt không thành thép mà vùi đầu xuống bàn tính tiền. Tiểu Bạch Cầu cũng bị hai người kia vứt bỏ như hán đang đuổi chiếc vuốt của mình cào cào đầu hán, Tiểu Cam Đạo Phu ngẩng đầu trừng mắt với nó.

Tiểu Bạch Cầu vẫn bình tĩnh như cũ, đưa móng vuốt chỉ vào ngoài cửa.

Minh Nguyệt Thiên Lý cùng Diệp Ly Ly nhảy xuống từ mái hiên, nhìn thấy bộ dạng uể oải của Tiểu Cam Đạo Phu liền không hiểu ra sao. Diệp Ly Ly quay đầu nhìn về phía người chơi lưng hùm vai gấu đang tới gần, sau đó tiến đến vỗ vỗ vai Tiểu Cam Đạo Phu, trấn an:

[Phụ cận] Không Phải Dược Sư: Đừng sợ, tuy bộ dạng hán có chút dọa người, nhưng không có quy định nào là phải có phong thái yểu điệu tựa như trich tiên, nhiều lắm thì sau này tìm một người vợ cũng tương đương như vậy là được.

[Phụ cận] Tiểu Cam Đạo Phu: ...

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: ...

Người chơi có khuôn mặt dữ tợn kia đi vào tửu quán, nhoẻn mắt nhìn Diệp Ly Ly, giọng nói lạnh như băng:

[Phụ cận] [Hệ thống] NPC Sứ Thần Chính Phái: Rất bình thường.

Tiểu Cam Đạo Phu cùng Minh Nguyệt Thiên Lý cũng nhìn Diệp Ly Ly, gật gật đầu đồng ý.

Ánh mắt sứ thần rơi vào trên người Tiểu Cam Đạo Phu, giọng điệu vẫn không thay đổi:

[Phụ cận] [Hệ thống] NPC Sứ Thần Chính Phái: Tuy còn nhỏ nhưng thật sự không được tốt lắm.

Minh Nguyệt Thiên Lý ha ha cười, nhìn qua em trai nhà mình với ánh mắt xem thường. Tuy vẫn thường tự vấn lòng rằng hán cảm thấy Tiểu Cam Đạo Phu là một hạt giống tốt, nhưng có người thay hán đả kích thẳng nhóc không biết lớn biết nhỏ này vẫn khiến cho hán cảm thấy khá thoải mái. Từ lúc hán cười, ánh mắt của sứ thần cũng chuyển dời đến trên người hán. Trên khuôn mặt dữ tợn của hán ta bỗng nhiên run lấy lấy, đồng tử co rút lại như không dám tin. Hán ta bắt đầu cảm thấy khiếp sợ mà lui ra phía sau hai bước.

Minh Nguyệt Thiên Lý nhoẻn mắt.

Tên sứ thần kia bỗng nhiên vịn vào cột đá ven đường mà nôn mửa liên tục, trong miệng cứ lảm bảm tại sao chính phái trên đời này lại cứ bị tà phái ám toán!

Gân xanh trên thái dương của Minh Nguyệt Thiên Lý run lên gợn gợn.

Diệp Ly Ly cùng Tiểu Cam Đạo Phu hai mặt nhìn nhau.

Một giây.

Hai giây.

Ba giây.

[Phụ cận] Tiểu Cam Đạo Phu: Ha ha ha...!

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Huynh cũng có ngày này ha!

Xem ra vận khí của Minh Nguyệt Thiên Lý ở Kỳ Nguyên Ma Pháp này không tốt cho lắm. Vốn dĩ một mình chống lại Độc Long trong hang động Korda và rút mất mười cấp, sau đó lại bị một tên có khuôn mặt như thợ giết heo nôn ra tới mặt xanh mặt vàng khi nhìn thấy dung nhan của hắn. Diệp Ly Ly cười mỉm nhìn khuôn mặt trắng đen thất thường của Minh Nguyệt Thiên Lý, cảm thấy khoảng thời gian này ở Kỳ Nguyên Ma Pháp cũng thật thú vị.

Người chơi ở thành Tác Đa Mã xung quanh tửu quán nhìn thấy bóng dáng tục tằng của tay sứ thần liền không khách khí hô lên với Diệp Ly Ly:

[Phụ cận] Lady Killer: Bà chủ Không Phải, mau đuổi tên này đi!

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Sao nha?

[Phụ cận] Lady Killer: Bà chủ cũng đã nhìn thấy sự lợi hại của hắn ta rồi đó!

[Phụ cận] Hận đàn bà: Loại người này có thể hủy diệt sự nhân đạo một cách dễ dàng!

[Phụ cận] Chú lùn đẹp trai (1): Lớn lên xấu xí không phải là lỗi của hắn, đi ra dọa người khác mới là hắn không đúng!

(1) Dwarves: Người lùn.

[Phụ cận] Lady Killer: Đúng vậy!

[Phụ cận] Chú lùn đẹp trai: Nhất là hắn còn một mẫu thân có dung mạo tương tự như vậy, quả thật là kéo cả gia phả ra đường hại người mà!

[Phụ cận] Heartbreakers: Hắn ghen ghét nhan sắc chim sa cá lặn, ngọc thụ lâm phong của lão tử đây mà!

[Phụ cận] Lady Killer: ...

[Phụ cận] Chú lùn đẹp trai: ...

[Phụ cận] Hận đàn bà: ...

[Phụ cận] Lady Killer: Tóm lại, hãy đuổi hắn ra khỏi tửu quán đi!

Trong tửu quán có {Cửu Cửu tiêu đề}, người chơi đứng trong phạm vi cho phép không thể PK lẫn nhau. Diệp Ly Ly vốn còn muốn thưởng thức sắc mặt trắng đen của Minh Nguyệt Thiên Lý, nhưng lại nhìn thấy đôi mắt đen kia đang nhìn mình chăm chăm. Đôi mắt kia sâu như một chiếc đầm không thấy đáy, Diệp Ly Ly rất không có khí phách mà thu lại toàn bộ thực đơn trong tửu quán, treo biển thông báo đóng cửa. Trong chốc lát, những người vốn vẫn còn trong tửu quán lại ngay lập tức bị thanh lý ra ngoài, kể cả tên sứ thần đầu trâu mặt ngựa kia.

Sau cánh cửa, thanh âm quần áo, tiếng kêu thảm thiết vang lên ầm ỉ. Từ xa vẫn có thể nhìn thấy quyền ảnh giao thoa, lông vũ bay tán loạn...

Vô cùng thảm thiết...

Minh Nguyệt Thiên Lý nâng tách trà búp Minh Tiễn (2), tựa lưng trước cửa sổ, nhàn nhã nhấp từng ngụm. Diệp Ly Ly hiểu sâu sắc một điều rằng, có thể đắc tội với quân tử nhưng đừng đắc tội với tiểu nhân, nhất là một tiểu nhân tự kỷ.

(2) Trà búp Minh Tiễn: Loại trà ngon được hái trước tiết Thanh Minh.

Bỗng nhiên, ánh mắt của Minh Nguyệt Thiên Lý thay đổi.

Diệp Ly Ly nhẹ liếc qua, lại nhìn thấy người chơi bên ngoài đều đã ngừng tay, ánh mắt nhìn lên không trung.

Diệp Ly Ly ngẩng đầu, nhìn thấy một bóng dáng thật nhỏ đứng giữa không trung, cánh chim trắng như tuyết chậm rãi mở ra, lông vũ nhẹ nhàng rơi xuống mặt đất. Tuy chỉ có thể nhìn thấy một bên mặt mơ hồ nhưng vẫn nhìn ra khí chất ưu nhã của người nọ.

Vàng sáng màu trắng chói mắt tản ra trên không trung, lúc rơi xuống mặt đất đã hóa thành vàng sáng nhàn nhạt.

Những người chơi dưới đất trợn mắt há hốc mồm nhìn lên, đôi cánh màu trắng mở ra khép lại, lông vũ lại rơi xuống như sương mù giữa vàng sáng. Bóng dáng người nọ dần dần mơ hồ.

Diệp Ly Ly nháy mắt mấy cái, xác định mình không có nhìn lầm. Người nọ dường như là bỗng nhiên rơi xuống giữa không trung, rơi vào người gã sứ thần tục tũn kia, chiếc cảm gối lên đầu hất ta, lông mi thật dài trên mặt lưu lại một bóng mờ nhàn nhạt.

{Thuật chữa trị}

Phạm vi rộng lớn, nhưng vẫn chữa trị hết vết thương của những người xung quanh!

Xuất thân từ dược sư như Diệp Ly Ly chợt nhảy dựng lên. Muốn sử dụng {Thuật chữa trị} bao trùm lên toàn bộ thành Tác Đa Mã phải cần tu vi rất cao, ngoài ra còn tiêu hao rất nhiều nội lực, ngay cả bản thân cô còn không làm được điều đó...

Bên cạnh đó, chuyện ngu xuẩn trong kỹ năng này chính là... cứu sống luôn cả kẻ địch.

Tên sứ thần tục tũn tăng lạnh lùng nhìn chằm chằm vào Diệp Ly Ly đang tựa vào cửa sổ xem kịch vui, nói:

[Phụ cận] [Hệ thống] NPC Sứ Thần Chính Phái: Lão tử sắp giận dữ.

Diệp Ly Ly nhìn dung nhan tuấn mỹ đang gối cảm gối lên đầu hất ta, lẳng lặng ngủ. Cô rất không sợ chết mà tiếp lời:

[Phụ cận] Không Phải Dược Sư: Hậu quả rất nghiêm trọng sao?

Minh Nguyệt Thiên Lý hết sức tán thưởng đối với một Diệp Ly Ly không sợ chết. Hắn cảm thấy cô gái này mặc dù thực lực không bằng ai, mặc dù gốc gác, mặc dù chậm tiêu, nhưng tính tình lại thẳng thắn cùng khí khái, khiến cho hắn càng nhìn càng thích... càng nhìn càng thích xem cô sẽ chết như thế nào.

Sứ thần tục tũn kia nhìn sang tấm biển quảng cáo của Trích Nguyệt tửu quán, sau đó lại nhìn sang Diệp Ly Ly, cười lạnh:

[Phụ cận] [Hệ thống] NPC Sứ Thần Chính Phái: Hậu quả có nghiêm trọng hay không, ta không biết. Thế nhưng lần này lão tử đến chơi ở thành Tác Đa Mã xem như không thành, các người cứ ở đó mà chờ đi! Ta sẽ trở về báo cáo cho Thần Vương, thành Tác Đa Mã này quả nhiên là nơi chứa đầy tội ác, luôn ra tay tàn ác đối với người ngoài, các người sẽ bị hủy diệt nhanh thôi.

Diệp Ly Ly bĩu môi, xem ra tên này vẫn còn chưa biết vì sao mình bị quần ẩu.

Diệp Ly Ly cười tủm tỉm nhìn qua người bên cạnh mình, quả nhiên, Minh Nguyệt Thiên Lý cũng khẽ cười, lộ mặt ra ngoài cửa sổ hỏi thành chủ thành Tác Đa Mã:

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Thành chủ đại nhân, thành Tác Đa Mã còn thủy lao trống không?

Thành chủ thành Tác Đa Mã gật gật đầu, người chơi xung quanh đột nhiên nhảy xuống.

Sứ thần tục tũn đáng thương đã tiêu hao gần hết nội lực để chống đỡ với cuộc quần ẩu vừa xảy ra, cho nên hắn ta vốn dĩ không còn chút sức lực nào để chống đỡ. Với thể lực người đông thể mạnh, hắn ta nhanh chóng bị bắt.

Diệp Ly Ly nhớ tới bản thân mình bị lừa vô số lần, nghiêng răng nghiêng lợi hỏi:

[Phụ cận] Không Phải Dược Sư: Đây cũng là do huynh tính toán từ trước?

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Điều nhân nên dùng thủy lao để giam giữ.

Điều nhân... Điều nhân...

Đây chính là NPC sứ thần nha!

Diệp Ly Ly cười đến hai hàng lông mày cong lên, nói:

[Phụ cận] Không Phải Được Sứ: Câu nói của sứ thần nhất định cũng nằm trong kế hoạch của...

Nhìn thấy sắc mặt đang đen dần của Minh Nguyệt Thiên Lý, Diệp Ly Ly tự khích lệ chính mình rằng cần phải có chừng có mực, cho nên nín cười, nín cười...

Không ngờ sau lưng lại truyền đến trận cười vang.

[Phụ cận] Tiểu Cam Đạo Phu: Điều nhân!

[Phụ cận] Tiểu Bạch Cầu: Điều nhân!

[Phụ cận] Tiểu Cam Đạo Phu: Ha ha ha...

[Phụ cận] Tiểu Bạch Cầu: Ha ha ha...

Tiểu Bạch Cầu giơ móng vuốt ra hình chữ V với Minh Nguyệt Thiên Lý, Tiểu Cam Đạo Phu lại cười đến ngã trước ngã sau.

Sắc mặt của Minh Nguyệt Thiên Lý đã khôi phục lại lúc bình thường, đôi mắt màu đen chân thành nhìn Diệp Ly Ly.

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Ném bọn họ ra ngoài, hoặc là tự ném mình ra ngoài.

27. Q.2 - Chương 27: Khởi Đầu

[Hệ thống] Người chơi ở thành Tác Đa Mã giam giữ sứ thần phe phái chính nghĩa.

[Hệ thống] Người chơi theo phe phái chính nghĩa công kích người chơi thành Tác Đa Mã không sinh ra giá trị PK, bắt được NPC tù binh thành Tác Đa Mã sẽ được hệ thống ban thưởng.

Thanh âm dễ nghe từ hệ thống vang lên bên tai người chơi ở Kỳ Nguyên Ma Pháp, tựa như sấm sét. Chẳng khác gì lời thông báo cho trận chiến máu lửa của hai phe cánh sắp tới, rất nhiều người chơi ở thành khác đã bắt đầu kích động. Thương Thúy Sâm Lâm tản ra hương thơm thơm ngát từ những nhánh hoa Diệp đầu mùa cùng mùi gỗ mới, có thể dự đoán được trong tương lai còn có bao nhiêu gót sắt chà đạp phiến rừng rậm để vào thành Tác Đa Mã.

Ngược lại, người khởi xướng khi nghe được tin tức này vẫn khoan thai ngồi trên mái hiên lầu hai Trích Nguyệt tửu quán mà đánh cờ. Không phải bọn họ học đòi văn vẻ, mà là bọn họ cần phải đề cao thuộc tính trí lực, đây là nhu cầu cấp bách, nếu không sau này khi chiến thuyền Long Cốt được hoàn thành thì họ cũng không thể điều khiển nó.

Tuy còn có Sở Phi nhưng dù sao cũng không phải người của mình, ai biết hẳn có chịu trở thành thuyền viên vô điều kiện của họ hay không. Hơn nữa, Diệp Ly Ly cảm thấy đánh cờ cùng Minh Nguyệt Thiên Lý quả thật cần phải có một chỉ số thông minh vượt trên sự ưu việt...

Lúc này, Minh Nguyệt Thiên Lý đang chăm chú nhìn bàn cờ, sau đó từ từ giơ ra năm ngón tay.

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Năm kim tệ, lui bước.

Diệp Ly Ly mỉm cười.

Tiểu Cam Đạo Phu cùng Tiểu Bạch Cầu ngồi bên cạnh, nhìn bọn họ với ánh mắt khinh thường.

[Phụ cận] Sở Phi: Sĩ nhục, hai người quả thật là đang sĩ nhục quân cờ! Lão đại Không Phải, hạ màn nhanh đi!

Sau khi phát hiện ra một thanh âm khác, Tiểu Cam Đạo Phu cùng Tiểu Bạch Cầu không khỏi nhảy đến bên cạnh mắt to trừng đôi mắt nhỏ.

Lô hương dần tắt, ván cờ vẫn đang tiến hành như trước, hơn nữa dần dần xuất hiện xu thế, mà mưa gió bên ngoài tửu quán dường như cũng không ảnh hưởng đến bọn họ.

Hai tên người phương Đông chết tiệt!

Bạch Y Tế Tư ngồi dưới cổng thành, ấm trà bên cạnh đã lạnh. Hắn dường như đã muốn sút đầu mẻ trán để chỉ huy thành viên trong bang hội của mình gia cố hệ thống phòng thủ trong thành. Bang hội trong Kỷ Nguyên Ma Pháp thường được chia theo từng thành trì. Bang hội của hắn là Night Demon, chọn trúng thành Tác Đa Mã chính là vì NPC bên cạnh đều đến từ phe phái tà ác, luôn trợ giúp thành viên thăng cấp. Hơn nữa, xung quanh thành cơ hồ đều là các thành viên theo phe phái trung lập, lại có Thương Thúy Sâm Lâm bành chướng tuyến phòng thủ.

Thế nhưng hậu quả do giam giữ sứ thần lần trước khiến cho hắn không thể nào nghĩ tới được. Với tư cách là người chơi đã từng bị NPC sứ thần bên phe phái chính nghĩa giày vò đến chết đi sống lại, nhìn thấy bọn họ đương nhiên là hận không thể hủy đi rồi nuốt vào bụng. Cho dù hắn không hạ lệnh, thành viên trong bang hội cũng sẽ giải quyết hết bọn họ.

Thế nhưng hai tên phương Đông đầu sỏ kia lại không những không thêm đếm xỉa đến hậu quả do mình gây ra, mà thái độ còn khiến cho hắn nghiến răng nghiến lợi căm hận. Tuy nhiên... Bạch Y Tế Tư khẽ cười, nhớ tới hoàn cảnh hiện tại của thành Tác Đa Mã, “thành tội ác” cuối cùng đã bị Thần Tộc dùng lưu huỳnh hủy diệt. Chỉ cần lửa bốc lên, những người này sẽ không thể không tham gia.

Đang nghĩ ngợi, Thương Thúy Sâm Lâm bỗng nhiên bốc khói trắng.

Bạch Y Tế Tư nghiêng tai lắng nghe tiếng vang rất nhỏ phía xa. Hắn tựa lưng vào thành ghế, búng tay với người đứng phía sau.

[Phụ cận] Bạch Y Tế Tư: Phía nam Thương Thúy, tọa độ 32,146.

Cung Tiễn Thủ phía sau hắn kéo căng cung tiễn trong tay.

Vèo! Vèo! Vèo!

Ba mũi tên lông vũ mở ra một đường cong lạnh lùng trên không trung, bay đến vị trí tọa độ mà Bạch Y Tế Tư vừa nói, cũng không chút quan tâm đến khoảng cách có xa hay không. Chỉ thấy Bạch Y Tế Tư đứng dậy, hai tay đưa ra kết ấn, dùng những từ ngữ mà người bên cạnh không thể hiểu niệm nhẩm trong miệng. Sau đó, từng cơn gió theo sau những mũi tên lông vũ, đuổi đi những bầy chim gầy yếu, trợ giúp lệnh tiễn bay về phía rừng rậm.

Oanh!

Bạch Y Tế Tư khẽ cười nhìn những tia sáng tử vong phía xa xa, nỉ non:

[Phụ cận] Bạch Y Tế Tư: ‘Dù xa vẫn phải giết’... câu cửa miệng của người kia.

Cung Tiễn Thủ không biết là có nghe thấy lời hắn ta nói hay không, ánh mắt vẫn đặt ở phía xa xa trong Thương Thúy Sâm Lâm, tay dè dặt cung, lặng im không nói.

Bạch Y Tế Tư quay đầu lại, nhìn thấy thần sắc nghiêm nghị của Cung Tiễn Thủ liền hỏi:

[Phụ cận] Bạch Y Tế Tư: Có cảm thấy... Làm sao có thể cảm thấy thế được chứ?

Cung Tiễn Thủ không để ý tới chuyện hắn ta đột nhiên trở nên trầm ngâm, chỉ thần nhiên đáp:

[Phụ cận] Cung Tiễn Thủ: Đến rồi!

Mặc dù bọn họ đã cố hết sức giảm đi tính nguy hiểm tương đối cao của địch, nhưng người chơi theo phe phái chính nghĩa vẫn muốn bao vây tứ phía. Người chơi dẫn đầu Nhân tộc có một chòm râu dài, nhìn qua cũng biết là một người đàn ông thô lỗ nhưng không chút tâm cơ. Đại khái cũng là vì vậy mà người đi theo sau hắn ta cũng không nhiều, như vậy mới tránh được sự tìm tòi nghiên cứu của Bạch Y Tế Tư.

Nhưng đội ngũ ít người này lại được huấn luyện khá tốt, hơn nữa sự phân bố chủng tộc cũng rất đồng đều, chỉ một lát đã đi đến tường thành Tác Đa Mã.

Võ sĩ Long tộc yểm trợ phía trước!

Cung thủ Tinh Linh tộc đã lên dây cung chờ lệnh!

Người chơi Người Lùn giơ cao vũ khí chuẩn bị công thành!

Người chơi Nhân tộc phần lớn đều là mục sư, chỉ đứng phía sau đội ngũ công thành khôi phục lượng máu.

Bạch Y Tế Tư càng nhìn càng thấy kinh hãi. Có đôi khi một bang hội nhiều thành viên cũng cũng không đáng sợ, bởi vì càng nhiều thì càng tạo điều kiện cho kẻ địch gỡ trò ly gián. Đáng sợ chính là những bang hội có tính hợp tác tuyệt đối, kỷ luật nghiêm minh. Hắn cũng từng nghi ngờ có người áp dụng kỹ năng huấn luyện quân đội vào trò chơi.

Bạch Y Tế Tư nhìn người đàn ông trung niên có chòm râu dài kia, càng nhìn càng buồn bực. Hắn khẽ cắn môi, nói với Cung Tiên Thủ phía sau:

[Phụ cận] Bạch Y Tế Tư: Nhớ rõ một điều, muốn bắt giặc thì trước hết phải bắt vua!

Cung Tiên Thủ kinh ngạc nhìn người đàn ông trung niên có chòm râu dài cùng với một người chơi có vóc dáng xinh đẹp bên cạnh hắn ta. Người chơi kia không thể khoác trên người trang phục võ sĩ bó sát đủ để khiến bất luận kẻ nào cũng phải thần hồn điên đảo, dáng người không lộ ra bên ngoài mơ hồ cầu hồn người. Hiếm thấy hơn chính là khuôn mặt cũng xứng đôi với vóc dáng, tuy chỉ dùng những trang bị hết sức trang nhã nhưng vẫn khó che giấu hết được vẻ xinh đẹp đó.

Người nọ ngẩng đầu nhìn bóng người trên tường thành, sau đó thét lên với người đàn ông trung niên có chòm râu dài:

[Phụ cận] Mỹ Diễm: Nếu là bọn họ thì chúng ta lại càng phải tóm lấy thành Tác Đa Mã!

Người đàn ông trung niên có chòm râu dài ngáp một cái đáp:

[Phụ cận] Đại Hồ Tử: Nhàm chán, rất nhàm chán.

Lúc Bạch Y Tế Tư ứng phó với những người đang công thành, bốn phía Thương Thúy Sâm Lâm lại truyền đến những tiếng sột soạt cùng âm thanh phát nổ. Cung Tiên Thủ thâm nghĩ không tốt, cành lá vụn tung ra mù trời, bầy ong độc đông mịt mù bay về phía Đại Hồ Tử. Hắn ta phát phát tay đuổi bầy ong đi, dường như cảm thấy chúng rất đáng ghét.

Bầy ong độc bỗng nhiên bay về phía thành Tác Đa Mã.

Bạch Y Tế Tư nghe vài tiếng “nó cắn ta” liên tiếp liên hung hăng trừng mắt với Đại Hồ Tử. Tuyệt đối hắn không ngờ rằng hắn ta lại là triệu hoán sư, hơn nữa còn là một triệu hoán sư tối cao biết cách triệu gọi ong độc số lượng có hạn!

Thành Tác Đa Mã lập tức rơi vào thế hạ phong. Cung Tiên Thủ cũng bất chấp kinh ngạc mà cầm lấy lệnh tiễn trong tay bắn ra.

Đáng tiếc, Mỹ Diễm đã bố trí kết giới, lệnh tiễn lông vũ còn chưa chạm phải góc áo của bọn họ thì đã rơi xuống đất.

Lập tức, một cơn gió độc dày đặc xâm nhập vào thành Tác Đa Mã, bản thân bọn họ cũng còn lo chưa xong huống chi thành trì hay những người chơi khác. Hai người không khỏi muốn mắng hai kẻ đang nhàn nhã đánh cờ trong tửu quán, Diệp Ly Ly cùng Minh Nguyệt Thiên Lý.

Bỗng nhiên, một chiếc lưới mỏng như lụa buông xuống từ trên không.

Gió nhẹ như nước chảy xuôi.

Lưới mỏng như làn sương mù.

Do đó, những mảnh lưới mỏng giăng kín phía đông thành Tác Đa Mã. Không bao lâu sau, cơn gió độc trắng như tuyết bám trên tấm lưới dần trở nên đen kịt. Gió độc nhanh chóng bị mảnh lưới hấp thụ, màu sắc chiếc lưới kia cũng từ từ biến thành đen, dường như có thể hấp thụ toàn bộ độc chất trong cơn gió để chuyển sang người mình.

Hai bên địch ta đều ngưng chiến, ngẩng đầu nhìn. Chỉ thấy một thiếu niên ngồi trên đám mây, khuôn mặt mơ hồ không rõ, chỉ có thể nhìn thấy góc áo màu lam mờ mờ của hắn ta còn nhạt hơn cả trời quang, còn trong hơn cả dòng sông. Hắn ta phất phất tay với người đàn ông trung niên có chòm râu dài kia, nói:

[Phụ cận] Fly: Vị đại thúc này, ta tìm rất lâu rồi đây. Triệu hoán sư có khả năng luyện chế ra {Lưới lòng lộng} đều đã không còn chơi trò chơi nữa, không ngờ bây giờ lại có người chủ động đưa tới cửa.

Chờ đến khi gió độc tan ra hết, vị thiếu niên kia liền thu lưới. Sau đó, hắn ta quay đầu hô to với tụi quán theo kiến trúc phương Đông trong thành Tác Đa Mã:

[Phụ cận] Fly: Hai vị chủ quán vô sỉ, mau ra nghiệm thu!

Sương mù dần tản ra.

Chiến thuyền Long Cốt chậm rãi xuất hiện.

28. Q.2 - Chương 28: Đầu Hàng

Chiến thuyền Long Cốt!

Chiến thuyền Long Cốt!

Đại Hồ Tử cùng Mỹ Diễm hai mắt nhìn nhau, đều cảm thấy tiền đồ của mình có chút đen tối. Không ngờ chiến thuyền Long Cốt chậm rãi lướt qua trên đầu thành Tác Đa Mã, đổ vào bên cạnh Tác Đa Mã, phẳng phất như hoàn toàn không chút liên quan đến khói thuốc súng ở phía đông. Bọn họ cũng không rõ chủ nhân của chiến thuyền Long Cốt có là người trong thành Tác Đa Mã hay không. Hơn nữa, vị chủ nhân này dường như không phải là một người bình thường.

Đại Hồ Tử cũng nhớ ra vị thiếu niên kia, Fly, một trong những người chơi già dặn kinh nghiệm nhất trong Kỷ Nguyên Ma Pháp. Danh tự có thể nằm trên bảng danh dự tinh anh của Kỷ Nguyên Ma Pháp hoàn toàn không phải là chuyện đơn giản. Hơn nữa, theo như hắn nhớ thì danh tự của tên này trước kia liên tiếp xuất hiện trên tất cả các bảng xếp hạng, quả thật là bộ dạng độc tài. Đáng tiếc, sau này hắn ta dần dần mai danh ẩn tích, ngẫu nhiên vào trò chơi cũng chỉ để luyện cấp hay mua trang bị, mờ mờ ảo ảo đã trở thành game thủ dựa vào trò chơi để kiếm tiền chuyên nghiệp.

Thanh danh của Fly đã hoàn toàn tuột dốc kể từ lúc hắn ta chuyển chức thành cơ quan sư, dùng các hệ thống cơ quan của mình để cướp đoạt trang bị của những người chơi khác, sau đó mang đến chợ đêm giao dịch. Tuy là như thế nhưng trang bị có thể lọt vào mắt xanh của hắn ta cũng rất ít.

Đại Hồ Tử chần chờ, không đưa ra mệnh lệnh tiếp theo, tiến độ công thành cũng chậm lại.

[Phụ cận] Mỹ Diễm: Kế hoạch B?

[Phụ cận] Đại Hồ Tử: Hế hoạch B!

Nhận được câu trả lời khẳng định, vị pháp sư trong trang phục võ sĩ xinh đẹp bất đắc dĩ phóng ra một quả cầu lửa tinh tế, là tín hiệu đặc biệt của Kỷ Nguyên Ma Pháp, nghĩa là... đầu hàng!

Bịch!

Bịch!

Đám người thủ vệ thành Tác Đa Mã đã lăm lăm vũ khí, chuẩn bị sẵn sàng đón quân địch đột nhiên ngã xuống. Đám người chơi có tính tổ chức này định giữ trò quỷ gì đây? Bạch Y Tế Tư bình tĩnh trở lại, tình tế xem xét trang bị của Đại Hồ Tử. Tuy chỉ là áo bào pháp sư bình thường nhưng trên vạt áo đã có nhàn nhạt ấn ký màu đen. Bạch Y Tế Tư cúi đầu nhìn ấn ký màu đen cũng trên cổ áo mình như thế, tự dưng hắn lại có cảm giác những kẻ tấn công chính là người cùng phe phái!

Bạch Y Tế Tư cười một tiếng, đầu năm nay người muốn đến tìm nơi nương tựa trước tiên phải thử xem có thể đoạt thành được hay không cũng quá nhiều rồi đấy, thật sự là càng ngày càng càn rỡ. Thế nhưng khi linh giáo thể công của họ, hắc cũng không dám lộ ra sắc mặt giận dữ, chỉ đứng trên tường thành mà nhìn bọn họ một cách lạnh lùng, trong mắt hiện lên mưu tính sâu xa.

Đại Hồ Tử khua tay nói:

[Phụ cận] Đại Hồ Tử: Đi đi đi, gọi đúng người ra đây nói chuyện với ta. Nhìn tên bạch y giả vờ là đại hiệp kia cũng biết là diễn viên phụ rồi!

Bạch Y Tế Tư vừa định phản bác thì có một thanh âm ung dung tiếp nhận câu chuyện:

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Vị đại ca này, đang tìm ta sao?

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Không chừng là tìm ta đấy!

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Chảnh chọe!

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Tự kỷ!

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Như nhau thôi!

Một người bích y trong như nước.

Một người huyền y đen như mực.

Hai người nhàn tản dựa lưng vào hai bên cây Thập Tự trên cổng thành, ngạo nghễ nhìn tình hình chiến đấu dưới tường thành. Thân pháp của Sở Phi cũng không thể khinh thường, chiến thuyền Long Cốt vừa đổ vào cảng Tác Đa Mã, hắc vậy mà đã đuổi theo kịp hai người, vô thanh vô tức xuất hiện đứng bên cạnh họ.

Hai người kia bất luận là trang phục, trang sức, thân pháp, hay dung mạo đều có thể khiến ọi người rung động.

Sở Phi khiến cho người ta có cảm giác rất đơn bạc, lẳng lặng đứng yên dưới cây Thập Tự, lam y hằng ngày lộ ra vẻ tùy ý. Trên trang phục của hắc không có bất kỳ trang bị phòng ngự nào, thoát nhìn như còn ở Thế Giới Giang Hồ. Ước muốn của hắc chính là khi gặp mặt đám trưởng lão kia thì ít nhất họ cũng sẽ không xem hắc như người dị tộc. Nghĩ đến đó, Sở Phi ảo não cắn cắn môi, sớm biết như vậy thì trước kia nên hỏi cách thức liên lạc với tên kia, có như vậy thì sẽ không đến mức ngay cả một bằng chứng chứng minh cũng không có như lúc này.

Dù sao cũng đã là thói quen, Sở Phi ngửa đầu nhìn đám mây nhàn nhạt trên cao, lòng dạ đều trở nên cõi mở vô cùng.

[Phụ cận] Sở Phi: Người người nói là bọn họ a

~~[Phụ cận] Sở Phi: Nói nghe nè

~~[Phụ cận] Sở Phi: Đừng tưởng rằng trong trò chơi là có thể lật lọng muốn làm gì thì làm.

[Phụ cận] Sở Phi: Có ít người trong trò chơi có thể giữ vững được cái gọi là chính trực lắm.

[Phụ cận] Sở Phi: Hay cái gọi là chữ tín.

[Phụ cận] Sở Phi: Cho nên...

[Phụ cận] Sở Phi: Đừng có chơi trò đầu hàng, cũng không nên bại trong tay hai vợ chồng vô sỉ này, cho nên mau tiếp tục công thành đi. Cái gì mà đầu hàng? Quả thật là hồ ngôn loạn ngữ. Cho dù không có lần gió độc kia thì tình thế cũng không thay đổi, nhưng lại có thể hoang phí đến cả trăm kim tệ! Đây chính là tiền đó, là cơm đó!

Sở Phi chính nghĩa lâm liệt nhịn không được mà ôm đầu khóc rống.

[Phụ cận] Sở Phi: Đây chính là tiền a~~ Là cơm a~~ Ta hận!

Mọi người: ...

Diệp Ly Ly dùng tay chống cằm, giọng điệu rõ ràng là trêu chọc:

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Hắn ta nhớ đến tình nhân cũ của em trai ta...

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Thăng nhóc Sở Phi này quả nhiên lúc nào cũng tâm tâm niệm niệm bang chủ nhà hắn, đánh thua liền có thể bảo là vì chính trực cùng tín nghĩa gì đó. Mấy thứ khan hiếm này rõ ràng chỉ có ở trên người Lam Kiều.

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Thật đúng là tự mình hiểu mình.

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Như nhau.

Hai người, mặt đối mặt, mắt đối mắt, đều nhìn thấy vẻ trào phúng trong mắt đối phương.

Bạch Y Tế Tư cùng Đại Hồ Tử đều dừng động tác, đưa mắt nhìn ba người không biết kiêng nể ai. Đại Hồ Tử nhìn thấy Bạch Y Tế Tư vì bọn họ “giọng khách át giọng chủ” mà thay đổi sắc mặt, hắn đưa mắt ra hiệu cho người bên cạnh. Người kia hiểu ý, đứng ra:

[Phụ cận] Mỹ Diễm: Hai vị là thành chủ cùng thành chủ phụ nhân của thành Tác Đa Mã sao? Chúng tôi thuộc bang hội Thiết Tứ Giác của thành Maya. Chúng tôi nguyện ý liên minh cùng các vị.

Đôi mắt đẹp của hắn ta trừng Bạch Y Tế Tư cùng Cung Tiên Thủ.

[Phụ cận] Mỹ Diễm: Chúng tôi nguyện ý thay thế vị trí của những kẻ phản nghịch luôn tự xưng là đúng.

Diệp Ly Ly lắc lắc ngón trỏ, bất mãn nói:

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Tại sao không phải là thành chủ đại nhân cùng hộ vệ trai lơ trẻ tuổi tuần tú?

[Phụ cận] Đại Hồ Tử: ...

[Phụ cận] Mỹ Diễm: ...

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Không thể tưởng tượng được, bây giờ nàng còn quyến luyến kiếp sống yêu nhân (1) sao? Xem ra trúng độc cũng nặng lắm rồi, ngay cả giới tính của mình mà còn không dám chấp nhận, vì phu thật đau lòng.

(1) Yêu nhân: Nữ điều khiển nhân vật nam.

Nhân yêu: Nam điều khiển nhân vật nữ.

Sở Phi nhìn hai vợ chồng vô sỉ bằng ánh mắt khinh thường. Nếu trên người hắn bây giờ còn chức vụ phó bang chủ bang hội Lam Kiều, hắn nhất định sẽ thừa dịp bọn họ “ngao cò tranh nhau” để thu đám gió độc này vào người tự dùng lấy. Hai người họ tốt xấu gì cũng treo bằng bang chủ, hắn hận mình không thể chém gãy cây Thập Tự kia để bọn họ không còn có thể tựa vào một cách nhân nhả thích ý như thế để mà liếc mắt đưa tình nữa.

Minh Nguyệt Thiên Lý đứng dậy, chống lại ánh mắt đang lườm mình của Diệp Ly Ly vì do hắn đứng lên mà cô suýt chút nữa đã ngã nhào xuống tường thành. Diệp Ly Ly hừ hừ hai tiếng, tiếp tục dựa vào cây Thập Tự nhìn cuộc vui bên dưới.

Minh Nguyệt Thiên Lý nhảy đến bên cạnh Bạch Y Tế Tư. Tuy nhìn hắn có vẻ trẻ tuổi hơn so với Bạch Y Tế Tư nhưng khí thế không hề thua kém chút nào, ngược lại còn mơ hồ đè ép phong độ của Bạch Y Tế Tư cùng Cung Tiên Thủ. Hắn nhìn mấy trăm người dưới thành, lạnh nhạt mở miệng:

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Các vị cũng là vì nhiệm vụ bảo vệ thành Tác Đa Mã cho nên mới đến đây, dù sao phe phái chính nghĩa luôn có chỗ tốt trong khi phe phái tà ác lại chẳng có gì tốt cả.

[Phụ cận] Đại Hồ Tử: Không thử sao biết? Nếu đám người kia thật sự tấn công tới, thành Tác Đa Mã vốn dĩ không thể phòng ngự!

[Phụ cận] Bạch Y Tế Tư: Nếu là phe phái chính nghĩa thì vốn dĩ không có cơ hội xuyên qua Thương Thúy Sâm Lâm, chỉ có những loại ma ma quỷ quỷ mới có thể lén lút mà đi vào!

Đại Hồ Tử nhìn Minh Nguyệt Thiên Lý, hừ lạnh rồi nói:

[Phụ cận] Đại Hồ Tử: Vốn dĩ ta không có cảm tình gì với thằng nhóc như ngươi, nhưng với tình huống hiện tại thì ta phải tìm mối hợp tác đáng tin cậy một chút.

Minh Nguyệt Thiên Lý cũng mặc kệ thái độ của hắn ta ra sao, chỉ thản nhiên đáp:

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Rất hân hạnh!

[Phụ cận] Bạch Y Tế Tư: ...

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Thành chủ, ngươi muốn mở cửa thành cho đồng minh tiến vào, hay là để chiến thuyền Long Cốt ra ngoài chờ họ vào?

Bạch Y Tế Tư cắn răng, kéo tay áo của Cung Tiễn Thủ vẫn nắm chặt cung tên trong tay, nói:

[Phụ cận] Bạch Y Tế Tư: Là do thực lực của chúng ta không bằng người, kẻ nào không biết bang chủ Thiết Tứ Giác có thực lực phòng ngự chứ?

Cửa thành chậm rãi mở ra.

Một nhóm lớn liên minh của Thiên Lý Sơn Trang đã đến Kỷ Nguyên Ma Pháp.

Thế Giới Giang Hồ.

Trúc Hải Thính Tùng chấp hai tay sau lưng, đứng trước mũi thuyền. Tài Lang đứng bên cạnh hắn, thản nhiên mở miệng:

[Phụ cận] Tài Lang: Phụ cận có rất nhiều quái vật kỳ lạ lớn vồn, chắc cũng đã gần đến ranh giới giữa Thế Giới Giang Hồ và Kỷ Nguyên Ma Pháp rồi. Tính toán toán thì hệ thống kia cũng đã có thể mở ra.

Dung nhan tuấn mỹ, song đôi mắt tĩnh mịch lại phản xạ hình ảnh sóng biển nhấp nhô, ẩn ẩn có vài phần vui vẻ cùng vài phần cô đơn.

Trúc Hải Thính Tùng cầm pháp trượng, phóng thích thuật pháp đánh chết ý đồ công kích thân thuyền của quái vật biển.

[Phụ cận] Trúc Hải Thính Tùng: Chỉ cần muốn nhìn thì sẽ nhìn thấy.

[Phụ cận] Tài Lang: Qua nhiều năm như vậy vẫn là lần thứ hai làm lại nghề cũ, cảm thấy có một loại vui sướng đã lâu. Tuy chỉ cần gõ nhẹ một cái là có thể biết thằng nhóc đó muốn làm gì, nhưng loại cảm giác không biết này cũng rất không tồi.

[Phụ cận] Trúc Hải Thính Tùng: Thằng nhóc trong miệng cậu đã gần ba mươi tuổi.

Tài Lang nhìn vào tọa độ của thành Tác Đa Mã, ung dung nói:

[Phụ cận] Tài Lang: Ba mươi tuổi mà còn chơi trò bắt cóc, không phải thằng nhóc chứ là cái gì? Cậu nghĩ rằng mình không nhìn ra bọn họ có động tay động chân trong hệ thống hoạt động trò chơi hay sao?

[Phụ cận] Trúc Hải Thính Tùng: Đã biết thì nói thẳng ra không phải tốt hơn sao?

Tài Lang trầm mặc, sau đó bỗng nhiên quay đầu đi, dùng tay che nửa mặt, rũ tóc mái xuống che ngang trán, ẩn giấu đôi mắt quá tĩnh mịch kia, rồi chậm rãi mở miệng:

[Phụ cận] Tài Lang: Không có tư cách.

Trúc Hải Thính Tùng còn muốn nói gì đó, cánh cửa khoang thuyền Xuân Thủy Trạch bỗng nhiên bị kéo ra. Liễu Như Phi đi ra, dáng vẻ tươi cười rực rỡ phẳng phất như mùa xuân đến. Khi cô nâng nhìn thấy bọn họ, liền hô lớn:

[Phụ cận] Liễu Như Phi Phi: Lão đại, lão đại, chúng ta đã đi vào địa phận Kỷ Nguyên Ma Pháp!

Trong khoang thuyền có một tấm bảng đồ do chính Tài Lang làm ra, hình ảnh Xuân Thủy Trạch thật sự đã vượt qua ranh giới giữa Thế Giới Giang Hồ và Kỷ Nguyên Ma Pháp.

Lúc này, đuôi thuyền cũng truyền đến tiếng hoan hô. Chúng Nhân Bang vẫn tập trung công kích, tiếp tục trình diễn trận chiến đầy tiếng cười nói với quái vật trên mặt biển. Chỉ có điều, địch thủ càng lúc càng khó đối phó.

[Phụ cận] Lão Tử Là Chu Bá Thông: Chỉ là Kỷ Nguyên Ma Pháp mà thôi, ai sợ ai?

Oanh!

[Phụ cận] Bánh Bao Nhân Thịt: Bang chủ Không Phải! Chúng Nhân Bang sẽ đến cứu người thoát khỏi lũ bắt cóc!

[Phụ cận] Nãi Nãi Phu Nhân: Bang chủ Không Phải! Tuy người là nhân yêu nhưng chúng ta sẽ không ghét bỏ người!

Mà tại thành Tác Đa Mã xa xa, Diệp Ly Ly thành linh hắt xì hơi.

29. Q.2 - Chương 29: Lửa Trời

Mọi chuyện dường như thuận lợi ngoài dự đoán của mọi người. Tuy cách nhau khá xa nhưng Minh Nguyệt Thiên Lý cùng Đại Hồ Tử đã thêm hảo hữu. Đứng trên tường thành, tầm mắt rộng lớn rất thích hợp để vẽ nên một bức họa giang sơn. Đại Hồ Tử ha ha cười, triệu hồi chim tước từ trong Thương Thủy Sâm Lâm, sau đó nhảy lên lưng chúng.

Diệp Ly Ly bước tới, vạt áo bay phất phới theo gió. Lúc đi ngang qua Đại Hồ Tử, cô nói nhỏ, khoe miệng mỉm cười:

[Phụ cận] Không Phải Dược Sư: Gặp nhau ở cầu Hỉ Thước.

Cách đó không xa, Minh Nguyệt Thiên Lý chột híp mắt.

[Phụ cận] Không Phải Dược Sư: Không có, cái gì cũng không có.

Vị trí cây Thập Tự cũng là nơi cao nhất trong thành Tác Đa Mã, thấp một chút nữa cũng chỉ có thể là Trích Nguyệt tửu quán, khó trách sứ giả Thần Vương phải tới lần trước lại trực chỉ đến Trích Nguyệt tửu quán. Ai dám tin rằng tòa nhà cao nhất thành không phải là nơi ở của chủ thành chứ? Diệp Ly Ly khẽ cười, trong đó đương nhiên là có công lao của Minh Nguyệt Thiên Lý. Vị trí của Trích Nguyệt tửu quán vốn là bãi đất hoang sát biển, cũng không có tác dụng gì, cho nên Minh Nguyệt Thiên Lý dễ dàng mua được nó từ trong chợ đêm.

Mấu chốt sở hữu của Trích Nguyệt tửu quán là vì...

Minh Nguyệt Thiên Lý lấy cơ báo ân cho nên tiện tay ném lên người cô, Diệp Ly Ly biết cũng chỉ vì hấn lưỡi. Dù sao tửu quán có đưa vào hoạt động đều có thể liên hệ đến NPC của Kỷ Nguyên Ma Pháp, một đại thiếu gia bình thường đều có người bưng cơm đút nước đến tận miệng như hấn đương nhiên là không muốn làm những chuyện rườm rà.

Đang nghĩ ngợi, Diệp Ly Ly bỗng nhiên ngửi thấy mùi lưu huỳnh. Cô nhìn về phía Minh Nguyệt Thiên Lý, phát hiện sắc mặt của hấn cũng có chút thay đổi, dường như chẳng muốn quan tâm đến Đại Hồ Tử mà tiến đến bên này.

Một bóng trắng chạy như điên trên nóc nhà.

Bởi vì tốc độ cực nhanh, nhịp dừng chân cực chuẩn, cho nên từ xa nhìn lại chỉ có thể thấy một bóng trắng.

Nhanh!

Rất nhanh!

Đón gió, bóng trắng đánh lên lưng Diệp Ly Ly! Cảm giác rất nhỏ lại khiến cho Diệp Ly Ly có chút trở tay không kịp, lại rõ ràng cảm thấy ‘người’ sau lưng không có ác ý, ngược lại còn thấy mềm mềm, cảm giác ấm áp dọc theo xương sống tràn ra toàn thân, quên luôn cả bản thân đang ngã xuống. Khóe mắt liếc qua cái bóng trắng kia, nhỏ nhắn, Tiểu Bạch Cầu?

Oành!

Hỏa diễm cực nóng màu vàng óng ánh lập tức xuất hiện phía trên thành Tác Đa Mã, mang theo mùi lưu huỳnh đậm đặc cắn nuốt những cây Thập Tự trong thành Tác Đa Mã.

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Thiết lập hệ thống phòng ngự!

Bạch Y Tế Tư phục hồi tinh thần, lá chắn ma pháp màu đỏ tím bao lấy toàn bộ thành Tác Đa Mã. Ma pháp trận cần một lượng tinh thạch lớn để duy trì, bình thường cũng sẽ không mở ra nhưng hôm nay cũng không cần nghĩ nhiều như vậy.

Diệp Ly Ly ngẩng đầu nhìn bầu trời đang nổ tung phía trên, bỗng nhiên không có cách nào để nhúc nhích, trong đầu trống rỗng, hoàn toàn không nhớ nổi bất kỳ kỹ năng gì có thể khiến mình thoát khỏi khổ cảnh này.

Tiểu Bạch Cầu vốn tưởng rằng với thân pháp đó có té xuống cũng sẽ không sao, hiển nhiên không ngờ rằng cô cứ dờ dẩn té xuống như vậy. Nó cắn răng, nhảy xuống đất, lại nghe thấy âm thanh bước chân sau lưng.

Sương mù dâng lên, mọi người hoa mắt. Một thiếu niên khoảng chừng mười bảy mười tám tuổi chống đỡ mũi chân trên tường thành. Tuy chỉ mặc một bộ trang phục của tân thủ nhưng thân hình lại nhanh nhẹn vô cùng, khiến cho người ta sợ hãi thán phục. Thế nhưng mọi người đã đánh giá hắn quá cao, cho dù là ai nhảy từ trên tường thành xuống cũng sẽ có tốc độ như hắn ta lúc này.

Minh Nguyệt Thiên Lý nhìn thiếu niên kia ôm Diệp Ly Ly trong ngực, vững vàng đáp xuống đất. Hắn cúi đầu nhìn hai cánh tay vẫn giữ nguyên tư thế lơ lửng giữa không trung, sau đó chậm rãi thu tay vòng ra sau lưng. Hắn chấp tay đứng đó, nhìn hai người đã nhảy xuống tường thành.

[Phụ cận] Không Phải Dược Sư: Diệp Khâm! Giỏi thật, vậy mà em vẫn có thể lăn đến tận đây!

[Phụ cận] Không Phải Pháp Sư: Chị ~~ Chẳng qua là em lo lắng thôi

~~[Phụ cận] Không Phải Dược Sư: Lo lắng cái gì?

[Phụ cận] Không Phải Pháp Sư: Lo lắng những kẻ có dụng ý bất lương khác nha.

Diệp Khâm hung hăng trừng mắt Minh Nguyệt Thiên Lý, lại không ngờ phát hiện Minh Nguyệt Thiên Lý cũng không nhìn bọn họ, mà là quay mặt qua một bên, giọng điệu nhàn nhạt:

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Hai người mau vào thành, cổng thành sắp đóng rồi đấy!

Diệp Ly Ly giật mình, nhìn thấy giọng điệu tên kia không mang theo mỉa mai như mọi khi, khuôn mặt tuấn đạt cũng không có vẻ cợt nhả vốn có, thật sự không giống với một Minh Nguyệt Thiên Lý mà cô quen biết.

[Phụ cận] Không Phải Dược Sư: Chẳng lẽ... huynh cũng té xuống sao?

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: ...

[Phụ cận] Không Phải Pháp Sư: Hắn ta đương nhiên là định giở chiêu anh hùng cứu mỹ nhân đó!

[Phụ cận] Không Phải Dược Sư: Sao?

[Phụ cận] Không Phải Pháp Sư: Hắc hắc, đáng tiếc là vì chân chừ cho nên chậm nửa nhịp, dẫn đến không vui a

~~Diệp Ly Ly nhìn thế nào cũng cảm thấy nụ cười của em trai lại đậm đặc mùi thuốc súng, dường như đang muốn kích thích Minh Nguyệt Thiên Lý trước mặt. Nhìn đi, thái dương của hắn ta rõ ràng đã xuất hiện gân xanh, nhưng lại liều mạng che giấu hòng duy trì bộ dạng thần tiên không nhiễm bụi trần.

Ba người thừa dịp cổng thành chưa đóng hết mà đi vào thành Tác Đa Mã. Cùng lúc với âm thanh cổng thành khép lại, Diệp Khâm tận lực đè thấp thanh âm nói thầm với Minh Nguyệt Thiên Lý:

[Mật âm] Không Phải Pháp Sư: Muốn tới gần chị ta thì phải đặt cọc sinh lễ trước nha

~~Minh Nguyệt Thiên Lý dừng bước, nhìn tên thiếu niên kia đã nhanh chóng cất bước đuổi theo người phía trước. Hắn ta dường như dù có trào phúng hay khinh bỉ người khác như thế nào cũng vẫn miễn vô hại sánh vai với mình, quả thật là mặt dày mày dạn.

Minh Nguyệt Thiên Lý mỉm cười đi về phía trước, nghe hai người kia nhỏ giọng cãi nhau.

[Phụ cận] Không Phải Pháp Sư: Tại sao em lại đẩy chị?

[Phụ cận] Không Phải Pháp Sư: Hỏa diễm kia không giống với ma pháp hỏa hệ bình thường, bị tổn thương nhất định sẽ cảm nhận rất sâu sắc! Hơn nữa, khi bị hỏa diễm này tổn thương sẽ sinh ra tâm ma, các loại ảo giác sẽ được hình thành, đến lúc đó nhất định sẽ sống không bằng chết.

[Phụ cận] Không Phải Dược Sư: Tâm ma? Ảo giác? Giống như “tam vị chân hỏa” sao?

[Phụ cận] Không Phải Pháp Sư: Rất có khả năng, người chế tác trò chơi hình như là kẻ rất yêu thích văn hóa Trung Hoa.

[Phụ cận] Không Phải Dược Sư: Không thể tha thứ! Đạo văn!

...

Hỏa diễm bốc ra từng trận khói đặc, tiếp tục nữa thì cho dù phe phái chính nghĩa chưa đến, thành Tác Đa Mã cũng sẽ bị hỏa diễm hủy diệt.

Đám người Đại Hồ Tử cùng Bạch Y Tế Tư đứng trên tường thành, dù sao chỗ này cách hỏa diễm cũng khá gần cho nên hơi nóng áp ra đến bức người, cũng nên tìm một nơi mát mẻ hơn mà đàm đạo. Đại Hồ Tử có chút bất mãn khi bị Minh Nguyệt Thiên Lý gián đoạn cuộc hội thoại, nhưng dù sao cũng đứng trên chiến thuyền của người ta, cho nên cũng không mở miệng nói gì. Hắn nhìn thấy Minh Nguyệt Thiên Lý trở về cũng chỉ đuổi lưng một cái, không đáp lời. Ngược lại, Mỹ Diễm lại gật gật đầu chào với Minh Nguyệt Thiên Lý.

Minh Nguyệt Thiên Lý tạm thời cũng không hào hứng nói chuyện cùng đồng minh của mình, sắc mặt có chút không tốt. Hắn nhìn Bạch Y Tế Tư, nói:

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Thành chủ, có muốn đến thủy lao không?

Bạch Y Tế Tư nhìn một đồng khuôn mặt xa lạ bên trong thành, thở dài lắc lắc đầu.

Minh Nguyệt Thiên Lý chỉ vào các thành viên của Thiết Tứ Giác, quay đầu nhìn Diệp Ly Ly nói:

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Đưa bọn họ về tửu quán.

[Phụ cận] Không Phải Dược Sư: Em trai, đưa bọn họ về tửu quán.

Diệp Khâm trầm mặc, đột nhiên quay sang giữ chặt tay áo của Tiểu Cam Đạo Phu không biết đã đi đến từ lúc nào, nói:

[Phụ cận] Không Phải Pháp Sư: Tiểu quý, đưa bọn họ về tửu quán.

[Phụ cận] Tiểu Cam Đạo Phu: Sao ta cảm thấy câu này quen quen vậy?

Diệp Khâm cười đến lộ ra hai má lúm đồng tiền, nhưng giọng điệu lại khinh miệt mà thần sắc cũng tràn đầy khinh thường:

[Phụ cận] Không Phải Pháp Sư: Thủ đoạn bắt chước của chú em vẫn còn rất non tay.

[Phụ cận] Tiểu Cam Đạo Phu: ...

Bỏ mặc cho em trai mình bị sỉ nhục, Minh Nguyệt Thiên Lý ung dung đi vào thủy lao. Kết giới phòng ngự trong thành không thể chống cự thêm được bao lâu, nếu bị hỏa diễm công phá trong khi hắn vốn đã mất mười cấp, chỉ sợ cả thành này sẽ vô cùng thảm hại. Thủy lao nằm ở phía nam thành Tác Đa Mã, gần bờ biển, gió áp vào mặt cũng có vị nhàn nhạt của muối.

Hai sứ giả Thần Vương bị nhốt trong thủy lao ướn sừng toàn thân. Thần sắc chói lọi của bọn họ đã nhạt đi hẳn sau vài giờ bị giam cầm, hoàn toàn không còn chói mắt như lúc mới đến.

Tay sứ giả trẻ tuổi ghé vào tai của vị sứ giả tục tũn đang nhắm mắt dưỡng thần nói nhỏ, hẳn ta từ từ mở mắt ra.

[Phụ cận] [Hệ thống] NPC Sứ Thần Chính Nghĩa: Các người đã tỉnh ngộ rồi sao?

Minh Nguyệt Thiên Lý dạo bước đến thủy lao, mở khóa cửa ra. Tay sứ thần tục tũn vào một cái thoát ra ngoài, hằm hằm nhìn người trước mắt. Minh Nguyệt Thiên Lý không nói một lời.

Tay sứ giả trẻ tuổi cũng ngửa đầu, khuôn mặt nhỏ nhắn đột nhiên trắng xanh, lầu bầu:

[Phụ cận] [Hệ thống] NPC Đại Sứ Thần: Mỗi lần nhìn thấy mấy kẻ không giống người đều nôn mửa, cho dù cảm thấy hẳn ta xấu xí cũng không nên biểu hiện ra ngoài chứ!

Tay sứ thần trẻ tuổi cắn cắn môi, đáng vẻ rất đáng yêu. Hẳn ta chỉ vào Minh Nguyệt Thiên Lý, nói tiếp:

[Phụ cận] [Hệ thống] NPC Đại Sứ Thần: Nhìn hẳn ta đi, dung mạo cũng xấu như thế nhưng ta đâu có nôn mửa không phải sao? Haizz... Đệ đệ dẫn!

Sứ giả tục tũn bị thanh âm của tay sứ giả trẻ tuổi làm cho giật mình. Khi hẳn ta quay đầu nhìn rõ Minh Nguyệt Thiên Lý liền kìm lòng không được mà chống tay vào tường nôn mửa liên tục.

[Phụ cận] Không Phải Dược Sư: ...

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: ...

[Phụ cận] [Hệ thống] NPC Đại Sứ Thần: Đệ đệ dẫn, không cần phải phản ứng thái quá như vậy đâu.

Diệp Ly Ly muốn nói cái gì đó, lại bị Minh Nguyệt Thiên Lý cùng Diệp Khâm gờ tay cản lại. Sứ giả trẻ tuổi quay đầu lại nhìn ba người bọn họ, cười khê.

[Phụ cận] [Hệ thống] NPC Đại Sứ Thần: Các người vậy mà dám ngăn cản hỏa diễm lưu huỳnh, thật đúng là có dũng khí.

Minh Nguyệt Thiên Lý cười nhưng không nói gì. Diệp Ly Ly có chút mờ mịt, rồi sau đó như hiểu ra điều gì đó. Chỉ thấy tay sứ thần trẻ tuổi kéo tay sứ thần tục tũn bay lên không trung, đôi cánh trắng như tuyết tung ra, lông vũ mang theo vàng sáng nhàn nhạt. Đôi mắt trong trẻo xinh đẹp kia chuyển qua nhìn ngọn hỏa diễm bên ngoài thành đột nhiên thổ dài.

[Phụ cận] [Hệ thống] NPC Đại Sứ Thần: Tuy nhiên ta vẫn rất thích các người, bởi vì đám người kia quá tham sống sợ chết!

Ánh sáng chói mắt vậy hai sứ giả, nhanh chóng khuếch tán.

Phảng phất như thu hết toàn bộ ánh sáng, sở hữu tất cả hơi nóng, đôi cánh của hai tay sứ giả dần dần không còn trắng tinh như trước. Vàng sáng óng ánh trên đỉnh đầu tỏa ra, dần dần đen kịt. Hai tay sứ giả lơ lửng giữa không trung, đôi cánh đen như mực buông xuống một cách vô lực.

[Phụ cận] [Hệ thống] NPC Đại Sứ Thần: Đệ đệ dẫn nhìn đi, bọn họ đã bị bỏ rơi rồi. Thần Vương vốn đã nghi ngờ bọn họ sẽ làm phản từ lâu rồi.

Ánh sáng trải dọc theo kết giới cũng không dập tắt hỏa diễm như Minh Nguyệt Thiên Lý dự đoán, ngược lại còn cổ vũ thể lửa. Minh Nguyệt Thiên Lý nhú mày, cảm thấy không khí xung quanh dần dần trở nên nóng rực, lại không cách nào chống cự được. Nếu là bang chúng của Thiên Lý Sơn Trang ở đây thì sẽ không giống với tình hình lúc này, đáng tiếc thành chủ thành Tác Đa Mã cũng không có tiếng nói nhiều cho lắm, ngay cả vị bang chủ mới tới cũng không muốn nghe hẳn ta chỉ huy.

[Phụ cận] Không Phải Dược Sư: Xem ra là chúng ta may mắn, sắp được thành nôi thịt kho tàu tập thể rồi.

Diệp Khâm nhìn qua phía bên kia hỏa diễm, bỗng nhiên kinh hô:

[Phụ cận] Không Phải Pháp Sư: Trúc Hải Thính Tùng!

Áo bào tím bay phần phật, nhảy xuống trên nóc tửu quán phía xa, đó chính là nơi lửa cháy to nhất. Thế nhưng, người nọ chỉ giơ nhẹ pháp trượng, ánh sáng màu tím xuất hiện, lửa, rõ ràng từ từ giảm đi!

[Phụ cận] Bánh Bao Nhân Thịt: Lão đại Thỉnh Tùng thật uy vũ!

[Phụ cận] Lão Tử Là Chu Bá Thông: Lão đại Thỉnh Tùng, đây chính là {Càn Khôn Ngọc Lộ} đó!

[Phụ cận] Nhất Thiên Hàn: Thế mà lại dùng để dập lửa, lãng phí đến đáng xấu hổ!

[Phụ cận] Đại Bạch: Chúng ta phải điều chế biết bao lâu mới được một bình!

[Phụ cận] Đậu Hũ Thối: Lão đại Thỉnh Tùng nhất định là muốn giả vờ làm Chúa cứu thế lừa gạt mấy muối muối trong Kỳ Nguyên Ma Pháp đây mà!

[Phụ cận] Khấp Thiên Hạ Ta Đẹp Trai Nhất: Các muối muối yêu quý hãy nghe cho kỹ, hần ta chỉ là lấy {Càn Khôn Ngọc Lộ} ra để dập lửa mà thôi!

[Phụ cận] Đậu Hũ Thối: Các muối muối ngàn vạn đừng nhìn thấy bộ dạng lớn lên có chút dễ nhìn của hần ta mà bị lừa!

Chúng Nhân Bang, đã cập cảng Tác Đa Mã.

30. Q.2 - Chương 30: Gặp Nhau

[Phụ cận] Nhất Thiên Hàn: Nhân yêu Không Phải!

[Phụ cận] Bánh Bao Nhân Thịt: Nhân yêu Không Phải!

Những tiếng kinh hô không dám tin liên tiếp vang lên, Diệp Ly Ly sững sờ, chân chừ không biết có nên đến gần đám bang chúng đang treo thần sắc bị phấn trên mặt kia hay không. Thành thật mà nói, bị nhiều người vây xung quanh nhìn chăm chăm như vậy lại khiến cho cô cảm thấy mình giống như một chú khỉ trong sở thú. Cô chấp chấp tay, nói:

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Chính là tại hạ, đính xác là nhân yêu Không Phải...

Nghe thấy cô mở miệng, đám thành viên Chúng Nhân Bang có thói quen không biết lớn nhỏ kia liền không chỉ là bị phấn, mà còn trở nên trầm thống vô cùng.

[Phụ cận] Đả Đảo Thịt Chó: Bộ dạng hào sảng kia...

[Phụ cận] Khấp Thiên Hạ Ta Đẹp Trai Nhất: Dáng vẻ háo sắc kia...

[Phụ cận] Mập Mạp Múp Míp: Cười thành bộ dạng ngốc nghếch kia, xem ra đúng là bang chủ rồi!

Chúng Nhân Bang trầm thống nhìn Diệp Ly Ly, khiến cho nụ cười của cô cứng ngắc bên môi. Hết lần này tới lần khác, những bang chúng khác còn gật đầu phụ họa.

[Phụ cận] Tiểu Muội Muội: Bang chủ, chúng tôi thật thảm a

~~[Phụ cận] Đả Đảo Thịt Chó: Bang chủ, đền cho tôi trang bị cấp năm mươi đi!

[Phụ cận] Cái Bang: Trường thương cực phẩm a

~~[Phụ cận] Ăn Mày: Quyển trục cao cấp a

~~[Phụ cận] Đại Bạch: Áo bào pháp sư gia tăng thuật pháp a

~~Tình huống gì đây? Quả nhiên là tiếng kêu than vang dội khắp trời!

Nhìn Diệp Ly Ly đang bị bang chúng gào thét vây xung quanh, Trúc Hải Thỉnh Tùng nhảy xuống từ trên mái hiên, hỏi:

[Phụ cận] Trúc Hải Thính Tùng: Bên trong có giường không?

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Sao cơ?

[Phụ cận] Trúc Hải Thính Tùng: Một mỗi.

Tiểu Cam Đạo Phu ló đầu ra từ trong tủ quần, cười hì hì.

[Phụ cận] Tiểu Cam Đạo Phu: Khách quan, phòng trống ở lầu ba, chỉ lấy mười kim tệ, phục vụ miễn phí trà nước cùng thức ăn. Ngoài ra, nếu có cần thì còn có thể, hắc hắc, hưởng thụ...

Diệp Khâm vỗ đầu Tiểu Cam Đạo Phu một cái, nói:

[Phụ cận] Không Phải Pháp Sư: Tiểu quỷ, còn trẻ tuổi cũng đừng bắt chước bộ dạng má mì! Đến đây, giảm giá ưu đãi đến 80%.

[Phụ cận] Trúc Hải Thính Tùng: Bang chủ Không Phải cùng trang chủ Minh Nguyệt thật lợi hại, hệ thống sinh con mới mở ra thì đã có ngay hai đứa nhỏ lớn như vậy rồi.

Hắn ta còn sờ sờ đầu Tiểu Cam Đạo Phu, bày ra bộ dạng trưởng bối quan tâm đến hậu bối.

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: ...

[Phụ cận] Không Phải Pháp Sư: ...

[Phụ cận] Tiểu Cam Đạo Phu: ...

Năng lực sát thương người khác của Trúc Hải Thính Tùng đại nhân quả thật rất thâm hậu, tuyệt đối không thể khiêu khích hắn ta. Nhất là sau khi hắn ta ngồi thuyền thì tâm tình cực kỳ khó chịu, tốt nhất là nên nhượng bộ lui binh. Diệp Ly Ly chỉ tay cho hắn lên lầu một mình, thầm nghĩ lúc này hắn ra tay quyết tuyệt uy phong như vậy thật ra là vì say tàu, muốn giải quyết nhanh chóng mọi chuyện để có thể được nghỉ ngơi.

Lúc này, Liễu Như Phi Phi cũng đi tới, nhưng chỉ đứng nhìn Trúc Hải Thính Tùng đang đi lên lầu từ phía xa. Diệp Ly Ly tinh mắt nhìn thấy cô nàng, sức nhớ bình thường cô nàng này luôn thao thao bất tuyệt, cho nên mặt mày không khỏi hớn hở hô lớn:

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Liễu Như! Liễu Như!

Liễu Như Phi Phi lại không mở miệng huyền thuyên như trước, chỉ yên lặng đứng đó, áo bào pháp sư thêu hoa phát phơ trong gió. Nghe thấy Diệp Ly Ly kêu to, trên mặt cô nàng lại bình thản không chút gợn sóng, lặng lẽ nhìn Diệp Ly Ly.

[Phụ cận] Bánh Bao Nhân Thịt: Thật ra...

Liễu Như Phi Phi liếc mắt qua, bang chúng còn lại ngay lập tức im phăng phắc

[Phụ cận] Liễu Như Phi Phi: Thật ra, là người câm.

Diệp Ly Ly giật mình. Nhớ tới một Liễu Như Phi Phi bình thường luôn không ngừng lải nhải, là vì không thể nói được cho nên khi có cơ hội nói liền không ngừng nói sao? Nhớ tới bình thường mình cũng hay bỏ qua Liễu Như Phi Phi, Diệp Ly Ly không khỏi cảm thấy tội lỗi, lại không biết phải an ủi như thế nào, chỉ nhú mày đứng tại nguyên chỗ.

Một người đột nhiên cười khẽ.

Người nọ mặc một chiếc áo giáp nhẹ, ngân kiếm nhỏ nhắn đeo bên hông. Trang bị này cũng coi là độc nhất vô nhị ở Thế Giới Giang Hồ, chỉ có thể là Tài Lang!

[Phụ cận] Tài Lang: Cũng vì cá cược với Trúc Hải Thính Tùng, cho nên cô ta mới phải làm người câm.

[Phụ cận] Liễu Như Phi Phi: Bang chủ Không Phải, tỷ sao mà có thể tin một người câm còn có thể mở miệng nói “là người câm” như vậy chứ? Vậy mà tỷ còn ngồi xổm trong góc tự chua xót uội nữa! Hại muội thua lần thứ hai...

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: ...

[Phụ cận] Tài Lang: Không gian vắng vẻ lắm mới được một chút yên tĩnh lại bị phá vỡ.

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Ván cờ này không ngờ lại là do Thính Tùng đại nhân đề nghị.

[Phụ cận] Tài Lang: Đúng vậy.

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Yêu cầu bồi thường phí sử dụng danh tự, cộng thêm phí tổn hại tinh thần.

[Phụ cận] Tài Lang: Đứa nhỏ ngốc, còn lâu lắm mới đến tối mà sao mơ mộng sớm thế?

Ba chiếc thuyền lặng yên thả neo ở cảng Tác Đa Mã. Hai chiếc chiến thuyền so sánh với chiến thuyền Long Cốt lại giống như thuyền cứu nạn với thuyền chở hàng, nhỏ bé đến đáng thương. Thế nhưng chiến thuyền đồ bên cạnh Xuân Thủy Trạch lại chính là chiến thuyền Thiên Lý, hẳn là bang chúng Thiên Lý Sơn Trang cũng đã đến.

Sở Phi đứng đó, nhìn thấy vài người từ từ đi xuống từ chiến thuyền Thiên Lý.

Lam y.

Trường đao.

Người đi đầu có đôi mắt trong trẻo nhưng mang theo vài phần nghiêm nghị khó gần. Sở Phi sờ sờ mũi, bởi vì mình làm chuyện ác cũng đã quen cho nên đối với kẻ chính khí lại có chút ngại. Hắn lẳng lặng đứng yên trước chiến thuyền Long Cốt, không có ngay lập tức đi lên nghênh đón. Là không dám, là sợ hãi, là lực lượng chưa đủ. Cúi đầu nhìn trang phục cũng màu lam nhạt của mình, thật ra màu sắc không thua kém, tại sao người nọ mặc vào lại chính khí như thế?

Người nọ sẽ tin mình sao?

Có nên tìm Minh Nguyệt Thiên Lý đến làm chứng hay không?

Người nọ sẽ chấp nhận thân phận của mình sao?

Có nên nguy trang thành một người xa lạ mới gia nhập bang hội để tránh cho hắn trở mặt không?

Sở Phi suy nghĩ đến rối loạn, người mặc lam y đã đi đến. Sở Phi yên lặng, thầm nghĩ: Nếu muốn hỏi đường thì có rất nhiều người xung quanh để hỏi, đừng hỏi ta nha! Nếu cảm thấy ta anh tuấn tiêu sái cho nên muốn làm quen, đừng, ta sẽ khinh bỉ người đó!

Lam Kiều từ từ đứng lại nhìn hắn, nói:

[Phụ cận] Lam Kiều: Còn không mau về đơn vị!

Sở Phi đột nhiên ngẩng đầu, hai mắt tròn to nhìn Lam Kiều.

Những người theo sau Lam Kiều cũng cười hì hì, mở miệng nói:

[Phụ cận] Đại Trưởng Lão Lam Kiều: Phó bang chủ! Bang chủ chỉ muốn thử cảm giác được đi thuyền chui một lần thôi!

[Phụ cận] Nhị Trưởng Lão Lam Kiều: Phó bang chủ! Đừng nghe hắn ta nói, bang chủ chỉ là ham vui cho nên mới mượn chiến thuyền của Thiên Lý Sơn Trang. Chắc chắn, đi thuyền chui, không biết còn tưởng rằng là cướp biển đây này!

[Phụ cận] Lam Kiều: Các người có giải thích thì người ta cũng không tin các người không phải là cướp biển đâu!

[Phụ cận] Đại Trưởng Lão Lam Kiều: Oan uổng a

~~[Phụ cận] Nhị Trưởng Lão Lam Kiều: Oan uổng a

~~[Phụ cận] Sở Phi: Kệ họ, thật ra cũng vì đổ kỵ với ta mà thôi. Mau, gọi một tiếng phó bang chủ nghe chơi coi!

Tro tàn của hỏa diễm lưu huỳnh tan hết theo gió biển, số mệnh bị đánh dấu x trong Thánh Kinh của thành Tác Đa Mã bị sự xuất hiện của người chơi đến từ Thế Giới Giang Hồ xóa bỏ.

Thanh âm thanh thúy dễ nghe của hệ thống lại vang lên.

[Thế giới] [Hệ thống] Người chơi thành Tác Đa Mã hoàn thành nhiệm vụ bảo vệ thành Tác Đa Mã, người chơi toàn thành được tăng năm cấp.

[Thế giới] [Hệ thống] Thần Vương sắp thức tỉnh, trận chiến giữa phe phái chính nghĩa và tà ác tiến vào vòng đầu mới: Tranh võ.

[Thế giới] [Hệ thống] Nếu trước khi Thần Vương thức tỉnh không thể chiếm lĩnh hoặc phá hủy được thành Tác Đa Mã, phe phái chính nghĩa sẽ bị mất đi sự che chở của ánh sáng ma pháp.

Tin tức vừa ra, người chơi theo phe phái chính nghĩa liền nhao nhao chửi bới không thôi. Không phải bảo bọn họ tấn công thành Tác Đa Mã nhỏ nhỏ kia sao? Thế nhưng khi lên diễn đàn thì bọn họ cũng đã biết vì sao một thành Tác Đa Mã nhỏ nhỏ lại có thể khiến cho hệ thống tốn công tốn sức như thế. Đám người chơi đến từ Thế Giới Giang Hồ vượt qua đại dương rộng lớn, thả neo ở cảng Tác Đa Mã, còn dập tắt hỏa diễm lưu huỳnh vốn nên hủy diệt thành Tác Đa Mã nhỏ nhỏ kia.

Không phải rõ ràng là đang khiêu chiến với Kỷ Nguyên Ma Pháp hay sao?

Đây chính là thời điểm xuất hiện tinh thần quần chúng nhân dân, không cần phải có sự thổi phồng của hệ thống, người chơi Kỷ Nguyên Ma Pháp đã mài dao soàn soạt chuẩn bị xuất phát đến thành Tác Đa Mã.

Trong nội thành Tác Đa Mã lại tương đối an bình. Sắc mặt của Bạch Y Tế Tư có chút khó coi, biết rõ chính mình lần này không chỉ có ném mất mặt của phe phái tà ác mà còn ném luôn cả bản mặt của Kỷ Nguyên Ma Pháp đi rồi. Thế mà còn nhờ đến những người phương Đông này đến văn hồi tàn cuộc, thắng lợi này khiến cho hắn hoàn toàn không có một chút vui sướng.

Minh Nguyệt Thiên Lý nhìn hắn ta, một người chơi không tính là trẻ cũng không xem là già dặn. Hắn nhếch khóe miệng, hỏi:

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Thành chủ đại nhân có biết vì sao mình không thể ngăn cản được đòn công kích của Thiết Tứ Giác không?

[Phụ cận] Bạch Y Tế Tư: Xin rửa tai lắng nghe.

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Bởi vì cứng đầu, cố chấp, cá nhân cùng dùng sai phương pháp. Người có một bằng hữu rất có tài bắn cung, có thể giết địch thủ xa ngoài ngàn dặm. Đáng tiếc, tài giỏi thì cũng sẽ có điểm yếu, hoàn toàn không có tính hợp tác, hữu dũng vô mưu (1)!

(1) Hữu dũng vô mưu: Có can đảm nhưng không có mưu trí.

Sắc mặt của Bạch Y Tế Tư liền thay đổi.

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Một bang hội có thể vùng lên trở nên vô địch, nếu không có sự phối hợp thì chỉ có thể dùng hai chữ “hồ đồ” để hình dung mà thôi.

[Phụ cận] Bạch Y Tế Tư: Ý của ngươi là?

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Vừa nãy ngươi cũng nghe tin tức từ hệ thống rồi. Hôm nay các người cũng có thể xem là châu chấu bị mất kẹt trên thuyền, cho nên tại hạ khích lệ thành chủ đại nhân... vẫn nên thoái vị nhường chức thì tốt hơn.

Cung Tiễn Thủ rút cung tên của mình ra, lại bị Bạch Y Tế Tư giơ tay lên ngăn cản.

[Phụ cận] Bạch Y Tế Tư: Muốn tạo thế lực cho chính mình sao?

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Đương nhiên không phải.

Hắn nhìn về phía cảng Tác Đa Mã ở phía đông, tiếp lời:

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Đi qua bên kia thì sẽ gặp hắn.

Bạch Y Tế Tư hoài nghi, không hiểu hắn vì sao phải làm loại chuyện không công như vậy. Minh Nguyệt Thiên Lý dường như hiểu ý hắn ta, mỉm cười nói:

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Chuyện phiên toái cũng không muốn ôm trên thân.

Bạch Y Tế Tư đường như già đi mấy tuổi, không hề nói gì nữa, chỉ chậm rãi bỏ đi.

Bờ biển Lạc Nhật.

Minh Nguyệt Thiên Lý đứng bên cạnh bờ biển, nhìn thành viên Chúng Nhân Bang chen chúc nhau ở chỗ nước cạn. Đường như hắn cũng bị lây phần nóng nảy kia, không khỏi mỉm cười. Ba bang hội chủ lực của thành Bình Tuyền đã đến hai, Thiên Lý Sơn Trang lại sẽ không đến đây.

Thứ nhất, hắn đã nhường chiến thuyền lại cho Lam Kiều.

Thứ hai, Thế Giới Giang Hồ cũng cần có người trấn giữ.

Thứ ba...

Minh Nguyệt Thiên Lý bỗng nhiên nheo mắt, cũng không quay đầu lại mà hỏi:

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Bang chủ Không Phải cam lòng buông tha hậu cung để đến xem kẻ cô đơn sao?

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Trang chủ Minh Nguyệt quả nhiên rất nhân nhân, đang ngắm trăng sao?

Minh Nguyệt Thiên Lý phát tay áo, một đám bướm hồng nhanh nhẹn bay ra, bay múa quanh hai người.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Ta nghĩ...

Minh Nguyệt Thiên Lý nhếch hai hàng chân mày.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Sở dĩ huynh đề nghị nhốt hai tay sứ giả kia cùng gây ra một trận lửa lớn như vậy, cũng là vì thăng năm cấp.

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Phu nhân thật thông minh.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Để cấp độ trở lại bảy mươi, sau đó triệu hoán trang bị thiết yếu cần cấp độ cần thiết kia!

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Phu nhân cực kỳ thông minh.

Diệp Ly Ly đưa chân đạp, Minh Nguyệt Thiên Lý không chút phòng bị liền ngã nhào xuống vũng nước cạn. Chúng Nhân Bang nhìn thấy thế liền cười rộ lên.

[Phụ cận] Bánh Bao Nhân Thịt: Trang chủ Minh Nguyệt cũng muốn đến chơi với chúng tôi sao?

[Phụ cận] Nhất Dương Chỉ: Đến đây đi! Solo một với chơi một đồng bọn ta này!

[Phụ cận] Cửu Vỹ Hồ Ly: Vì để cho công bằng, mọi người vứt kiếm hết nha!

[Phụ cận] Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan: Chúc mừng! Ngài có cơ hội được hưởng thụ quyền cước mát xa, đặc sản của Chúng Nhân Bang!

[Phụ cận] Tiểu Muội Muội: Đồ ngốc, nói trắng ra để cho người ta hiểu!

[Phụ cận] Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan: Quyền cước mát xa kia chính là... quần áo đó!

Diệp Ly Ly ngồi bên bờ biển tùm tùm cười. Gió biển áp vào mặt hết sức dễ chịu.

31. Q.2 - Chương 31: Rời Thành

Tin tức mới trong trò chơi đã tạo nên một bầu không khí mới lạ, nhưng sự nhiệt tình của người chơi vẫn bị giảm xuống. Công ty Quỳnh Đạo Tư cuối cùng cũng bác bỏ đề án 'Hệ thống chủ khách' mà tập đoàn Thịnh Thế đã đưa ra, lý do là quá mức phức tạp mà khó lý giải, cho nên không biết phải bắt đầu từ đâu.

Đề án mặc dù không được thông qua, nhưng với sự bó tay chịu trói của công ty Quỳnh Đạo Tư cũng xem như là vớt vát lại mặt mũi cho tập đoàn Thịnh Thế.

Tuy không thể phổ cập toàn diện nhưng công ty Quỳnh Đạo Tư vẫn không lãng phí đề án này một cách vô ích. Trong trò chơi được thiết lập vật phẩm rút ra là những quả trứng đủ màu sắc, nhặt được những quả trứng này thì người chơi có thể điều chỉnh các loại thuộc tính đến từng hoạt động của nhân vật. Từ lúc sự kiện này xuất hiện, đồng thời cũng lợi dụng trận chiến giữa phe phái chính nghĩa cùng phe phái tà ác đang trong thời kỳ căng thẳng, bang hội Soái Ca từng bị đánh bại lại bắt đầu đứng lên, rất nhiều người ở phe phái trung lập cũng dần dần tiến về phía thành Tác Đa Mã.

Thì ra bang hội Soái Ca thuộc về phe phái trung lập. Mặc dù danh tự bang hội có chút tự kỷ, nhưng tướng mạo cũng chỉ thuộc loại tầm thường, thậm chí còn mang theo vài phần hèn mọn bỉ ổi. Cho tới khi bang hội Soái Ca đưa ra tôn chỉ cho các thành viên là ‘tán gái’, ‘đùa bỡn’, ‘giả vờ cực phẩm’ đã hoàn toàn đánh vỡ ảo tưởng của các muội muội trong trò chơi.

Bởi vì vấn đề về tướng mạo, rất nhiều thành viên của bang hội Soái Ca bắt đầu ra ngoài luyện công vào buổi sáng, bảo vệ phong độ của những cao thủ.

Thế nhưng, vấn đề khác lại càng khiến cho những người chơi thâm niên phải bối rối.

Chính là, thao tác.

Vốn rất nhiều người chơi đứng top đều dựa vào thao tác xuất sắc, chính là sự phối hợp hoàn mỹ giữa chuột và bàn phím, đánh nhiều thắng nhiều trong PK, thậm chí còn có thể dùng để khiêu chiến vượt cấp. Thế nhưng sau khi hệ thống nâng cấp toàn bộ, ưu thế nhiều năm qua lại đột nhiên hóa thành hư ảo. Một vài chuyện có lẽ rất công bằng, nhưng vài chuyện lại hoàn toàn không công bằng.

Lam Kiều quay đầu nhìn về phía đám người đang gây rối.

Đẳng cấp của hần lúc trước ở thành Bình Tuyền cũng không tính là cao, nhưng dựa vào thao tác xuất sắc mà có thể định cư ở top ba bảng xếp hạng cao thủ. Thế nhưng sau khi hệ thống được nâng cấp, đẳng cấp lẫn tính quyết định thuộc tính bỗng nhiên được nâng cao lên rất nhiều, điều này khiến ột kẻ từng là cao thủ thao tác như hần cũng có chút bó tay chịu trói.

Sở Phi sau khi nghe kể rõ ngọn nguồn câu chuyện, thẳng thắn nói một câu:

[Phụ cận] Sở Phi: Làm theo ý kiến của trang chủ Minh Nguyệt!

Những thành viên khác trong bang hội Lam Kiều đều nhao nhao tán thành, có phó hội trưởng giáo hoạt ở đây thì lời phản đối của hội trưởng Lam Kiều cũng không có hiệu quả.

Cho nên, bên trong hội trường được dựng lên tạm thời ở Trích Nguyệt tửu quán, Lam Kiều ngồi ở vị trí trên cùng.

Đôi vợ chồng son Minh Nguyệt Thiên Lý cùng Diệp Ly Ly lại nhàn nhã đánh cờ bên cạnh.

Ngồi đó còn có Trúc Hải Thính Tùng, Tài Lang, Bạch Y Tế Tư, Cung Tiễn Thủ, Đại Hồ Tử cùng Mỹ Diễm. Diệp Khâm cùng Tiểu Cam Đạo Phu quang minh chính đại ngồi nghe lén ở trước quầy tính tiền. Dưới sự đồng ý của tất cả mọi người, Bạch Y Tế Tư đành phải giao hơn phân nửa quyền hạn của thành Tác Đa Mã cho Lam Kiều, còn một vài vị trí khác lại nhất quyết nắm chặt không buông.

Lam Kiều quả thật là ứng cử viên tốt nhất hiện tại. Một người chính trực, không một chút khuyết điểm nhỏ nhặt, đối xử với thành viên trong bang hội cũng không quá ràng buộc, chỉ cần không làm ra loại chuyện gì quá đáng thì hần đều có thể buông ột con ngựa (1), đồng thời còn là một trong những nhân vật đứng đầu xuất sắc.

(1) Buông ột con ngựa: Buông tha ột đường để đi.

Diệp Ly Ly trong lúc chờ đợi nước cờ tiếp theo của Minh Nguyệt Thiên Lý, liếc mắt nhìn đến Bạch Y Tế Tư và người bên cạnh hần ta. Không phải là kẻ lạm quyền, có thể xem hần như kẻ bị người khác vô lý cướp mất lãnh địa. Thế nhưng khi nghĩ đến cũng có sự tham dự của Chúng Nhân Bang thì cô lại quay đầu đi, tiếp tục đánh cờ, tiếp tục đánh cờ thôi!

Diệp Ly Ly trừng mắt nhìn bàn cờ.

Minh Nguyệt Thiên Lý khẽ cười, chỉ thấy một cánh bướm hồng đậu nhẹ lên mái tóc đen của hần, bộ dạng nhàn nhã.

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Làm người không thể quá vô sỉ.

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Sao nha?

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Huynh xác định là không thay đổi bất cứ con cờ nào?

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Không có, tuyệt đối không có, 100% là không có.

Diệp Ly Ly nhìn ánh mắt của hần dường như rất ngây ngốc, thầm nghĩ rõ ràng là giấu đầu hở đuôi. Tuy nhiên...

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Vậy không cần chơi nữa, huynh thua rồi!

Một con cờ đặt xuống, cờ đen còn chưa đến một nửa mà trên bàn cờ chỉ còn lại cờ trắng đang diễu võ dương oai.

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: ...

Cái gì gọi là ‘ăn trộm gà không thành mà còn mất nắm gạo’? Chính là thế này!

Diệp Ly Ly mỉm cười. Nhìn giá trị của chỉ số thông minh của mình cùng hần, cô cười có chút hả hê.

Tài Lang lườm mắt nhìn hai người, không khỏi tham thở với người bên cạnh.

[Mật âm] Tài Lang: Con nít bây giờ thật sự là nhàn nhã tự tại đến mức khiến cho người khác tức lộn ruột. Thính Tùng, sao tới giờ mà cậu vẫn còn ngủ?

Trúc Hải Thính Tùng dựa vào thành ghế nhắm mắt, miễn cưỡng đáp:

[Mật âm] Trúc Hải Thính Tùng: Say tàu.

[Mật âm] Tài Lang: Thật đáng thương.

Xem ra cao thủ đều có điểm yếu của cao thủ.

[Mật âm] Tài Lang: Thật ra thì say tàu cũng không có gì quá đáng. Thế nhưng với tư cách là bác sĩ mà còn như vậy thì quả nhiên là chuyện lạ.

[Mật âm] Trúc Hải Thính Tùng: Chỉ thấy mẹ chồng ghen tị với con dâu, chứ chưa bao giờ thấy người lớn ghen tị với con nít, chuyện rất lạ đó!

Tài Lang chỉ biết câm nín.

[Phụ cận] Sở Phi: Ông chủ Tài cùng pháp sư Thính Tùng có kế sách gì sao? Sao không nói ra ọi người cùng đàm luận đi?

Tài Lang cùng Trúc Hải Thính Tùng quay mặt lại, trên mặt chỉ mỉm cười nhẹ, lại giống như hai người thật sự là đang đàm luận chuyện gì rất quan trọng.

[Phụ cận] Tài Lang: Cũng không thể xem là kế hay.

Hần chỉ vào tấm bản đồ theo phong cách Trung cổ trên bàn, lại khiến cho hần cảm nhận sâu sắc đám người chơi Thế Giới Giang Hồ bọn họ đã từ một khe nhỏ chui lọt vào thành Tác Đa Mã. Ánh mắt của hần lướt một vòng qua mấy người Lam Kiều, mới ung dung nói:

[Phụ cận] Tài Lang: Chuyện trong nội thành chắc hội trưởng Lam cũng đã tính toán hết rồi.

Ngón tay hần chuyển qua Thương Thúy Sâm Lâm bên ngoài thành Tác Đa Mã, nói tiếp:

[Phụ cận] Tài Lang: Ở đây! Ta cảm thấy ở đây cũng có thể sát nhập vào bản đồ thành Tác Đa Mã, từ đây cho đến hang động Korda. Chúng ta có thể biến hang động Korda thành vũ khí. Ít nhất thì giữ vững hang

động Korda vẫn tốt hơn là để cho địch quân tiến vào Thương Thúy Sâm Lâm, vả lại ở đây cũng dễ bắt tay vào làm hơn.

Chú thích: Thành Tác Đa Mã có thể được xem là nhân bánh, lớp nếp bao quanh bên ngoài là Thương Thúy Sâm Lâm, còn lớp lá chuối gói bánh chính là hang động Korda. Ý của Tài Lang chính là phòng thủ ở hang động Korda vẫn tốt hơn là để địch nhân kéo vào tận Thương Thúy Sâm Lâm rộng lớn, như vậy thì quân ta khó lòng phòng ngự. Bên cạnh đó, nếu chiếm đóng hang động Korda thì Thương Thúy Sâm Lâm dĩ nhiên được xem là đất đai của thành Tác Đa Mã, lãnh địa sẽ được mở rộng hơn.

Lam Kiều vốn biết hang động Korda đã thuộc quyền sở hữu của ai, khi nghe thấy lời Tài Lang nói thì chỉ gạt đầu đồng ý. Người chơi Kỷ Nguyên Ma Pháp ngồi xung quanh lại trợn mắt kinh ngạc đến cực điểm.

Hang động Korda!

Người chơi Kỷ Nguyên Ma Pháp đã từng mơ ước đến đóng kho báu trong đó nhưng chưa bao giờ thực hiện được. Chẳng lẽ chủ nhân của hang động Korda lại chính là đám người phương Đông đột nhiên nhảy ra này sao? Đám người Lam Kiều cùng Tài Lang cũng chỉ mới đến đây, như vậy thì cũng chỉ có...

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Mười kim tệ để lui một bước. Lần cuối cùng!

[Mật âm] Không Phải Dược Sư: Đã là lần cuối cùng thứ tư rồi.

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Mười lăm kim tệ.

[Mật âm] Không Phải Dược Sư: Thành giao!

Chỉ có hai tên đang chăm chú đánh cờ, một là Minh Nguyệt Thiên Lý không chút kỹ năng đánh cờ cùng Diệp Ly Ly lợi dụng điểm yếu của người ta kiếm thêm tiền qua bàn cờ.

Đang đắm chìm trên bàn cờ, Minh Nguyệt Thiên Lý chợt ngẩng đầu lên, nhìn thấy mọi người đều đang nhìn mình, trên mặt lộ ra nụ cười cao thâm.

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Chính là tại hạ cùng chuyết kinh (2), cũng nhờ cơ duyên trùng hợp nên chiếm được hang động Korda thôi, không đáng để nhắc đến.

(2) Chuyết kinh: Danh từ để người chồng nhắc đến người vợ khi nói chuyện với người ngoài. Giống như “bà xã nhà tôi” hay “bà nhà tôi” vậy.

[Phụ cận] Không Phải Dược Sư: Thật ra thì thành lập nên một Thiên Lý Sơn Trang cũng do gene trùng hợp thôi, không đáng nhắc đến.

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Cái gì là gene trùng hợp?

[Phụ cận] Không Phải Dược Sư: Trang chủ Minh Nguyệt sinh ra là đại thiếu gia, gene tốt, vận khí tốt, cái gì cũng tốt!

Minh Nguyệt Thiên Lý híp mắt, quay đầu nhìn về phía hai thằng nhóc đang chụm đầu nói nhỏ cái gì đó ở quây tính tiền, quát khê:

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Tiểu Cam Đạo Phu!

Thằng nhóc này, rốt cuộc đã bán đứng hần bao nhiêu chuyện rồi?

Tiểu Cam Đạo Phu chạy nhanh ra ngoài như một làn khói.

[Phụ cận] Tiểu Cam Đạo Phu: Đệ đến tiệm tạp hóa mua xì dầu!

[Phụ cận] Trúc Hải Thỉnh Tùng: Gia đình bốn người thật hòa thuận.

Diệp Ly Ly vốn đang ngậm một hớp trà, phụt một cái phun ra ngoài. Cô định phản bác, lại nhớ tới nhà mình thật sự có bốn người, phản bác sợ rằng tự nguyện rửa nhà mình không hòa thuận. Vẫn nên im miệng không nói, đánh cờ, đánh cờ thôi!

Bạch Y Tế Tư cũng không để ý đến bọn họ, nhìn qua Tài Lang, nói:

[Phụ cận] Bạch Y Tế Tư: Có nghĩa là, chúng ta phải phân công nhân lực rời khỏi thành sao?

Tài Lang gật đầu.

[Phụ cận] Lam Kiều: Phòng ngự thành trì thì có thể miễn cưỡng làm được, còn những vị trí khác đủ nhân lực sao?

[Phụ cận] Tài Lang: Người chơi ở thành Tác Đa Mã cũng không ít, cho nên thủ thành vẫn dư sức. Chúng ta trước tiên phải gia cố lại hệ thống phòng ngự trong thành, bên trong cũng không thiếu {Quyển trục tăng tốc độ}, cho nên cũng không cần phải lo lắng không kịp.

Đáy mắt Tài Lang ẩn ẩn tia sáng, lại bị nụ cười của chính mình che giấu đi.

[Phụ cận] Tài Lang: Nhưng đám nhóc ranh trong Chúng Nhân Bang lại đang đứng ngồi không yên, nhao nhao muốn đi ra ngoài quậy phá một hồi.

Lam Kiều nhớ tới đám bang chúng Chúng Nhân Bang đang không ngừng quần áo bên sông, tự nhận không cách nào có thể quản thúc đám người chơi đầy nhiệt huyết như thế. Nghe ra ngụ ý của Tài Lang chính là để Chúng Nhân Bang ra ngoài thành, hẳn không khỏi cảm ơn lời đề nghị của Tài Lang.

Sở Phi ngược lại là cảm thấy đám người Chúng Nhân Bang rất hợp khẩu vị của hắn, nếu không phải hắn đi không được, hắn cũng muốn ra khỏi thành nhón nháo một phen.

Sau khi trao đổi, người ra quyết định lại là người chơi ở Thế Giới Giang Hồ.

Đại Hồ Tử cũng giống như Trúc Hải Thính Tùng, nằm dài ra bàn ngáy o o, không một lời dị nghị. Nhìn màu tóc cùng màu da của hắn ta thì rất giống bộ dạng của người phương Đông, Bạch Y Tế Tư lại nghĩ rằng bọn họ là người quen của nhau. Thế nhưng khi nhớ tới lịch sử lâu đời của bang hội Thiết Tứ Giác, hắn cũng chỉ lắc đầu ném cái suy đoán đó ra khỏi đầu.

Bất luận Bạch Y Tế Tư không muốn thừa nhận thế nào thì thành Tác Đa Mã cũng đã trở thành lãnh địa của người chơi Thế Giới Giang Hồ ở Kỷ Nguyên Ma Pháp. Hơn nữa, Tài Lang còn đề nghị nên mở động lãnh thổ trên bản đồ.

Bạch Y Tế Tư cùng Cung Tiễn Thủ hai mặt nhìn nhau, biết rõ nghiệp lớn đã mất, chỉ có thể thở dài chấp nhận.

32. Q.2 - Chương 32: Nghi Ngờ

[Bang hội] Không Phải Dược Sư: Chia thành ba ngã?

Đám người Diệp Ly Ly đứng trên cổng thành, nhìn Tài Lang đang khoa tay múa chân vẽ ra ba con đường lên tấm bản đồ của Thương Thúy Sâm Lâm. Diệp Ly Ly giật mình nhớ lại lúc đầu ở Bách Quỷ Lâm, Tài Lang cùng Liễu Như Phi đi một đường, cô cùng Trúc Hải Thính Tùng đi một đường khác. Thế nhưng lúc đó chỉ là để đẩy nhanh tốc độ, hôm nay phải đến hang động Korda thì cần gì phải phân tán binh lực?

Huống chi Minh Nguyệt Thiên Lý cùng Lam Kiều cũng không ra khỏi thành, chỉ có hơn ba trăm người Chúng Nhân Bang mà lại phân tán binh lực, chẳng phải là càng yếu hơn sao?

Chạm đến ánh mắt nghi ngờ của mọi người, Tài Lang nhìn qua Trúc Hải Thính Tùng. Sắc mặt của Trúc Hải Thính Tùng lúc này đã tốt hơn, nhưng vẫn còn một chút lười nhác. Ánh mắt hắn liền đặt lên bản đồ, giải thích:

[Bang hội] Trúc Hải Thính Tùng: Thành Tác Đa Mã có địa thế rất đặc biệt, ba mặt giáp biển, mà ba mặt còn lại thì lại có Thương Thúy Sâm Lâm che chắn. Mà Thương Thúy Sâm Lâm chỉ có một lối thông với bên ngoài ở phía tây, trong khi xung quanh hang động Korda lại đầy rẫy núi non trùng trùng. Để không chế hang động Korda thì phía tây cũng được xem như là một nơi an ổn.

Tây.

Bắc.

Đông.

Nam.

Trúc Hải Thính Tùng chỉ tay vào con đường ở phía nam, nói tiếp:

[Bang hội] Trúc Hải Thính Tùng: Ở đây một bên là Thương Thúy Sâm Lâm, một bên là biển, chúng ta có thể đi qua thì người ở Kỷ Nguyên Ma Pháp cũng có thể, cho nên nơi đây không thể buông lỏng. Chúng Nhân Bang chúng ta cũng am hiểu thủy chiến, nhất định phòng thủ nơi này cũng không khó. Phía bắc cũng như vậy. Về phần phía đông, có thuyền Long Cốt cùng hai chiến thuyền, Lam Kiều cùng Minh Nguyệt Thiên Lý sẽ có dự định riêng.

Giải thích xong, mọi người đều rõ.

[Bang hội] Tài Lang: Không Phải là chủ nhân của hang động Korda, nếu không gặp điều gì ngoài ý muốn thì sẽ không gặp khó khăn. Liễu Như thì ở hướng nam. Đúng rồi, cô quen biết Liễu Như Ngu chứ?

Liễu Như Ngu mặc trên người một bộ thanh y.

Diệp Ly Ly nhìn một người áo xanh đang ngồi nghịch cây Thập Tự, dung mạo của hắn không bị bản nâng cấp này thay đổi. Người dùng thân phận NPC để giúp em trai cô quản lý Thiết Huyết Quân Đoàn đương nhiên là cô biết, nhưng lại không biết lúc mình không có mặt ở Thế Giới Giang Hồ thì Liễu Như Ngu đã trở thành một trong những thành viên chủ chốt của Chúng Nhân Bang.

Nhìn thấy Diệp Ly Ly gật đầu, Tài Lang lại tiếp tục nói.

[Bang hội] Tài Lang: Như Ngu cùng Không Phải Pháp Sư, cũng chính là em trai cô lo phần phía bắc của Thương Thúy Sâm Lâm.

Lúc này, Diệp Khâm vẫn mặc trang phục tân thủ lại mở miệng:

[Bang hội] Không Phải Pháp Sư: Theo đường của chị ta.

Dù sao cũng từng là đoàn trưởng của Thiết Huyết Quân Đoàn, một câu nói nhàn nhạt lại khiến ngay cả Tài Lang cũng không từ chối được.

Tài Lang xoay người, ánh mắt rơi xuống nội thành thành Tác Đa Mã.

[Bang hội] Tài Lang: Phần còn lại phải chờ xem đám người bọn họ chuẩn bị cho thành Tác Đa Mã như thế nào đã.

Dứt lời, toàn cảnh thành Tác Đa Mã bắt đầu từ từ thay đổi. Kiến trúc phương Tây bị bao phủ bởi một làn ánh sáng miên mang, sau đó khung cảnh từ từ chuyển biến.

Ngói xanh.

Trạm trở.

Mái cong.

Hiển nhiên là kiến trúc Trung cổ.

Rõ ràng chính là Tài Lang thấy kiến trúc Tây phương không quá thuận mắt, cho nên nhân cơ hội nâng cấp hệ thống phòng ngự trong thành liền thuận tay thiết kế lại hình thái quang cảnh của Thế Giới Giang Hồ. Diệp Ly Ly im lặng một lúc lâu, mới nói:

[Mật âm] Không Phải Dược Sư: Xâm chiếm lãnh thổ của người ta rồi mà còn muốn xâm lược cả nền văn hóa. Vô sỉ, quá mức vô sỉ.

[Mật âm] Tài Lang: Cũng nhờ vào sự dạy bảo thường ngày của bang chủ.

[Mật âm] Không Phải Dược Sư: Ông chủ Tài quá khen!

[Mật âm] Tài Lang: Đứa nhỏ ngốc, không hiểu lời nói khách khí của người khác sao?

Cư dân trong thành Tác Đa Mã vẫn còn khiếp sợ với sự thay đổi này. Diệp Ly Ly đi về phía tây ngoài thành Tác Đa Mã, tiếng chim hót dễ nghe vang lên khắp nơi trong rừng xen lẫn âm thanh hoan hô dậy trời của Chúng Nhân Bang.

[Phụ cận] Phong Tiểu: Rốt cuộc cũng ra khỏi cái thành Tác Đa Mã quỷ quái đó rồi!

[Phụ cận] Bánh Bao Nhân Thịt: Đám người chơi cùng NPC ở đó còn khủng bố hơn với bang hội chúng ta.

[Phụ cận] Nhất Dương Chỉ: Bang hội chúng ta chỉ cần lo lắng cho tánh mạng thôi, còn đám người trong thành Tác Đa Mã kia ngay cả sắc cũng không tha!

[Phụ cận] Tiểu Đệ Đệ: Vẫn là nhà mình tốt nhất! NGAO NGAO NGAO!

[Phụ cận] Thủy Lưu Hương: Đám người kia rõ ràng là ghen ghét với tướng mạo trẻ đẹp của chúng ta. Lại không kẻ nào dám nhìn thẳng vào lão đại Thính Tùng cùng lão đại Tài Lang.

Diệp Ly Ly cùng Diệp Khâm đi đến, thầm nghĩ hai người kia thì có ai dám trêu vào, không phải là muốn chết sao? Thoáng nhìn qua em trai này giờ vẫn không nói một lời, cô giơ ngón tay chọc chọc khuôn mặt phúng phính như em bé mang theo hai lúm đồng tiền kia. Nhận ra là chị gái của mình, Diệp Khâm thả lỏng hai hàng chân mày đang nhíu chặt, hỏi:

[Mật âm] Không Phải Pháp Sư: Chị, làm sao chị mời chào được tên Tài Lang kia vậy?

[Mật âm] Không Phải Dược Sư: Sao nha?

[Mật âm] Không Phải Pháp Sư: Thực lực của tên đó không hề thấp, tài lực càng vững bền trong trò chơi. Hắn ta làm sao muốn đi theo một tân thủ để thành lập ra Chúng Nhân Bang chứ?

Tự nhận là một tân thủ, Diệp Ly Ly nhăn mũi, nói:

[Mật âm] Không Phải Dược Sư: Không phải hắn là bạn của em sao?

[Mật âm] Không Phải Pháp Sư: Trong Thế Giới Giang Hồ, chỉ cần là người có thể lực cùng tài lực thì đều được Không Phải Dược Sư thêm hảo hữu. Thế nhưng lúc đó bận rộn nhiều chuyện, còn phải dây dưa giữa Lam Kiều với Minh Nguyệt Thiên Lý, cho nên không rảnh bận tâm đến anh bạn Tài Lang này mà thôi.

[Mật âm] Không Phải Dược Sư: Biển rộng nhưng chỉ một lần tung lưới mà vẫn bắt được cá, vậy mới là thiên tài!

Diệp Khâm lườm cô, giọng điệu mang theo một chút vị chua.

[Mật âm] Không Phải Pháp Sư: Vốn dĩ chị chỉ nói vài câu với Tài Lang, càng đừng nói tới giao tình cái gì, xem ra tên này cũng là bộ dạng bụng dạ khó lường!

Diệp Ly Ly ngây ngốc.

Em trai mình cùng Tài Lang không phải là bạn bè rất thân sao?

Đang định hỏi thì Diệp Khâm bỗng nhiên nhíu mày, nói.

[Mật âm] Không Phải Pháp Sư: Hồngбет, công ty có việc gấp, em phải đi đây. Tiểu Bạch sẽ thay thế em đến chơi với chị!

Một âm thanh chấn động vang lên, trong lớp sương mù trắng chỉ thấy một chú chó nhỏ xông tới, bổ nhào vào ngực Diệp Ly Ly. Diệp Ly Ly mím môi, thẳng nhóc này quả nhiên một ngày kiếm bạc tỷ mà! Diệp Ly Ly cảm thấy không sao nhưng những bang chúng khác lại bắt đầu ồn ào bất mãn.

[Phụ cận] Thủy Lưu Hương: Không Pháp lão đại thật là keo kiệt, học được thuật biến thân cũng không chia sẻ với huynh đệ chúng ta!

[Phụ cận] Thượng Quan Quỷ Quỷ: Lão đại Không Pháp thì ra lại cầm tinh con cẩu!

[Phụ cận] Tiểu Đệ Đệ: Ta cũng muốn trở thành cẩu cẩu đi cua các muội muội a

~~[Phụ cận] Không Phải Dược Sư: ...

[Phụ cận] Bánh Bao Nhân Thịt: Giết quái a ~~, giết quái a ~~, con đường phía trước rất gian nan!

Một bầy tiểu quỷ!

Diệp Ly Ly nhồi nhét trong đầu một mớ bòng bong mà em trai vừa ném cho.

Vì sao Tài Lang lại muốn gia nhập Chúng Nhân Bang? Tài Lang có tiền, nhờ có sự gia nhập của hắn mà Chúng Nhân Bang mới có thể từng bước sánh ngang cùng Lam Kiều và Thiên Lý Sơn Trang, rất nhiều sản nghiệp của Chúng Nhân Bang cũng đều do hắn đóng góp. Vốn dĩ theo lý thuyết thì chuyện này cũng rất trong sáng, nhưng hắn lại không quen biết thân thiết với Diệp Khâm, hoặc có lẽ chính là Diệp Khâm không quen biết với hắn.

Vốn dĩ vì hắn là người quen của em trai cho nên cô tin tưởng giao hết mọi chuyện, bỗng nhiên có chút dao động.

Tài Lang ở Thế Giới Giang Hồ cũng có thể coi là một nhân vật máu mặt, hoàn toàn không cần phải hao tâm tổn trí để tiếp cận với một Không Phải Được Sư vừa bị giết xuống 0 cấp, lại còn thể hiện hắn rất thân quen với em trai cô.

[Phụ cận] Nhất Dương Chỉ: Bang chủ Không Phải!

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Giết quái, giết quái a

~~[Phụ cận] Nhất Dương Chỉ: Tại sao lại thêm máu cho quái?

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: ...

[Phụ cận] Nhất Dương Chỉ: Bang chủ Không Phải, coi chừng phía sau!

Một cái đầu của Thanh Trúc xà biến dị thò xuống từ trên ngọn cây, dường như muốn tấn công Diệp Ly Ly.

Một tia sáng màu tím xuất hiện, pháp trượng bổ trúng con Thanh Trúc xà dài bảy tấc. Con rắn kia lăn quay vài vòng trên mặt đất, sau đó liền biến mất.

Trúc Hải Thính Tùng đứng dưới tán cây, tuy đã là cuối mùa xuân đầu mùa hè nhưng cảnh lá Cổ Mộc vẫn còn rất thưa thớt. Cũng may xung quanh Cổ Mộc còn có rất nhiều bụi cỏ sum xuê sinh trưởng, rừng rậm to như vậy mới không còn vẻ trống trải tịch liêu. Áo bào của Trúc Hải Thính Tùng phất phơ theo từng cơn gió nhẹ, thoảng như một vị vương tử tinh linh rừng Cổ Lâm.

Thần sắc nhàn nhạt ung dung.

Sát khí nhàn nhạt ung dung.

Ra tay vừa nhanh vừa hung ác, bất luận đối thủ là rắn, là người, là yêu hay là ma cũng sẽ không chút lưu tình như vậy.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Thính Tùng?

[Mật âm] Trúc Hải Thính Tùng: Sao thế? Không quen biết à?

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Không phải là đến phía bắc với Nhược Ngu rồi sao?

[Mật âm] Trúc Hải Thính Tùng: Tài Lang nhận được tin Không Phải Pháp Sư phải logout, cho nên kêu ta đến đây. Bên kia có Nhược Ngu là được rồi.

Diệp Ly Ly lè lưỡi. Biết rõ mấy người này không bao giờ muốn cô lang thang một mình, đừng nói đụng phải địch, ngay cả một con quái nhỏ cũng có thể miểu sát cô ngay lập tức. Trúc Hải Thính Tùng ở đây cũng không sao, đỡ phần phục sinh tại chỗ. Mất mặt là chuyện nhỏ, phá hỏng kế hoạch của Tài Lang mới là chuyện lớn.

Tuy nhiên...

Diệp Ly Ly cố ý đi lùi lại phía sau đám người vài bước, đứng từ xa quan sát bóng lưng của Trúc Hải Thính Tùng. Từ lúc vào trò chơi, trước khi biết tin hệ thống nâng cấp, Thế Giới Giang Hồ có kênh giao dịch, kênh bang hội, kênh đội ngũ,... Lúc mới thành lập Chúng Nhân Bang, bởi vì nhìn thấy công lực trả giá cao siêu

của Trúc Hải Thính Tùng cho nên mới đến gần, hôm nay nghĩ lại, không biết hẳn có thói quen trả giá trên kênh thể giới hay là cố ý làm như vậy?

Trúc Hải Thính Tùng, Tài Lang. Tài Lang, Trúc Hải Thính Tùng. Bình thường bọn họ nói chuyện cũng không nhiều lắm, hợp tác lại không chút khe hở. Diệp Ly Ly càng ngày càng nghi ngờ nhưng vẫn cố nhịn, bước nhanh hơn đến bên cạnh bang chúng Chúng Nhân Bang, ném ra kỹ năng {Thật hồi phục}.

[Phụ cận] Mập Mập Múp Míp: Không Phải bang chủ, ta muốn!

[Phụ cận] Khấp Thiên Hạ Ta Đẹp Trai Nhất: Ta cũng muốn!

[Phụ cận] Nhất Thiên Hàn: Cho ta thêm chút nữa!

[Phụ cận] Đại Bạch: Đi đi đi, chém nhanh hơn một chút đi!

Rất quan trọng sao?

Tài Lang có quen biết em trai hay không, rất quan trọng sao?

Trúc Hải Thính Tùng có thích giao dịch trên kênh thể giới hay không rất quan trọng sao?

Diệp Ly Ly nhảy lên ngọn cây, nhìn núi non trùng trùng phía xa xa. Gió tát đến trước mặt, chớp mũi ngửi thấy mùi gỗ thoang thoảng, cô cảm thấy hết sức thoải mái. Cô nhìn Trúc Hải Thính Tùng nhàn nhàn tàn sát đám quái trong rừng, nói:

[Mật âm] Không Phải Dược Sư: Lão đại Thính Tùng, ta muốn đàm đạo với huynh một chuyện.

[Mật âm] Trúc Hải Thính Tùng: Vay tiền thì miễn bàn.

[Mật âm] Không Phải Dược Sư: ...

[Mật âm] Trúc Hải Thính Tùng: Mượn đao cũng miễn bàn.

[Mật âm] Không Phải Dược Sư: ...

[Mật âm] Trúc Hải Thính Tùng: Mượn sắc thì lại càng miễn bàn.

[Mật âm] Không Phải Dược Sư: ...

Ai... ai muốn đàm đạo mấy chuyện đó?

Thoảng nhìn sắc mặt như muốn phát điên của Diệp Ly Ly, Trúc Hải Thính Tùng tiện tay ném ra một hỏa cầu, nói tiếp:

[Mật âm] Trúc Hải Thính Tùng: Là di chứng của say tàu.

[Mật âm] Không Phải Dược Sư: Huynh có cảm thấy...

[Mật âm] Trúc Hải Thính Tùng: Ta rất tuần tú?

[Mật âm] Không Phải Dược Sư: Không phải, huynh có cảm thấy...

[Mật âm] Trúc Hải Thính Tùng: Tài Lang rất già?

[Mật âm] Không Phải Dược Sư: Không phải vậy, ta muốn hỏi là huynh là có cảm thấy cái danh tự bang hội này sai logic nghiêm trọng hay không...

Trúc Hải Thính Tùng bỗng nhiên dừng bước, không cười cũng không giận. Một bên mặt đang ngó nhìn phương xa có thể nói là tuần dật, thần sắc lại vẫn nhàn nhạt như cũ. Sau một lúc trầm mặc, hẳn chậm rãi mở miệng:

[Mật âm] Trúc Hải Thính Tùng: Lắng tai nghe một chút.

Diệp Ly Ly giật mình. Cô chuyển ánh mắt về phía bắc xa xa, chỗ đó đang bốc lên một cột khói xanh nhàn nhạt.

[Mật âm] Không Phải Dược Sư: Màu xanh! Là tín hiệu cầu cứu. Phía bắc xảy ra chuyện rồi.

33. Q.2 - Chương 33: Chém Giết

[Phụ cận] [Hệ thống] Thiết Giáp Nhân: Rất vui được gặp mặt, đồng loại ở Thế Giới Giang Hồ.

Người đàn ông trung niên đeo một miếng che mắt màu đen vác thanh đao chậm rãi đi tới. Cánh tay của hắn cũng không thể xem là tay của Nhân tộc, hoặc có lẽ hắn vốn dĩ cũng không phải là Nhân tộc.

Liễu Nhược Ngu lẳng lẳng nhìn từng người Chúng Nhân Bang ngã xuống.

Tuy từ lúc thăng cấp dựa theo trò chơi, hắn đã được người đời xưng tụng là ‘hệ thống phụng sự’, cũng biết thế giới bên ngoài so với chính hắn còn rộng lớn hơn rất nhiều. Lại không ngờ có thể tận mắt nhìn thấy một ‘đồng loại’ khác. Huống hồ, đồng loại này thoát nhìn thật sự không tuân tước bằng người ở Thế Giới Giang Hồ, nhìn giống như là một hải tặc.

Chú thích: Liễu Nhược Ngu đã xuất hiện ở những chương trước, anh chàng này là một NPC chứ không phải người chơi đích thực. Thế nhưng NPC này lại quen biết với Nhất Kiếm Hoàn Thiên – Diệp Khâm – Đoàn trưởng Thiết Huyết Quân Đoàn, cho nên giúp đỡ cậu em họ Diệp gồng gánh bang hội. Sau khi trong Thiết Huyết Quân Đoàn có “chuột”, Liễu Nhược Ngu đã đến đầu quân cho Diệp Ly Ly.

[Phụ cận] Đẩu Hư Thối: Lão đại Nhược Ngu, sao lại ngẩn người như thế?

[Phụ cận] Phong Tiểu: Cái gì là đồng loại hay không phải đồng loại, lão đại sao có thể đem ra so sánh với hạn người này chứ?

Liễu Nhược Ngu chậm rãi động động đầu ngón tay của mình.

[Phụ cận] Liễu Nhược Ngu: Ta là thân bất do kỷ, bọn họ có thể phá bỏ {Thuật nhiếp tâm}. Lão nhị, lão tam, đốt khói xanh!

Người bên kia chấn kinh, không ngờ NPC ở Thế Giới Giang Hồ còn có thể thoát khỏi sự khống chế của {Thuật nhiếp tâm}. Chỉ thấy Liễu Nhược Ngu trong trang phục màu xanh trong trẻo, giữa hai hàng lông mày mang theo vài phần phong độ của kẻ trí thức, kiểm trong tay lại không hề dừng lại, đột nhiên đánh về phía kẻ cầm đầu của đối phương.

Chú thích: {Thuật nhiếp tâm} là thuật pháp khống chế NPC trong game, nếu NPC nào thoát khỏi {Thuật nhiếp tâm} thì có thể tự điều khiển bản thân mình, không cần phải nghe theo lời hệ thống. Do đó, Liễu Nhược Ngu khi không còn bị trói buộc thì sẽ giao tiếp với hình thức như người chơi bình thường, còn Thiết Giáp Nhân vẫn bị khống chế thì sẽ giao tiếp theo sự điều khiển của hệ thống.

[Phụ cận] Liễu Nhược Ngu: Không cùng chí hướng thì không thể cùng nhau xây dựng nghiệp lớn. Hơn nữa, loại đồng loại như ngươi thì ta đây đã không còn cần từ lâu.

Bang chúng Chúng Nhân Bang cùng hòa nhau cười đùa.

[Phụ cận] Phân Cách Tuyến: Bởi vì lão đại Nhược Ngu đã có đồng bạn!

[Phụ cận] Tiểu Muội Muội: Còn có tay sai đắc lực.

[Phụ cận] Mộng Ảo Nhân Gian: Cả thuộc hạ nữa.

[Phụ cận] Tiểu Đệ Đệ: Chưa kể chúng ta cùng nhau lăn lộn bấy lâu nay.

[Phụ cận] Lão Tử Là Chu Bá Thông: Lão bà mà đám huynh đệ này tìm cho hắn tuyệt đối không thể đem ra so sánh với mấy thằng nhóc tóc vàng như ngươi được!

Liễu Nhược Ngu khẽ cười, nhưng trong lòng lại trầm mỗi ngón ngang. Xem ra hành động của bọn họ đã bị địch nhân biết được, thậm chí ngay cả đường đi cũng bị thăm dò, nếu không thì hắn cũng sẽ không đụng phải kẻ tự xưng là ‘đồng loại’ này. Thế nhưng nếu đối phương muốn dùng lý do ‘đồng loại’ này để mở rộng cửa khẩu phía nam thì lại là một sai lầm lớn.

Tài Lang cầm trường kiếm, máu đỏ thẫm nhỏ xuống từng giọt từ thanh kiếm. Hắn nói một cách thần nhiên.

[Bang hội] Tài Lang: Có phản đồ.

[Bang hội] Liễu Như Phi Phi: Nội thành đều không phải người của mình, ai biết đám người kia có tà tâm gì!

[Bang hội] Tài Lang: Lam Kiều không phải loại người như vậy.

[Bang hội] Liễu Như Phi Phi: Chúng ta nên lui quân về thành thôi. Địch nhân quá đông, chúng ta chỉ có thể thủ thành.

Trúc Hải Thính Tùng xông vào đội ngũ đầu tiên.

Diệp Ly Ly vẫn đi phía sau, ném {Thuật hồi phục} cùng {Thuật kháng độc} lên người bang chúng.

Người vừa tới khoảng chừng hơn hai mươi tuổi, mặc một thiết giáp màu xanh, che mặt, bộ dáng có chút chật vật. Dáng vẻ không giống như đến đây kiếm chuyện mà là chuyện rắc rối đã đẩy đưa hắn đến đây. Người nọ nhìn thấy đám người Trúc Hải Thính Tùng, khuôn mặt lộ vẻ mừng rỡ. Hai người cầm đầu lập tức ném tín hiệu đầu hàng. Diệp Ly Ly nhíu mày, nhìn đến trận địa sẵn sàng đón địch trước mặt của Trúc Hải Thính Tùng.

[Phụ cận] Trúc Hải Thính Tùng: Còn người đến?

[Phụ cận] [Hệ thống] Thiết Giáp Nhân: Đại hiệp! Đám bà nương kia đuổi giết chúng ta qua mấy tòa thành rồi!

[Phụ cận] Trúc Hải Thính Tùng: Bọn chúng có bao nhiêu người?

[Phụ cận] [Hệ thống] Thiết Giáp Nhân: Khoảng chừng ba trăm người.

Thoáng nhìn thần sắc lạnh lùng của Trúc Hải Thính Tùng, Thiết Giáp Nhân vội vàng nói tiếp.

[Phụ cận] [Hệ thống] Thiết Giáp Nhân: Theo sau bọn chúng là hai bang hội lớn, còn bang hội nhỏ thì nhiều vô số kể, nhân số cũng khoảng chừng 500 cho đến... đến cả ngàn...

[Phụ cận] Không Phải Dược Sư: ...

[Phụ cận] Trúc Hải Thính Tùng: ...

[Phụ cận] [Hệ thống] Thiết Giáp Nhân: Đám bà nương kia bắt quá là ý vào vóc dáng của mình xinh đẹp, cũng không thèm nhớ bọn ta năm đó chính là liên minh Soái Ca gồm những anh chàng đẹp trai nổi tiếng cả Kỷ Nguyên Ma Pháp, các muội muội theo đuổi bọn ta đầy cả đường. Tự dưng bọn chúng lại kéo cả bầy cả đám đến đuổi giết bọn ta!

Xem ra sau khi hệ thống được nâng cấp toàn bộ thì bộ mặt thật của liên minh Soái Ca đã bị hiện nguyên hình, mà những tiểu cô nương bị lừa gạt đều đồng loạt thể phải thay trời hành đạo. Diệp Ly Ly buồn cười nhìn đám người trong liên minh Soái Ca đang che mặt, không biết dung mạo của bọn họ có đúng là xấu đến không dám gặp người khác hay không.

Trúc Hải Thính Tùng trầm tư một lúc, rồi đột nhiên phát phát tay nói:

[Phụ cận] Trúc Hải Thính Tùng: Lui quân về cổng thành bên kia!

[Phụ cận] Không Phải Dược Sư: Sao?

[Phụ cận] Trúc Hải Thính Tùng: Thành Tác Đa Mã có gian tế, kế hoạch hành động của chúng ta đã lọt vào tay đối phương. Hơn năm trăm người theo đuổi đến sau chỉ sợ không phải là vì trả thù liên minh Soái Ca này, mà thành Tác Đa Mã mới chính là mục đích chủ yếu của chúng. Chúng ta rời khỏi thành đã quá trễ rồi, không còn kịp giữ vững những vị trí trong kế hoạch được nữa, cho nên chỉ còn có thể thủ thành mà thôi.

Mọi người bắt đầu theo đường cũ về thành.

Thương Thúy Sâm Lâm cũng có thể được coi là một tấm chắn, tuy đối phương nhiều người nhưng trong một khoảng thời gian ngắn cũng không thể tiếp cận được thành.

Trên tường thành Tác Đa Mã có thể nhìn thấy cảnh tượng các thành viên Chúng Nhân Bang đang rút quân về cả ba mặt. Lam Kiều lại cúi đầu, dường như đang suy nghĩ cái gì đó. Với kinh nghiệm chơi trò chơi bấy lâu nay, Sở Phi nhận ra kế hoạch của Tài Lang mặc dù rất tuyệt nhưng lại chậm một bước. Chúng Nhân Bang có lẽ còn có thể chiếm thế thượng phong trong trận thủy chiến, nếu tiến vào Thương Thúy Sâm Lâm gian nguy khó lường thì ai cũng không có ưu thế. Lui về thành Tác Đa Mã chính là lựa chọn tốt nhất.

Sở Phi đang suy nghĩ xem lúc nào là thời gian thích hợp để mở cổng thành, lại thoáng nhìn thấy sắc mặt Lam Kiều đột nhiên thay đổi, gương mặt vốn bình thản lại xuất hiện sát khí. Cuối cùng, hắn ta lại cố nhin xuống, bàn tay chống lên lan can lại nổi lên gân xanh.

Sở Phi kinh ngạc, trên mặt lại là cười hì hì tiến đến gần hắn.

[Phụ cận] Sở Phi: Hội trưởng, có phải bên Tài Lang có tin tức hay không?

[Phụ cận] Lam Kiều: Đúng vậy, địch đến rất nhiều, nhưng muốn giữ vững thành trì cũng không phải là không thể.

Sở Phi nghe thấy câu trả lời rất thản nhiên của hắn ta, cảm thấy người này lại không còn giống với ngày xưa nữa. Trên mặt Lam Kiều rõ ràng là thần sắc giận dữ khi liếc nhìn mình, Sở Phi quả thật không nghĩ ra bản thân mình đã làm cái gì.

Sở Phi cẩn cẩn một cọng cỏ dại không biết đã tìm ở đâu ra, ngồi trên lan can tường thành ngắm nhìn Chúng Nhân Bang cùng với những người chơi Kỷ Nguyên Ma Pháp kia đang rút về như thủy triều phía xa xa. Trên tường thành đã đứng đầy thành viên bang hội Lam Kiều đang xoa xoa tay, so với hình ảnh Bạch Y Tế Tư vẫn nhàn nhã uống trà lúc thành trì nguy cấp thì vững chắc hơn rất nhiều.

Lam Kiều nhìn qua tên thiếu niên đang chống hai tay lên lan can, bóng lưng khoan thai nhìn chuyện vui bên dưới, nỗi lòng khó có thể ức chế của hắn lại bốc lên. Lúc Tuyết Nguyệt Lưu Ly dùng thủ đoạn ti tiện đánh lén Chúng Nhân Bang trước kia, hắn không chút do dự đoạn tuyệt quan hệ với cô ta. Thế nhưng từ sau khi thu được tin tức tình báo không biết là thật là giả, hắn lại do dự.

Fly, ý vào kỹ năng thiết lập cơ quan hơn người mà đi cướp đoạt trang bị của những người chơi khác, sau đó mang ra chợ đêm rao bán, chuyển đổi thành tiền thật. Từ đó về sau, người này trở thành game thủ hạ lưu chuyên nghiệp, càng lúc thì tài khoản Fly này có có nhiều việc xấu loang lổ.

Lam Kiều nhắm mắt lại, đem quyền trục truyền tin trong tay phá hủy.

Tuy Chúng Nhân Bang rút quân kịp thời nhưng địch nhân tiến tới khá phần đông, hơn nữa dường như còn rất quen thuộc với địa hình của Thương Thúy Sâm Lâm. Chưa đến mười lăm phút đã đuổi kịp mọi người, đao kiếm vung xuống không chút lưu tình. Tuy Chúng Nhân Bang vẫn thường PK lẫn nhau lúc rảnh rỗi nhưng khi nhìn thấy huynh đệ của mình bị vây giết, mắt ai nấy đều đỏ lên, không ngần ngại xông pha trả thù.

Tài Lang biết rõ có ra lệnh ngừng tay cũng không được, đành lạnh lùng rút kiếm.

[Phụ cận] Tài Lang: Một bên tấn công, một bên rút lui! Yểm trợ nhau thay phiên nhau chém giết, tiết kiệm sức lực!

[Phụ cận] Tài Lang: Một bên tấn công, một bên rút lui! Yểm trợ nhau thay phiên nhau chém giết!

[Phụ cận] Tài Lang: Một bên tấn công, một bên rút lui! Giết sạch tất cả kẻ địch!

Từ trước đến nay bọn họ đều lấy đông địch ít, chưa từng gặp phải cảnh bất lợi như lúc này. Trong lòng từng thành viên Chúng Nhân Bang đều hết sức giận dữ, cái gì mà địch đông vốn cũng không đặt trong lòng, bọn họ chỉ biết có người đến tận cửa giết huynh đệ của mình, cho nên cứ giết một trận thật thống khoái.

Rõ ràng là Chúng Nhân Bang bị người âm toán, Tài Lang cùng Trúc Hải Thính Tùng trở mắt nhìn từng tia sáng tử vong của bang chúng gia nhập chiến trường không ngừng xuất hiện trước mắt, trong lòng càng tức giận. Đối với âm mưu, quả thật là không thể tha thứ!

[Phụ cận] Tài Lang: Không cần tiến công nữa, một bên rút lui, một bên cạnh yểm trợ!

[Phụ cận] Bánh Bao Nhân Thịt: Không được! Lý lão nhị còn bị bọn chúng vây khốn, ta muốn cứu hắn!

[Phụ cận] Phong Tiểu: Thiết lão tam cũng đang bị vây khốn, ta cũng không muốn rút lui!

[Phụ cận] Tiểu Đệ Đệ: Là bọn họ dẫn dắt ta đến Chúng Nhân Bang, chúng ta vẫn muốn tìm thêm lão ngũ vào nhóm nữa. Bây giờ bỏ rơi bọn họ, bọn ta còn mặt mũi gì nhìn họ đây?

Hốc mắt Diệp Ly Ly bỗng nhiên ướt át.

Một vị bang chủ, không có sức mạnh chống lại vạn người, không có tiếng tăm người người kính phục, lại có cơ hội cùng đám người trẻ tuổi đầy nhiệt huyết đánh giết giết trong trò chơi, đây là điều may mắn vô cùng. Trong đầu xẹt qua hình ảnh từng người vẫn còn trong nội thành Tác Đa Mã, Lam Kiều, Minh Nguyệt Thiên Lý, Bạch Y Tế Tư, Đại Hồ Tử,...

Bất luận là ai, đối với những trò ám chiêu này thì quả thật không thể tha thứ!

May mắn là Tài Lang vẫn liên tục quát mắng ra lệnh, ba đường nhân mã đã dần dần rút quân.

Ngân kiếm của Tài Lang không ngừng nhỏ máu.

Liễu Như Phi Phi dẫn dắt bang chúng xông pha phía trước, rõ ràng là pháp sư nhưng lại chẳng khác gì một vị chiến sĩ cường hãn.

Liễu Nhược Ngu chỉ huy rất tinh táo, nhân mã phía nam đã hoàn toàn rút lui thành công. Dù sao cũng là NPC, cho dù có dung nhập như thế nào thì vẫn kém hơn so với đám người Tài Lang.

Trúc Hải Thính Tùng từ từ nhắm hai mắt, biết rõ phía trước là hai bang hội lớn toàn những mỹ nhân nhưng lại không có một chút thương hương tiếc ngọc nào, pháp trượng không ngừng phóng ra hỏa diễm.

Diệp Ly Ly quay đầu, trên tường thành có một người đang phát tay, góc áo màu lam nhàn nhạt. Tuy ở chung với hắn không lâu nhưng cô lại rất có hảo cảm với vị thiếu niên nhiệt huyết như đám bang chúng Chúng Nhân Bang, nếu không thì Minh Nguyệt Thiên Lý cũng sẽ không giao quyền điều khiển chiến thuyền Long Cốt vào tay hắn. Thế nhưng, một người nhiệt huyết năng động như thế làm sao có thể đến bên cạnh một Lam Kiều chính trực được?

Trò chơi, đôi khi rất khó hiểu. Ai biết được hai kẻ bình thường rất chán ghét nhau lại đã từng là huynh đệ đồng sanh cộng tử chứ? Ai biết được hai người rất hợp tính nhau lại đã từng liều sống liều chết?

Diệp Ly Ly hít một hơi thật sâu, sau đó nhảy xuống khỏi ngọn cây mình đang đứng. Tài Lang cùng Liễu Nhược Ngu đang chờ cô ở đây, trên mặt các thành viên Chúng Nhân Bang cũng là mỉm cười.

Cổng thành đã ở trong tầm mắt.

Trở về thôi!

34. Q.2 - Chương 34: Huyết Chiến

[Phụ cận] Lam Kiều: Không thể mở cổng thành!

Lam Kiều giữ chặt tay Sở Phi đang định chạy xuống mở cổng thành. Sở Phi trợn mắt há hốc mồm nhìn hắn ta, không dám tin lời nói này lại có thể bay ra từ miệng Lam Kiều. Trong lòng hắn, Lam Kiều là một người biết giữ chữ tín, cũng coi trọng nhất là bạn bè, làm sao có thể thấy chết mà không cứu?

[Phụ cận] Lam Kiều: Thành Tác Đa Mã không thể thất thủ, nếu không hậu quả khó mà tưởng tượng được. Định quân lại bám sát Chúng Nhân Bang bên dưới, nếu mở cửa thì bọn chúng cũng sẽ tràn vào thành.

Hốc mắt Sở Phi đỏ lên.

Bang chúng Chúng Nhân Bang đều cho rằng đến dưới tường thành thì sẽ an toàn, ra tay cũng không còn sung sức như trước, cho nên tia sáng tử vong lại xuất hiện nhanh hơn.

Tài Lang nhìn mũi kiếm nhỏ đầy máu của mình, định giơ lên hù dọa Trúc Hải Thỉnh Tùng một chút, nhưng nghĩ đến địch nhân vẫn còn trước mắt liền bỏ đi ý niệm này trong đầu. Trong khi đó, Trúc Hải Thỉnh Tùng giết người dễ như dùng tăm xỉa răng. Nhìn về phía hắc, chỉ thấy hắc ta như không cảm thấy mình đã tiến gần cổng thành, ra tay vẫn không chút do dự.

Vị pháp sư trong chiếc áo bào màu tím đập lên bả vai đồng đội, nhẹ nhàng lướt trên không, hai con người nhắm chặt. Thân hình lả lướt như mây bay, pháp trượng giơ lên cao, miệng không ngừng lầm nhảm, hỏa cầu địa ngục lập tức phóng ra, một lần, hai lần, ba lần...

Không hề sai mục tiêu!

Dứt khoát!

Nóng cháy da!

Địch quân bị đánh trúng nhất thời té ngã, không ngừng kêu rên.

Rất nhiều năm sau, mỗi lần có chiến trận diễn ra ở thành Tác Đa Mã thì người ta vẫn nhớ đến vị pháp sư áo bào tím này. Video lưu truyền trên diễn đàn của vị pháp sư đó được truy cập không ngừng. “Tử thần từ bi” là danh tự mà người chơi Kỷ Nguyên Ma Pháp đặt ra cho Trúc Hải Thỉnh Tùng. Một pháp sư giết người không chút lưu tình, bất luận là đấu tay đôi hay quần áo, vẫn nhắm chặt hai mắt, bộ dạng ung dung tự tại.

Khóc a

~~Soái a

~~Mất máu a

~~Số lượt phản hồi không ngừng gia tăng trên bài viết ở diễn đàn.

Đương nhiên, mọi chuyện sau này hãy nói.

Tài Lang triệu hồi Hỏa Kỳ Lân, dị thú uy nghiêm xuất hiện khiến cho sủng vật của những người chơi khác cảm thấy run sợ. Những sủng vật kia nhao nhao cúi đầu thuận phục tại chỗ, phảng phất như sợ hãi tiến lên một bước nữa sẽ bị Hỏa Kỳ Lân giáng tội.

Tài Lang cười trên lưng Hỏa Kỳ Lân, trường kiếm giơ cao, Hỏa Kỳ Lân lập tức phóng lên, những sủng vật khác lập tức biến mất. Hắc quay đầu nhìn về phía tường thành, thản nhiên nói:

[Phụ cận] Tài Lang: Là ta đưa quân rời khỏi thành, không thể trách bất kỳ ai.

Lúc này, hơn mười Bạch Lang (1) toàn thân trắng như tuyết xông ra từ Thương Thúy Sâm Lâm.

(1) Bạch Lang: Sói trắng.

Dị thú hung mãnh hoàn toàn không sợ uy nghiêm của Hỏa Kỳ Lân, nhe răng nanh bén nhọn tấn công Hỏa Kỳ Lân.

Tài Lang cũng biết Kỷ Nguyên Ma Pháp không thiếu kẻ mạnh, sự tồn tại của triệu hoán sư càng khiến cho hắc kiêng kỵ vạn phần. Chỉ cần đẳng cấp đầy đủ, xung quanh lại có rất nhiều quái vật sinh sống, cho nên triệu hoán sư hoàn toàn không thiếu sự giúp đỡ từ thiên nhiên. Đương nhiên, giai đoạn đầu của triệu hoán sư có thể nói là kẻ bỏ đi, những triệu hoán sư xuất sắc lại luôn có các bang hội lớn làm chỗ dựa.

Xem ra vận mệnh của hắc không được may mắn cho lắm, đụng phải triệu hoán sư cao cấp. Nếu không phải giá trị tình cảm của hắc cùng Hỏa Kỳ Lân vô cùng tốt thì nhất định Hỏa Kỳ Lân cũng sẽ bị triệu hoán qua bên đó.

Tuy nhiên, dự định dựa vào Hỏa Kỳ Lân mở đường máu lại bị đánh bay. Thế công của mấy chục đầu Bạch Lang khiến cho Hỏa Kỳ Lân gặp chút khó khăn, không thể không vừa công vừa thủ.

[Phụ cận] Đại lão gia: Dù sao cũng không phải thành của chúng ta!

Bang chúng Chúng Nhân Bang vốn dĩ đang đổ mắt lại bỗng nhiên trợn tròn, xoay người không chút do dự đánh về phía đám người Kỷ Nguyên Ma Pháp đang tấn công chính mình. Không nhìn thấy rõ mặt của đối

phương, thậm chí còn không biết màu tóc cùng màu da của đối phương, hễ gặp là vung đao chém không cần suy nghĩ.

[Phụ cận] Tiểu Đệ Đệ: Dù sao cũng không phải là thành của chúng ta, không vào được cũng không sao!

[Phụ cận] Cái Bang: Sau này chiếm lấy hai tòa thành, một để ở, còn một để chăn heo!

[Phụ cận] Lão Tử Là Chu Bá Thông: Thế không phải cả hai tòa thành đều trở thành chuồng heo sao?

[Phụ cận] Cái Bang: Biến đi, người mới là heo, cả nhà người đều là heo!

[Phụ cận] Cửu Vỹ Hồ Ly: Này! Đừng có địch chưa đánh hết đã gây ra chiến tranh nội bộ chứ!

[Phụ cận] Lão Tử Là Chu Bá Thông: Cái gì là chiến tranh nội bộ? Cái này gọi là huynh đệ PK đồng sinh cộng tử!

Mọi người lưng tựa vào lưng, chém chém giết giết nhưng tiếng cười vẫn vang xa. Chỉ cần có huynh đệ ở đây, đánh nhau thì sao? Bị quần ẩu thì sao? Cứ đánh trả là được rồi!

Quan niệm của Chúng Nhân Bang về trò chơi chính là lấy niềm vui làm gốc, quan tâm cái cớ gì tới âm mưu với cả dương mưu?

Đăng cấp là cái gì? Trang bị là cái gì? Luyện cấp thì lấy lại được thôi! Cấp độ có thể luyện lại, trang bị có thể mua lại, thua người chứ không thể thua khí thế!

Liên minh Soái Ca vừa gia nhập đều khiếp sợ mà nhìn đám thành viên Chúng Nhân Bang không chút sợ chết kia. Cấp độ tuy hơi thấp nhưng ra tay lại nhanh, chuẩn, ác, nhất là lúc liên thủ, càng khiến cho người nể sợ. Không khỏi cảm thấy may mắn vì mình đã đầu quân cho Chúng Nhân Bang.

Người chơi tộc Người Lùn mặt áo giáp che mặt không dám tin mà hô lớn:

[Phụ cận] Thiếp Giáp Thủ Thiên: A! Nhìn xem người mới chết đó là ai? Không phải là “Bất Lão Thật” sao?

[Phụ cận] Thiếp Giáp Trảm Thiên: A! Người nọ cũng có thể coi là cao thủ, thế mà lại bị mấy người chơi mới hơn mười cấp ‘mài’ chết!

Một người mặc xích y đứng sau hai người, mỉm cười nhàn nhạt lộ ra sự điềm tĩnh.

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Bởi vì... bọn họ là Chúng Nhân Bang!

Thiếp Giáp Thủ Thiên quay đầu lại, bỗng nhiên giật mình, sau đó nhìn đồng bạn bên cạnh.

[Phụ cận] Thiếp Giáp Thủ Thiên: Chúng ta cũng giết một trận thật thống khoái!

Diệp Ly Ly thu hồi nụ cười, đến tình trạng này thì còn người muốn khoan tay đứng nhìn sao? Kênh tin nhắn xuất hiện đối thoại hỏi thăm của Sở Phi. Cô ngẩng đầu, phảng phất nhìn thấy đôi mắt ôn nhuận như nước của vị thiếu niên kia, cũng mặc kệ hẳn có nhìn thấy hay không, cô đáp lại một nụ cười khẽ.

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Triệu hoán!

Diệp Ly Ly từ từ nhắm hai mắt, cảm nhận được mặt đất dưới chân đang rung chuyển. Mở mắt ra, người đã cách mặt đất gần một trượng. Một dị thú thuộc tộc nhện có tám cái chân dài nhỏ, nhẹ nhàng đáp xuống, không biết đã giết đi bao nhiêu tính mạng. Bất luận là nhìn từ xa hay gần, Tri Chu (2) đều rất... rất... rất đáng khinh!

(2) Tri Chu: Nhện.

[Phụ cận] [Hệ thống] Tri Chu Bảo Bảo: Ô ô ô, rốt cuộc thì chủ nhân cũng chịu nhìn ta, ô ô ô...

Tri Chu Bảo Bảo khổng lồ trương ra đôi mắt đầm lệ, thoát nhìn rất đáng thương.

Diệp Ly Ly nhảy xuống khỏi lưng sủng vật, nói một cách thần nhiên:

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Giết!

Tri Chu Bảo Bảo quyền luyện độ ẩm từ lòng bàn chân của chủ nhân, đi lòng vòng vài vòng, cuối cùng cũng tiến thẳng về phía địch quân.

[Phụ cận] [Hệ thống] Tri Chu Bảo Bảo: Ô ô ô, ta muốn giải quyết đám người này nhanh một chút, như vậy sẽ khiến cho chủ nhân vui vẻ.

[Phụ cận] [Hệ thống] Tri Chu Bảo Bảo: Nhưng mà... nhưng mà giải quyết xong rồi thì chủ nhân sẽ triệu hồi ta trở về, sẽ không được nhìn thấy chủ nhân nữa, ô ô ô...

Đối mặt với địch nhân nhiều hơn gấp năm lần so với mình, Chúng Nhân Bang đều đem hết toàn lực đánh trả. Thế nhưng vẫn rơi xuống thế hạ phong. Diệp Ly Ly rút ra một thanh kiếm trong túi đồ.

Là một thanh kiếm rất sạch sẽ.

Đây là hồi môn mà Tài Lang tặng cho cô trước ngày cử hành hôn lễ với Minh Nguyệt Thiên Lý, ngoài ra còn có vài trang sức, trang phục đặc chế khác. Từ lúc đó đến bây giờ cũng chưa dùng bất kỳ thứ gì, nhưng bây giờ lại phải tự trang bị cho chính mình.

Chỉ vì...

Giết!

Giết!

Giết!

Là một được sư, cô chỉ am hiểu ám toán cùng phóng độc. Thế nhưng ngoại trừ Minh Nguyệt Thiên Lý ra thì cô chưa từng thử phóng ám chiêu với bất kỳ ai. Ngấm lại, từ sau thì đăng nhập vào trò chơi, bất luận là Thế Giới Giang Hồ hay Kỳ Nguyên Ma Pháp, cô cũng không có giết bất kỳ người nào. Ngay cả lúc luận võ với Tuyết Nguyệt Lưu Ly thì người ra tay cũng là Lam Kiều.

Cầm trường kiếm trong tay.

Kiếm quang như tuyết.

Bích y trong gió.

Cô tung người nhảy lên, hai mảnh ngọc bội trên cổ tay va vào nhau kêu lạnh lạnh.

Cô bỗng nhiên trợn mắt, thế gian vốn dĩ thuần túy dưới đôi mắt linh động đó lại trở nên đen kịt, hai hàng chân mày rủ xuống, trên mặt lại cười nhàn nhạt.

Nạn nhân dưới thân kiếm dường như quên cả phản kháng.

Thanh kiếm này vô cùng tốt.

Dung nhan này không phải là tuyệt mỹ nhất, động tác đó cũng không phải xuất sắc nhất, bích y lam nhạt phảng phất như một nhánh lộc đang đâm chồi giữa ngày xuân. Thế nhưng chỉ cần nhìn vào vẫn khiến cho người khác bất động.

Bất động!

Không phải là không muốn động, không phải là không muốn tránh né, không phải là không muốn trốn thoát sát khí kia!

Chính là hai chân lại bị đôi mắt kia trấn trụ.

Hai lỗ tai vẫn có thể nghe âm thanh đình đàng của ngọc bội.

Hai tay run lên đánh rơi trường kiếm.

Người như vậy lại khiến cho người ta không thể xuất ra sát khí, giống như một vị thần tiên quyền rũ nhàn nhã uống trà, ngắm hoa, đánh cờ dưới gốc cây Anh Đào.

Diệp Ly Ly ngẩng đầu lên, nhìn về phía Tài Lang đang cười Hỏa Kỳ Lân, nói:

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Cũng không phải là ta không dám giết người!

[Phụ cận] Tài Lang: Vậy thì xem xem ai giết được nhiều hơn! Thằng nhóc Thính Tùng kia đánh rất hăng tay đó!

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Ta vượt qua huynh ấy nhanh thôi.

Giờ phút này, càng lạnh nhạt thì lại càng khiến cho lòng người sợ hãi. Bình thường Diệp Ly Ly luôn cười tươi bất luận là gặp chuyện gì, chưa từng xuất hiện vẻ mặt như thế, mặc dù là ung dung nhưng lại phảng phất một chút sát khí như trên người Trúc Hải Thính Tùng.

Thân hình nhanh nhẹn xuyên thẳng đến giữa địch nhân.

Bích y nhuộm máu.

Loang lổ như hoa mai, cũng như hoa đào.

[Phụ cận] Tài Lang: Cũng không phải là không biết giết người! Cho dù cấp mười hay không cấp, vẫn có thể miểu sát địch nhân như thường!

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Ông chủ Tài lại nổi danh là một chiến sĩ nhân dân tệt ở Thế Giới Giang Hồ, dính phải hấn thì làm sao không có trang bị tốt được?

[Phụ cận] Tài Lang: Sau này bị ức hiếp cũng đừng kéo kẻ thù đến nhờ ta báo thù cho nhé! Bang chủ của mọi người có phải là Không Phải Được Sư hay không, phải nhớ cho rõ ràng!

Nghe thấy hai lão đại giá tột cho nhau, bang chúng Chúng Nhân Bang đều trở nên sôi nổi hơn.

35. Q.2 - Chương 35: Cứu Viện

Lam Kiều vẫn không nói một lời.

Sở Phi nắm chặt nắm đấm, nghiến răng nghiến lợi mà nói:

[Phụ cận] Sở Phi: Nếu không mở cổng thành thì chỉ huy cung tiền cũng được chứ?

Lam Kiều giật mình. Tài Lang không một câu oán hận với chuyện không mở cổng thành, bởi vì hi sinh số nhỏ để bảo toàn số lớn chính là một chiến thuật đương nhiên. Không chỉ huy cung tiền là bởi vì biểu hiện của Chúng Nhân Bang quá mức kinh người, quay qua quay lại hấn quên mất cả phản ứng. Bộ dạng của Sở Phi lại có chút hoảng hốt, chẳng lẽ là bởi vì Chúng Nhân Bang?

Danh tiếng của Sở Phi trong bang hội cũng không dưới Lam Kiều, mấy khẩu lệnh đơn giản vừa truyền ra, cung tiền thích hợp công kích từ xa cùng pháp sư đã tập trung lại.

[Phụ cận] Sở Phi: Tránh hỗn chiến, bắn yểm trợ!

Thế Giới Giang Hồ từng diễn ra bang chiến quy mô lớn, bang chúng Lam Kiều đã có kinh nghiệm ăn ý, lại càng thấu hiểu đối với bang chiến không thể chỉ dựa vào sức mạnh. Chăm chú nghe theo khẩu lệnh của Sở Phi, gần một trăm mũi tên lông vũ xuyên qua không gian, bắn chết địch nhân phía xa.

[Phụ cận] Sở Phi: Hội trưởng chỉ huy đi, làm phản hay cứu viện cũng đã đến lúc quyết định rồi.

Lam Kiều gật đầu.

Sở Phi héch mặt qua một bên, bật nhảy lên không trung, sau đó phóng xuống tường thành. Thanh âm lạnh tanh của hấn vẫn còn sót lại:

[Phụ cận] Sở Phi: Tội tệt nhất chính là vứt bỏ bạn bè. Toàn cục hay tình nghĩa cũng đều là những chuyện quan trọng!

Sở Phi nhẹ nhàng đáp xuống đất, ám khí trong tay áo bay ra đánh chết vài người. Hấn tiến về phía trước người mặc Bích y, toàn thân đầm máu đang thở phì phò.

Hắn vỗ vai cô.

Người mặc bích y cầm trường kiếm không ngừng nhỏ máu trên tay, đôi mắt đen như mực chỉ chứa đựng sự yên tĩnh.

Dù cho cánh tay đã không thể cử động nổi nhưng trường kiếm vẫn không ngừng vung lên.

Trên lưng vác gánh nặng thành chiến!

Đối với chuyện không thể trở về thành thì chính là trên lưng đang vác gánh nặng thành chiến!

Hãy để cho những kẻ đang khoanh tay đứng nhìn kia mở to hai mắt mà nhìn thật kỹ, cái gì gọi là giết người một cách sáng khoái!

Diệp Ly Ly quay đầu lại, nhìn thấy Sở Phi áy náy đứng sau lưng mình, không khỏi khẽ cười. Một người xấp xỉ tuổi em trai mình, dường như luôn mơ mơ hồ hồ nhưng lại khiến cho người ta rất yêu thích.

[Phụ cận] Sở Phi: Đừng giết nữa, nhìn đi, có người đang đau lòng kìa.

Diệp Ly Ly ngẩng đầu, nhìn thấy người nọ đang chấp tay đứng trên mũi chiến thuyền Long Cốt, tay áo vung lên, một đàn bướm hồng xuất hiện tung cánh bay xung quanh.

Diệp Ly Ly híp mắt, trầm mặc một lúc lâu rồi mới nói:

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Vẫn... vẫn luôn là bộ dáng như vậy...

Bên môi Minh Nguyệt Thiên Lý xuất hiện một nụ cười nhạt, vươn tay về phía Diệp Ly Ly.

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Giết mệt rồi thì nghỉ tay một chút đi.

Diệp Ly Ly yên lặng nhìn Minh Nguyệt Thiên Lý, lại thấy nơi đáy mắt kia đều là nhàn nhã như mọi ngày. Nhìn hẳn ta có vẻ như bưng bưng đã tâm, thật ra lại không ôm chí lớn, vậy thì làm sao có thể không hiểu được tâm tình của Chúng Nhân Bang? Quả thật là một tên ngốc...

Diệp Ly Ly tung người nhảy lên.

Mây trắng tản ra để lộ ánh mặt trời.

Chiến thuyền Long Cốt được bao phủ bởi một làn ánh sáng vàng rực.

Lòng bàn tay chạm nhau.

Trong đầu chợt giạt mình, xẹt qua những hình ảnh phía trước cửa sổ của Minh Nguyệt lâu cùng với vách núi Lạc Nhật.

Bên cạnh bờ Doanh Châu ngày ấy cũng vươn tay như vậy.

Hang động Korda ngày ấy cũng tay chạm tay như thế.

Đỉnh!

[Hệ thống] Chúc mừng Minh Nguyệt Thiên Lý cùng Không Phải Được Sư thăng cấp kỹ năng {Tâm tư tương thông}.

Diệp Ly Ly nằm ngửa trên boong thuyền, thăm mắng hệ thống thật quý quyết, ngay cả tình huống như thế này mà còn ném ra cái gì mà tình yêu nam nữ ở đây. Đáng xấu hổ! Thật đáng xấu hổ!

Minh Nguyệt Thiên Lý ngồi xuống bên cạnh, chống hai tay xuống đất, ngẩng đầu đón ánh nắng tươi đẹp.

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Không lo lắng à?

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Hết sức rồi.

Sau khi “đại khai sát giới”, cả người đều không còn sức lực. Thân là một được sư, thể lực vốn cũng chỉ tốt hơn một pháp sư suy nhược một chút, cấp độ của cô lại không cao, năng lực đều nhờ vào trang bị cho nên phải càng cố gắng hết sức.

Minh Nguyệt Thiên Lý quay đầu lại, nhìn thấy người nọ đã lẳng lặng nằm yên trên boong thuyền, dường như đang ngủ say. Minh Nguyệt Thiên Lý bỗng nhiên hí mắt lại, đưa tay lên lấy viên trang sức bằng pha lê đeo giữa hai hàng chân mày của cô đặt vào lòng bàn tay, nhìn kỹ vài lần. Sau khi nhìn thấy Diệp Ly Ly đã mở mắt ra nhìn mình, giống như vô tình hỏi:

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Rất tinh xảo, rất dụng tâm, là ai tặng?

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Sao lại nghĩ rằng có người tặng? Hoặc có thể là trang bị rơi ra lúc đánh quái, mà cũng có thể là phần thưởng của nhiệm vụ ẩn thì sao?

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Với vận khí cùng khả năng đánh quái của nàng sao?

Quan trọng hơn là, trang sức này có khắc ba chữ Diệp Ly Ly rất nhỏ. Quà tặng, ngoại trừ tỏ tình hoặc đính ước thì cũng chẳng còn ý nghĩa nào khác. Điểm tốt của Thế Giới Giang Hồ chính là có đẳng cấp cùng thăng cấp kỹ năng, nhờ vậy mà có thể nhìn thấy rất nhiều trang bị quý hiếm khó gặp. Đương nhiên, Kỹ Nguyên Ma Pháp thì lại chính là kỹ năng phân chia đều cho các chủng tộc.

Minh Nguyệt Thiên Lý nhìn thấy ba chữ nhỏ bé bên trong trang sức, đôi mắt chợt lạnh lẽo, quay đầu nhìn Diệp Ly Ly.

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Thành thành thật thật khai ra.

Diệp Ly Ly bị hấn nhìn chăm chăm đến nỗi lạnh cả sống lưng. Cô bĩu môi, nói:

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Tài Lang tặng đấy!

Minh Nguyệt Thiên Lý vốn nghĩ rằng là tên luyến chị Diệp Khâm kia, không ngờ lại là Tài Lang. Chẳng lẽ cái tên Diệp Ly Ly mà Tiểu Cam Đạo Phu gọi, ngay cả Tài Lang cũng biết? Tên cô thật đúng là... Diệp Ly Ly sao?

Diệp Ly Ly đứng dậy, chuyển thân mình rời xa hấn một chút.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Cái mặt đó... lại là muốn PK sao?

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Hừ!

Minh Nguyệt Thiên Lý vẫn đưa mắt nhìn quang cảnh đang dần dần dừng chém giết phía dưới, cũng không có nhìn Diệp Ly Ly.

Diệp Ly Ly sờ sờ mũi, cảm thấy một Minh Nguyệt Thiên Lý bây giờ khiến ình không thể hiểu nổi. Nháy mắt mấy cái, cô chống tay vào lan can nhìn xuống dưới. Thì ra Minh Nguyệt Thiên Lý dùng chiến thuyền Long Cốt đưa đám người Đại Hồ Tử cùng bang hội Thiết Tứ Giác đến phía sau Thương Thúy Sâm Lâm, như thế thì địch nhân sẽ phải chịu cảnh hai mặt là địch, còn có bang hội Lam Kiều cùng đội ngũ cung tiễn và pháp sư kiềm chế, dần dần rơi vào thế hạ phong.

Diệp Ly Ly duỗi ngón tay dài đâm đâm vào eo của Minh Nguyệt Thiên Lý, khiến cho hấn xoay đầu lại rồi chất vấn.

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Tại sao không đến giúp đỡ?

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Đến làm gì? Nàng nghĩ rằng giá trị PK chẳng là gì à?

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Có ý gì?

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Giá trị PK tăng khi giết người, giá trị PK giảm khi ngồi tù, đương nhiên quan hệ phụ thê cùng hảo hữu sẽ không tăng giá trị PK khi giết nhau. Cuộc chiến vốn dĩ là trận chiến giữa phe phái chính nghĩa và tà ác, chúng ta nhúng tay vào là chuyện không ngờ tới. Cho nên, giá trị PK sẽ nhanh chóng tăng cao.

Minh Nguyệt Thiên Lý vỗ vỗ hai tay, nói tiếp:

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Nàng yên tâm, sau khi cuộc chiến kết thúc thì sẽ có NPC đến mời bọn họ vào tù.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Bao nhiêu người?

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Không mười thì cũng một trăm!

[Mật âm] Không Phải Pháp Sư: ...

Ô bạn hữu của Lam Kiều đột nhiên hiện lên một đoạn đối thoại hỏi thăm. Lam Kiều liền trả lời:

[Mật âm] Lam Kiều: Đã giải quyết, bên đó sao rồi?

Bên kia chỉ đáp lời “Sắp!”

Phía nam thành Tác Đa Mã.

Một vị thiếu niên ngồi trên mái hiên, trên người là trang bị cấp thấp cùng trang phục tân thủ. Thế nhưng hắn lại ung dung cười cười với người đang ngồi phía dưới.

[Phụ cận] Không Phải Pháp Sư: Đã lâu không gặp, Tuyết Nguyệt Lưu Ly.

Bạch Y Tế Tư nhìn qua vị thiếu niên kia, đáp:

[Phụ cận] Bạch Y Tế Tư: Đoàn trưởng còn nhớ cái tên này sao? Thật khó tin! Không biết nhờ đâu mà đoàn trưởng có thể nhận ra ta?

[Phụ cận] Không Phải Pháp Sư: Có quan hệ với Chúng Nhân Bang tuy nhiều nhưng lại thích mặc bạch y, mà còn biết rõ Lam Kiều có ‘tinh thần yêu thích sạch sẽ’, cho nên dùng chuyện trước kia của Sở Phi châm ngòi ly gián. Kể có thể làm được như vậy chỉ đếm được trên đầu ngón tay.

[Phụ cận] Bạch Y Tế Tư: Không phải đoàn trưởng đã rời khỏi thành rồi sao?

Hắn cầm cung tiễn trong tay, nhẹ vuốt dây cung, nhàn nhạt đáp:

[Phụ cận] Không Phải Pháp Sư: Trong trò chơi không phải còn có một thứ gọi là {Phù về thành} sao?

Bạch Y Tế Tư nhìn cung tiễn trong tay hắn, cười nhẹ.

[Phụ cận] Bạch Y Tế Tư: Quả nhiên là đoàn trưởng, mỗi chức nghiệp trong trò chơi đều luyện hết sức.

[Phụ cận] Không Phải Pháp Sư: Không có hứng thú ôn chuyện cũ với người.

Bạch Y Tế Tư nhìn Cung Tiễn Thủ sau lưng, biết rõ hắn ta đang sợ hãi vị đoàn trưởng Thiết Huyết Quân Đoàn tuy trẻ tuổi nhưng lại ra tay không lưu tình trước mặt. Đây chỉ Cung Tiễn Thủ, mà ngay cả bản thân hắn, một người khi đấu tay đôi cũng không tốn nhiều sức lực với Lam Kiều, mà cũng căng thẳng khi đứng trước người này.

[Phụ cận] Bạch Y Tế Tư: Tình hình chiến đấu đang khẩn cấp, đoàn trưởng trở về thành một mình cũng quá ích kỷ rồi.

Thiếu niên này thì ra lại từng là đoàn trưởng của Thiết Huyết quân đoàn - Diệp Khâm. Hắn ta cười đến hết sức đáng yêu, hai lúm đồng tiền càng để lộ ra sự ngây thơ.

[Phụ cận] Không Phải Pháp Sư: Nếu không trở lại thì chỉ sợ thành Tác Đa Mã sẽ thất thủ. Thế nhưng có vẻ như đệ nhất mỹ nhân của Thế Giới Giang Hồ đã đánh giá thấp thực lực của Chúng Nhân Bang rồi, bởi vì muốn trả thù Chúng Nhân Bang mà tìm cách không ở cổng thành, vốn dĩ không có tác dụng rồi nha!

[Phụ cận] Bạch Y Tế Tư: Vậy sao? Hơn năm trăm người, vậy mà đấu không lại ba trăm người của Chúng Nhân Bang sao?

[Phụ cận] Không Phải Pháp Sư: Còn có hơn ba trăm người của Thiết Tứ Giác, đội ngũ pháp sư cùng cung tiễn của Lam Kiều cũng đến hơn hai trăm. Nhiều đó cũng không nhiều, không nhiều đâu!

[Phụ cận] Bạch Y Tế Tư: Không thể nào! Cổng thành vốn dĩ không hề mở, bọn họ không thể nào đi ra ngoài được!

[Phụ cận] Không Phải Pháp Sư: Chiến thuyền Long Cốt còn có một chức năng ẩn đấy!

Bạch Y Tế Tư chán nản dựa vào thân cây, biết rõ kế hoạch của mình đã hoàn toàn thất bại. Bất luận là lừa gạt hay đề ra mưu kế, cho tới bây giờ hắn vẫn chưa từng thắng được người trước mặt, cho dù năm đó hắn

dùng thân phận Tuyết Nguyệt Lưu Ly để giành lấy danh hiệu đệ nhất mỹ nhân cũng kém xa Diệp Khâm dùng tài khoản Không Phải Dược Sư làm quen với Lam Kiều và Minh Nguyệt Thiên Lý, chỉ cần nhìn Lam Kiều lúc trước không chút do dự vung đao chém mình là hiểu rõ.

Khắc tinh, tuyệt đối là khắc tinh!

[Phụ cận] Bạch Y Tế Tư: Muốn thế nào?

[Phụ cận] Không Phải Pháp Sư: Đưa bang hội của người rời khỏi thành Tác Đa Mã.

[Phụ cận] Bạch Y Tế Tư: Chỉ vậy thôi?

Cậu thiếu niên luôn kích động khi nhắc đến chị gái của mình, vậy mà lại buông tha cho hắn, chỉ cần hắn rời khỏi thành Tác Đa Mã thôi sao? Hắn đã ký hiệp định với người bên ngoài, vốn dĩ sẽ phá hủy thành Tác Đa Mã. Thế nhưng nếu chỉ là rời khỏi thành thì đối với hắn hay bang hội của hắn cũng không ảnh hưởng nhiều.

[Phụ cận] Không Phải Pháp Sư: Đương nhiên, khoan hồng độ lượng là đức tính tốt!

36. Q.2 - Chương 36: Rời Khỏi

Thế Giới Giang Hồ đột nhiên xuất hiện một nhóm người thần bí. Diệp Ly Ly thay đổi kênh trên diễn đàn, chợt phát hiện mình đã bỏ lỡ rất nhiều tin tức. Cô nhìn thấy một tiêu đề sáng rực rỡ bên cạnh màn hình, phải tốn rất nhiều bạc mới mua được bài viết này. Tiêu đề kia là:

Quân đoàn cứu viện Kỷ Nguyên Ma Pháp mang số hiệu 01254: Một vài tài khoản lạ đã tiến vào Kỷ Nguyên Ma Pháp, xin chú ý!

Quân đoàn cứu viện Kỷ Nguyên Ma Pháp mang số hiệu 01255: Hệ thống âm thanh JMS (1) của Kỷ Nguyên Ma Pháp đang được cập nhật.

(1) JMS: Java Message Service, là tất cả những gì thuộc về việc gửi và nhận tin giữa hai hay nhiều khách hàng. Nó là một đặc điểm kỹ thuật mô tả một phương thức tạo bởi trường trình Java cho việc tạo, gửi và nhận tin nhắn. Hệ thống này cho phép nối lỏng việc liên kết thông tin, và gửi tin một cách bất đồng bộ.

Quân đoàn cứu viện Kỷ Nguyên Ma Pháp mang số hiệu 01256: Phát hiện dấu vết đầu tiên! Ở thành Tác Đa Mã! Thành Tác Đa Mã!

Quân đoàn cứu viện Kỷ Nguyên Ma Pháp mang số hiệu 01257: Quân đoàn cứu viện Dinosaur đã được thành lập, mau mau đến ghi danh!

Quân đoàn cứu viện Kỷ Nguyên Ma Pháp mang số hiệu 01258: Quân đoàn cứu viện đã xuất phát!

Minh Nguyệt Thiên Lý đột nhiên quay đầu lại, nhìn cô hỏi:

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Đang xem cái gì vậy?

Xem ra trình độ nổi tiếng của Thế Giới Giang Hồ cũng không thấp. Diệp Ly Ly có loại cảm giác sáng khoái như bị sét đánh, hít một hơi thật sâu, sau đó mới trả lời hắn.

[Mật âm] Không Phải Dược Sư: Phu quân đại nhân đến đây xem, diễn đàn bị người ngoài hành tinh chiếm lĩnh rồi.

[Mật âm] Không Phải Dược Sư: Xuống dưới kiểm tra một chút đi, đừng có ngây ngốc ở đây nữa, thế giới bên ngoài đã rất nguy hiểm rồi đó!

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Lo lắng cho ta?

[Mật âm] Không Phải Dược Sư: ...

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Huynh đi tới đâu thì nguy hiểm sẽ theo tới đó. Sau này huynh nên chia quân cứu viện của mình ra làm tám đội, xếp loại theo cấp bậc nhan sắc. Thật ra ở dưới kia có nhiều trai đẹp hơn người đàn ông duy nhất ở trên này. Chẳng hạn như người kia kia, mái tóc màu hạt dẻ, khuôn mặt tuấn tạc, ồ, trang phục cũng thuộc loại cao cấp, là một chàng thanh niên tuấn tú nha!

Vốn dĩ Diệp Ly Ly chỉ định đả kích Minh Nguyệt Thiên Lý, không ngờ người mà mình đang nhắc đến lại có dung mạo tuấn mỹ như vậy, khiến cho cô hận không thể lập tức nhảy xuống đó. Trên thế giới này người lọt vào mắt xanh của cô cũng không nhiều lắm, hiếm khi gặp được một người, đương nhiên phải nắm cho chắc. Đáng tiếc...

Minh Nguyệt Thiên Lý đứng đó, xoa xoa cổ tay, nói:

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Đứng đây xem chuyện vui.

Diệp Ly Ly chống tay lên lan can mà nhìn người bên dưới.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Hậu cung của huynh toàn là những mỹ nam có sắc đẹp ăn được, rõ ràng có rất nhiều người ưu tú hơn so với huynh, không hiểu sao lại không có ai lọt vào mắt xanh của huynh vậy?

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Câm miệng!

Dù sao trong hai người, cũng không có người nào chịu thua thiệt trước!

Anh chàng thiếu niên có mái tóc màu hạt dẻ kia chỉ mặc một chiếc áo gió trắng có cổ, hai tay đút trong túi áo, cười tủm tỉm nhìn quan cảnh chiến đấu phía dưới. Trang phục của hắn ta hoàn toàn không giống bất kỳ trang phục nào trong trò chơi, ngược lại chỉ giống như một du khách ra ngoài hóng gió giải sầu. Hắn chậm chậm xuyên qua trận chiến đầy đao quang kiếm ảnh, bất luận là địch hay ta khi chạm phải hắn đều lặng yên lui ra phía sau vài bước. Không biết hắn rốt cuộc là thần thánh phương nào, sát khí của hắn khi đập vào mặt lại khiến cho người ta cảm thấy sợ hãi.

Thế nhưng hắn đứng cách chiến thuyền Long Cốt không xa, phất phất tay với Minh Nguyệt Thiên Lý.

[Phụ cận] Lật Phất Thanh: Anh! Trên đường đi gặp đám nít ranh kia, bọn chúng đang đến đây.

Diệp Ly Ly ngây ngốc.

Xem ra huyết thống của Minh Nguyệt Thiên Lý rất tốt đẹp, đồng thời cũng rất phức tạp, mỗi người em trai đều có màu tóc cùng màu mắt khác nhau.

Thế nhưng, đám con nít trong miệng người này, không phải là...

Là...

Còn đang nghi ngờ, anh chàng thiếu niên mặt áo gió kia đã nhào vào trận địa hỗn chiến chào hỏi mọi người. Gần 80% người chơi ở đây liền dừng tay, bọn họ nhanh chóng treo khẩu hiệu trên đầu.

Minh!

Nguyệt!

Cứu!

Viện!

Đoàn!

Diệp Ly Ly có cảm giác muốn phun máu! Minh Nguyệt Cứu Viện Đoàn ở đâu ra thế này? Lúc đầu trên diễn đàn, tin tức có liên quan đến Minh Nguyệt Thiên Lý đều được bán ra một cách nhanh chóng. Trình độ si mê Minh Nguyệt Thiên Lý của đám trẻ con kia chính là không giống người, giống như bọn họ đã bị chính Minh Nguyệt Thiên Lý cải tạo qua một lần, nhồi nhét trong bộ não họ chỉ một hình ảnh của hắn.

Diệp Ly Ly liếc nhìn người bên cạnh một cái, lặng lẽ dịch chuyển cách xa hắn.

Trên thái dương của Minh Nguyệt Thiên Lý xuất hiện gân xanh.

Lật Phát Thanh vẫn nhàn nhã đút tay vào trong túi áo, ngẩng đầu lên, xương quai xanh xinh đẹp có thể thấy ẩn ẩn phía trong cổ áo. Thanh âm dễ nghe của hắn đột nhiên truyền ra:

[Phụ cận] Lật Phát Thanh: Anh! Sao không xuống đây chơi một chút? Ý, người bên cạnh anh là ai vậy? Chị dâu sao?

Xoẹt!

Một loạt ánh mắt thẳng tắp quét tới trên người cô.

Diệp Ly Ly chậm rãi lui về sau. Đùa hoai, cô không muốn chết không có chỗ chôn. Không cần biết đám người này có tinh thần trò chơi hay không, chém cô thì chỉ cần trúng Minh Nguyệt Thiên Lý là được. Không biết tại sao, Diệp Ly Ly nhìn Lật Phát Thanh cũng không còn thuận mắt như trước. Minh Nguyệt Thiên Lý, tuyệt đối là có liên quan đến Minh Nguyệt Thiên Lý!

Minh Nguyệt Thiên Lý quay đầu lại nhìn người đang lảng lảng lui về phía sau, trong đôi mắt đen xuất hiện sự giễu cợt. Hắn khẽ cười.

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Phu nhân muốn thay ta giới thiệu sao?

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Không cần, không cần.

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Vậy thì trốn tránh làm chi?

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Phu quân đại nhân lo xa rồi!

Dứt lời, cô lại bị Minh Nguyệt Thiên Lý kéo tay, cả hai nhảy khỏi chiến thuyền, đáp xuống đất. Khác nhau ở chỗ chính là tay áo của Minh Nguyệt Thiên Lý thì nhẹ nhàng phát phối mê đảo chúng sinh, trong khi Diệp Ly Ly lại có chút chật vật, lão đảo lui về phía sau vài bước, cuối cùng còn suýt nữa thì té ngã. May mắn có Hỏa Kỳ Lân của Tài Lang đứng phía sau, cô ngã ra sau thì đã có bộ lông mềm mại của nó đỡ lấy.

Tài Lang ra lệnh cho Hỏa Kỳ Lân lui về phía sau, Minh Nguyệt Thiên Lý bị đội quân cứu viện vây xung quanh. Haizz... nhân vật chính đã xuất hiện thì những kẻ qua đường như bọn họ còn không phải bị ném ra sau đầu hay sao? Diệp Ly Ly nằm trên người Hỏa Kỳ Lân, thoải mái híp mắt lại, cũng mặc kệ ánh mắt muốn giết người của Minh Nguyệt Thiên Lý. Cô mà tỏ ra có quan hệ với hắn lúc này thì phải chấp nhận chuyện bị đám quân cứu viện đuổi giết sau này. Cô đâu có điên!

Tài Lang đứng bên cạnh Hỏa Kỳ Lân, mỉm cười.

Lật Phát Thanh chẳng biết đã đi tới từ lúc nào, tự động ngồi xuống bên cạnh Diệp Ly Ly. Hắn cũng không nhìn đến vị bích y đang nhàn nhã tự đắc, chỉ lăm bầm lăm bầu.

[Phụ cận] Lật Phát Thanh: Anh trai đi vào Kỷ Nguyên Ma Pháp lần này, cha đã huy động toàn bộ anh em đến đây tìm anh ấy. Từ nhỏ, anh ấy luôn là người được chú ý nhất, chỉ cần ra khỏi cửa liền phải có chồng chất người đi theo, quả thật là người rất ghê tởm!

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Xem ra Minh Nguyệt Thiên Lý đúng là một người rơm. Hắn có thể một mình ra ngoài dạo phố, đến cửa hàng bún thập cẩm cay lâu năm bên góc đường để ăn một tô thì hắn đã rất tài giỏi rồi!

[Phụ cận] Lật Phát Thanh: ...

Diệp Ly Ly mở mắt, rõ ràng là đôi mắt đen như mực lại có chút hiểu rõ vào giờ phút này.

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Khiến cho người khác phải lo lắng, không phải bắt lực thì là cái gì? Rất kém cỏi!

[Phụ cận] Lật Phát Thanh: Thì ra là thế.

Diệp Ly Ly nhắm mắt, cười khế.

[Phụ cận] Lật Phát Thanh: Yêu thích sự tự do trong trò chơi, yêu thích kiểu người đa dạng trong trò chơi, có tri kỷ, có cừu nhân, có bạn bè, rất nhiều dạng. Thế nhưng, số tiền mà cha cho anh ấy để chơi trò chơi vượt xa những anh em khác, thật khiến cho người khác phải nghiêng răng nghiêng lợi.

Diệp Ly Ly mở mắt, nhìn Minh Nguyệt Thiên Lý đang bị mọi người nhiệt tình vây quanh đến thở không nổi, mỉm cười hỏi:

[Phụ cận] Không Phải Dược Sư: Cho nên ném cho hắn một chút rắc rối để trả thù sao?

[Phụ cận] Lật Phát Thanh: Chị dâu thật thấu hiểu lòng người.

Diệp Ly Ly tiếp tục yên lặng dịch chuyển vị trí, thâm nghĩ cứ hễ là người của Minh Nguyệt Thiên Lý thì không thể đụng vào, nếu không thì sẽ chết như thế nào cũng không biết.

Hai bên cũng không còn ý định tiếp tục đánh nhau, những bang hội theo sau bang hội Mỹ Nhân đều giơ tay đầu hàng.

Bạch Y Tế Tư dẫn dắt thành viên trong bang hội mở cổng thành liền nghe thấy thanh âm khói lửa lách tách, thâm nghĩ không ổn.

Quả nhiên, người chơi vừa phản bội phe phái tà ác đã đánh về phía Bạch Y Tế Tư không hề phòng bị.

Toàn bộ bị tiêu diệt!

Sau khi hồi sinh, Bạch Y Tế Tư cùng các thành viên trong bang hội ghen lòng.

Diệp Khâm đã ngồi đó từ lâu chờ bọn họ. Hắn cười mỉm, hỏi:

[Phụ cận] Không Phải Pháp Sư: Bị người của mình quay đầu lại chém, cảm thấy thế nào?

[Phụ cận] Bạch Y Tế Tư: Bọn ta đã quyết định rời khỏi thành Tác Đa Mã như người muốn rời!

[Phụ cận] Không Phải Pháp Sư: Sao ta biết bọn họ sẽ chém chứ? Cũng giống như Chúng Nhân Bang không biết bản đồ của Thương Thúy Sâm Lâm, thậm chí con đường hành quân trong đó bị người bán ra ngoài, hoàn toàn là ngoài dự đoán thôi.

[Phụ cận] Bạch Y Tế Tư: Rốt cuộc thì người muốn thế nào?

[Phụ cận] Không Phải Pháp Sư: Người có thể đi thì đi, không thể đi thì cứ chờ bị giết về 0 cấp rồi đi luyện cấp lại cũng được. Thế nhưng không biết ở đây có ai giống như chị của ta, có thần kinh kiên cường cùng vận khí máu chó như vậy đâu nha

~~Bất luận Bạch Y Tế Tư có kết quả như thế nào, đến nước này rồi vẫn bị phe phái chính nghĩa luân phiên công kích. Thành Tác Đa Mã nghiễm nhiên đã trở thành lãnh địa của người chơi Thế Giới Giang Hồ.

Lam Kiều cùng Tài Lang thu gọn tàn cuộc, thuận tiện thu nạp và hợp nhất bang hội mới.

Chiến thuyền Long Cốt tuy đã gần như hoàn mỹ nhưng vẫn có thể cải tiến nhiều chỗ. Tuy nhiên vẫn cần những loại tinh thạch đặc biệt. Sở Phi phải liệt kê ra đủ loại thành phần tinh thạch rườm rà, nơi xuất hiện lại rất xa, ngay cả khi Diệp Ly Ly nhìn thấy danh sách này cũng phải nhắm chặt mắt hít thở một hơi. Về phần chủ nhân khác của chiến thuyền Long Cốt, người nọ lúc này đã bị dày vò về mặt thể xác một trận, đang ngồi trong Trích Nguyệt tửu quán. Tửu quán thiết lập chỉ có bạn hữu mới có thể đi vào, do đó đám hậu cung của Minh Nguyệt Thiên Lý không thể tấn công khi hắn đang ở bên trong.

Diệp Ly Ly cười tủm tỉm nhấp một ngụm trà, thưởng thức sắc mặt của Minh Nguyệt Thiên Lý, trong lòng hết sức sáng khoái. Cô nói với Sở Phi:

[Phụ cận] Không Phải Dược Sư: Vài chuyện cũng tương đối rõ ràng cả rồi. Bây giờ chiến thuyền Long Cốt không có chút tác dụng gì trong thực chiến, chúng ta tạm thời cũng không dùng tới nó, cho nên hai chúng tôi sẽ tranh thủ thời gian thu thập nguyên liệu để thăng cấp nó.

Thoáng nhìn qua Minh Nguyệt Thiên Lý vẫn không nói một lời, Diệp Ly Ly nói một cách hợp lý lẽ.

Sở Phi giật mình. Vốn dĩ hắn định đi thu thập nguyên liệu một mình, không ngờ bọn họ lại giao chiến thuyền Long Cốt cho hắn, trong lòng bỗng nhiên ngũ vị tạp trần (2).

(2) Ngũ vị tạp trần: Năm vị của nhân gian bao gồm ngọt, chua, cay, đắng, mặn.

Gió táp vào mặt, có cảm giác muốn rơi lệ. Hắn đứng lên, đi ra ngoài.

Minh Nguyệt Thiên Lý chậm rãi mở mắt ra.

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Thật ra, hắc chính là đang tìm lý do để rời khỏi.

Diệp Ly Ly nhấp một ngụm trà.

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Ừ, hắc cùng với Lam Kiều đều là loại người ngoan cố.

37. Q.2 - Chương 37: Lao Ngục

[Phụ cận] [Hệ thống] Bảo vệ Tác Đa Mã 030405: Xin chào, ta là bảo vệ thành Tác Đa Mã mã hiệu 030405, xin hỏi tên của ngài có phải là Không Phải Được Sư không?

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Đúng vậy.

[Phụ cận] [Hệ thống] Bảo vệ Tác Đa Mã 030405: Xin hỏi lúc này giá trị PK của ngài có phải là 23 hay không?

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: ... Phải!

[Phụ cận] [Hệ thống] Bảo vệ Tác Đa Mã 030405: Xin hỏi ngài có nguyện ý đến ngục giam hay không? Nếu như ngài không muốn, trong vòng 24 tiếng đồng hồ sẽ phải chịu sự báo thù của tất cả người chơi mà ngài đã giết. Còn nếu như trong khoảng thời gian này, ngài bị giết hoặc bị bảo vệ khác bắt được thì trừng phạt của ngài sẽ tăng gấp bội.

Thật sự là hệ thống NPC tao nhã, vừa vào đề đã uyển chuyển hơn người, không hổ là thế giới Tây phương chú trọng nhân quyền.

Bởi vì trận hỗn chiến lần trước mà ngục giam của thành Tác Đa Mã đã chật kín người, trong tù có một chỗ để đứng thẳng cũng xem như là kẻ có máu mặt. Dường như của Chúng Nhân Bang để nói thì chính là thân thể nghiêng một góc 30 độ so với mặt đất vẫn có thể đứng không ngã. Cũng may, với những người có thói quen ngồi xổm trong ngục giam như Chúng Nhân Bang thì cũng không có gì là không thích ứng được, dần dần mọi người bắt đầu chia phe phái ra mà đánh bài.

Phòng giam số 03 của thành Tác Đa Mã, lá bài bay loạn như ám khí.

Phòng giam số 04 của thành Tác Đa Mã, lá bài bay đến phòng giam số 07 đối diện. Các bang chúng thích thú mời vị bang chủ mới vừa bị NPC giải đến.

[Phụ cận] Thủy Lưu Hương: Bang chủ Không Phải! Mau ném qua cho chúng tôi đi!

Phòng giam số 07 của thành Tác Đa Mã nằm ở phía bắc, rộng rãi sáng ngời, nhìn sơ cũng biết là một nhà tù xa hoa dành cho ‘phạm nhân cao cấp’. Vì ngăn ngừa ẩu đả ác ý trong phòng giam, hệ thống đã chia đẳng cấp phòng giam theo giá trị PK, mã số càng cao thì giá trị PK càng dọa người.

Hưởng thụ phòng giam cao cấp giành cho Boss chính là Diệp Ly Ly.

Theo lý thì giá trị PK của đám người Tài Lang cũng tuyệt đối không thua cô, tại sao lại không thấy một bóng dáng nào của họ?

Gian tình! Tuyệt đối là có gian tình!

So sánh sự kích động ở những nơi khác, trong căn phòng giam cao cấp dành cho Boss cuồng PK này lại yên tĩnh hơn rất nhiều. Kỳ lạ chính là, một người lạ ngồi bên trong cũng không phải thành viên của Chúng Nhân Bang, lại càng không phải người chơi ở Thế Giới Giang Hồ, dường như hắc đã ngồi trong phòng giam số 07 này từ rất lâu rồi. Lúc Diệp Ly Ly vào thì hắc vẫn an vị trên chiếc giường đá phủ kín rơm rạ, yên lặng nhìn vườn mai bên ngoài song sắt.

Một nửa là xanh ngắt.

Một nửa là tuyết trắng.

Diệp Ly Ly nhìn không được mà khinh bỉ với sơ đồ thiết kế phong cảnh của Kỷ Nguyên Ma Pháp. Rõ ràng là mô phỏng cảnh thật, vậy mà hết lần này tới lần khác lại xuất hiện những sự vậy không hợp với lẽ thường khắp mọi nơi. Thế nhưng, phòng giam cao cấp cũng quá buồn chán rồi, đồng bạn duy nhất vẫn không nói một lời, chỉ an tĩnh ngồi đó.

[Phụ cận] Đồ Lục Giả: Giết rất nhiều người?

Người nọ bỗng nhiên quay đầu lại, sắc mặt tái nhợt, mang đến một cảm giác yếu ớt cho người nhìn. Đôi mắt màu xanh lộ ra sự ôn hòa cùng sạch sẽ. Rất khó tưởng tượng được là loại người này lại bị nhốt vào phòng giam số 07, nhìn hần giống như một mục sư, cứu trợ đồng đội, hồi sinh đồng bạn.

Diệp Ly Ly nhìn những vết dơ màu đen trên vạt áo, cùng với khí đen nhàn nhạt giữa mi tâm hần. Cô biết rõ người này không chỉ thuộc phe phái tà ác mà chức nghiệp cũng thuộc về hắc ám. Cũng bởi vậy, hơi thở hắc ám cùng với khí chất trong trẻo của hần lại tạo ra một nét đẹp rất mâu thuẫn.

Mỹ nhân!

Xem như chuyển ngôi tù này cũng có giá trị!

Đám bang chúng Chúng Nhân Bang đều xem cô như bạn thân, đem hết kinh nghiệm tán gái vạn năm ân cần truyền thụ cho cô. Điều thứ nhất chính là bình tĩnh, sau đó là lạnh nhạt, đậm mạc. Cuối cùng phải giả vờ tư chất thanh cao giống như Minh Nguyệt Thiên Lý.

Giả vờ!

Nhìn vào đôi mắt xanh như ngọc bích kia, Diệp Ly Ly mỉm cười.

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Cũng không coi là nhiều, cũng hơn hai mươi thôi.

Đủ hơi hợt.

Người nọ xoay đầu, nhìn vườn mai bên ngoài, thanh âm lại càng hơi hợt hơn:

[Phụ cận] Đồ Lục Giả: Đúng là không nhiều lắm.

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: ...

Phòng giam số 07 của thành Tác Đa Mã lại lâm vào không gian yên tĩnh một cách kỳ lạ. Ước chừng là đã đánh bài chán chê rồi, đám bang chúng Chúng Nhân Bang kia rốt cuộc cũng chú ý tới vị bang chủ đáng kính của mình.

[Phụ cận] Tiểu Đệ Đệ: Bang chủ Không Phải đừng có sa sút tinh thần như vậy, mọi người bên ngoài đã sắp xếp hết mọi chuyện đâu vào đấy rồi!

[Phụ cận] Lão Tử Là Chu Bá Thông: Xem lão tử nè, chẳng lo lắng một chút nào!

[Phụ cận] Cửu Vỹ Hồ Ly: Đúng vậy! Người bên ngoài đã nói chúng ta cứ yên tâm ở trong này đi.

[Phụ cận] Cái Bang Ta đã đem hết trang bị có giá trị đưa cho hần rồi, cho nên không cần lo lắng!

[Phụ cận] Thủy Lưu Hương: Tình huynh đệ cao thượng vĩ đại của chúng ta vốn dĩ rất khó lý giải!

[Phụ cận] Đại Lão Gia: Đây! Đừng nhân cơ hội mà ăn gian!

Người nọ nhìn qua ngoài cửa sổ, thản nhiên nói:

[Phụ cận] Đồ Lục Giả: Một đám con nít rất thú vị.

Khóe môi Diệp Ly Ly run rẩy.

[Phụ cận] Đồ Lục Giả: Thật ra thì trước khi nâng cấp toàn bộ hệ thống, Kỷ Nguyên Ma Pháp chắc chắn sẽ không để cho bọn họ muốn làm gì thì làm.

Người nọ bóp nát cánh hoa mai vừa bay vào phòng giam, chậm rãi quay đầu lại, nói tiếp:

[Phụ cận] Đồ Lục Giả: Cũng giống như Thế Giới Giang Hồ, trước khi nâng cấp toàn bộ hệ thống thì Kỷ Nguyên Ma Pháp cũng từng trải qua những trận bang chiến thảm thiết. Thế nhưng, Kỷ Nguyên Ma Pháp lại không có nhân vật chính trực như Lam Kiều, cũng không có nhân vật hiểu rõ sức mạnh liên minh như Minh Nguyệt Thiên Lý, chỉ có chém giết, phản bội, ly gián, ngoài ra thì còn có “mỹ nhân kế” mê hoặc đám người chơi bắt tài kia. Cái loại “nụ cười giai nhân” tàn sát hết đám người kia, quả thật là cực kỳ buồn nôn.

Sau lưng người nọ, hoa rơi như mưa.

Sự chán ghét tràn ngập hai đầu lông mày.

Diệp Ly Ly ngửi được hương vị của gian tình đen tối, lẳng lặng chờ đợi phản ứng của người nọ. Người chơi nho nhã ngược lại có mấy phần mạch văn nhiều hơn so với đám bang chúng kia, nếu đặt trong phong cảnh đêm trăng sáng ở Thế Giới Giang Hồ thì nhất định sẽ là cảnh quan rất đẹp.

[Phụ cận] Đồ Lục Giả: Trò chơi này đã bị chứng khí mù mịt từ lâu rồi, rất nhiều người chơi già dặn kinh nghiệm không còn muốn vui đùa với những người mới nữa. Thực lực không đấu nổi thì thôi, ngay cả chấp nhận thua cũng không làm được sao? Đám già dặn kinh nghiệm kia, ai cũng nhao nhao đăng ký tài khoản ở Thế Giới Giang Hồ, nếu có cơ hội qua bên đó, hẳn là người quen của ta rất nhiều.

Diệp Ly Ly cảm thấy một chút nguy cơ.

[Phụ cận] Đồ Lục Giả: Đừng lo lắng, bọn họ đều là người nhiệt tình, yêu trò chơi, sẽ không tạo ra ảnh hưởng gì đối với Thế Giới Giang Hồ.

[Phụ cận] Không Phải Dược Sư: Vậy thì... trong bang chiến, người sắm vai nhân vật gì?

[Phụ cận] Đồ Lục Giả: Tàn sát.

Hắn ta cười đến thần nhiên.

[Phụ cận] Đồ Lục Giả: Người chết trong tay ta cũng khoảng chừng hai hay ba trăm tên gì đó. Thần Vương - người chơi lợi hại nhất trong phe phái chính nghĩa, cũng vì vậy mà lâm vào giấc ngủ say. Hắn ta chắc cũng không ngờ mình lại vô tình bao che cho người chơi ở phe phái tà ác. Không biết bây giờ có phải là hắn đang dùng tiền nện vào mặt công ty Quỳnh Đạo Tư, mong ngóng từng ngày được thức tỉnh hay không.

[Phụ cận] Đồ Lục Giả: Thú vị chính là, người mà hắn ta nâng trong lòng bàn tay lại là nhân yêu (1), ha ha. Hơn nữa, thừa dịp thời gian hắn ta ngủ say mà nhét thế lực của hắn ta vào danh nghĩa của mình, còn đá hắn ta ra khỏi bang hội! Đáng đời!

(1) Nhân yêu: Nam chơi nhân vật nữ.

Người nọ tuy cười, nhưng Diệp Ly Ly lại nhận ra giữa hai hàng lông mày của hắn mang theo bi ai nhàn nhạt. Hắn lại nghiêng đầu, né tránh ánh mắt của cô.

[Phụ cận] Đồ Lục Giả: Đương nhiên, ta cũng là bị đá ra. Giết kẻ lừa gạt, vong ân phụ nghĩa tính ra cũng hơn hai trăm người. Tính cả trước đó thì giá trị PK ước chừng cũng 500.

[Phụ cận] Đồ Lục Giả: Ta lựa chọn không bị bắt giam, đám người lừa gạt kia tụ tập người đến báo thù, sau đó bị đánh rút cấp, rồi hối lộ NPC rời khỏi nơi đó để đến ngục giam của “thành tội ác” này.

[Phụ cận] Không Phải Dược Sư: NPC còn có thể hối lộ?

[Phụ cận] Đồ Lục Giả: Đương nhiên, nếu người có giá trị đạo đức cao trong bang hội nộp tiền bảo lãnh.

[Phụ cận] Không Phải Dược Sư: A?

Lúc này, phòng giam số 03 và 04 đối diện vang lên âm thanh sôi nổi.

[Phụ cận] Bánh Bao Nhân Thịt: Lão đại Thính Tùng đến!

[Hệ thống] Người chơi Bánh Bao Nhân Thịt được phán vô tội, phóng thích.

[Hệ thống] Người chơi Tiểu Đệ Đệ được phán vô tội, phóng thích.

[Hệ thống] Người chơi Hắc Bạch Lưỡng Đạo được phán vô tội, phóng thích.

...

[Hệ thống] Người chơi Không Phải Được Sư được phán vô tội, phóng thích.

Diệp Ly Ly dờ dẩn đứng trong lối đi nhỏ có những cánh hoa rơi lả tả, trên áo còn vương rơm rạ chưa kịp phủ đi.

Khó trách đám nhóc kia không chút kiêng nể gì cả!

Thế nhưng, giá trị đạo đức là chuyện gì xảy ra? Lúc cô lật tìm hết tất cả chuyên mục cũng không thấy hạng mục này. Sau khi được tự do, cuộc sống sôi động của bang chúng Chúng Nhân Bang lại bắt đầu. Trong phòng giam không thể PK sinh tử, vừa ra ngoài liền đuổi đánh nhau thừa sống thiếu chết.

[Phụ cận] Hắc Bạch Lưỡng Đạo: Đánh bài là một hoạt động thử thách lòng cao thượng!

[Phụ cận] Lão Tử Là Chu Bá Thông: Dám ăn gian lão tử!

[Phụ cận] Tiểu Đệ Đệ: Giám thông đồng với bọn họ ăn gian ta!

[Phụ cận] Bánh Bao Nhân Thịt: Đừng tưởng rằng là huynh đệ của ta thì ta không dám chém, dám huynh đệ đáng khinh bỉ này!

Ồn ào náo động, Trúc Hải Thính Tùng đứng dưới gốc cây Lê, cánh hoa Lê rơi xuống lả tả, bám trên vai hắn.

[Phụ cận] Trúc Hải Thính Tùng: Đi thôi.

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: ...

[Phụ cận] Trúc Hải Thính Tùng: ?

Diệp Ly Ly bi phẫn khi nhìn thấy Trúc Hải Thính Tùng tội ác chồng chất mà vẫn có thể nhởn nhơ ngoài vòng pháp luật.

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Rõ ràng huynh giết người còn nhiều hơn ta!

[Phụ cận] Trúc Hải Thính Tùng: Nhờ nhận nhiệm vụ ẩn tàng.

Diệp Ly Ly vẫn bi phẫn như cũ.

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Thế còn Tài Lang?

[Phụ cận] Trúc Hải Thính Tùng: Cậu ta tổ đội với ta.

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Hai người cấu kết với nhau làm việc xấu, hèn hạ, mặt dày, vô sỉ. Khoan đã! nhiệm vụ ẩn tàng? Nhiệm vụ gì?

Trúc Hải Thính Tùng mỉm cười.

Diệp Ly Ly lết đến, rất a dua, rất chân chó:

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Thính Tùng đại nhân, nói nghe một chút đi a

~~[Phụ cận] Trúc Hải Thính Tùng: Nhiệm vụ là giúp Thuần Đế loại bỏ những kẻ vô đạo đức, bất chính hay những người thấy chuyện bất bình không rút dao tương trợ gì đó trong nhân gian.

[Phụ cận] Trúc Hải Thính Tùng: Chỉ cần người chơi có một chút không thuộc loại hình bình thường thì đều là đối tượng trong nhiệm vụ.

[Phụ cận] Trúc Hải Thính Tùng: Để kết thúc nhiệm vụ thì phải đến núi Bình Tuyền Cửu Nghi, giết chết Nghiệt Long mà Thuần Đế đã vây khốn trong kết giới. Tọa độ cụ thể là Cửu Nghi 23.66, giết được Nghiệt Long sẽ rửa sạch tất cả giá trị PK, trang bị không được mang theo bất kỳ thuộc tính hắc ám gì. Có thể quần áo nhiều người nhưng người nhận nhiệm vụ thì chỉ có một.

[Phụ cận] Trúc Hải Thính Tùng: Sau khi nhận nhiệm vụ, người chơi trong phạm vi cho phép cứ giết một người sẽ tăng một giá trị đạo đức.

Một phút.

Mười phút.

...

Trúc Hải Thính Tùng kiên nhẫn giới thiệu nội dung nhiệm vụ ẩn tàng, ba mươi phút trôi qua.

Diệp Ly Ly cầm giấy bút trong tay ghi ghi chép chép cẩn thận, lại nghe Trúc Hải Thính Tùng nói tiếp:

[Phụ cận] Trúc Hải Thính Tùng: Thế nhưng, có một chuyện vẫn chưa nói.

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Xin rửa tai lắng nghe.

[Phụ cận] Trúc Hải Thính Tùng: Nhiệm vụ này chỉ có một lần duy nhất. Còn nữa, video là một công cụ có thể bán ra tiền, sau này nhớ phải ghi chép thông tin bằng video.

Diệp Ly Ly lệ rơi đầy mặt.

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: ... Luyện chữ!

Mẹ nó! Bất luận thời điểm gì cũng không thể đắc tội Trúc Hải Thính Tùng, bất luận là bằng miệng hay bằng đao!

38. Q.2 - Chương 38: Những Quả Trứng Màu

Diệp Ly Ly cuối cùng cũng được hưởng thụ đãi ngộ trở về từ nhà tù, bang chúng Chúng Nhân Bang lại càng có sự đồng cảm hơn đối với vị bang chủ đáng thương của họ. Không phụ mấy cái giá trị PK, nó góp phần tạo nên tính cách con người. Hai người Tài Lang cùng Trúc Hải Thính Tùng thì không tính, bởi vì bọn họ không thể được tính là nhân loại.

Một người giàu nhất Thế Giới Giang Hồ.

Còn một người là kẻ giết người nhiều nhất Thế Giới Giang Hồ.

Diệp Ly Ly tới tận bây giờ vẫn còn bóng ma đối với Trúc Hải Thính Tùng, cô nhìn bóng lưng của hắn mà nghiêng rằng nghiêng lợi. Minh Nguyệt Thiên Lý từ bên trong đi ra, nhìn thấy bộ dạng cười nhạo bán của cô. Sau khi nghe rõ chân tướng, hắn nói một cách thần nhiên:

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Hắn thiếu máu.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Sao cơ?

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Trong Thương Thúy Sâm Lâm có một loại quái vật, chỉ cần bị nó cắn thì máu sẽ chảy như rót.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Âm hiểm!

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Chỉ là chột nhốt tới mà thôi.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Dối trá!

Minh Nguyệt Thiên Lý mỉm cười khiêm tốn, mái tóc đen vén nhẹ để lộ khuôn mặt tuấn dật đầy ôn hòa.

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Quá khen! Quá khen!

Diệp Ly Ly đi về phía Thương Thúy Sâm Lâm, Minh Nguyệt Thiên Lý lấy lý do có việc gấp mà phân công cho Lật Phát Thanh trở thành hộ vệ của Diệp Ly Ly. Công việc này vốn dĩ là do Tài Lang giao cho Trúc Hải Thính Tùng làm trước kia, nhưng cuối cùng người nào đó không thể chịu đựng được sự mưu mô của Trúc Hải Thính Tùng nên đã loại bỏ hắn ta, đành phải miễn cưỡng dùng tới Lật Phát Thanh.

Lật Phát Thanh mặc chiếc áo khoác màu trắng chậm chậm mở đường phía trước, trong mắt mang theo sự vui vẻ, phảng phất như rất cam tâm tình nguyện. Tốc độ ra tay của hắn lại càng khiến cho Diệp Ly Ly phải lùi về sau vài bước, mỗi lần lại tưởng rằng hắn đang lấy quái vật ra để xả giận.

Diệp Ly Ly nhìn thân thủ nhanh nhạy của hắn, hỏi:

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Là chiến sĩ à?

Sát khí, thủ đoạn, hoàn toàn chỉ có chiến sĩ mới có.

[Mật âm] Lật Phát Thanh: Không phải.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Pháp sư?

Chiêu thức, hiệu suất, cũng đúng là chỉ pháp sư mới có.

Lật Phát Thanh dứt tay vào trong túi áo khoác, cánh tay đang đánh liên tục cũng dừng lại.

[Mật âm] Lật Phát Thanh: Thật ra cũng gần đúng rồi. Ta là mục sư, Thế Giới Giang Hồ còn gọi là được sư.

Quái vật xông đến trước mặt hắn đều bị đánh ngã xuống đất.

Yêu pháp! Tuyệt đối là yêu pháp!

Nào có được sư nào lại trâu bò như vậy?

[Mật âm] Lật Phát Thanh: Chị dâu cũng biết, thật ra chỉ cần có trang bị cực phẩm, muốn miếu sát kẻ mạnh hơn mình cũng không phải là không được.

Diệp Ly Ly gật gật đầu.

[Mật âm] Lật Phát Thanh: Thế nhưng lúc đối chiến với người khác thì ta lại thích dùng kỹ năng của chính mình hơn.

Lật Phát Thanh cười nhạt, nụ cười mang theo một chút nham hiểm, lại hoàn toàn không tương xứng với bộ dạng sạch sẽ của hắn.

[Mật âm] Lật Phát Thanh: Đúng rồi chị dâu, trong ngục giam chị có nhìn thấy người nào không?

Người?

Nhớ tới cái người tên gọi Đồ Lục Giả trong phòng giam cấp cao kia, Diệp Ly Ly bỗng nhiên dừng bước nhìn bóng dáng nhàn nhã của Lật Phát Thanh. Lật Phát Thanh quay đầu lại, mỉm cười đến ôn hòa.

[Mật âm] Lật Phát Thanh: Có một chút ân oán với hắn.

Diệp Ly Ly giật mình.

Lật Phát Thanh xoay người sang chỗ khác, phất phất tay nói tiếp:

[Mật âm] Lật Phát Thanh: Cũng không phải chuyện gì to tát đâu. Chúng ta tiếp tục đi thôi, đến phía trước là có thể bắt được vài con quái rồi.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Cái kia...

[Mật âm] Lật Phát Thanh: Sao vậy?

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Làm sao để bắt quái?

[Mật âm] Lật Phát Thanh: ...

Trên đời này, chỉ sợ cũng chỉ có Trúc Hải Thính Tùng mới có thể ứng phó được với kiến thức có vấn đề của thân thủ Diệp Ly Ly. Bây giờ thì Lật Phát Thanh dường như đã hiểu vì sao Minh Nguyệt Thiên Lý không tự mình đi theo cô. Hắn lục trong túi đồ của mình rồi giao dịch {Mảnh lưới bắt quái} cho Diệp Ly Ly. Đang định quay đầu về thì đột nhiên từ sâu trong Thương Thủy Sâm Lâm bay ra rất nhiều chim chóc, rõ ràng bên trong đang có một trận ẩu đả kịch liệt.

[Mật âm] Lật Phát Thanh: Có người đang tới đây.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Là người của Chúng Nhân Bang!

[Phụ cận] Phong Tiểu: Bang chủ Không Phải! Bắt lấy!

[Phụ cận] Đại Lão Gia: Đừng để cho bọn chúng cướp được!

[Phụ cận] Bánh Bao Nhân Thịt: Đám mê trai kia, dựa vào cái gì mà dám tranh đoạt trứng màu với chúng ta chứ?

[Phụ cận] Lão Tử Là Chu Bá Thông: Hình như... hình như là bọn họ bắt được trước thì phải.

[Phụ cận] Tiểu Đệ Đệ: Lão Tam chết tiệt! Đừng có giấu đầu lòi đuôi!

[Phụ cận] Phong Tiểu: Nói tóm lại, bang chủ Không Phải mau bắt lấy!

Diệp Ly Ly vẫn còn đang thù người thì một quả trứng lớn bằng lòng bàn tay sắc sỡ màu sắc đã bay tới. Một thân khinh công trốn chạy đã được luyện tốt, nhanh chóng bắt được quả trứng. Chỉ tiếc...

Lực lớn như vậy.

Theo ánh hào quang còn sáng hơn cả vàng, dung mạo Diệp Ly Ly bắt đầu thay đổi. Nếu Diệp Ly Ly có thể nhìn thấy màn hình lúc này thì cô nhất định sẽ nhìn thấy giá trị tướng mạo của mình đang thay đổi giống như lần đăng nhập đầu tiên sau khi hệ thống nâng cấp, đi nghịch với quá trình tự nhiên. Ngay cả Lật Phát Thanh cũng kinh ngạc, nụ cười nhạt trên môi cương cứng.

[Mật âm] Lật Phát Thanh: Cho dù là trứng màu cũng khác thường quá rồi, khó trách sao nó lại nổi tiếng như vậy.

Diệp Ly Ly chỉ nghe thấy âm thanh đình tai.

[Hệ thống] Chúc mừng! Hệ thống trứng màu đã nâng giá trị tướng mạo của bạn lên trên 50%!

Lấy lại tinh thần từ trong ánh sáng vàng chói lọi, Diệp Ly Ly im lặng đến ngưng nghen. Thiết lập của Kỷ Nguyên Ma Pháp cũng quá thối rửa, nếu là sài một cách vụng trộm thì không nói gì, đăng này lại trước mặt mọi người, há chẳng phải là lừa người đời lấy tiếng à?

Bang chúng Chúng Nhân Bang sôi trào!

[Phụ cận] Phong Tiểu: Bang chủ Không Phải! Làm sao lại tự dùng cho chính mình rồi?

[Phụ cận] Đậu Hũ Thối: Chúng ta còn định đưa cho lão đại Thính Tùng dùng đấy!

Diệp Ly Ly nghĩ rằng chắc tên Trúc Hải Thính Tùng kia cũng không cần thứ này đâu. Thế nhưng lại nghe bang chúng nói tiếp một cách bí phần:

[Phụ cận] Đại Bạch: Nếu là lão đại Thính Tùng hoặc lão đại Tài Lang dùng thì giá trị tướng mạo có lẽ sẽ bị giảm xuống dưới 50%, vậy thì mấy muội muội kia có thể bỏ qua hai người họ mà theo bọn ta rồi!

[Phụ cận] Khấp Thiên Hạ Ta Đẹp Trai Nhất: Nếu để cho Minh Nguyệt Thiên Lý dùng cũng được!

[Phụ cận] Bánh Bao Nhân Thịt: Đúng đấy! Lúc đó nhìn xem hậu cung mê trai của hần còn có thể mê hần nữa hay không!

Diệp Ly Ly thật sâu thừa nhận, đang định nói cái gì lại bỗng nhiên mở to mắt.

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Tài Lang? Tài Lang từng dùng hệ thống trứng màu?

Tướng mạo hiện tại không phải là của Tài Lang.

Lật Phát Thanh nhìn thấy khuôn mặt như bị mê hoặc liền biết rằng vẫn chưa biết đặc tính của hệ thống trứng màu.

[Mật âm] Lật Phát Thanh: Hệ thống trứng màu có thể khiến cho giá trị tướng mạo của người chơi tăng lên hơn 50%, nhưng đôi khi nó cũng có một chút mâu thuẫn với người chơi. Nếu nhân vật nào hoàn mỹ hơn so

với người thật bên ngoài thì sẽ là một chuyện rất phức tạp đấy! Thế cho nên người chơi sử dụng trứng màu sẽ có lúc tăng lúc giảm đi giá trị tướng mạo của mình.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: ...

[Mật âm] Lật Phát Thanh: Đứa nhỏ nào cũng thích cái đẹp mà.

Diệp Ly Ly rơi lệ đầy mặt, tội danh lừa đời lấy tiếng nhất định là phải vác trên vai rồi. Nhìn cái đám hậu cung Minh Nguyệt đang bắt đầu hung hăng trừng mắt, trừng đến tinh lực dồi dào.

Ba mươi sáu kết, chạy là thượng sách!

Diệp Ly Ly kéo ống tay áo màu trắng của Lật Phát Thanh, nhảy lên ngọn cây, nhảy vài cái đã bỏ xa mọi người. Bang chúng Chúng Nhân Bang nhao nhao oán hận bang chủ không có phúc hậu của mình, vội vàng bỏ của chạy lấy người trước khi hậu cung của Minh Nguyệt Thiên Lý đuổi theo, hù dọa cho chim tước bay ra vô số.

Trong lúc Diệp Ly Ly chạy bán sống bán chết về thành, trên diễn đàn nhanh chóng xuất hiện hàng loạt các bài viết mang tính chất công kích. Chẳng hạn như: “Trứng màu xuất hiện ở Thương Thúy Sâm Lâm, lại bị bang hội đứng đầu thành cưỡng đoạt!”, “Làn da thân thể do cha mẹ ban cho làm sao có thể chỉnh sửa?” hoặc “Ánh vàng xán lạn, hành trình vịt con xấu xí hóa thành thiên nga! Có kèm video”.

Tóm lại, video, screenshots, đủ thứ máu chó dưới những ngòi bút tuyệt vời, thậm chí còn dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào.

Phần lớn video đều có trọng điểm là quá trình các muội muội Minh Nguyệt Cứu Viện Đoàn bị đoạt quai, cướp đi trứng màu. Sau khi đoạn video Diệp Ly Ly “nuốt” trứng màu được phát tán, đoạn video cô đàn hát dưới Minh Nguyệt Lô lúc trước cũng được lục lại trở lại.

Minh Nguyệt Cứu Viện Đoàn ở ngoài sáng đâm đâm thọt thọt, dư luận dần chuyển hướng về phía kẻ đáng ra là nạn nhân – Diệp Ly Ly.

Từ sau khi Không Phải Được Sư trở thành kẻ thù chung của thành Bình Tuyền, lại một lần nữa trở thành kẻ thù chung mà toàn bộ người chơi ở Kỷ Nguyên Ma Pháp thống hận.

Bên ngoài thành Tác Đa Mã, hai người già ngồi bên vệ đường, nhìn một bóng trắng mặc áo xanh xẹt qua, sau đó chổng chất người đuổi theo khiến cho bụi tung mù mịt. Một âm thanh đóng cửa xuất hiện, cuối cùng một đám người va phải cổng thành đến mất mũi sưng bầm, người phía sau đâm vào người phía trước.

Dù sao không phải ai cũng có khả năng độn thổ, chạy theo bang chủ cũng không phải nhìn đường.

Các bang chúng cuồng trai trong thành lúc này mới mở cổng.

Bóng hình xinh đẹp của những người trong Minh Nguyệt Cứu Viện Đoàn ngay lập tức đập vào mắt, sau lưng đột nhiên xuất hiện hỏa cầu cùng vô số ám khí.

Cổng thành mở ra, các bang chúng chạy thẳng đến Trích Nguyệt tử quán, chợt có một nhóm chạy về phía Xuân Thủy Trạch bên bờ biển. Thích PK thì sao? Cường hãn thì như thế nào? Vẫn không thể trêu vào Minh Nguyệt Cứu Viện Đoàn.

Ngoài cổng thành, hai người Hán nhìn nhau cười. Người cao gầy nói:

[Phụ cận] Cao Sáu Lão Hán: Người trẻ tuổi, thật đúng là náo nhiệt.

Người hơi béo cười ôn hòa, nói:

[Phụ cận] O Bàn Lão Hán: Hồi xưa chúng ta cũng thú vị như thế thôi!

[Phụ cận] Cao Sáu Lão Hán: Đúng vậy.

Bởi vì nhân khí xói mòn, quản lý Kỷ Nguyên Ma Pháp đã mời nhân sĩ nổi danh tứ phương tham gia trò chơi, ý đồ chính là lợi dụng hiệu ứng người có tiếng tăm để mang lại không khí cho trò chơi. Trong đó có đôi song ca Solomon nổi tiếng trong giới âm nhạc, thú vị ở chỗ là đôi song ca này đã giải nghệ hơn năm

mười năm trước. Hai người chu du thế giới bằng du thuyền, những sáng tạo âm nhạc đều chứa đựng tình cảm sâu sắc.

Người hơi béo hát.

Người cao gầy đàn.

Âm nhạc của bọn họ tràn ngập sự vui sướng và nhiệt tình, mang đến một cơn gió mát trong trẻo cho thế giới khoa học kỹ thuật hiện đại ngày nay, khó trách chiếm được tiếng vỗ tay kéo dài không dứt trong giới âm nhạc. Hai người bây giờ cũng đã lớn tuổi, ba năm qua chưa từng sáng tác ra bất kỳ ca khúc nào mới. Kỷ Nguyên Ma Pháp đã công bố một chuỗi danh sách người nổi tiếng rất dài, hai người Solomon đương nhiên có mặt trong đó. Chỉ tiếc ngày nay cũng không phải thời đại mù quáng vì thần tượng, cho nên tiếng vang cũng không lớn lắm.

Lúc này đây, không ai chú ý tới hai người cao tuổi lẳng lặng ngồi bên vệ đường thành Tác Đa Mã, bọn họ đang vui đùa viết cái gì đó, rồi ngừng đầu mỉm cười nhìn người đến người đi trên đường.

39. Q.2 - Chương 39: Ân Oán

Tài Lang đứng bên cạnh bờ biển, nói với Trúc Hải Thính Tùng:

[Mật âm] Tài Lang: Trong ngục giam chính là cái người được nộp tiền bảo lãnh kia?

Hắn thoáng nhìn qua người bên cạnh vẫn không nói một lời.

[Mật âm] Tài Lang: Vẫn còn choáng à?

Trúc Hải Thính Tùng từ từ nhắm hai mắt, không nói lời nào.

[Mật âm] Tài Lang: Chắc chắc, nên rèn luyện, nên rèn luyện.

[Mật âm] Trúc Hải Thính Tùng: Không sợ ta chém Không Phải Dược Sư để hả giận à?

[Mật âm] Tài Lang: Chuyện do mình làm thì tự mà chịu, muốn chém cũng không có cách.

[Mật âm] Trúc Hải Thính Tùng: Chỉ là chú sẽ giúp ai đó trả thù mà thôi.

Tài Lang chỉ cười mà không nói.

[Mật âm] Trúc Hải Thính Tùng: Giá trị đạo đức của ta còn không đủ để nộp tiền bảo lãnh hắn ta, không biết tìm khắp Kỷ Nguyên Ma Pháp này kẻ nào có giá trị đạo đức cao tới 1500.

Muốn nộp tiền bảo lãnh cho phạm nhân thì giá trị đạo đức phải gấp ba so với giá trị PK. Dự đoán một cách khiêm tốn thì giá trị PK của Đồ Lục Giả trong ngục giam ít nhất cũng phải 500, cho nên nhất định phải có giá trị đạo đức trên 1500 thì mới có thể bảo lãnh hắn ta.

Nếu như giá trị đạo đức được tìm bằng cách hoàn thành nhiệm vụ giống như Trúc Hải Thính Tùng thì ít nhất phải chém chết 1500 người, số lượng này cũng quá đáng sợ rồi.

Minh Nguyệt Thiên Lý lúc này khẳng định đang rất buồn rầu.

Vốn là bị bao vây bởi Minh Nguyệt Cứu Viện Đoàn, sau đó thì tới hai đứa em trai chuyện gia gây chuyện.

Tiểu Cam Đạo Phu núp ở nơi hẻo lánh, nhìn hai người anh trai đang nhìn nhau, hai mắt giao nhau kịch liệt. Lật Phát Thanh mặc áo khoác màu trắng, vẫn dứt tay vào túi quần như trước, bộ dạng nhàn nhã.

[Phụ cận] Lật Phát Thanh: Với tư cách là anh trai, nên vì em trai mà lo phân ưu giải hạn.

Gân xanh giãn gặt trên thái dương của Minh Nguyệt Thiên Lý.

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Chuyện do mình gây ra thì tự đi mà giải quyết.

[Phụ cận] Lật Phát Thanh: Được rồi, em chỉ muốn hỏi một chút, lúc trước khi phát hiện ra Không Phải Được Sư là nhân yêu, lại có ý định cướp trang bị của mình, anh đã làm gì?

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Giết!

Hơn nữa hắn cũng đã làm, đương nhiên là giết nhầm người.

Lật Phát Thanh nhìn ánh nắng sáng lạn bên ngoài cửa sổ, thời tiết như thế này rất thích hợp để tắm nắng. Đột nhiên hắn thở dài, nói:

[Phụ cận] Lật Phát Thanh: Xem ra hôm nay đi chân không ra khỏi nhà rồi.

Miệng nhếch lên, Lật Phát Thanh đứng dậy, từ từ đi ra khỏi Trích Nguyệt tử quán.

[Phụ cận] Lật Phát Thanh: Đã lâu không gặp, hai tên bạn già.

Bên ngoài tử quán, một người ôn nhã đứng dưới gốc cây Lê, ánh mắt sắc bén như đao.

Người nọ mặc hắc y, sát khí đầy người.

[Phụ cận] Lật Phát Thanh: Chúc mừng, chúng ta lại gặp nhau.

Người áo đen phát tay, một lồi đài nhô lên giữa đường, mười người chơi mặc đồng phục tự động trải thảm đỏ xung quanh, hai bên dựng đầy giá treo vũ khí, nghiêm nhiên trở thành một lồi đài tỷ võ.

[Phụ cận] Hắc Nhân: Xem ra khu này đã trở thành địa bàn của người phương Đông rồi, bọn ta đến đây cũng phải “nhập gia tùy tục” thôi!

Chiếc áo khoác màu trắng của Lật Phát Thanh bay phấp phật trong gió, mái tóc màu nâu nhẹ bay.

[Phụ cận] Lật Phát Thanh: Tiểu Cam Đạo Phu, đừng có trốn, lên đi!

Tiểu Cam Đạo Phu run rẩy lui ra phía sau.

[Phụ cận] Tiểu Cam Đạo Phu: Đừng kéo em, cũng tại anh cả đấy! Đã bảo đừng nhiều chuyện rồi mà, có muốn kiếm chuyện thì cứ dùng tài khoản nhân yêu đi. Chuyện tốt làm không xong mà còn bị đuổi giết!

[Phụ cận] Lật Phát Thanh: Tiểu Cam Đạo Phu không lên, một mình ta có chơi không?

Ánh mắt của người áo đen rơi lên trên người Tiểu Cam Đạo Phu đang dốc sức liều mạng lui ra phía sau, khẽ nói:

[Phụ cận] Hắc Nhân: Giết một lần cho sướng khoái, sau này cũng không còn ai đuổi giết.

Trong mắt người áo đen xẹt qua khí lạnh tàn khốc, dù sao thì trò này chơi hai người thì mới vui!

[Phụ cận] Tiểu Cam Đạo Phu: Muốn lên thì lên đi!

Tuy nhiên, cảnh tượng khủng bố tàn sát hàng loạt dân trong thành ngày đó của Hắc Nhân vẫn còn rõ mồn một trước mắt, mà một người có vẻ ngoài ôn nhã như Đồ Lục Giả lại đi theo hắn tàn sát cả thành, huyết tấy bang hội, càng khiến cho hắn hãi hùng. Thế nhưng vì thoát khỏi chuyện bị đuổi giết không ngừng, hắn liều mình đánh một màn bạc là trở lại. Ngược lại thì...

Tiểu Cam Đạo Phu nhìn Lật Phát Thanh chẳng chút để ý. Giống với hắn, anh trai của hắn cũng chỉ có thể tự cầu phúc mà thôi.

Lật Phát Thanh nhảy lên đài cao, ánh mắt đặt lên những chiếc giá đỡ vũ khí cao cấp, có chút băn khoăn. Sau đó hắn nhìn Đồ Lục Giả, cười nói:

[Phụ cận] Lật Phát Thanh: Lão đại thật hào phóng.

Hắc Nhân hừ lạnh một tiếng.

Hắc Nhân là một chiến sĩ, Tiểu Cam Đạo Phu lại là pháp sư.

Chức nghiệp của Đồ Lục Giả là mục sư, mà chức nghiệp của Lật Phát Thanh cũng là mục sư.

Tính ra thì Lật Phát Thanh có bỏ hết vốn liếng cũng không có phần thắng.

Lật Phát Thanh tiện tay chọn một kiện vũ khí, cười nhạt nói:

[Phụ cận] Lật Phát Thanh: Bắt đầu đi.

Dứt lời, lưỡi đao đã bay đến chớp mũi.

Ánh đao lướt qua, chuyển hướng về phía Tiểu Cam Đạo Phu, ngay cả cơ hội ném {Thuật hồi phục} mà Lật Phát Thanh cũng không có, Tiểu Cam Đạo Phu đã hóa thành tia sáng tử vong.

[Phụ cận] Hắc y nhân: Mặc trang bị tốt nhất vào.

Lật Phát Thanh chống lại đôi mắt chứa đựng giận dữ kia, bỗng nhiên không cách nào nhúc nhích, tùy ý để thanh đao đánh vào đầu vai.

Đồng thời, một tia sáng ôn hòa rơi vào trên người hắn, bởi vì là mục sư đến từ hai phe phái khác nhau, tuy lượng máu có thể hồi phục nhưng lại làm iệng vết thương đau nhức hơn gấp bội.

Lật Phát Thanh kiểm chặt đầu vai, nửa quỳ trên mặt đất.

[Phụ cận] Hắc y nhân: Đứng mà cũng không dậy thì còn không nhận thua đi?

Lật Phát Thanh bỗng nhiên mở to mắt. Hắn đã hiểu rõ vì sao bọn họ đã yêu cầu hai người cùng lên sàn tỷ võ. Thứ bọn họ muốn không phải là cái chết của hắn.

Đao rơi!

Máu nhiễm!

Máu nhiễm!

Đao rơi!

Lật Phát Thanh đứng dậy một cách gian nan, sắc mặt trắng bệch. Hắn cắn răng nói:

[Phụ cận] Lật Phát Thanh: Các người đừng có khinh người quá đáng!

{Thuật hồi phục hắc ám} phóng ra đánh vào đám người phe phái chính nghĩa, đó là sự tra tấn bên trong cả tra tấn.

[Phụ cận] Lật Phát Thanh: Khinh người quá đáng!

[Phụ cận] Lật Phát Thanh: Cái loại...

[Phụ cận] Lật Phát Thanh: Lời ngon tiếng ngọt lừa gạt người khác.

[Phụ cận] Lật Phát Thanh: Gièm pha châm ngòi ly gián.

[Phụ cận] Lật Phát Thanh: Đồ vô sỉ, có tư cách gì đi mà khinh người chứ?

Biểu cảm của Đồ Lục Giả vẫn trong trẻo lạnh lùng như trước, phối hợp rất chặt chẽ với Hắc Nhân. Đao vung lên, {Thuật hồi phục} cũng đồng thời phóng ra, ngay cả cơ hội nói một lời cũng không chừa cho Lật Phát Thanh.

Lật Phát Thanh không phải loại người quật cường, nhưng lại hết lần này tới lần khác vẫn đứng lên.

Trên lầu hai Trích Nguyệt tửu quán, Diệp Ly Ly tựa vào cửa sổ, lặng lẽ nhìn đám người bên dưới.

Thêm một người đứng đằng sau nghiên cứu toàn cục, hoàn toàn không chú quan tâm đến em trai của mình đang nhận lấy trận trả thù tàn khốc. Diệp Ly Ly xoay người liếc hắn một cái.

Minh Nguyệt Thiên Lý nâng tách trà, nhấp một ngụm.

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Nó chính là loại người có thích lừa gạt kẻ khác.

Diệp Ly Ly nhú mày.

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Nhà nó có rất nhiều anh em, lại không có một người em gái. Cha mẹ Tiểu Lật nuông chiều nó từ nhỏ, thỏa mãn mọi nguyện vọng của nó, kể cả những trò chơi. Thế nhưng chuyện lừa gạt lại rất quan trọng, quả thật là nó không đúng, nhất là lừa gạt người khác vì lợi ích của mình.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Muốn lừa gạt ai thì cũng phải có người chấp nhận sự lừa gạt thì mới làm được.

Bên ngoài tửu quán.

Dao rơi!

Máu nhiễm!

Diệp Ly Ly nhìn đoạn hình ảnh không ngừng lặp lại, chợt nhớ tới lúc mình bị “tẩy trắng” khi mới vào trò chơi, chẳng qua tình cảnh lúc này của Lật Phát Thanh chỉ thê thảm “hơn một chút” mà thôi. Sau khi hệ thống nâng cấp toàn bộ, hệ thống cảm xúc cũng được thiết lập. Do mục sư của hai phe phái có thể có hiệu quả trong mặt cảm xúc nên hệ thống càng khiến ức độ đau đớn tăng gấp bội, càng khiến cho nạn nhân gặp đả kích cả về thân xác lẫn tâm lý.

Lật Phát Thanh đứng lên, mồ hôi lạnh chảy xuống theo thái dương nhưng bên môi vẫn treo nụ cười nhàn nhạt.

[Phụ cận] Lật Phát Thanh: Các người đều tính sai cả rồi, thật ra thì mức độ cảm nhận vẫn thấp hơn 50% đó! Đau đớn này chả là cái gì cả.

[Phụ cận] Đồ Lục Giả: Lại lừa gạt.

[Phụ cận] Hắc y nhân: Nói dối hết bài này đến bài khác, có chết cũng không biết hối cải!

Tia sáng xuất hiện.

Lật Phát Thanh lại hồi sinh sau tử vong.

[Phụ cận] Đồ Lục Giả: Hắc phát cái rồ.

[Phụ cận] Hắc y nhân: Trả thù hắc là quá đáng sao?

[Phụ cận] Đồ Lục Giả: Dù sao cũng như nhau thôi.

Hắc Nhân quay đầu đi, hừ lạnh một tiếng.

Ân oán hỗ trợ lẫn nhau, đúng là không nên nói gì.

40. Q.2 - Chương 40: Trở Về

Sở Phi đi du lịch ở Kỳ Nguyên Ma Pháp đến đặc ý.

Đạo một vòng diễn đàn lại phát hiện đội quân cứu viện ở Kỳ Nguyên Ma Pháp vốn dĩ chiếm cứ trang nhất thì đã bị chen mất, mà thay vào đó là hai bài viết mang tính chất công kích Không Phải Được Sư và sự thức tỉnh của Thần Vương.

Trận trả thù tàn nhẫn trong nội thành Tác Đa Mã hôm trước dưới ngòi bút tài tình đã trở thành một câu chuyện “đẫm máu”. Ba nhân vật chính đều là nhân vật “dùng một địch trăm”, giai nhân theo đuổi khắp nơi. Trong khi đó, bài viết về Thần Vương thần hồn điên đảo không biết được ai bắt đầu dần dần phát tán rộng rãi khiến cho người người thổn thức không thôi.

Có người đề ý tới Minh Nguyệt Thiên Lý, Không Phải Được Sư, Thần Vương cùng Lật Phát Thanh đều là những kẻ kinh người như nhau. Khác biệt chính là Minh Nguyệt Thiên Lý cùng Không Phải Được Sư đã tu thành chính quả, hai kẻ khác lại tẩu hỏa nhập ma.

Sở Phi khẽ cười, cảm thấy chỉ vài câu chuyện nhỏ mà cũng được người ta dựng lên thành rắc rối phức tạp như vậy. Hắn vẫn đi dạo hóng gió trong trò chơi, cứ nhàn nhã ngắm hoàng hôn cùng bình minh, cuộc đời thật thanh thản.

Chợt nhớ tới Lam Kiều, tên kia dường như cũng rất thắm, vốn bị Không Phải Được Sư lừa gạt, sau đó lại bị Tuyết Nguyệt Lưu Ly dụ dỗ. Tuy nhiên, lần bị lừa gạt thứ hai lại do chính hắn đoạn tuyệt quan hệ trước, không tính là thiệt thòi.

Cuối cùng, vẫn là “cây to đón gió lớn”!

Sở Phi nằm trên boong chiến thuyền Long Cốt, lẳng lặng nhìn bầu trời trong xanh phía trên. Mây trôi bồng bềnh, âm nhạc đầu đó văng vẳng một ca khúc mà đôi song ca Solomon đã sáng tác lúc đến vùng thảo nguyên du lịch cách đây ba năm. Tính ra thì tới ngày hôm nay, người nhàn nhã nhất trong trò chơi lại là hắn - phó hội trưởng bang hội Lam Kiều. Có nhiều thứ, thật sự cũng không phải là không thể buông tay.

Lúc này, ô bạn hữu bỗng nhiên báo động.

Tin nhắn là của Tài Lang, bảo rằng bọn họ phải quay về Thế Giới Giang Hồ.

Sở Phi bĩu môi, nhắm mắt lại.

Ô bạn hữu lại tiếp tục báo động, đều là những người bạn tốt ở Chúng Nhân Bang và Lam Kiều.

Trước lần gặp lại nhau, danh sách bạn hữu của hắn luôn trống rỗng, từ sau khi tiếp xúc với Chúng Nhân Bang mới dần dần có thêm bạn bè. Mỗi lần nhìn thấy những cái tên quen thuộc sáng lên, cho dù đi du lịch một mình thì hắn cũng không còn cảm thấy cô đơn. Hắn vẫn còn có bạn bè.

Sở Phi nhìn danh sách bạn bè, chỉ sáng lên chứ không có tối.

Chắc là buồn bực vì hắn đi mà không chào một tiếng.

Thế nhưng vì sao bọn họ lại bỗng nhiên quyết định trở về Thế Giới Giang Hồ? Chẳng lẽ là bởi vì sự thức tỉnh của Thần Vương sao? Nhìn sao thì đám người Tài Lang cũng không phải loại người sợ phiền phức như vậy.

[Phụ cận] Không Phải Pháp Sư: Chị gái thân yêu cùng Minh Nguyệt Thiên Lý đã trở về.

Một thanh âm bay bổng truyền xuống từ cột buồm. Nếu như trở về thành lần trước là hắn dùng {Phù về thành} thì lần này tìm được Sở Phi cũng chỉ vì hắn lạm dụng quyền lợi GM (1) mà thôi. Sở Phi nhìn hắn, xem thường việc hắn không tuân thủ nguyên tắc của một GM.

(1) GM: Game Master, quản lý game, người “cầm cân nảy mực” của một game online.

Diệp Khâm dựa vào cột buồm, không chút cảm giác áy náy.

[Phụ cận] Không Phải Pháp Sư: Ta cũng đâu có làm chuyện gì phá hư sự cân đối của trò chơi đâu. Trở về đi, bọn ta sẽ quay lại Thế Giới Giang Hồ, cho nên chỉ có thể mượn nhờ chiến thuyền Long Cốt.

[Phụ cận] Sở Phi: Hai vị bang chủ đó gặp chuyện không may à?

[Phụ cận] Không Phải Pháp Sư: Thử nghiệm hoạt động đến kỳ hạn, chị ấy cùng Minh Nguyệt Thiên Lý lại bị truyền tống về Thế Giới Giang Hồ. Chỉ có điều, không biết là đã bị đưa đến nơi nào!

Sở Phi cười nhạo, Diệp Khâm rõ ràng là sốt ruột muốn chết rồi mà còn cố tự trấn định.

[Phụ cận] Sở Phi: Không thể dùng đặc quyền của GM để động tay vào à?

[Phụ cận] Không Phải Pháp Sư: Tên Tuyết Nguyệt Lưu Ly kia vừa mới trách cứ với công ty Quỳnh Đạo Tư, cho nên mọi đặc quyền của Thịnh Thế đều đã bị rút về.

[Phụ cận] Sở Phi: Đáng đời! Thế nhưng hai trò chơi xác nhập lại với nhau đúng là kích thích.

[Phụ cận] Không Phải Pháp Sư: Chính xác là rất kích thích.

Tài Lang đứng trên mũi thuyền Xuân Thủy Trạch, theo con đường lúc đến để trở về điểm xuất phát. Hắn mỉm cười nói với Trúc Hải Thỉnh Tùng:

[Mật âm] Tài Lang: Tự mình đa tình.

[Mật âm] Trúc Hải Thính Tùng: Sở dĩ bác bỏ đề án kia hoàn toàn là vì kỹ thuật của bọn họ không đủ.

[Mật âm] Tài Lang: Sở dĩ truyền tống Ly Ly cùng Minh Nguyệt Thiên Lý đến Kỷ Nguyên Ma Pháp chỉ vì muốn lợi dụng dụng mạo của Ly Ly cùng bối cảnh của Minh Nguyệt Thiên Lý mà thôi.

Trúc Hải Thính Tùng nhắm mắt lại. Tài Lang vẫn mỉm cười như trước.

[Mật âm] Tài Lang: Ngược lại là tự mình gấp gáp, khiến cho Ly Ly nghi ngờ.

[Mật âm] Trúc Hải Thính Tùng: Ta không cảm thấy nghi ngờ ở chỗ nào cả.

[Mật âm] Tài Lang: Đương nhiên là không cảm thấy rồi. Nhất định cậu cũng không nhìn thấy ưu điểm đầy người của Ly Ly đâu.

[Mật âm] Trúc Hải Thính Tùng: ... Vậy sao?

[Mật âm] Tài Lang: Nhất định cậu không biết lúc Ly Ly cười rộ lên trông rất đáng yêu

[Mật âm] Tài Lang: Khi còn bé cũng không thích cười, khiến ẹ con bé lo lắng vô cùng.

[Mật âm] Tài Lang: Từ nhỏ đến lớn đều chưa từng gọi một tiếng ba.

[Mật âm] Tài Lang: Chắc bởi vì mẹ con bé nên chán ghét ba của mình.

[Mật âm] Tài Lang: Bây giờ có thể cười được như vậy rồi, chú thật sự là rất vui.

[Mật âm] Tài Lang: Nhất định là cậu không biết Ly Ly rất dũng cảm.

[Mật âm] Tài Lang: Rất kiên cường.

[Mật âm] Tài Lang: Còn rất cố gắng.

[Mật âm] Tài Lang: Vô cùng... Này Thính Tùng, cậu lại say tàu nữa à? Mau đi nghỉ đi, nhìn cậu dường như rất muốn ới.

[Mật âm] Trúc Hải Thính Tùng: Không có cách nào.

[Mật âm] Tài Lang: Đúng vậy, chứng bệnh say tàu này không có cách nào để trị tận gốc.

[Mật âm] Trúc Hải Thính Tùng: ...

Dưới đuôi thuyền, có hai người xả đôi cánh đen xuống, lẳng lẳng nhìn thành Tác Đa Mã đang dần mờ nhạt.

Sứ thần trẻ tuổi gối đầu lên đùi sứ thần tục tũn, hai mắt nhắm lại như đang ngủ trong khi miệng thì lẩm nhẩm như nói mê.

[Phụ cận] [Hệ thống] Đại Sứ Thần: Lại nhìn thấy Thần Vương và bằng hữu của hắn nôn mửa, gặp Không Phải Được Sư rồi sao lại không nói ra sự thật?

[Phụ cận] [Hệ thống] Sứ Thần Chính Nghĩa: Đám người đó đều giả dối.

[Phụ cận] [Hệ thống] Đại Sứ Thần: Giả dối thì không biết nói sao?

[Phụ cận] [Hệ thống] Sứ Thần Chính Nghĩa: Chỉ là cảm thấy, trưởng thành như vậy khiến cho người ta muốn ới, giả dối cũng không ngoại lệ.

[Phụ cận] [Hệ thống] Đại Sứ Thần: Chán ghét những chuyện tốt đẹp thật không giống như thứ mà một sứ thần nên có, hay là chúng ta đổi tên đi, gọi là “Tinh Dạ Vũ”?

Sứ thần tục tũn cầm nín.

[Phụ cận] [Hệ thống] Đại Sứ Thần: Chúng ta không phải sứ thần, mà chỉ là không khí.

Hẹn gặp lại, thành Tác Đa Mã.

Hẹn gặp lại, Kỷ Nguyên Ma Pháp.

Thế Giới Giang Hồ.

Dưới ánh trăng sáng rõ.

Một người áo đen đứng bên vách núi, vách đá phía sau mọc lên san sát như cánh rừng, sóng biển trắng xóa như tuyết không ngừng xô đập cạ rửa bờ biển.

Một người áo xanh đơn giản, tay vịn vào vách đá cheo leo thu thập thảo dược sinh trưởng trong khe đá.

Người áo đen nhăn mặt, hừ lạnh một tiếng.

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Thu thập bao lâu nay mà {Thần Nông y tịch} vẫn chưa hoàn thành.

Người áo xanh đập lên vách đá, trong tay cầm lấy một đóa hoa màu trắng nhỏ.

[Mật âm] Không Phải Dược Sư: Nhiệm vụ này là nhiệm vụ không giới hạn giống của Trúc Hải Thính Tùng, thể loại cùng số lượng dược liệu ngày càng tăng, cho nên không có khả năng hoàn thành triệt để.

Người áo đen nhìn những cánh bướm hồng đang lờn vờn quanh người áo xanh. Từ sau khi kỹ năng {Tâm tư tương thông} thăng cấp, sủng vật của hai người đều nhận đối phương làm đồng chủ nhân. Cái này Diệp Ly Ly cũng không nói gì, chỉ là ngay cả đàn bướm hồng mà Minh Nguyệt Thiên Lý thường triệu hoán ra cũng bay một nửa về phía cô.

Nhìn một nửa đàn bướm hồng diễm lệ kia cũng biết rõ thuộc tính của chúng rất mạnh mẽ. Minh Nguyệt Thiên Lý hừ lạnh, chấp tay sau lưng ngẩng đầu ngẩng trắng, vô số bướm hồng bay quanh hân, tỏ vẻ trung thành với hân, không xa không rời.

[Mật âm] Không Phải Dược Sư: Không lo lắng cho đám em trai của huynh à?

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Có gì để mà lo lắng?

[Mật âm] Không Phải Dược Sư: Bạc tình bạc nghĩa.

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Nàng vẫn nên lo lắng cho em trai của mình thì hơn, à còn có cả Tài Lang nữa nha, làm nhốn nháo cả trò chơi.

[Mật âm] Không Phải Dược Sư: Có cái gì mà lo lắng? Không thể liên hệ được trong trò chơi thì logout ra ngoài liên hệ.

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Có thể logout sao?

[Mật âm] Không Phải Dược Sư: ... Không.

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: ... Ngốc!

Diệp Ly Ly ngẩng đầu, trong trò chơi đã là nửa đêm, ánh trăng mênh mông trên đỉnh đầu. Người đàn ông kia chấp tay sau lưng đứng bên vách núi, thoạt nhìn thật mê hoặc hồn người...

Nghiến răng nghiến lợi!

Diệp Ly Ly nhảy lên khỏi vách đá, vung tay ném ra mấy chai thủy tinh nhỏ đủ hình dáng.

Oanh!

Oanh!

Oanh!

Một con sóng lớn cao vạn trượng (2) đánh về phía vách núi, nuốt trọn.

(2) Trượng là một đơn vị đo chiều dài cổ của Việt Nam và Trung Quốc. 1 trượng = 3,33 m.

Người mặc áo đen ngọc thụ lâm phong (3) đều ướm nhẹ cả người.

(3) Ngọc thụ lâm phong: Nghĩa là “cây ngọc đón gió”. Người con trai có nét kiêu hùng, người con gái có nét kiêu sa đều được ví như cây ngọc, đứng trước gió mạnh mà không hề bị đổ, lại càng đẹp hơn nữa. “Ngọc thụ lâm phong” trong tướng học là một tướng quý.

[Mật âm] Không Phải Dược Sư: Thử thuốc mới luyện chế.

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Làm dược sư sao có thể đùa như vậy?

Diệp Ly Ly ngẩng nhìn sóng biển, chỉ mỉm cười.

41. Q.2 - Chương 41: Thí Luyện

Gió núi táp vào mặt.

Tiếng thông reo khắp bờ biển.

Không hổ là một Thế Giới Giang Hồ đậm chất tình lữ, bên Tây phương kia bất luận cảnh trí hay không khí đều vẫn thua kém vài phần.

Vực sâu Lạc Nhật với tư cách là nhân chứng của vô số cặp đôi tình lữ ở Thế Giới Giang Hồ hôm nay lại hết sức yên tĩnh, không biết có phải nhân vật lớn trong bang hội nào đó đang chuẩn bị mang đến ngạc nhiên ọi người hay không. Sau khi toàn bộ hệ thống được nâng cấp, người chơi không thể tổ tình tùy tiện để mang lại niềm vui cho giai nhân nữa, nếu muốn thì phải tìm một nơi có độ cao chênh lệch để tiến hành.

Thế nhưng, những lời cầu hôn trực tiếp lại mọc lên như nấm trên diễn đàn.

Nếu người chơi nào ngại ngùng thì sẽ đưa giai nhân đến vực sâu Lạc Nhật, giai nhân ngay lập tức sẽ hiểu rõ ý đồ của đối phương.

Gần tòa đình ở vực Lạc Nhật, có hai bóng người đang ngượng ngùng.

Rất ngượng ngùng...

Một ngượng ngùng, khóe mắt có chút run rẩy.

Một ngượng ngùng, cười không thể ngừng.

[Hệ thống] Bạn đạt được 520 kim tệ.

[Hệ thống] Bạn đạt được 520 kim tệ.

...

[Hệ thống] Bạn đạt được 520 kim tệ. Tiện thể xin nhắc nhở, dường như bạn đang phá hỏng hạnh phúc mỹ mãn của người nào đó. Thêm nữa, hoan nghênh trở về, Không Phải Dược Sư!

[Mật âm] Không Phải Dược Sư: ...

Hệ thống tin tức đúng là rất có duyên, từ lúc vào trò chơi đến bây giờ đều sống trong kiếp sống game thủ, âm thanh càng lúc càng hoạt bát, chẳng lẽ Thế Giới Giang Hồ lại thăng cấp cho NPC cùng hệ thống?

Tuy nhiên, phá hỏng hạnh phúc mỹ mãn của người nào đó là có ý gì?

Minh Nguyệt Thiên Lý lui về sau vài bước, ánh mắt của hắn giống như đang nhìn một đứa ngốc.

Diệp Ly Ly nhìn chằm chằm gương mặt dường như đang được viết “tôi không biết người này” của Minh Nguyệt Thiên Lý. Hắn lại thở dài, xem như đã nhận mệnh.

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Trước kia có chơi game online sao?

[Mật âm] Không Phải Dược Sư: Có chơi đánh cờ...

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Trước kia có chơi game online không?

[Mật âm] Không Phải Dược Sư: ... Không.

Minh Nguyệt Thiên Lý chỉ hơn mười miếng 520 kim tệ chồng chất trên mặt đất, hừ lạnh một tiếng.

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Không chơi game online mà lại vào Thế Giới Giang Hồ dùng kim tệ xếp thành hình trái tim để cầu hôn, đúng là thói quen rất không bình thường.

Sau đó, hắn chỉ chỉ ống tay áo của Diệp Ly Ly, nói tiếp:

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Lại có thói quen thu luôn hình trái tim bằng kim tẽ cầu hôn vào trong tay áo.

Diệp Ly Ly vẫn không dừng hành động đang làm của mình lại, trên mặt dường như không có chút hốt hoảng, có vẻ như da mặt quá dày.

Minh Nguyệt Thiên Lý ngửa đầu nhìn trời, một tòa đình treo giữa tầng mây.

Có hai bóng người nhô đầu ra, dường như không dám tin nhìn bọn họ, đương nhiên, không dám tin là do Minh Nguyệt Thiên Lý phỏng đoán thôi. Cách nhau cả trăm trượng, vốn dĩ không thể nhìn thấy rõ ánh mắt của bọn họ. Minh Nguyệt Thiên Lý thở dài.

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Bọn họ đến tặng quà muộn kìa!

Minh Nguyệt Thiên Lý nhấp người, nhảy lên tòa đình.

Diệp Ly Ly cũng không còn là tân thủ ngay cả ngôi đình trên vách núi cũng không trèo lên được ngày đó, cô nhấp chân đuổi theo hắn.

Bóng đen bay phía trước.

Bóng xanh nổi gót theo sau.

Hai người trong đình nhìn thấy dung nhan của bọn họ cũng không kinh ngạc. Minh Nguyệt Thiên Lý cùng Diệp Ly Ly mặt đối mặt, đều có chút nghi ngờ. Thế nhưng, hai người đương nhiên sẽ không tự kỷ mà đi hỏi sao bọn họ lại không kinh ngạc.

Lại thấy người nọ hưng phấn lấy giấy bút ra. Bút vung, tay viết, viết đến từng ngày nào tháng nào năm nào mà Minh Nguyệt Thiên Lý cùng Không Phải Được Sư gặp nhau ở vực sâu Lạc Nhật.

Người còn lại cốc đầu hắn ta, cười mắng:

[Phụ cận] Như Sơn: Lúc nào rồi mà còn chăm chú ghi chép?

Người nọ đáp đại hai tiếng, phục hồi tinh thần, gương mặt nghiêm túc không chút ý tứ đùa giỡn.

[Phụ cận] Lan Lăng Tiểu Tiểu Sinh: Trang chủ Minh Nguyệt, bang chủ Không Phải, chúng tôi đang sáng tác một cuốn “giang hồ sử thi” về hai nhân vật lớn các vị.

Dường như nhìn thấy ánh mắt nghi ngờ của hai người, người nọ liền nói tiếp:

[Phụ cận] Lan Lăng Tiểu Tiểu Sinh: Tôi là tác giả của những bộ sử ký Thế Giới Giang Hồ - Lan Lăng Tiểu Tiểu Sinh, biết rằng rất đột ngột nhưng bài viết của chúng tôi đều có rất nhiều độc giả đang chờ đợi trên diễn đàn. Không Phải Được Sư từ lúc bị tẩy trắng thì dường như đã biến thành một người khác. Bang chủ Không Phải so với Không Phải Được Sư tiền nhiệm thì tuyệt vời hơn rất nhiều. Vững nước bản mà Không Phải Được Sư tiền nhiệm đảm phải không những được bang chủ tẩy sạch, mà còn mời chào được cả đệ nhất PK trên bảng xếp hạng và người nhiều tiền nhất Thế Giới Giang Hồ - Tài Lang. Bên cạnh đó, Chúng Nhân Bang lại phát triển không ngừng. Xin hỏi, bang chủ Không Phải đã làm những điều này như thế nào?

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: ...

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Thật ra cũng không phải là không thể nói rõ mọi chuyện.

Hắn liếc qua Diệp Ly Ly đang đầy hắc tuyến trên trán, khẽ cười nói:

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Da mặt phải dày hơn thiết giáp, tâm trí phải có chết cũng không sợ, không hổ thẹn với sự vô sỉ của mình, không... à, còn nhiều lắm.

Ánh mắt của Minh Nguyệt Thiên Lý rơi vào người đang cầm bút.

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Tên là Lan Lăng Tiểu Tiểu Sinh?

Lan Lăng Tiểu Tiểu Sinh gật gật đầu.

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Đổi đi.

Diệp Ly Ly giật mình, sức nhớ tới sáng tác hương diễm chôn vùi lịch sử Kim Bình Mai (1), cái tên được khắc phía dưới cuốn sách truyền lưu thiên cổ này chính là Tiểu Tiểu Sinh (2). Không thể ngờ được Minh Nguyệt Thiên Lý còn biết cái tên này, thật sự là ngoài dự đoán của mọi người, người như hắc sao có thể chịu được tên của mình nằm bên cạnh Kim Bình Mai chứ?

(1) Kim Bình Mai: Tên đầy đủ là “Kim Bình Mai từ thoại” (Truyện kể có xen thi từ về Kim Bình Mai); là bộ tiểu thuyết dài gồm 100 hồi của Trung Quốc. Đây là bộ truyện dài đầu tiên mà cốt truyện hoàn toàn là hư cấu sáng tạo của một cá nhân. Tên truyện do tên ba nhân vật nữ là Phan Kim Liên, Lý Bình Nhi và Bàng Xuân Mai mà thành. Tác phẩm Kim Bình Mai vốn được phát triển từ một số tình tiết trong tác phẩm Thủy Hử (từ hồi 23 đến hồi 26) của Thi Nại Am. Nội dung truyện chủ yếu mô tả cuộc đời nhiều tội ác và trụy lạc của nhân vật Tây Môn Khánh, hiệu Tứ Truyền, là người Thanh Hà, vốn là chủ một hiệu thuốc nhưng không ưa đọc sách, chỉ giỏi chơi bởi phóng đảng, lại kết bạn với một bọn du côn đảng điểm. Ông này đã có một vợ chính và ba người thiếp, nhưng thấy Phan Kim Liên có nhan sắc, ông liền lập mưu giết chết chồng nàng là Võ Đại (trong Thủy Hử truyện ghi là Võ Đại Lang), rồi cưới nàng làm thiếp. Võ Tòng (em trai Võ Đại) báo thù, giết lầm người khác nên Tây Môn Khánh vẫn không can gì...Sau đó, Tây Môn Khánh còn mua Lý Bình Nhi về làm vợ lẽ, và gian dâm với người hầu gái của Phan Kim Liên là Bàng Xuân Mai.

(2) Tiểu Tiểu Sinh: Theo một số nhà nghiên cứu văn học, thì tác giả của bộ Kim Bình Mai là một người ở Sơn Đông không rõ họ tên, có bút hiệu là Tiểu Tiểu Sinh, có nghĩa là “Ông thầy cười”. Kim Bình Mai đã được chuyển thể thành phim gắn mác H (phim cũ) và H (phim mới), với rất nhiều cảnh nóng đồi trụy.

Minh Nguyệt Thiên Lý đã nghĩ ra vô số phương pháp âm u để hủy tờ bản thảo vẫn còn trong trứng nước.

Lan Lăng Tiểu Tiểu Sinh vội vàng nhảy ra sau lưng Như Sơn, nói:

[Phụ cận] Lan Lăng Tiểu Tiểu Sinh: Lúc trước Bách Hiểu Sinh, Bách Sự Thông, Trương Sinh, Lý Sinh, Bạch Diện Thư Sinh, tất cả đều đã có người đăng kí, cho nên ta chỉ có thể chọn cái tên này. Bang chủ Minh Nguyệt tuyệt đối là người có tấm lòng rộng mở, một vị hiệp sĩ phong độ nhẹ nhàng. Bang chủ Không Phải cũng vậy, là một hiệp sĩ diêm lệ...

Diệp Ly Ly lườm lườm Minh Nguyệt Thiên Lý.

[Phụ cận] Không Phải Được Sự: Ta ủng hộ huynh.

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Nào dám ra tay trước phu nhân chứ!

Như Sơn gơ chân đá Lan Lăng Tiểu Tiểu Sinh.

[Phụ cận] Như Sơn: Hai vị không cần quan tâm nhiều đến người này, kính xin hai vị đừng phá hủy tâm huyết hai năm qua của hắc.

[Phụ cận] Lan Lăng Tiểu Tiểu Sinh: Cậu ủng hộ?

[Phụ cận] Như Sơn: Rõ ràng chấp nhận bỏ qua cơ hội thí luyện ở núi Ly Sơn để đến vực Lạc Nhật, có ủng hộ hay không mà cậu cũng không đoán ra sao?

Lan Lăng Tiểu Tiểu Sinh gãi gãi ót, ngượng ngừng cười.

[Phụ cận] Lan Lăng Tiểu Tiểu Sinh: Nào dám, nào dám!

Diệp Ly Ly cùng Minh Nguyệt Thiên Lý mới nhớ tới ước nguyện ban đầu của mình bên vực Lạc Nhật. Lan Lăng Tiểu Tiểu Sinh vui vẻ rót rượu cho hai người, tuy rượu trong trò chơi không phải là tốt nhất nhưng thật sự rất mát lạnh và thơm thuần. Minh Nguyệt Thiên Lý cùng Diệp Ly Ly cạn sạch.

[Phụ cận] Lan Lăng Tiểu Tiểu Sinh: Bị hai vị chê cười rồi. Thật ra bình thường bọn nghèo chúng tôi vốn không đến vực Lạc Nhật một mình được, thừa dịp thí luyện ở núi Ly Sơn mới có thể độc chiếm nơi này. Trang chủ Minh Nguyệt cùng bang chủ Không Phải mới trở về từ Kỳ Nguyên Ma Pháp, chắc vẫn còn chưa biết đến thí luyện ở núi Ly Sơn nhỉ?

Hai người nhìn nhau, đều lắc lắc đầu.

[Phụ cận] Lan Lăng Tiểu Tiểu Sinh: Chúng Nhân Bang cùng Lam Kiều rời khỏi Thế Giới Giang Hồ đã tạo điều kiện thuận lợi cho sự đổ bộ của người ở Kỷ Nguyên Ma Pháp. Chắc hẳn hai vị cũng biết trước khi nâng cấp toàn bộ hệ thống thì Kỷ Nguyên Ma Pháp cũng đã có một trận bang chiến thảm khốc đúng không? Từ đó, một lượng lớn người chơi liên tục chiến đấu trên các chiến trường Thế Giới Giang Hồ. Nếu không phải Thiên Lý Sơn Trang còn ở đây để trấn giữ thành Bình Tuyền thì nó nhất định đã trở thành lãnh địa của đám người phương Tây đó rồi.

[Phụ cận] Lan Lăng Tiểu Tiểu Sinh: Thí luyện ở Ly Sơn là do phương trượng vừa xuất quan của chùa Ôn Linh chủ trì. Thí luyện là con đường mà NPC giúp người chơi tăng cường thực lực, bây giờ thì trong trò chơi bất luận là người chơi có cấp độ cao hay thấp đều đuổi đến Ly Sơn. Dù sao thì ai mà không muốn trở nên càng ngày càng mạnh hơn.

Minh Nguyệt Thiên Lý không nói gì.

Diệp Ly Ly ngược lại cảm thấy Lan Lăng Tiểu Tiểu Sinh không hổ là Bách Sự Thông (3), rất nhiều chuyện chưa từng được chú ý ở Thế Giới Giang Hồ này, hẳn đều thuộc như lòng bàn tay.

(3) Bách Sự Thông: Hiểu nôm na là không có chuyện gì không biết.

Lan Lăng Tiểu Tiểu Sinh nhìn thấy hai nhân vật lớn đều chăm chú lắng nghe mình nói, liền không khỏi vui rạo rức.

[Phụ cận] Lan Lăng Tiểu Tiểu Sinh: Trang chủ Minh Nguyệt cùng bang chủ Không Phải cũng đến đó chứ?

42. Q.2 - Chương 42: Long Câu

Cửa khẩu Trường Giang.

Xuân Thủy Trạch lặng yên thả neo bên bờ sông, chiếm cứ hơn phân nửa mặt sông. Chiến thuyền Long Cốt lơ lửng giữa không trung, tiền bạc châu báu sáng long lanh phủ kín boong tàu, đúng là vật phẩm thu thập trong hang động Korda nhờ giết Ác Long lúc trước. Sở Phi nằm bên cạnh, đang chìm trong giấc mộng sau khi đếm đồng tài bảo đó. Hắn hé mắt, thoáng nhìn một người trên cột buồm đang đưa đôi mắt phiến muộn tìm kiếm bóng dáng chị gái thân yêu của mình.

Chẳng biết tại sao, từ sau khi hai người kia trở lại Thế Giới Giang Hồ, người chơi Kỷ Nguyên Ma Pháp lại không có cách nào theo chân bọn họ được. Đám người Tài Lang ngược lại là có thể, thẳng nhóc này có lẽ gần đây không có nói chuyện cùng đám người Tài Lang, cho nên chỉ có thể trở về Thế Giới Giang Hồ rồi tự mình trông ngóng như “hồn vọng chị”.

Chùa Ôn Linh nằm dưới chân núi Ly Sơn, cách sông Trường Giang chỉ vón vện vài dặm đường.

Đám người Tài Lang đã đến nơi, quái dị chính là, Ly Sơn vốn nên náo nhiệt thì giờ phút này lại yên tĩnh vô cùng. Tính toán thời gian thì bên phương Tây lúc này cũng khoảng rạng sáng ba bốn giờ, người chơi đến từ Kỷ Nguyên Ma Pháp hẳn là đang ngủ dưỡng nhan.

Chùa Ôn Linh bị che kín bên trong cánh rừng hoa đào, khắp núi chỉ có một màu hồng thanh nhã.

Liễu Như Phi Phi dẫn bang chúng chạy trên đầu. Nghe có cuộc thí luyện, vui sướng nhất chính là bọn họ, chiến đấu đến tình trạng kiệt sức không còn máu chính là phong cách của bọn họ.

Hai chú tiểu đứng trước cổng chùa, nghe thấy ý định của họ liền mỉm cười đến đáng yêu. Đang định đưa bọn họ đến sân thí luyện thì Tài Lang bỗng nhiên giữ chặt một chú tiểu trong đó.

[Phụ cận] Tài Lang: Có thể vào trong thấp nén nhang không?

[Phụ cận] [Hệ thống] Chú Tiểu: Thí chủ là người có tâm, mời theo ta.

[Phụ cận] Tài Lang: Cảm ơn tiểu sư phụ.

[Phụ cận] Trúc Hải Thính Tùng: Cùng đi đi.

Tuy chỉ là trò chơi nhưng chùa Ôn Linh vẫn được thấp nền đầy đủ. Tượng đồng dựng lên san sát như rừng, lộ ra ánh sáng nhàn nhạt cùng sự trang nghiêm thần thánh.

Tài Lang cầm ba cây nhang, nhắm mắt.

Trúc Hải Thính Tùng chấp tay đứng bên cạnh, mở miệng nói một cách lạnh nhạt:

[Mật âm] Trúc Hải Thính Tùng: Cho tới bây giờ, ta vẫn không tin Phật.

[Mật âm] Tài Lang: Trước kia chú vẫn còn không tin đấy!

Trúc Hải Thính Tùng nghiêng tai lắng nghe động tĩnh từ bốn phương, hừ nhẹ.

[Mật âm] Trúc Hải Thính Tùng: Giờ thì tin chưa?

[Mật âm] Tài Lang: Bây giờ...

Đang định nói thì sắc mặt chú tiểu bên cạnh bỗng nhiên thay đổi, chạy vội đi. Trúc Hải Thính Tùng nhìn Tài Lang một cách trào phúng. Tài Lang cười khẽ, nửa cung kính nửa khoan thai cắm nhang vào lư hương. Ở Kỷ Nguyên Ma Pháp, hần phát hiện quần áo trên người mình dường như cũng không phải quý hiếm như vậy, do đó mới thay đổi thành một thân trang bị của Thế Giới Giang Hồ, áo bào màu xanh đơn giản, phẳng phất như một thư sinh bình thường.

Trên diễn đàn từng có người phân tích quá trình Diệp Ly Ly sử dụng hệ thống trứng màu, trong đó câu “Tài Lang từng sử dụng hệ thống trứng màu” đã khiến cho rất nhiều người chú ý. Nhất là ngày hôm nay hần lại giảm bớt sự xuất hiện của mình, càng khiến cho người người suy đoán thật ra Tài Lang là một người rất tuấn mỹ, ở thế giới thực luôn được mọi người quan tâm, cho nên chỉnh sửa dung nhan trong trò chơi chỉ để thể nghiệm cuộc sống của một người bình thường.

Sau khi suy đoán diện mục chân thật của Tài Lang bị vạch trần, hần ta liền chiếm được hàng loạt tâm hồn thiếu nữ.

Các loại suy đoán ác ý thì đưa ra giả thuyết Tài Lang là người không tài cũng không mạo, cho nên giá trị tương mạo mới tăng lên tới 50%.

Tài Lang khi đọc thấy những bài viết này đều cười nghiêng ngả. Trúc Hải Thính Tùng nghi ngờ rằng hần ta tự bán lý lịch của mình để khiến cho nước bắn càng thêm bị vấy đục, nếu không thì số tiền đang không ngừng chạy vào trong tài khoản của hần ta từ đâu ra?

Tuy nhiên...

Người này mà tin vào Phật thì cái tên Trúc Hải Thính Tùng của hần sẽ viết ngược.

Lúc một vị hòa thượng mặc áo cà sa đi ra từ trong Phật điện, nhìn chiếc lư hương vừa được cắm nhang liền nói một cách vui vẻ.

[Phụ cận] [Hệ thống] Trụ Trì Phương Trượng: Hai vị thí chủ thật có tâm, đây là nén nhang đầu tiên mà chùa Ôn Linh có từ hai năm qua. A Di Đà Phật!

Tài Lang chấp tay, dường như vô cùng thành kính.

[Phụ cận] [Hệ thống] Trụ Trì Phương Trượng: Thí chủ xem ra là một hiệp khách có tâm, gần đây bằng hữu của bản tăng gặp gỡ một chuyện phiền phức, không biết thí chủ có nguyện ý hỗ trợ hay không?

[Phụ cận] Tài Lang: Vô cùng nguyện ý.

[Phụ cận] [Hệ thống] Trụ Trì Phương Trượng: Bằng hữu của bản tăng có một con rắn lục gọi là Long Câu, không biết bị cái gì kích thích đã tháo chạy đến nơi sơn dã. Người lạ khó có thể tới gần Long Câu, mà bằng hữu bản tăng lại không tiện đi tìm. Thí chủ có thể giúp đỡ hần đi bắt Long Câu về hay không?

[Phụ cận] Tài Lang: Vô cùng vinh hạnh.

Hòa thượng lấy ra một tràng hạt từ trong vạt áo, dặn dò:

[Phụ cận] [Hệ thống] Trụ Trì Phương Trượng: Tròng hạt này có thể trừ tà, bần tăng nghĩ rằng Long Câu đã bị quỷ nhập vào thân, thí chủ có thể dùng vật này để hỗ trợ.

[Phụ cận] Tài Lang: Cảm ơn phương trượng.

Nhìn hai người rời khỏi Phật điện, hòa thượng lập tức rưng rưng hai mắt.

[Phụ cận] [Hệ thống] Trụ Trì Phương Trượng: Rốt cuộc cũng có thể tìm ra Long Câu, thối đời, giao một nhiệm vụ mà còn phải đợi tận hai năm, không biết Long Câu bị tà ma tra tấn thành cái dạng gì rồi, ô ô ô...

Chú tiểu đứng ngoài cửa thăm dò, sau đó một âm thanh “ầm” chấn động, cánh cửa Phật điện đóng lại.

Sỉ nhục Phật môn, sỉ nhục Phật môn! Nào có phương trượng nuôi rắn chứ? Khó trách hệ thống thiết lập chương trình hẳn phải trốn đi. Hẳn muốn tìm một người bạn chính nghĩa. Cuối cùng đã biết người xuất gia có thể nói dối hay không!

[Phụ cận] [Hệ thống] Chú Tiểu: ... Tới bây giờ cũng không tin!

Rời khỏi Phật điện, nhìn thấy bộ dạng đậm nhạt của Tài Lang, Trúc Hải Thính Tùng biết rõ người này rõ ràng chẳng có chút tâm hướng Phật Đà gì cả, nhất định biết sẽ nhận nhiệm vụ trong Phật điện cho nên mới chạy tới đây thấp nhang.

Tài Lang cũng muốn thỏa mãn suy đoán của hắn, mỉm cười:

[Mật âm] Tài Lang: Phân tích cẩn thận tình thế của Ly Sơn, phương trượng chùa Ôn Linh to lớn phổ biến thí luyện lần này chỉ sợ là vì muốn thu hút nhiều người đến chùa Ôn Linh. Mỗi nơi trò chơi thiết lập ra đều có dụng ý của người thiết kế chương trình, không thể nào xây dựng một cái Phật điện vô dụng, đi vào đó cũng chỉ là thử vận may mà thôi.

Trúc Hải Thính Tùng hừ nhẹ, không nói gì.

[Mật âm] Tài Lang: Huống chi đám nhóc kia có tinh lực dồi dào như vậy, chạy tới chạy lui tham gia cái trò thí luyện kia. Những kẻ đến sân thí luyện đều không ngừng đập máy, chỉ sợ đều có chứng sợ hãi đối với trò chơi rồi.

Cái gọi là thí luyện chính là không ngừng mà thách đấu cùng bị thách đấu, PK đến tử vong, sau đó bị mang ra khỏi sân thí luyện. Chỉ có một chỗ tốt chính là tử vong sẽ không bị trừng phạt.

Chỉ có điều muốn đi vào sân thí luyện, nhất định phải trả tiền, chỉ thế mà thôi.

Trúc Hải Thính Tùng nhớ đến đám nhóc con không thích an phận kia, cũng mỉm cười.

[Mật âm] Trúc Hải Thính Tùng: Chỉ sợ bọn chúng, đưa thì giết tiền, đưa thì giết người, làm sao cho gỡ gạc đủ vốn thì thôi. Dù sao bản lĩnh sinh tồn trong PK có ai có thể cường hại hơn so với bọn chúng?.

[Mật âm] Tài Lang: Di truyền.

[Mật âm] Trúc Hải Thính Tùng: Có nghe thấy mùi gì không?

[Mật âm] Tài Lang: ... Mùi?

[Mật âm] Trúc Hải Thính Tùng: ... Mùi thịt nướng.

[Mật âm] Tài Lang: ... Thính như mũi chó vậy.

[Mật âm] Trúc Hải Thính Tùng: Khen nhầm rồi, nhờ vào đôi mắt để nhìn đó.

Cách đó không xa, một bóng người màu xanh mỉm cười ngồi xồm nướng thịt, bóng người màu đen bên cạnh thì xiên thịt cho người áo xanh, nhưng nhìn thủ pháp của hắn thì thật sự rất không có nghề.

[Mật âm] Trúc Hải Thính Tùng: Muốn cá cược bọn họ đang nướng cái gì không?

[Mật âm] Tài Lang: Long Câu.

Minh Nguyệt Thiên Lý cũng nhìn thấy bọn họ, gật nhẹ đầu xem như chào hỏi nhưng ánh mắt nhìn Tài Lang vẫn còn một chút địch ý. Ánh mắt của hắn rơi vào trang sức trên trán Diệp Ly Ly, phẳng phất như nhớ tới ba chữ “Diệp Ly Ly” rất nhỏ được khắc trên đó.

Diệp Ly Ly cũng chú ý tới bọn họ, giờ giờ bàn tay đang cầm xiên thịt rần, mỉm cười.

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Đợi hai người thật lâu.

Trúc Hải Thính Tùng cùng Tài Lang nhìn nhau, không hiểu.

Diệp Ly Ly chỉ chỉ Minh Nguyệt Thiên Lý đang chăm chú xiên thịt rần, nói:

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Thịt rần trong tay huynh ta có chút vấn đề, chắc là có quan hệ tới nhiệm vụ nào đó. Bấm tay tính toán, 99% nhận được nhiệm vụ là hai người, cho nên chúng tôi nướng thịt trước chờ hai người đến. Tuy nhiên phu quân đại nhân thật đúng là thần cơ diệu toán, ngay cả xiên thịt rần cũng làm một cách thật khó khăn.

[Phụ cận] Tài Lang: ...

[Phụ cận] Trúc Hải Thính Tùng: Còn không mau lấy tràng hạt ra mà xua đuổi tà khí trên thịt rần đi, mình cũng đói rồi.

Tài Lang không ngừng than tiếc nhiệm vụ thất bại.

Minh Nguyệt Thiên Lý mỉm cười sung sướng vô cùng.

43. Q.2 - Chương 43: Thác Nước

“Giang hồ sử thi” Hồi 790: Phương trượng đau đớn khi mất đi Long Cầu, giận dữ đưa những người thí luyện xuất sắc đến Long Đàm...

Một người tựa lưng vào tảng đá lớn, ngắm nhìn thác nước cách đó không xa, cây bút trong tay không ngừng viết. Một người khác khinh thường mà hếch mặt qua một bên, chỉ thấy thác nước cao vạn trượng đổ ầm ầm xuống những tầng mây.

Mấy trăm người chơi đột nhiên nhảy đến.

Lan Lăng Tiểu Tiểu Sinh nhin không được kích động, ánh mắt sáng đến nỗi khiến cho người ta không dám nhìn thẳng. Chỉ vì mấy trăm cường giả ở Thế Giới Giang Hồ đều đang tề tụ trước mắt, lại khiến cho hắn có loại cảm giác không từ nào diễn tả được. Phương trượng chùa Ôn Linh lần theo tràng hạt cảm thấy Long Cầu đã chết, đành phải từ bi nói: “Mọi chuyện mặc dù không thành nhưng thí chủ vẫn có tâm. Lão nạp phá lệ để cho bằng hữu đến tham gia chung kết thí luyện lần này”.

Chung kết thí luyện lại diễn ra ở thác nước Long Đàm.

Bên cạnh thác nước là một nhà thủy tạ, Thập Bát La Hán trận vây xung quanh.

Người chơi tham gia thí luyện đối với một chút Thập Bát La Hán trận đương nhiên cũng không xa lạ gì, rất nhiều người chơi thách đấu Thập Bát La Hán đều bị đập bay ra khỏi sân thí luyện, uống rất nhiều tiền bạc. Nhiều người chơi cứng đầu khi nhìn thấy Thập Bát La Hán trận cũng không có cảm giác gì nhiều, vì dù sao cũng từng bị giày vò đến chết đi sống lại.

Tựa lưng trên tảng đá lớn, Lan Lăng Tiểu Tiểu Sinh cảm thấy người bên cạnh có chút đậm đặc liền dừng bút nói:

[Phụ cận] Lan Lăng Tiểu Tiểu Sinh: Nhìn đi, đó chính là Tài Lang.

[Phụ cận] Lan Lăng Tiểu Tiểu Sinh: Kia chính là Trúc Hải Thính Tùng!

[Phụ cận] Lan Lăng Tiểu Tiểu Sinh: Còn kia, ách...

Lan Lăng Tiểu Tiểu Sinh kích động giới thiệu từng người cho người bên cạnh, hoàn toàn không để ý tới sự khác thường xung quanh. Đám người Thập Bát La Hán nhìn Lan Lăng Tiểu Tiểu Sinh, nhận ra thực lực có một sự chênh lệch khác biệt.

[Phụ cận] Thiết Diện Tu La: Cái tên này làm sao lẫn được vào đây vậy?

[Phụ cận] Tiểu La Hán: Không biết.

[Phụ cận] Thiểu Diện La Sát: Cút!

Một chiến sĩ áo đỏ đứng trên ngọn cây, nhìn Lan Lăng Tiểu Tiểu Sinh kêu gào thảm thiết khi bị đuổi ra khỏi phạm vi Long Đàm. Thiết tình, thực lực chênh lệch thành cái dạng này rồi mà còn dám thể đào bới hết ân oán gút mắc của Thế Giới Giang Hồ. Tốt nhất tên kia nên luyện cấp cho thành tựu trước rồi hãy thực hiện giấc mộng. Chiến sĩ áo đỏ nhìn đám người nổi tiếng ở Thế Giới Giang Hồ đang tụ tập trước thác nước, cảm thấy chán nản bèn hướng tới chỗ Lan Lăng Tiểu Tiểu Sinh đang thất vọng bên ngoài mà nhảy tới.

[Phụ cận] Như Sơn: Đồ dân! Vậy mà cũng không đến chỗ cao xem!

[Phụ cận] Lan Lăng Tiểu Tiểu Sinh: Như Sơn vẫn tốt nhất!

[Phụ cận] Như Sơn: Này này, lúc trước không phải đánh chủ ý mình làm công nhân bốc vác cho cậu sao?

[Phụ cận] Lan Lăng Tiểu Tiểu Sinh: Không phải, tuyệt đối không phải! Đừng buông tay nha, mình sợ độ cao!

Giữa sườn núi Ly Sơn, âm thanh người nói liên miên xen lẫn tiếng chim hót và tiếng thông reo, một người chuyên chú múa bút, một người hầu hạ đứng bên cạnh. Tùy ý có thể nhìn thấy những hiệp sĩ văn nhân rảnh rỗi đi lại giữa núi rừng.

Phía xa xa, thác nước Long Đàm ầm ầm đổ xuống, đám người chơi nằm trên mặt đá thử dốc.

[Phụ cận] [Hệ thống] Trụ Trì Phương Trượng: Luyện chưa? Hôm nay trong ngoài đều lo, các người không thể trễ nãi được! Chạy một trăm vòng quanh thác nước cho ta.

[Phụ cận] Nhất Thiên Hoành: Cái gì?

Một người áo xanh ung dung chạy qua, đuổi cánh tay giơ lên giơ xuống.

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Trăm vòng! Trăm vòng!

[Phụ cận] [Hệ thống] Trụ Trì Phương Trượng: Cái người cà lơ phất phơ kia, hai trăm vòng!

Người áo xanh kia suýt nữa thì cầm đầu xuống đất. Cô mặc niệm, không đúng, không đúng. Cô ngẩng đầu nhìn cái người đứng trên đỉnh thác nước đang đổ ầm ầm xuống. Minh Nguyệt Thiên Lý quảng cho cô một ánh mắt thương xót.

Những người vừa nhận mệnh gặp được người còn không may hơn so với chính mình, tâm tình liền cực kỳ vui mừng, nhanh chóng bỏ qua Diệp Ly Ly.

[Phụ cận] Bánh Bao Nhân Thịt: Bang chủ Không Phải cố lên!

[Phụ cận] Phong Tiểu: Bang chủ Không Phải, hai trăm vòng cũng không nhiều đâu.

[Phụ cận] Khấp Thiên Hạ Ta Đẹp Trai Nhất: Bang chủ Không Phải, còn nhiều nhiệm vụ đang đợi đấy!

Không cần! Đúng là sân thí luyện đều tràn ngập bang chúng Chúng Nhân Bang, một bầy ranh con!

Diệp Ly Ly hận đến nghiến răng nghiến lợi. Cô vung tay ném một chai dược về phía thác nước.

Oanh!

Oanh!

Nước đổ xuống trắng xóa như tuyết, đổ ầm lên những người phía dưới. Minh Nguyệt Thiên Lý mượn lực nhảy lên, toàn thân không dính một giọt nước. Ngược lại, Chúng Nhân Bang cùng những người chơi khác đều gặp nạn.

Hơn nữa...

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: ... Ngốc! Quên mình đang đứng ở phía dưới sao?

Toàn thân người áo xanh ướt đầm, bi phẫn nhìn người đang nhàn nhã thích ý trước mặt.

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Chơi lại chiêu cũ cũng phải nhìn xem đối tượng là ai.

Diệp Ly Ly khóc không ra nước mắt, lại nghe lão hòa thượng giận dữ mắng mỏ.

[Phụ cận] [Hệ thống] Trụ Trì Phương Trượng: Phá hư thác nước Long Đàm, chạy ba trăm vòng!

Mẹ nó! Long Đàm còn hơn cả hang hổ!

Hòa thượng dường như có chuẩn bị mà đến, đưa ra nhiệm vụ trừ phi cưỡng ép logout nếu không thì không thể hủy bỏ. Chưa hoàn thành nhiệm vụ mà muốn xông ra khỏi phạm vi Long Đàm thì phải đánh bại Thập Bát La Hán trận. Diệp Ly Ly phi thường hoài nghi phương trượng chùa Ôn Linh đang “quan báo tư thù”, dù sao có không ít NPC đã đặt Không Phải Được Sư vào vòng tròn trả thù.

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Tại sao hai tên kia lại có thể ngồi ở đó vừa uống trà xem chuyện vui chứ?

Tới gần nhà thủy tạ ở Long Đàm, mùi thuốc nhân nhật phát tán, xua tan hơi lạnh của nước. Ngồi trên ghế đá ung dung nhìn lại, chỉ thấy nước đổ ầm ầm, bọt nước như ngọc văng lên tung tóe. Từng tiếng vang vọng lại như tiếng chuông lớn khiến cho lòng người cảm thấy độ cao thác nước rất kinh người.

Muốn chạy dọc theo thác nước để luyện tập thân pháp, đó là một việc vĩ đại khiến cho lòng người kính ngưỡng đến nhường nào.

Tài Lang nhấp một ngụm rượu, thoải mái híp mắt mỉm cười. Hai kẻ hại nhiệm vụ của hắn thất bại, đương nhiên không thể khiến bọn họ tiêu điều tự tại. Hắn tiện tay ném đoạn video hai người họ nướng Long Cầu cho phương trượng chùa Ôn Linh. Đau đớn vì mất đi chú rắn yêu dấu, phương trượng liền nổi trận lôi đình, hận không thể giết người bởi vì còn muốn duy trì phong phạm của cao tăng. Do đó hắn mới đưa ra một kiến nghị, phương trượng liền tôn sùng hắn như một vị khách quý.

Về phần hắn có ăn vài miếng thịt rắn yêu quý của lão phương trượng đó hay không thì, Phật viết: không nên nói.

Trúc Hải Thính Tùng nhìn Tài Lang đang cười đến thoải mái, hừ lạnh.

[Mật âm] Trúc Hải Thính Tùng: Âm hiểm!

[Mật âm] Tài Lang: Quá khen, quá khen.

[Mật âm] Trúc Hải Thính Tùng: Đáng thương nhất là người ngồi bên cạnh kẻ âm hiểm.

[Mật âm] Tài Lang: Sao có thể đánh đồng với hai thằng nhóc kia?

[Mật âm] Tài Lang: Gì chứ càng già càng cay?

Tài Lang trầm mặc. Trước mắt hắn vẫn là kẻ đứng giữa tính mạng của người khác lại làm như là người cao thượng. Vẫn không nên khoe khoang, uống rượu, uống rượu thôi!

[Mật âm] Trúc Hải Thính Tùng: Uống rượu tổn thương đến gan đó.

Tài Lang yên lặng đặt ly rượu xuống, bưng tách trà lên.

[Mật âm] Trúc Hải Thính Tùng: Không ai trộn lẫn trà với rượu để uống cả.

[Mật âm] Tài Lang: ...

Chơi trò chơi với cái đám này, thật vô cùng vui vẻ.

Tài Lang mở giao diện diễn đàn, tiện tay ném vài video lên, nhờ vào tiếng tăm trước kia mà người đọc bắt đầu ồ ạt vào. Bây giờ thì khu vực này đã trở thành nơi không phận sự miễn vào, cho nên video về thác nước Long Đàm của hắn đã trở thành độc quyền, giá cả thì đương nhiên là tự hắn đề ra. Thế cho nên, Lan Lăng Tiểu Tiểu Sinh đáng thương đương nhiên là nằm dưới sự thao túng của hắn.

Kỷ Nguyên Ma Pháp.

Thành Tác Đa Mã.

[Phụ cận] Hắc Nhân: Tên kia chạy bên Thế Giới Giang Hồ kia, nhất định sẽ bị chém đến chết.

[Phụ cận] Đồ Lục Giả: Chỉ cần không chém người khác thì xem ai muốn chém hắn.

[Phụ cận] Hắc Nhân: Chấm dứt như vậy thật sự có chút không cam lòng, ít nhất lúc đầu nên có một cách khác.

[Phụ cận] Đồ Lục Giả: Muốn đến Thế Giới Giang Hồ sao không nói thẳng ra đi? Tuy nhiên, chỉ sợ không có người hoan nghênh thôi.

Hắc Nhân hừ lạnh, ý bảo thủ hạ nên giương buồm lên đường. Đích đến chính là Thế Giới Giang Hồ.

Cánh buồm giương căng biển mất từ phương xa.

Cảng Tác Đa Mã vẫn sừng sững đứng yên bên bờ Lam Hải.

Hai người già với mái tóc trắng xoá ngồi bên bờ. Trên đời này không có gì là vô hạn, cho dù tuổi tác cũng là một thứ hữu hạn. Bất luận màu tóc lúc trẻ có như thế nào thì cuối cùng cũng chỉ là tóc bạc. Hai người nhìn nhau cười cười.

[Phụ cận] O Bàn Lão Hán: Lại yên tĩnh.

[Phụ cận] Cao Sáu Lão Hán: Nơi nào náo nhiệt thì nơi đó sẽ không yên tĩnh, nếu vậy thì làm sao phổ nhạc được đây?

[Phụ cận] O Bàn Lão Hán: Chỉ sợ vì già nên không phổ nhạc được thôi.

[Phụ cận] Cao Sáu Lão Hán: Ông mới già! Cả nhà ông đều già! Chúng ta đều đã hợp tác cả đời này rồi, tôi mà không phổ nhạc được thì ai làm đây?

[Phụ cận] O Bàn Lão Hán: Đúng vậy, tuổi trẻ thật tốt!

44. Q.2 - Chương 44: Mưa Tháng Bảy

Từ sau khi Long Câu bị nướng, phương tượng chùa Ôn Linh chủ trì thí luyện giống như một cơn ác mộng đối với người chơi.

Người chơi tham gia thí luyện lần này đã nhao nhao lên thề, không bao giờ tham gia cái loại thí luyện quái vật này nữa, thậm chí khi nghe thấy hai chữ thí luyện thì tứ chi sẽ đau nhức, đầu vầng mắt hoa. Mà người khởi xướng làm cho thí luyện biến thành cơn ác mộng thì lại khoan thai trở về thành Bình Tuyền, chỉnh đốn công việc trong bang hội của mình.

Hoạt động ầm ầm rốt cuộc cũng kết thúc vào cuối tháng sáu, tháng bảy ở Thế Giới Giang Hồ lại có chút nóng bức. Nhân khí Thế Giới Giang Hồ càng ngày càng thịnh vượng, Kỷ Nguyên Ma Pháp bắt đầu triển khai thể công bằng dư luận, chỉ trích Thế Giới Giang Hồ đã bắt chước Kỷ Nguyên Ma Pháp rất nhiều chỗ.

Chứng cứ chính là Thế Giới Giang Hồ đã sắp xếp cho thành viên tổ thiết kế ánh sáng – Từ Nho, vào Kỷ Nguyên Ma Pháp ẩn núp tận hai năm. Ngoài ra, trước đó vài ngày rất nhiều người chơi Kỷ Nguyên Ma Pháp liên tục chiến đấu ở các chiến trường Thế Giới Giang Hồ, họ đều nhận định thiết lập của hai trò chơi có rất nhiều chỗ tương tự đến kinh người.

Ngoại trừ phong cảnh, thiết kế hình ảnh trang bị, nhiệm vụ hay vật phẩm ra thì những thao tác cơ bản khác đều giống.

Hai trò chơi tuy xác nhập nhưng tranh đấu giữa hai công ty lại chưa từng dừng.

Đối mặt với chỉ trích từ công ty Quỳnh Đạo Tư, tập đoàn Thịnh Thế lại không biện giải nhiều. Lúc trước hợp tác cùng công ty Quỳnh Đạo Tư trong một thời gian hơi ngắn, trong lúc vội vã thì đã có rất nhiều kỹ năng cùng thiết lập đều tái sử dụng trở lại. May mắn hai năm qua rất nhiều người chơi già dặn kinh nghiệm phát hiện ra bug, sau đó đề nghị với máy chủ, và rồi trò chơi mới chậm rãi hoàn thiện. Hơn nữa, ưu điểm lớn nhất của Thế Giới Giang Hồ chính là người chơi có thể tự chỉnh sửa trò chơi, thiết lập nửa mở nửa phong bế thu hút rất nhiều người chơi trẻ tuổi.

Thời điểm rất nhiều lời đề nghị xuất hiện, tập đoàn không thể tránh né đành phải ban thưởng những người chơi đã đưa ra sáng ý. Hình ảnh phong cách cùng thiết lập trò chơi ngày hôm nay mới xuất hiện nhiều điểm trùng lặp như vậy.

Lúc một nhóm người chơi ở Kỷ Nguyên Ma Pháp không ngừng hô lớn “bắt chước ti tiện” thì Thế Giới Giang Hồ cũng xuất hiện khẩu hiệu của một nhóm người chơi già dặn kinh nghiệm.

Nào là: “Chân diện mục chính là của Thế Giới Giang Hồ lúc ban đầu!”

“Trục xuất người chơi từ Kỷ Nguyên Ma Pháp đến!”

“Thế Giới Giang Hồ chỉ chứa chấp người phương Đông!”

Tập đoàn Thịnh Thế vốn cảm thấy lần hợp tác trước đã có chút vội vàng, rốt cuộc cũng nhận ra việc xác nhập hai trò chơi mang đến rất nhiều phiền phức. Vốn định dùng “người kia” để giải thích nguyên nhân, bỗng nhiên có chút không đủ lý lẽ. Dù sao không phải ai cũng nhớ kỹ “người kia”.

Dù sao, đã mười ba năm trôi qua.

Người từng gây mưa tảo gió trên mạng lưới internet cũng đã dần bình tĩnh, thời đại này đã không còn cần đến anh hùng. Nhất là mạng lưới internet vì giới giải trí mới tồn tại, cái gì mà anh hùng, quả thật khiến người đời chê cười.

Xem ra cái gọi là xác nhập, chỉ là từng bước mưu đồ để công ty Quỳnh Đạo Tư chiếm lấy tập đoàn Thịnh Thế, mưu toan độc chiếm thị trường game online.

Tháng bảy, Thế Giới Giang Hồ đưa ra những hoạt động mới.

Người chơi có thể đưa ra các loại sáng ý thiết kế bản đồ, âm nhạc, vật phẩm cùng nhiệm vụ mới đều phải phù hợp với phong cách của Thế Giới Giang Hồ. Có thể dùng video, bản vẽ hoặc ghi chép để giải thích.

Vốn muốn chinh đồn và cải cách toàn diện Thế Giới Giang Hồ, không ngờ nhận được tin tức đôi song ca Solomon đã hơn bảy mươi tuổi tuyên bố gia nhập liên minh tập đoàn Thịnh Thế, vì Thế Giới Giang Hồ chế tác ra những bản phối nhạc mới, lấy chủ đề là “niềm vui”. Đôi song ca Solomon chưa từng có bước phát triển mới trong ba năm lại đưa ra tin tức này, giới truyền thông lập tức trở nên điên cuồng. Solomon dùng năm mươi năm đi du lịch vòng quanh thế giới, niềm vui trải rộng khắp toàn cầu. Nếu lần trước Kỷ Nguyên Ma Pháp dùng hai người họ để làm mảnh lối lại thất bại, thì sự trở lại của họ lúc này trong Thế Giới Giang Hồ đã chiếm được toàn bộ ánh mắt.

Người chơi vốn vì sự hỗn loạn của Thế Giới Giang Hồ mà sinh lòng thoái chí bây giờ lại nhao nhao đăng nhập.

Đương nhiên, nếu người của công ty Quỳnh Đạo Tư biết chuyện đôi song ca cao tuổi nhìn thấy biểu hiện của người chơi Thế Giới Giang Hồ tại Kỷ Nguyên Ma Pháp mới đưa ra quyết định, chỉ sợ sẽ ối ra hơn ba lít máu.

Thế Giới Giang Hồ.

Lãnh địa của Chúng Nhân Bang.

Tài Lang tiện tay kiểm được một mớ bạc nhờ những bài viết trên diễn đàn. Minh Nguyệt Cứu Viện Đoàn lại trả giá với Chúng Nhân Bang, ép giá bài viết xuống cực thấp. Hôm nay, đưa mắt nhìn lại thì khối thuốc súng đều cuộn cuộn khắp nơi.

Vì vậy Tài Lang quyết định tập trung vào hoạt động lần này bằng ghi chép chứ không phải video.

Vì vậy Diệp Ly Ly nhìn thấy Tài Lang múa bút như điện trên bàn, tay áo lay động theo từng nét mực.

[Mật âm] Không Phải Dược Sư: Cái gì vậy?

[Mật âm] Tài Lang: Đại lục mới.

[Mật âm] Không Phải Dược Sư: ...

Khó trách gần đây Thế Giới Giang Hồ có rất nhiều văn nhân trí thức, Diệp Ly Ly còn tưởng rằng người học đòi văn vẻ càng ngày càng nhiều, thì ra bọn họ đều tham gia hoạt động của Thế Giới Giang Hồ. Tuy nhiên, dã tâm của Tài Lang cũng quá lớn, người bên ngoài đều nhìn trúng thiết kế phong cảnh, còn hấn lại đánh vào đại lục mới. Diệp Ly Ly chắc chắn hai tiếng.

[Mật âm] Không Phải Dược Sư: Đại lục mới nếu có thể có thảo nguyên rộng lớn thì tốt rồi.

Tài Lang gật gù, múa bút thoăn thoắt.

[Mật âm] Không Phải Dược Sư: Còn có một dãy núi tuyết trắng xóa kéo dài, kéo dài miên mang.

[Mật âm] Không Phải Dược Sư: Còn có sương mù dày đặc, ánh chiều tà ngũ sắc, sa mạc rộng lớn.

[Mật âm] Không Phải Dược Sư: Còn có một vùng sông nước với những chiếc thuyền ung dung xuyên qua làn mưa bụi.

[Mật âm] Không Phải Dược Sư: Còn có...

Rốt cuộc thì ai có dã tâm lớn đây?

Bên ngoài mưa tí tách rơi, bên trong có một đứa nhỏ vui sướng tưởng tượng ra phong cảnh trong mơ ột người lớn vẽ ra trên giấy. Mưa tháng bảy ào ào, phá vỡ sự tĩnh lặng.

Nếu như...

Thời gian có thể dừng lại thì tốt rồi...

Trúc Hải Thính Tùng ôm cánh tay đứng trước cửa, ung dung nhìn những chiếc xe ngựa chạy qua chạy lại, hoặc những khách vãng du nói chuyện huyền thuyên.

[Phụ cận] Trúc Hải Thính Tùng: Lặp lại một lần nữa, muốn kiếm Minh Nguyệt Thiên Lý thì đến Thiên Lý Sơn Trang tìm, đừng có lẩn trốn quanh đây, nếu không thì ta cũng không khách khí nữa đâu.

Minh Nguyệt Cứu Viện Đoàn vẫn cứ tập trung trước cửa tửu lâu của Chúng Nhân Bang kêu gào, quả thật trở thành một phong cảnh của Thế Giới Giang Hồ. Trúc Hải Thính Tùng không thể không tự mình ra nghênh đón. Tuy hấn không ngại PK cùng người khác, nhưng chồng chất phiền phức phía sau hấn lại không muốn chút nào.

Hấn vừa nói ra thì một người có vẻ là lão đại trong nhóm liền hừ lạnh.

[Phụ cận] Mỹ Nhân Ngư: Gọi cái tên lừa gạt Không Phải Dược Sư kia ra đây! Chúng ta làm sao có thể cho phép một người như vậy đứng bên cạnh Minh Nguyệt chứ?

[Phụ cận] Trúc Hải Thính Tùng: Thật là ngoan cố.

Đôi mắt hấn chợt lạnh lùng. Hấn mỉm cười, quay đầu về phía bang chúng đang xoa xoa tay phía sau, nói:

[Phụ cận] Trúc Hải Thính Tùng: Có người đưa tới cửa, nếu chúng ta không tiếp há chẳng phải hãm hại sự bình yên của thế giới sao?

[Phụ cận] Bánh Bao Nhân Thịt: Loại người như vậy sao chúng ta dám tiếp?

[Phụ cận] Tiểu Đệ Đệ: Minh Nguyệt Thiên Lý cũng thật đáng thương!

[Phụ cận] Khấp Thiên Hạ Ta Đẹp Trai Nhất: Lại có thể gặp phải cái dạng này!

[Phụ cận] Lão Tử Là Chu Bá Thông: Quá xui xẻo rồi!

[Phụ cận] Đâu Hũ Thối: Để cho chúng ta thay mặt siêu nhân Gao Minh Nguyệt tiêu diệt đám Oruku này đi!

Trên khuôn mặt xinh đẹp của Liễu Như Phi Phi cũng đầy khinh thường.

[Phụ cận] Liễu Như Phi Phi: Với tư cách là một người chơi game thì ta cũng có thể giải thích được nguyên nhân mê trai của bọn họ. Thế nhưng mê trai đến cái trình độ phải can thiệp vào cuộc sống của người khác, trò chơi của người khác, há chẳng phải là quá dốt đặc cán mai rồi sao? Bọn họ quả thật là ném mất mặt của những người chơi khác rồi! Nhìn đi, trong bang hội bọn ta cũng thiếu gì trai đẹp. Chẳng hạn như Trúc Hải Thính Tùng đây, dù giết người như ngóe, giết người không chớp mắt, nhưng cũng coi như là một lựa chọn không tệ. Nếu muốn chọn tên nào lớn tuổi thì Tài Lang cũng là một lựa chọn sáng giá. Còn muốn chọn người nhỏ tuổi hơn thì còn vé miễn phí của lão Nhị, lão Tam, lão Tứ, lão Ngũ...

[Phụ cận] Trúc Hải Thính Tùng: ...

Nếu nhắc đến tật xấu om sòm của Chúng Nhân Bang thì không thể bỏ qua bát quái Liễu Như Phi Phi. Thật không hiểu làm sao cô nàng lại có nhiều lý lẽ hùng hồn chắc chắn như vậy.

Nhìn bộ dáng ngậy ngốc của đám người Minh Nguyệt Cứu Viện Đoàn, chỉ sợ là do tác dụng phụ khi hít phải hơi thở phả ra của Liễu Như Phi Phi rồi.

Trúc Hải Thính Tùng khẽ cười, ngửa đầu nhìn lên không trung.

[Phụ cận] Trúc Hải Thính Tùng: Trang chủ Minh Nguyệt, phiền phức của mình thì tự đến mà giải quyết đi.

Một người áo đen tóc đen, cưỡi ngựa trắng, nhẹ nhàng đạp trên đám mây, dường như mưa bụi khắp nơi cũng không thể vấy bẩn hắn.

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Phu nhân, bỏ câu Vân Hải được cứu ở hang động Korda đến báo ân.

Bướm hồng len lỏi bay vào bên trong tử lâu, vờn quanh chiếc bàn có hai người đang ngồi.

Diệp Ly Ly đứng dậy, đạp cửa sổ bay ra.

Tài Lang buông chiếc bút lông nhỏ xuống, nhìn Minh Nguyệt Thiên Lý luôn mang theo nụ cười khiêu khích bên môi. Trong lòng hắn cảm thấy buồn cười, tên này luôn căm ghét thằng nhóc họ Diệp kia, nay có phải lại hiểu lầm hắn cái gì hay không?

Hơn nữa, hắn ta còn không cẩn thận làm vỡ chiếc bình...

Nhìn ra bên ngoài đang có mưa phùn lất phất, sao lại ngửi thấy mùi chua chua?

45. Q.2 - Chương 45: Giả Trang

Cầm lấy bờ câu Vân Hải, Diệp Ly Ly nhảy lên lưng ngựa còn Minh Nguyệt Thiên Lý thì cầm dây cương trong tay, quay đầu ngựa rời khỏi lãnh địa Chúng Nhân Bang.

Minh Nguyệt Thiên Lý vui vẻ phát phát tay với đám người Trúc Hải Thính Tùng, hưởng thụ cái ôm của ôn hương nhuyễn ngọc. Cái gì Minh Nguyệt Cứu Viện Đoàn, cái gì mỹ nhân khó dây dưa, cứ để lại cho đám Trúc Hải Thính Tùng kia lo liệu đi. Trúc Hải Thính Tùng nhìn hai người cưỡi ngựa đi xa, sắc mặt không chỗ nào là không đen.

[Phụ cận] Trúc Hải Thính Tùng: Hai người họ muốn đến gặp ai đó, sao còn không đuổi theo?

[Phụ cận] Mỹ Nhân Ngư: Bọn ta làm sao có thể la lối om sòm trước mặt Minh Nguyệt được? Bọn ta phải lưu lại ấn tượng tốt trước mặt thần tượng chứ! Những kẻ từng mạo phạm Minh Nguyệt đều đã bị đá bay ra khỏi Minh Nguyệt Cứu Viện Đoàn, bọn ta là một tổ chức có nguyên tắc, có trật tự!

[Phụ cận] Trúc Hải Thính Tùng: ...

Tài Lang từ bên trong đi ra, tay áo còn vương vết mực nhàn nhạt. Hắn mỉm cười nhìn đám người trước mắt.

[Phụ cận] Tài Lang: Chư vị dường như rất nhàn rồi, có hứng thú đi làm nhiệm vụ với Chúng Nhân Bang hay không?

Trên người hắn dường như có sự dễ gần bẩm sinh, khiến cho đám người trước mặt chân chừ không kịp trả lời. Hắn thừa cơ hội, tiếp tục dụ dỗ:

[Phụ cận] Tài Lang: Bang chúng Chúng Nhân Bang đều là đám thiếu niên tay chân vụng về, ta lại mới sáng tạo ra một đại lực cho Thế Giới Giang Hồ, còn nhiều nơi cần xử lý cẩn thận lại không cách nào lo liệu với nhân lực hiện tại. Thế cho nên, mọi người có muốn hợp tác cùng bọn ta hay không?

Minh Nguyệt Cứu Viện Đoàn đều sững sờ.

Đại lực mới?

Bọn họ thật có sáng tạo. Thế Giới Giang Hồ hiện nay đã bước qua một lần nâng cấp toàn bộ hệ thống, một đại lực mới xuất hiện giống như là sáng tạo ra một thế giới mới.

Tài Lang rất hài lòng với biểu cảm của bọn họ, tiếp tục dụ dỗ:

[Phụ cận] Tài Lang: Chẳng lẽ các người không muốn tận mắt nhìn thấy đại lực mới được sinh ra hay sao? Hoàn nguyên những cung điện cùng chùa chiền đã biến mất, phác thảo núi đồng sông ngòi đã bị chôn vùi, phục sinh nhân thần thú diệu đã từng tuyệt chủng...

[Phụ cận] Tài Lang: Sáng tạo những hoạt động mới.

[Phụ cận] Tài Lang: Làm quen những người bạn mới.

[Phụ cận] Tài Lang: Ngắm nhìn một thế giới mới.

Tài Lang mỉm cười mang theo nhàn nhạt rực rỡ, lời nói không nóng không lạnh nhưng lại đâm sâu vào lòng người.

Trúc Hải Thính Tùng nghiêng đầu.

Minh Nguyệt Cứu Viện Đoàn đều giật mình, rõ ràng chỉ là một khuôn mặt bình thường nhưng viễn cảnh qua lời nói êm tai lại khiến lòng người rung động như vậy, mà ngay cả ánh mắt cũng khiến người ta say.

[Phụ cận] Sleeping Beauty: Tham gia!

[Phụ cận] Snow White: Gia nhập!

[Phụ cận] Cinderella: Cũng vậy!

Mỹ Nhân Ngư nhìn đám người chơi đang nhao nhao, biết đã không thể khống chế cục diện, chỉ có thể hung hăng trừng mắt kẻ khởi xướng. Mà Tài Lang đã dẫn mọi người tiến vào khu vực thiết lập sơ bộ, thỉnh thoảng truyền đến từng trận thán phục.

[Phụ cận] Trúc Hải Thính Tùng: Bí ối, rõ ràng già cái đầu rồi mà còn chơi chiêu.

Liễu Như Phi Phi bên cạnh hắn dường như mới vừa tỉnh mộng.

[Phụ cận] Liễu Như Phi Phi: Tài Lang dùng mỹ nhân kế thật là lợi hại, không hổ là vị lão đại được sùng bái nhất, ngay cả chiêu mê hoặc cũng dùng đến tài tình như vậy. A! Đám người kia vì sao lại vây xung quanh lão đại Tài Lang? Mọi người cũng muốn nhìn.

[Phụ cận] Trúc Hải Thính Tùng: ...

Minh Nguyệt Thiên Lý bắt đầu cân nhắc đến chuyện đại lục mới. Dù sao bản đồ Thế Giới Giang Hồ cũng có giới hạn, hẳn cùng Diệp Ly Ly cơ bản chính là đã quen thuộc gần như hết các nơi trên bản đồ hiện tại, muốn thống thống khoái khoái chơi trò chơi thật đúng là ngàn vàng khó cầu. Đương nhiên, Diệp Ly Ly vốn dĩ sẽ không cảm thấy không được tự nhiên, dù sao cô cũng chỉ tiếp xúc với mỗi đám người Chúng Nhân Bang trong trò chơi, mà đám người Chúng Nhân Bang kia vốn dĩ chẳng chút kiên kị ánh mắt người ngoài, Thế Giới Giang Hồ vốn cũng chỉ là một nơi để bọn họ chơi đùa.

Minh Nguyệt Thiên Lý bĩu môi, cười nói:

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Phu nhân không lo lắng chuyện này sao?

Diệp Ly Ly quay đầu nhìn hắn, không nói gì. Cái tên này làm sao có lòng tốt đưa bỏ câu Vân Hải đến không công như vậy, rõ ràng là cảm thấy phiền phức khi bị Minh Nguyệt Cửu Viện Đoàn vây xung quanh, cho nên phải “gấp lửa bỏ tay người”. Âm hiểm, cực kỳ âm hiểm!

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Ngồi im, coi chừng ngã. Đằng kia không phải là thuộc hạ trước kia của em trai Không Phải cùng Tử Sắc, người từng có quan hệ với Chúng Nhân Bang sao?

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Đúng là kẻ nhớ dai.

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Có dám cá cược rằng chúng ta đi ra, bọn họ sẽ không nhớ chúng ta hay không?

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Không!

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Thật là chém đinh chặt sắt.

Dám cá cược cùng Minh Nguyệt Thiên Lý thì chỉ ngại mình chết quá trễ! Diệp Ly Ly nhấn một chút, cần cần khỏe môi để phòng sự hiếu kỳ của mình phản bội lại mình. Nhìn thấy bộ dáng kia, Minh Nguyệt Thiên Lý thở dài nhận thua.

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Nhắm vào hoạt động trứng màu của Kỷ Nguyên Ma Pháp, Thế Giới Giang Hồ trong khoảng thời gian đó cũng đưa ra thiết lập chỉnh sửa dung mạo. Tuy nhiên so sánh với sự ngẫu nhiên của Kỷ Nguyên Ma Pháp thì Thế Giới Giang Hồ lại giao kỹ năng cung cấp được cho NPC Vân Sơn Lão Quái, chỉ cần đưa ra giá cả thì có thể mua mặt nạ da người trong tay hắn ta.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Vân Sơn Lão Quái, nghe hơi quen tai...

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Sư phụ nàng.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: ...

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Từ khi hoạt động này diễn ra, Vân Sơn Lão Quái không thể không thu nạp thêm đồ đệ. Trong bang hội Tử Sắc U Linh lại có hai người, một là hội trưởng Tử Sắc, người còn lại là Bạch Vân Phiêu Phiêu. Mà Nhất Diệp Tri Thu từ sau khi Tuyết Nguyệt Lưu Ly mất tích đã đi theo hai vị mỹ nhân này, thậm chí còn làm hộ hoa sứ giả cho toàn bộ bang hội Tử Sắc U Linh.

Diệp Ly Ly vẫn không lên tiếng, không có cảm thấy chuyện này có quan hệ gì với mình.

Minh Nguyệt Thiên Lý nhú mày, nói tiếp:

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Tuy nhiên, Vân Sơn Lão Quái vì ghi hận lúc trước em trai nàng lừa gạt lấy đi {Thần Nông y tịch} của hắn, cho nên loại bỏ Không Phải Được Sư ra khỏi danh sách sư đồ. Thế nhưng kỹ năng nên truyền thụ vẫn sẽ truyền thụ.

Diệp Ly Ly kéo thanh kỹ năng ra, đúng là xuất hiện thêm một vài kỹ năng. Tuy nhiên cũng chỉ là những kỹ năng luyện được loạn thất bát tao, lúc đó cô cũng không để ý lắm. Vân Sơn Lão Quái nhất định là cực kỳ hận, cho nên tin tức nhắc nhở cũng lười gửi đến. Trong đầu cô vẽ phác họa ra bộ dáng nghiêng răng nghiêng lợi rồi lại nóng lòng của một lão đầu, Diệp Ly Ly nhin không được mà mỉm cười. Em trai trêu chọc cũng hơi nhiều người rồi đấy, chắc hẳn những người bị hắn lừa gạt đều vừa thương vừa hận.

Diệp Ly Ly rời mắt khỏi thanh kỹ năng, nói:

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Phu quân đại nhân trở lại Thế Giới Giang Hồ liền như cá gặp nước, trên thông thiên văn dưới rành địa lý, ngay cả kỹ năng tại hạ có cũng không lọt khỏi mắt ngài.

Nếu rời khỏi Thế Giới Giang Hồ thì cái tên chuyên gia bày mưu tính kế này chỉ là một kẻ bỏ đi mà thôi. Hừ!

Minh Nguyệt Thiên Lý dường như không nghe thấy giọng điệu trào phúng của cô, chỉ giao dịch cho cô một bộ trang bị thường thấy ở Thế Giới Giang Hồ.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: ... Là?

Minh Nguyệt Thiên Lý quay người một cái đã thay đổi thành một bộ trang bị tầm thường. Tuy vẫn là một màu đen pha chút tím thẫm nhưng phong thái vẫn phú quý bức người. Nhìn kỹ lại thì giống như...

Giống như...

Bản nhái của Minh Nguyệt Thiên Lý!

Phổ thường phát triển đầy ắp các loại hàng hóa, đương nhiên sẽ dẫn đến sự phát triển của hàng nhái. Nó rất nhanh, toàn diện, bình dân hóa phục vụ dẫn dắt thời đại phát triển trong trăm năm qua, chưa từng ngừng lại. Hệ thống buôn bán hàng nhái bắt đầu dậy sóng ở Thế Giới Giang Hồ sau khi hậu cung của Minh Nguyệt Thiên Lý, hay còn gọi là Minh Nguyệt Cửu Viện Đoàn xuất hiện. Đáng tiếc, bởi vì là hàng nhái cho nên chất lượng cũng vô cùng kém.

Chỉ có điều, tuy trên đời này quả thật có sự tồn tại của thường dân giả dạng thần tượng, nhưng giả dạng là chính mình thì cũng quá... cũng quá biến thái rồi!

Diệp Ly Ly hít một hơi thật sâu.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Muốn chơi cái gì?

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Đạo một vòng trong trò chơi, dùng thân phận giả lừa những người khác.

Từ nhỏ đến lớn, bất luận là đi du lịch xa hay gần, thậm chí chơi game online đều có người đi theo hắt. Vô tình đến Kỷ Nguyên Ma Pháp cũng có hai tên em trai chạy tới hộ tống. Híp mắt suy nghĩ, Minh Nguyệt Thiên Lý ung dung mỉm cười.

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Được luyện thành công chưa?

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Rồi!

Diệp Ly Ly cũng thay một thân trang bị tầm thường. Thế nhưng cũng không quang minh chính đại cosplay thành chính mình như Minh Nguyệt Thiên Lý. Cái này cũng quá vô sỉ rồi, hơn nữa nhóm cừu gia nhất định sẽ trả thù khi nhìn thấy Không Phải Được Sư, cho dù có là người thật trong bộ dạng “thật”.

Minh Nguyệt Thiên Lý nhặt một viên đá vụn, ném về phía Nhất Diệp Tri Thu.

Nhất Diệp Tri Thu bị đau nên quát khê:

[Phụ cận] Nhất Diệp Tri Thu: Ai ở bên kia?

Diệp Ly Ly là người vô tội cho nên đứng nguyên tại chỗ. Minh Nguyệt Thiên Lý từ từ đi tới.

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Tại hạ vừa vào trò chơi không lâu, góc độ phóng ám khí cũng không chế không tốt nên mới tìm nơi vắng vẻ mà luyện tập, không ngờ đã mạo phạm mấy vị huynh đệ. Thất lễ, thất lễ.

Đám người Nhất Diệp Tri Thu đánh giá hắt cùn Diệp Ly Ly, sau đó cũng ôm quyền:

[Phụ cận] Nhất Diệp Tri Thu: Không sao, vào tới tận đây thì thực lực hai vị cũng không tồi.

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Không dám, chúng tôi giết quái ở vùng phụ cận Tân Thủ thôn, chém chém giết giết một đường thì đến đây lúc nào không hay.

Hai mắt Nhất Diệp Tri Thu phát sáng.

[Phụ cận] Nhất Diệp Tri Thu: Tân Thủ thôn?

Minh Nguyệt Thiên Lý phảng phất như không phát hiện ra sự mừng rỡ của hắn, vẫn phàn nàn:

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Đúng vậy. Thiết lập của Thế Giới Giang Hồ cũng thiệt là, bản đồ các nơi thâm sơn cùng cốc người khác đều có thể đi vài vòng là có thể trở lại điểm xuất phát rồi, còn tại hạ thì ngược lại hoàn toàn, khó khăn lắm mới tìm được một người dẫn đường bên cạnh đây. Các vị cũng biết, Tân Thủ thôn từ NPC cho đến người chơi mới vào giang hồ, kẻ nào kẻ nấy đều rất thảm thương, ngàn chọn vạn chọn ta mới miễn cưỡng chọn được người này đây này.

Diệp Ly Ly giẫm chân hắn.

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Thấy chưa? Hung dữ như vậy mà ta vẫn phải nhẫn nhịn, đơn giản là không có cách nào chọn được người khác. Các vị nhìn xem, trang bị của ta đều nhờ các huynh đệ trong nội thành bán cho cả đấy, bộ này trông cũng rất thịnh hành. Bọn người đó đều đến từ thành Bình Tuyền, các vị nhìn xem bọn họ có lừa gạt ta không?

[Phụ cận] Nhất Diệp Tri Thu: Không đâu, chính xác là rất thịnh hành.

Nhưng...

Nhưng...

Nhất Diệp Tri Thu nhìn dung mạo của bọn họ, cũng không có ý tứ đả kích. Hắn chỉ ho nhẹ hai tiếng.

[Phụ cận] Nhất Diệp Tri Thu: Vậy... có thể nói cho chúng ta biết Tân Thủ thôn ở nơi nào hay không?

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Thật ra cũng không xa, vượt qua ngọn núi thứ tám của dãy Cửu Nghi phía trước, nó nằm trong khu rừng trúc dưới chân núi.

Diệp Ly Ly không nói một lời, chỉ trầm mặc.

Dãy núi Cửu Nghi, một ký ức đau đớn!

46. Q.2 - Chương 46: Lừa Gạt

Núi Cửu Nghi trong Thế Giới Giang Hồ được xem như khu vực nửa kín nửa hở, bởi vì khu vực rộng lớn, còn chưa có mấy người rãi rãnh đi khám phá nó. Hơn nữa, ngoại trừ Tài Lang là loại người chuyên thu thập tin tức tình báo cùng với buôn bán ra thì còn có ai dám đem mạng mình bán vào khu vực đầy cạm bẫy kia.

Hơn nữa, Tân Thủ thôn thành Bình Tuyền rải rác thừa thớt, nhất là Tân Thủ thôn dành cho được sư, thường thường che kín trong thâm sơn cùng cốc, có người cả tháng không xuất thôn cũng không phải chuyện kỳ lạ gì, đối với một tân thủ thì cũng chỉ là chuyện thường ngày. Nhất Diệp Tri Thu lại không chút nghi ngờ đối với lời nói của Minh Nguyệt Thiên Lý. Hắn quay sang thương lượng vài câu với người của bang hội Tử Sắc U Linh, sau đó quay lại cáo biệt hai người.

Minh Nguyệt Thiên Lý nhàn nhã lừa dối đám người Nhất Diệp Tri Thu, cũng phất phất tay chào tạm biệt.

Diệp Ly Ly thương cảm mà nhìn đám người Nhất Diệp Tri Thu đang xuất phát đến núi Cửu Nghi. Cô quay đầu lại nhìn Minh Nguyệt Thiên Lý đang cười đến bình thản, lập tức cảm thấy hắn với Trúc Hải Thính Tùng là cùng một loại người.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Chuyên môn của trang chủ Minh Nguyệt không phải là lừa gạt người khác chứ?

Minh Nguyệt Thiên Lý sờ sờ mặt nạ da người hơi dử tợn trên mặt, trả lời:

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Xem ra đẳng cấp kỹ năng vẫn còn rất thấp, tạo ra mặt nạ chẳng có chút hình tượng ánh sáng chói lọi gì cả, vẫn nên đi luyện cấp kỹ năng thôi.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Bọn họ đến Tân Thủ thôn không phải làm nhiệm vụ thăng cấp chứ? Chỉ có điều, Tân Thủ thôn mà bọn họ muốn tìm cũng không phải nằm ở núi Cửu Nghi!

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Đi thêm trăm dặm theo hướng hồi này của bọn họ là tới nơi.

Diệp Ly Ly nhìn qua nơi hắc chỉ, quả nhiên... quả nhiên là hướng ngược lại...

Ba ngày sau.

Thành Bình Tuyền.

Trong quán trà, đủ hạng người ngồi cùng nhau, còn có người ngồi bên trong phòng riêng, bên ngoài là gánh hát cùng gánh xiếc hi hi ha ha diễn tuồng. Đây là hệ thống NPC xuất sắc lưu lạc nhân gian, trong lúc người chơi tham gia nhiều hoạt động sôi nổi thì nhóm NPC này cũng từng bước tiến hóa. Nếu bỏ qua vụ kêu gào đạo thiết kế lúc trước của đám người Tây phương thì trong trò chơi có thể nói là rất an bình.

Thế nhưng vẫn có chút hơi thở không tầm thường.

Vốn dĩ Thiên Lý Sơn Trang tận dụng toàn bộ nhân lực tìm kiếm tung tích của vị trang chủ vừa bị đánh cho xuyên không trở về, thậm chí còn nghi ngờ Kỷ Nguyên Ma Pháp lại duỗi bàn tay chạm đến trang chủ của bọn họ một lần nữa. Đáng tiếc Minh Nguyệt Thiên Lý từ chối tiếp thu tin tức tìm người này, rõ ràng trên danh sách bạn hữu có online nhưng người lại như bốc hơi, không thấy bóng dáng.

Chúng Nhân Bang bên kia dường như bình tĩnh hơn nhiều. Đoàn người chuyên chú hoàn thành thiết lập đại lục mới, những bang chúng không có hứng thú với phương án này thì chỉ nhìn chằm chằm cơn ác mộng mang tên Ly Sơn của họ. Đám người chuẩn bị đi chiếm núi, quyết tâm bắt phương trượng chùa Ôn Tự làm “áp trại phụ nhân”. Vốn dĩ không ai phát hiện sự mất tích của bang chủ nhà mình.

Sau khi đoàn trưởng Thiết Huyết Quân Đoàn hiện nay là Nhất Diệp Tri Thu dẫn nhóm người Tử Sắc U Linh trở về từ núi Cửu Nghi liền đưa ra huyết lệnh chặn giết, thế phải bầm thây vạn đoạn hai tên người chơi ti tiện gặp được trong núi sâu.

Bảng thông báo của thành Bình Tuyền dán bức họa hai người chơi kia, rất nhiều người đều ngừng chân xem náo nhiệt.

[Phụ cận] Tiểu Muội Muội: Thật sự là vô cùng thê thảm.

[Phụ cận] Tiểu Biệt Thắng Tân Hôn: Trưởng thành có bộ dạng này, khó trách cứ trốn trong núi sâu không dám ra ngoài.

[Phụ cận] Ban Tử: Thiết Huyết Quân Đoàn thật là cả tin, thế nhưng lại đi tin tưởng người như vậy.

Lặng im lắng nghe nghị luận xung quanh, một người áo xanh nói:

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Kỹ năng thăng cấp thật đúng lúc.

Người áo đen bên cạnh mỉm cười.

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Bây giờ đã tiến bộ hơn rất nhiều.

Hai người trang bị bình thường, tướng mạo bình thường, không chút nào thu hút bên trong chồng chất người chơi. Thậm chí những người có cấp bậc vượt qua 30 so với bọn họ còn đặc sắc hơn nhiều.

Khỏi suy luận, hai người này đúng là Minh Nguyệt Thiên Lý cùng Diệp Ly Ly đã mất tích ba ngày nay.

Bọn họ đi dạo một vòng, nghe ngóng tin tức mấy ngày này ở thành Bình Tuyền. Minh Nguyệt Thiên Lý bỗng nhiên nhíu mày.

Đám người chơi bên cạnh tản ra, cách đó không xa vẫn còn một tráng sĩ cầm thạch chuỳ, trước ngực thủng một lỗ lớn. Hai tay hắc ta ôm ngực, vẻ mặt vô cùng đau đớn. Một thư sinh tiến đến, vỗ vỗ bả vai tráng sĩ.

[Phụ cận] [Hệ thống] Văn Nhược: 99% sẽ giáp mặt với đội quân tóc dài kia trong tửu lâu mới mở, chỉ cần ta hét to vài tiếng thì thế nào người cũng bị trả thù, ngoại trừ... tiền, hắc hắc.

[Phụ cận] Tráng Hãn: ...

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: ...

Đầu năm nay, ngay cả NPC cũng gian trá thành tánh rồi, có còn để cho người khác sống hay không?

Đang im lặng không nói gì, đội quân tóc dài trong miệng thư sinh từ xa đến gần. Lúc trước, nhóm người bị Minh Nguyệt Cửu Viện Đoàn đá ra khỏi đội ngũ đã tự thành lập một đội quân, quyết tâm trong thành Bình Tuyền đuổi giết những người chơi mặc quần áo tương tự như Minh Nguyệt Thiên Lý cùng Không Phải Được Sư. Bọn họ vô cùng đắc ý khi có thể thủ tiêu bớt những kẻ giả mạo.

Mới đầu, vài người chơi còn lấy sự đuổi giết của mỹ nhân làm thú vui, sau vài lần bị vây giết thì chỉ cần nghe tin đã sợ mất mật.

Minh Nguyệt Thiên Lý cùng Diệp Ly Ly hai mặt nhìn nhau, lẳng lặng thối lui đến bên đường. Tuy không biết tình hình mưa gió trong nội thành Bình Tuyền, nhưng thuận miệng đi hỏi thăm một vòng sẽ biết rõ trái phải ngay thôi. Đáng tiếc bọn họ đã chậm nửa nhịp, một người cầm đầu nhìn thấy hai người liền quát lớn, sau lưng đã có mấy bóng người lướt tới bao vây Minh Nguyệt Thiên Lý.

Người nọ xoay người xuống ngựa, ưỡn ngực, ngẩng cao đầu nhìn Minh Nguyệt Thiên Lý. Diệp Ly Ly nhắm tính trong lòng cô bé nhỏ nhắn xinh xắn chưa tới năm thước trước mặt này bao nhiêu tuổi. Nhìn nhìn lại cái tên Minh Nguyệt Thiên Lý lâm nguy không sợ, dao kiếm đặt trên cổ vẫn không chút sứt mẻ, nhìn ngang nhìn dọc cũng nhìn không ra cái tên này thu hút người ở điểm nào.

Cô bé kia trừng mắt nhìn Minh Nguyệt Thiên Lý, nói:

[Phụ cận] Tiểu Hải Tử Khả Ái: Người mà cũng dám đeo trang bị của Minh Nguyệt ca ca sao?

... Đây là Minh Nguyệt.

[Phụ cận] Tiểu Hải Tử Khả Ái: Minh Nguyệt ca ca chính là người lợi hại nhất trên đời, ngay cả bộ dáng, kết đôi với kẻ lừa gạt của Chúng Nhân Bang – Không Phải Được Sư kia cũng đã quá lợi cho tay nhân yêu đó rồi.

... Đây là Minh Nguyệt.

Minh Nguyệt Thiên Lý vẫn đứng yên tại chỗ, không nói một lời.

[Phụ cận] Tiểu Hải Tử Khả Ái: Đã biết sai ở đâu chưa? Mau đổi trang bị rồi đưa cho ta, nếu không đừng trách tại sao ta không khách khí. Lột sạch hần ta ném vào trong hồ cho ta!

Diệp Ly Ly câm lặng, nếu cô bé này biết người trước mặt chính là Minh Nguyệt Thiên Lý vẫn tâm tâm niệm niệm thì không biết sẽ có biểu cảm gì. Cái tên Minh Nguyệt Thiên Lý này lại bình tĩnh đến kỳ lạ.

Chẳng lẽ là...

Minh Nguyệt Thiên Lý bỗng nhiên khẽ cười, bộ dạng như một người ôn hòa khiêm tốn.

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Cứ tưởng thành Bình Tuyền thoải mái kinh doanh nhiều đồ vật, ai ngờ là trang bị có lệnh cấm buôn bán. Cái tên kia thế mà còn bảo trang bị này rất thịnh hành, mặc vào sẽ mê đảo nhiều tiểu muội muội, không ngờ mới vào thành đã bị các người tóm.

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: ...

Cô bé kia nhú mày, có vẻ rất giận dữ.

[Phụ cận] Tiểu Hải Tử Khả Ái: Rõ ràng là loại giao dịch bị cấm, ai dám buôn bán lộ liễu như vậy?

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Cũng không rõ ràng lắm, mua ở ngoài thành đấy. Vẫn còn định đổi trang bị với giá thấp nữa cơ, bây giờ đành phải mặc đồ tân thủ. Haizzz...

Ánh mắt của hần đặt lên rơi bằng thông báo sau lưng.

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Trên người kẻ đó hình như có ký hiệu giống chữ ký của bảng thông cáo này.

Hai bàn tay trắng như phấn của cô bé siết chặt.

[Phụ cận] Tiểu Hải Tử Khả Ái: Thiết Huyết Quân Đoàn! Nhất định còn có đám người Tử Sắc U Linh kia nữa. Ta sẽ không bỏ qua bọn chúng!

Cô bé quay đầu nhìn dáng vẻ có chút quê mùa của Minh Nguyệt Thiên Lý và Diệp Ly Ly, rất hào phóng ném cho bọn họ hai bộ trang bị mới.

[Phụ cận] Tiểu Hải Tử Khả Ái: Người không biết không có tội, sau này hai người ở nội thành Bình Tuyền có chuyện gì thì có thể đến tìm ta. Hừ, ta đi trước, phải tìm đám người Thiết Huyết Quân Đoàn để tính sổ.

Diệp Ly Ly nhìn bóng dáng nhỏ nhắn xinh xắn đang quay đầu bước đi với ánh mắt tán thưởng, một cô bé rất phóng khoáng.

... Chỉ là ánh mắt nhìn người quá kém!

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Sao mà nội thành Bình Tuyền lại bỗng nhiên xuất hiện nhiều kẻ khoe khoang như vậy nhỉ?

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Khoe khoang?

[Mật âm] Không Phải Được Sư: À không, kẻ tiêu tiền như nước...

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Là em gái.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Sao?

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Cha tới rồi! Trước đó vài ngày dưới sự cho phép của ông, ta liền đăng nhập trò chơi, chỉ là bỗng nhiên bị truyền tống đến Kỷ Nguyên Ma Pháp cho nên mới tránh được một kiếp.

Minh Nguyệt Thiên Lý nói một cách hời hợt.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Thế còn đoàn trưởng Minh Nguyệt Cứu Viện Đoàn kia?

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Mẹ.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Bọn họ...

Cái gia đình này rốt cuộc là như thế nào vậy?

Hai người Diệp Ly Ly đi trên đường gặp phải sáu thành viên Thiên Lý Sơn Trang đang đi tìm Minh Nguyệt Thiên Lý.

Ba người trong đội quân tóc dài đang tìm Minh Nguyệt Thiên Lý để giết.

Đều bị Minh Nguyệt Thiên Lý lừa gạt một cách bay bổng.

Cứ đi vài bước đều nghe thấy tiếng người nghị luận về Minh Nguyệt Thiên Lý.

Có chữ bói.

Có chữ rửa.

Đương nhiên chủ yếu là thảo luận về chuyện riêng tư cùng bối cảnh của hắn. Theo lý thì với cái tốc độ vùng tiền như nước cùng tướng mạo của hắn đã có thể bị tìm ra rất nhanh, nhưng thông tin chi tiết về hắn lại hết lần này tới lần khác không có chảy ra ngoài. Ngay cả bối cảnh của mấy vị Minh Nguyệt Cứu Viện Đoàn cũng bị bói móc được mà một nửa tin tức về hắn cũng không có.

Cuối cùng chỉ có thể kết luận: Hắn có gian tề! Hắn có gian tề trong hệ thống cho nên mới có thể một miếng thịt của hắn cũng không được tìm thấy!

Trên đường, bên môi Minh Nguyệt Thiên Lý vẫn treo một nụ cười.

Diệp Ly Ly vẫn còn ngây ngốc.

47. Q.2 - Chương 47: Giấc Mơ

Minh Nguyệt Thiên Lý cảm thấy những người đi theo hắn đều là vì xuất thân cùng dung mạo của mình.

Bằng chứng chính là dọc một đường đi không có người nào có thể nhận ra hắn.

Diệp Ly Ly cảm thấy cũng không hoàn toàn đúng.

Cô ngẩng đầu nhìn bảng thông báo của Chúng Nhân Bang, chất liệu giấy làm từ sợi gai được sản xuất từ một phân xưởng của Chúng Nhân Bang mới mở gần đây. Để tập trung vào việc vẽ phác thảo đại lục mới trong hoạt động sáng tạo dành cho người chơi, Tài Lang cảm thấy mua giấy và bút mực vẽ bản thảo qua hệ thống thật sự quá lãng phí, cho nên hắn khai trương một cửa hàng, tự mình nghiên cứu phương pháp sản xuất giấy mực. Càng ngày Chúng Nhân Bang càng thiếu nhân lực trầm trọng. Tài Lang cung cấp tọa độ cửa hàng, sau đó liên hệ với NPC chiêu mộ nhân thủ.

Diệp Ly Ly cầm mảnh giấy tuyên nhân sự do Chúng Nhân Bang sản xuất trên tay.

Hai người nghênh ngang đi vào lãnh địa Chúng Nhân Bang.

Dòng sông Trường Giang trong vắt bắt ngang cánh rừng Trúc Lâm Tùng Hải, bên kia bờ có một cột khói xám lượn lờ nổi bật giữa bầu trời xanh bao la bát ngát. Trúc Hải Thính Tùng gối đầu lên pháp trường nằm dài trên chiếc bè bằng trúc, dáng vẻ ung dung nhàn nhã, mặc cho dòng sông xô đẩy chiếc bè trôi đến bất kỳ đâu.

Hắn nhắm mắt, dường như rất thỏa mãn.

Xa xa, Liễu Như Phi Phi ngóng nhìn ánh mặt trời chói chang, quay đầu hỏi Tài Lang:

[Phụ cận] Liễu Như Phi Phi: Trúc Hải Thính Tùng không phải là say tàu sao? Sao lại nhảy lên bè trúc chơi trò nước chảy bèo trôi rồi? Đúng là mùa hè dễ khiến người ta thay đổi đến khác thường.

Ánh mắt Tài Lang rất ôn hòa, mang theo nhàn nhạt vui vẻ.

[Phụ cận] Tài Lang: Tốc độ dòng chảy khoảng 0.0001 mét mỗi giây, dưới đáy bè trúc tuy có đá ngầm nhưng độ sâu của nước cũng khoảng chừng 0.3 mét, vừa đủ nâng bè trúc lên không để cho nó mắc cạn. Người nằm trên đó cũng sẽ không vì ngủ say mà bị dòng nước cuốn đi trong khi có thể hưởng thụ sự mát mẻ của hơi nước, dưới ánh mặt trời cũng cảm thấy nhẹ nhàng khoan khoái...

...

Thật đúng là giải thích.

[Phụ cận] Tài Lang: Năm trước đây chính là lãnh địa của ta, năm nay lại bị cái tên vô sỉ này chiếm mất.

[Phụ cận] Liễu Như Phi Phi: ...

Liễu Như Phi Phi nghe thấy tiếng động bên cạnh, quay đầu lại liền nhìn thấy hai người Diệp Ly Ly đang đứng đó, hắc tuyến bám đầy trên trán.

Tài Lang nhìn giấy thông báo trong tay hai người, cười nhạt.

[Phụ cận] Tài Lang: Phân xưởng sản xuất giấy mực ở phía trước, hoan nghênh hai vị!

Diệp Ly Ly lườm lườm pháp sư mặc áo bào tím đang nằm trên sông, ý cười trong mắt càng rõ.

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Ông chủ Tài Lang, quy trình sản xuất giấy có phải có công đoạn chặt trúc rồi nung trúc hay không?

Chú thích: Trúc Hải trong Trúc Hải Thính Tùng có nghĩa là “trúc xanh”, Diệp Ly Ly bảo “chặt trúc rồi nung trúc” có nghĩa là chặt Trúc Hải Thính Tùng ra rồi nung lên, cho bỏ ghét.

Trúc Hải Thính Tùng bỗng nhiên trợn mắt, sát khí nhàn nhạt lao thẳng tới.

Diệp Ly Ly kéo góc áo của Minh Nguyệt Thiên Lý, nhanh chóng biến mất trong rừng trúc như một làn khói.

[Mặt âm] Không Phải Được Sư: Nhìn đi, bọn họ cũng không nhận ra chúng ta.

Minh Nguyệt Thiên Lý không nói gì.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Thực lực thì kém hơn tên Thính Tùng kia, tài lực thì không bằng Tài Lang, bộ dáng đáng yêu thì càng đừng nên đem ra so sánh với Liễu Như. Bây giờ bọn họ vẫn không nhận ra ta, vậy mà nói chúng ta đều là bạn bè.

Minh Nguyệt Thiên Lý vẫn không nói.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: ... Gần đây ta hay nằm mộng.

Nhàn nhả cất từng bước chân dạo trong rừng trúc, Diệp Ly Ly quay đầu lại nhìn hắn, trong mắt chất chứa một chút tĩnh lặng.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Ta không phải con cái nhà họ Diệp, người nhà bao gồm em trai, cha, mẹ, tất cả đều không phải người thân của ta.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Huynh không biết đâu, lúc đầu gặp huynh ở hang động Korda, ta có một chút thất vọng...

Cô thoáng nhìn thấy sắc mặt Minh Nguyệt Thiên Lý có chút không tốt, có chút khó coi, Diệp Ly Ly cắn môi, nói tiếp:

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Bởi vì từ nhỏ đến lớn, người đầu tiên ta tìm được đều là em trai...

Liếc mắt nhìn, dường như càng giải thích thì sắc mặt của hắn càng không tốt. Vẫn không đề cập tới thì tốt hơn, mau đổi đề tài thôi!

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Chuyện xảy ra như vậy ngoại trừ từ trong gia đình thì còn có nguyên nhân khác.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Theo lý thuyết thì trẻ em từ ba tuổi là đã có trí nhớ, mà trong đầu ta, mọi chuyện xảy ra trước năm năm tuổi đều là một khoảng trống.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Gần đây ta thường nằm mơ, có một người rất xinh đẹp bế ta lên, đặt ta vào lòng của một người khác, nhưng người nọ chỉ thuận miệng nói hai câu qua loa, rồi tiếp tục ôm lấy máy tính, mười ngón tay chuyển động không ngừng nghỉ, ngay cả một đứa bé cũng cảm thấy cô đơn.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Ta còn mơ thấy người xinh đẹp đó nằm trên giường bệnh, hơi thở yếu dần.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Ta mơ thấy cái người kia đẩy cửa xông vào, khuôn mặt tiều tụy như đã nhiều đêm không ngủ. Hắn quỳ gối trước giường, cúi đầu khê hôn bàn tay đang dần lạnh như băng.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Ta... mơ thấy, ta hận hắn.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: ... Mơ thấy hắn rống to, xin ta gọi hắn một tiếng ba ba.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Ta còn mơ thấy...

Còn định kể, lại bị một lòng bàn tay ấm áp che lấy hai mắt.

Nước mắt lẳng lặng chảy xuống từ những kẽ tay.

Minh Nguyệt Thiên Lý thở dài.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Ta còn... mơ thấy tai nạn máy bay...

Nói xong, Diệp Ly Ly đột nhiên cảm thấy rất nhẹ nhàng.

Lúc những cơn mộng mới xuất hiện, cô đã từng đi tìm đủ mọi tư liệu về những năm qua. Sự cố năm đó chỉ được nhắc đến rất sơ sài. Chuyến bay hàng không dân dụng từ châu Á bay đến châu Âu gặp tai nạn, giới truyền thông nói rằng đây là tai nạn hàng không có số lượng thương vong nhỏ nhất trong lịch sử.

Không có tử vong.

Do sự can thiệp của chính phủ, hành khách trên máy bay hoàn toàn từ chối phỏng vấn tình huống lúc đó với truyền thông. Cuối cùng có một đứa trẻ bị phóng viên dụ dỗ nên nói rằng trên máy bay có một chú rất

đẹp trai hướng dẫn bọn họ nhảy dù. Phóng viên cầm những tấm ảnh chụp hàng khách trên máy bay đưa cho cậu bé nhận diện, cậu bé đều lắc đầu, cuối cùng bỗng nhiên khóc lên.

Cái chú kia không có nhảy xuống.

Tin tức này rất nhỏ bé, người để ý tới nó cũng không nhiều.

Ngoài ra, tin tức đưa ra còn về một vị bác sĩ Đông y trẻ tuổi, chắc cũng chỉ mượn tai nạn hàng không này để tạo tên tuổi. Vị bác sĩ trẻ tuổi kia cũng là một hàng khách trên chuyến bay, nếu không có người này chỉ sợ rất nhiều hành khách sợ độ cao khác sẽ thương vong. Diệp Ly Ly nhớ rõ người trong bức hình đã phai màu.

Trúc Hải Thính Tùng năm mười tuổi.

Lúc ấy cô dốc hết sức điều tra tung tích của Trúc Hải Thính Tùng, biết được cái người được xưng là “Quý y” trẻ tuổi đang sống ở một đất nước phương Tây. Nhìn bờ biển mênh mông, bỗng nhiên cô cảm thấy mờ mịt. Từ nhỏ đến lớn đều chưa từng rời khỏi mảnh đất kia. Đúng lúc chuyện kinh doanh của nhà họ Diệp xảy ra chút vấn đề, em trai tiếp nhận công ty. Đề nghị đầu tiên của hắn chính là đưa cô đến châu Âu nương nhờ nhà người quen – chú Cam Đạo Phu, miễn cho chủ nợ tìm đến gây phiền phức cho cô.

Diệp Ly Ly rời khỏi gia đình chính là như vậy.

Đáng tiếc, Trúc Hải Thính Tùng sở dĩ được xưng “Quý y” chính là vì hành tung của hắn rất bất định.

Khi đó đọc được tin tức báo lá cải “Quý y tham gia game online”, cô liền bảo em trai đưa mình một tài khoản, chức nghiệp phải là được sư. Ý đồ của cô chính là đề cao tên tuổi của mình ở trò chơi này, để xem Trúc Hải Thính Tùng có chủ động đến tìm mình hay không.

Không ngờ vừa đăng nhập vào trò chơi đã bị cuốn vào vòng xoáy ân oán.

Không ngờ Trúc Hải Thính Tùng lại không chơi chức nghiệp được sư.

Không ngờ...

Trăm phương nghìn hướng tìm kiếm hắn.

Không ngờ...

Còn có thể nhìn thấy khuôn mặt luôn tươi cười, mang theo áy náy, mang theo bao dung trong trí nhớ kia.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Cho nên, ta quyết tâm phải sống cho thật tốt.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Nếu sự cố gắng của mình không được thừa nhận thì càng phải trở nên xuất sắc.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Không chiếm được sự chú ý thì càng phải cố gắng khiến mình trở nên đặc sắc.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Cho dù không làm được, cũng phải nghĩ rằng luôn có người quan sát mình.

Giữa cánh rừng trúc xanh biếc.

Hai người đứng yên.

Diệp Khâm kinh ngạc nhìn hai chiếc bóng phía xa xa trong rừng trúc, một đen một xanh vô cùng quen thuộc.

Âm thanh gió thổi, lá trúc đong đưa.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Nhìn đi, bọn họ cũng không nhận ra chúng ta.

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Cho nên nói, những huynh đệ, tỷ muội, thuộc hạ kia nếu không phải vừa ý gia thế ta thì cũng nhìn trúng tiền tài cùng mỹ mạo của ta. Khoan, để ta nói hết rồi hãy ói.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: ...

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Thật ra cũng không có ai dám nghĩ rằng hai người có hai tướng mạo hoàn toàn khác nhau sẽ có quan hệ với nhau.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Đây...

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Vì nàng đào ra chuyện thương tâm của mình đến đổ dành ta, cho nên đến đây đi, gia sẽ tặng cho nàng một nụ cười.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Hừ!

Người áo đen ung dung ngồi xuống.

Người áo xanh khom lưng nhìn hắn.

Diệp Khâm nhìn hai người phía trước đang bốn mắt giao nhau. Trong đầu không ngừng suy đoán bên trong ánh mắt kia là cái gì. Có phải ám áp giống lúc nhỏ hay không? Có phải sự quan tâm ngay cả ba mẹ cũng chưa từng nhận được hay không? Có phải...

Có phải...

Ly Ly đã lớn...

Ánh mắt như vậy, đã không còn thuộc về người em trai là hắn?

Sở Phi vỗ vỗ vai của hắn.

[Mật âm] Sở Phi: Đừng nhìn nữa, lệ sẽ rơi đấy!

[Mật âm] Không Phải Pháp Sư: Nói khùng cái gì vậy?

[Mật âm] Sở Phi: Đồ ngốc!

Thanh âm trộn mực cùng mùi trúc trùng trùng điệp điệp bị cánh rừng trúc xanh thăm che giấu đi.

48. Q.2 - Chương 48: Tài Lang

Tài Lang cảm thấy Thế Giới Giang Hồ thật sự rất thú vị.

Hắn đã sống ở đây hai năm. Đúng vậy, là sinh sống.

Đối với hắn, Thế Giới Giang Hồ thật sự đã trở thành thế giới của hắn. Trạng thái của hắn hôm nay hoặc nên gọi là hồn phách, chỉ còn là một du hồn trên internet.

Năm đó, hắn thật sự đã cảm thấy mình sắp đi theo người vợ đã chết.

Năm đó, mỗi lần nhìn cảnh con gái cùng gia đình anh vợ vui vẻ hòa thuận, hắn cũng rất muốn là một thành viên trong đó.

Thế nhưng, khi nhìn thấy sự có mặt của hắn, sự vui vẻ trên mặt con gái sẽ biến mất.

Con gái của hắn, đáng yêu nhất trên đời này.

Thông minh như vậy...

Đáng yêu như vậy...

Thế nhưng sự hiện hữu của hắn, dường như lại trở thành suối nguồn không vui sướng của con bé.

Vô tình biết được ý đồ hủy hoại mạng lưới internet của một thế lực ngầm năm đó, chuẩn bị khủng bố một chuyến bay hàng không. Hắn cũng đã đưa lời cảnh báo cho chính phủ liên bang cùng công ty hàng không, đáng tiếc cái ID (1) hắn dùng không nhận được sự tin tưởng của chính phủ liên bang, không chỉ đưa ra hành động ngăn cản mà còn phong tỏa tài khoản của hắn.

(1) ID: Identification, nhận dạng cá nhân.

Mọi chuyện chỉ có thể tự mình tìm cách giải quyết.

Con bé vẫn không nói một lời như mọi ngày.

Hắn không chấp nhận tuyệt vọng, rống lên nhiều lần, nhưng vẫn không được nghe hai tiếng “ba ba” kia. Từ khi vợ hắn ôm hận mà chết, con bé luôn trầm mặc, không nói một lời. Hắn không dám đến gần đứa con gái vẫn một mực canh giữ trước giường trước khi vợ hắn qua đời.

Thẹn trong lòng...

Vì có thể sinh sống cùng với một tay hacker không thể lộ ra ngoài ánh sáng như hắn, cô gái có dung mạo diễm lệ kia phải từ bỏ cuộc sống giàu có, đoạn tuyệt quan hệ cùng người trong nhà. Sau này cô ấy dẫn con gái trở về nhà họ Diệp cầu cứu anh trai, xin anh trai bỏ ra một khoản tiền lớn cứu hắn, khiến cho nhà họ Diệp dần dần xuống dốc. Hoàn toàn bởi vì sự kiên trì với công việc hacker của hắn, bởi vì sự kiên trì với giấc mộng của hắn...

Nhiều lần bỏ rơi gia đình trong căn nhà trống trải, chỉ vì xoa dịu những mâu thuẫn của những nhà kinh doanh lớn...

Nhiều lần làm trái lời hứa, vì ngăn cản nguy cơ đến từ mạng lưới internet...

Vứt bỏ trách nhiệm, vứt bỏ sự chờ đợi.

Trong nhà vẫn còn chiếc bánh sinh nhật cắm hai mươi bảy ngọn nến, sáp chảy ra hòa lẫn vào lớp kem bánh. Con gái lẳng lặng ngồi bên giường, không nói một lời, không khóc cũng không cười.

Cô gái luôn mỉm cười nghênh đón hắn trở về, đã không còn chờ đợi hắn nữa.

Con gái của hắn, vẫn lẳng lặng ngồi trên đùi hắn nhìn màn hình máy tính.

Lại vĩnh viễn không mở miệng gọi hắn “ba ba”.

Đã từng, người kia vẫn thường bế con đặt vào lòng hắn, muốn kéo sự chú ý của hắn khỏi màn hình máy tính.

Hắn đều đã quên, ngày đó là sinh nhật của hắn.

Hai vợ chồng họ Diệp thường đến chăm sóc con gái hắn, khi đó con bé đều rất vui vẻ. Chị dâu mang thai đến nhà chơi, con bé vui vẻ cứ một hai đôi sau này sẽ dạy em trai cách yêu thương con cái. Đứa bé năm tuổi nằm trên bụng chị gái, không hề nhìn thấy hắn lẳng lặng đứng phía sau lắng tai nghe.

Hắn biết, con gái của hắn thông minh hơn những đứa trẻ đồng trang lứa rất nhiều, biết hờn, biết giận, biết oán trách hắn, khi hắn bỏ rơi hai mẹ con con bé.

Cho nên không chịu gọi hắn là ba ba.

Nhìn gia đình anh chị vợ phía xa, đột nhiên cảm thấy sự có mặt của mình chỉ là một điều dư thừa.

Cho nên hắn đưa con gái đến nhà họ Diệp.

Hắn đến cửa hàng mua một chiếc áo sơ mi mà vợ thường mua áo cho hắn ở đây.

Hắn đến tiệm mì vợ hắn thích nhất để ăn một tô mì sợi.

Hắn định đến rạp chiếu phim kỷ niệm để xem một bộ phim, không ngờ nơi đây là đóng cửa từ lâu. Nhìn người đến người đi trên đường, chợt nhớ hôm đó là lễ tình nhân. Hắn lấy một mảnh giấy trong túi áo ra, là vé xem phim của bảy năm trước, rất nhiều nếp nhăn, giấy đã ố vàng, bên trên còn để thời gian, là 14.2.2081.

Hắn còn từng cười nhạo người người phương Đông bắt chước lễ tình nhân của phương Tây.

Khi đó hai người vừa mới yêu nhau, hắn đã để cô phải chờ đợi mình.

Lúc đó hắn bận công chuyện, cũng không gọi điện nói cho cô biết. Hắn tự nghĩ rằng chờ phim chiếu hết thì sẽ đến đón cô.

Hắn không biết nói lời khách khí, quả thật chờ hết phim hắn mới đến.

Thời tiết tháng hai vẫn còn se lạnh, người con gái đứng trước cổng rạp chiều phim, thân thể cứng đờ đến phát run.

Thế nhưng khi nhìn thấy hắn đến, cô lại cười đến sáng lạn, nói: “Anh đến rồi!”

Hắn còn đang nghĩ rằng mình đến quá trễ, mọi người đều đã về hết, chỉ còn mỗi mình cô đứng đó chờ hắn.

Đột nhiên, rất nhiều người từ trong rạp chiếu phim đi ra.

Thanh âm nhỏ nhỏ cất lên: “Em nắm tay anh được không? Mọi người ra đông lắm, chúng ta sẽ lạc đấy!”

Khi đó, khuôn mặt nhỏ nhắn của cô ửng đỏ.

Khi đó, hắn không ngờ rằng cô vẫn một mực đứng ngoài cổng chờ hắn.

Hai người đứng trước cổng rạp chiếu phim rất lâu. Có một cậu thiếu niên nắm chặt tay bạn gái của mình đi ra, thốt lên: “Nắm chặt, nếu không sẽ lạc nhau đấy. Coi chừng em phải chạy vòng vòng tìm anh đó”

“Ai... ai thèm đi tìm anh?”

Đôi tình nhân cũng chỉ mới yêu nhau, âm thanh vẫn còn lấp lập thẹn thùng.

Tấm vé xem phim trong tay hắn bỗng nhiên rơi xuống đất.

Không còn ai đó đứng chờ hắn ở đây.

Tháng hai gió nhẹ, mang theo một chút lạnh lẽo thấu xương. Hắn đứng đó thật lâu, rốt cuộc cũng xoay người chạy tới sân bay.

Hắn leo lên một chiếc máy bay hàng không dân dụng, chiếc máy bay mà hắn nhận được tin sẽ bị khủng bố.

Hắn trấn an hành khách, khuyên nhủ tiếp viên, cuối cùng thì khích lệ cơ trưởng.

Một bộ phim được trình chiếu chỉ có mình hắn xem trên máy bay. Hai nhân vật chính nhẹ nhàng chấp nhận lời hứa, nam chính phần đầu quên mình, quyết tâm đi tìm nữ chính, sau đó là cảnh hai người ôm nhau thắm thiết khi gặp lại.

Bỗng nhiên, hắn hiểu rõ vì sao cô thích kéo tay hắn như thế. Cũng chỉ vì cô muốn hắn dành sự quan tâm ỉnh.

Hắn nghĩ rằng, nếu hắn hóa thành tro tàng giữa bầu trời xanh thẳm thì có thể chuộc lại tất cả nước mắt của cô khi ở bên hắn. Trong thoáng chốc lại chợt nhớ đến con gái – kết tinh tình yêu của hai người.

Con gái rất thích sống ở nhà họ Diệp

Con gái, sẽ không bao giờ bởi vì sự xuất hiện của hắn mà che giấu nụ cười nữa.

Soàn soạt...

Màn hình bắt đầu mất tín hiệu, có lẽ chương trình khủng bố đã bắt đầu.

Hắn nhắm mắt lại, bỗng nhiên trong lòng chấn động.

Ba... ba...

Trong khoang máy bay trống rỗng bỗng nhiên quanh quẩn âm thanh non nớt kia.

Dù đã rất lâu rồi không có nghe thấy, hắn tuyệt đối cũng sẽ không nhận sai...

Con của hắn...

Con gái của hắn...

“Bây giờ là bản tin thế giới. Chiều nay đã xảy ra một tai nạn hàng không, chiếc máy bay hàng không dân dụng mang số hiệu 7915 cất cánh từ Trung Quốc đến Mỹ đã gặp sự cố rơi xuống biển không rõ nguyên nhân. Tổng số người bị thương là 77 người, không có ghi nhận tử vong. Trong danh sách hành khách chuyến bay

có một vị bác sĩ, cho nên tất cả hành khách bị thương đều đã ổn định. Lực lượng cứu viện cũng đã đến kịp thời. Chúng tôi sẽ tiếp tục ghi nhận thông tin từ chuyến bay này...”

Không có tử vong.

Lần trước hắn gửi tin tức đến chính phủ liên bang về nhóm khủng bố hàng không này, chẳng lẽ bọn họ đã điều động nhân viên sao? Chỉ là tin tức hắn có mặt trên chuyến bay lại bị giấu nhem, có lẽ chính phủ sợ rằng giới hacker sẽ gây ra bạo động.

Dù sao bọn họ nổi danh là nhóm người không nghe theo sự chi phối của chính phủ, cũng là những phần tử theo chính sách ngoan cố.

Không thể tưởng tượng nổi, lúc máy bay rơi xuống, phát nổ, hắn vẫn còn sống.

Hoặc có thể nói là, thần trí của hắn còn sống.

Thế giới bên ngoài thông qua mạng internet truyền tải tin tức về tai nạn này, dường như hắn bị kéo sâu vào bên trong mạng lưới internet. Dù sao cũng là nơi hắn quen thuộc nhất, hắn gần như chiếm giữ được toàn bộ hệ thống mạng

Chỉ là không có bàn phím, không có chuột.

Hắn giống như một du hồn lấy hệ thống mạng làm nơi sinh sống.

Vĩnh viễn hắn cũng không biết ai đã kết nối mạng lưới internet với chuyến bay đó.

Càng không biết âm thanh gọi “ba ba” làm sao có thể xuyên qua internet mà truyền vào tai hắn.

Cho đến lúc hắn tìm được tài liệu về camera ở sân bay, trên màn hình có một bóng người rất nhỏ, mười ngón tay gõ trên bàn phím.

Quả nhiên, không hổ là con của hắn.

Thời gian, vui mừng, áy náy đồng loạt xông lên đầu.

Thế nhưng hắn không thể ôm lấy con bé.

Hắn biết rõ, con gái đã hôn mê ba ngày ở nhà họ Diệp.

Trong máy tính bác sĩ có giấy tờ về bệnh lý.

Hắn luôn chờ đợi bác sĩ cập nhật tin tức bệnh tình của con bé.

Bác sĩ trở về rất khuya, trên mặt tràn ngập mệt mỏi. Thế nhưng ông ta vẫn bật máy tính lên, viết rõ tình trạng bệnh vào bên trong.

Ông ta viết: Bệnh nhân mất trí nhớ, nguyên nhân là do chịu kích thích quá lớn. Sau này có thể sẽ từ từ nhớ lại, nhưng quên đi có lẽ sẽ tốt hơn, dù sao thì quên đi quá khứ thì cuộc sống mới sẽ bắt đầu.

Hắn tham lam đọc kỹ từng chữ.

Giờ đây hắn chỉ có thể theo dõi sự trưởng thành của con gái thông qua internet.

Sau này, hắn quyết định sáng tạo ra một thế giới khác.

Hắn đặt trung tâm trò chơi ở phương Tây, cùng những người bạn vừa cũ vừa mới thiết kế nên một trò chơi với hệ phòng ngự chống hacker rất cao.

Năm 2099, Kỷ Nguyên Ma Pháp ra đời. Một tháng sau, Thế Giới Giang Hồ cũng chính thức vận hành.

Hắn lựa chọn Thế Giới Giang Hồ.

Dù sao ai cũng sẽ không có hứng thú với trò chơi do chính bàn tay mình tạo ra.

Hắn lấy việc mua bán tin tức làm niềm vui, ai ai cũng gọi hắn là ông chủ Tài. Từ khi trò chơi được cải tiến, người chơi càng ngày càng nhiều, thế giới của hắn cũng càng ngày càng náo nhiệt. Mà con môi của hắn –

con trai út nhà họ Diệp cũng đã mắc câu. Nhờ vào cái tên luôn đặt chị gái mình bên môi, mà hắn có thể tiến gần thêm một bước về phía Ly Ly.

Đáng tiếc, con gái hắn không chơi trò chơi.

Có! Yên lặng rất lâu, Không Phải Được Sự online.

Hắn biết rõ đây không phải là Diệp Khâm.

Hắn run rẩy, gửi tin nhắn đến.

Từ nay về sau, hắn đã có cơ hội nhìn con gái mình trưởng thành.

49. Q.2 - Chương 49: Qua Đời

Đối mặt với những thủ đoạn không ngừng nối gót nhau của Kỷ Nguyên Ma Pháp, Thế Giới Giang Hồ không những không suy tàn, ngược lại càng thêm hưng thịnh.

Người chơi liên tục chiến đấu ở các chiến trường đều khinh thường Kỷ Nguyên Ma Pháp ăn cắp cảm nhận của trò chơi khác, hại quan hệ của bọn họ với người chơi Thế Giới Giang Hồ lâm vào cục diện bế tắc. Tháng bảy, Thế Giới Giang Hồ kiện Kỷ Nguyên Ma Pháp sử dụng ý tưởng chưa đưa ra thị trường của họ. Thế nhưng, người chơi Thế Giới Giang Hồ dần dần tiếp nhận đám người tuy đến từ bên ngoài nhưng lại náo nhiệt theo chân bọn họ viếng thăm thế giới phương Đông.

Hơn nữa, trò chơi vốn chẳng phân biệt biên giới, chẳng phân biệt giá cả, thì cần gì phải chấp nhất bạn bè khác quốc tịch?

Sau trận bang chiến thảm khốc lúc trước, Kỷ Nguyên Ma lại gặp khủng hoảng.

Dù sao ở nơi có người, cũng không hề giống mạng lưới internet tối đen muốn làm gì thì làm. Có loài người, thì sẽ có quy tắc. Nhiều năm qua, mạng lưới internet thông suốt đã khiến cho đám người công ty Quỳnh Đạo Tư kia trở nên cuồng vọng tự đại. Tổng giám đốc công ty cũng vậy, cho nên công ty cũng dần dần xuống dốc trong tay hắn ta.

Trong mắt tập đoàn Thịnh Thế, công ty Quỳnh Đạo Tư đã gần đến ngõ cụt. Đã từng xem là đối thủ một sống một chết, ngày hôm nay quay đầu nhìn lại thì đối thủ của mình đã không thể chịu nổi kích.

Bến cảng Thế Giới Giang Hồ nghênh đón những vị khách Kỷ Nguyên Ma Pháp ghé thăm, vô cùng náo nhiệt.

Kỷ Nguyên Ma Pháp dần dần cô quạnh.

Một trò chơi, người chơi là quan trọng nhất. Bất luận có thiết lập lại trò chơi hoàn mỹ như thế nào, trang bị hấp dẫn như thế nào, không có người chơi thì cũng chỉ có thể đóng cửa.

Sau khi Đồ Lục Giả đang ngồi ngắm hoa Lê cùng với Hắc Nhân vì chuyện tư mà tán sát toàn bộ người dân trong thành trong trận bang chiến lần trước nhờ neo ở cảng Tác Đa Mã, rời khỏi Kỷ Nguyên Ma Pháp, cổng lớn thành tác Đa Mã chậm rãi đóng lại. Dân chúng trong thành nhìn quang cảnh xung quanh đang dần mất đi cảnh sắc của ngày xưa, đành trở về nhà đóng cửa nghỉ ngơi.

Bọn họ nghĩ rằng có lẽ sẽ có người chơi khác đến.

Sẽ có một đoàn người thích náo nhiệt, lúc bị vây đánh sẽ oa oa cầu cứu lão đại.

Sẽ có những nhân vật diễn lại vở ân oán tình cừu mà dù họ có xem bao nhiêu lần cũng không hiểu.

Thủ vệ nhà giam thành Tác Đa Mã mang số hiệu 030405 nhìn nhà giam trống rỗng, ngăn người. Hắn nhớ khi đó có một nhóm thanh thiếu niên nhiệt huyết ngồi khoanh chân trong nhà giam đánh bài, lá bài bay loạn xạ. Còn có phòng giam số 7 từng có một người im lặng ngồi đó, thường thường nhìn ra rừng hoa Lê bên ngoài song cửa sổ một cách ngăn người. Hoa Lê chính là loài hoa đến từ phương Đông, mà phương Đông lại là một nơi rất thần bí, rất xa xôi.

Đã từng có hai vị khách phương Đông đến thăm, nhao nhao nói chuyện với nhau dưới gốc hoa Lê.

Đột nhiên, hắn nhìn thấy đèn đuốc trong các căn nhà đồng loạt thắp lên.

Hắn đi ra cửa, nhìn thấy một người thủ vệ khác đứng bên ngoài, bên cạnh là một nhóm giặc cỏ trong Thương Thúy Sâm Lâm. Chẳng lẽ bọn họ đồng loạt đến đây tự thú?

Còn đang nghi ngờ, người nọ đã mở miệng:

[Phụ cận] [Hệ thống] Lão đại sơn tặc Thương Thúy: Huynh đài mang số hiệu 030405, có cảm thấy phương Đông là một thế giới rất thú vị hay không? Nếu đối tượng để cướp của sơn trại chúng ta không còn nữa, thì chúng ta nên tiếp tục đuổi theo đám dê béo kia thôi. Còn huynh, ở đây một mình không cảm thấy cô đơn sao?

Đôi mắt màu lam nhạt của hắn ta mang theo nhàn nhạt vui vẻ.

[Phụ cận] [Hệ thống] Lão đại sơn tặc Thương Thúy: Chúng ta nên đến Thế Giới Giang Hồ thôi!

Tháng 7 năm 2110, lịch sử sáng tạo trò chơi của Kỷ Nguyên Ma Pháp xuất hiện một chi tiết rất hoang đường: Tập thể NPC bỏ nhà ra đi.

Lúc Tài Lang nhận được tin này, hắn cười đến nỗi khiến cho người khác không dám nhìn thẳng, người chơi đứng xung quanh hắn nhao nhao lui ra phía sau vài bước.

Đoàn trưởng Minh Nguyệt Cứu Viện Đoàn không khỏi cảm thán Tài Lang nhìn xa trông rộng. Cả người chơi lẫn NPC của Kỷ Nguyên Ma Pháp chuyển đến đây sinh sống, Thế Giới Giang Hồ nhất định sẽ chật kín chỗ, như thế thì tập đoàn Thịnh Thế nhất định sẽ phải tiếp nhận thiết lập đại lục mới của hắn. Có thể đoán được, sau khi chấm dứt công việc buôn bán tin tức cùng trang bị, Tài Lang lại một lần nữa trở thành nhân vật gây mưa tào tạo gió của Thế Giới Giang Hồ. Cái người khiến cho người khác phải nghiêng răng nghiêng lợi này dường như mang theo sức quyến rũ bẩm sinh, khiến cho thuộc hạ dưới trướng luôn tràn đầy sức sống thanh xuân, khiến cho người bên ngoài không tự giác tiếp xúc với hắn, mà chính hắn lại không hề nhận ra ưu điểm đó, chỉ cười đến vô cùng ôn hòa.

[Phụ cận] Đoàn trưởng Minh Nguyệt Cứu Viện Đoàn: Người không quan tâm đến chuyện bang chủ của mình mất tích sao?

Minh Nguyệt Cứu Viện Đoàn cùng Thiên Lý Sơn Trang dường như đã lật tung cả Thế Giới Giang Hồ, vẫn không thể tìm ra Minh Nguyệt Thiên Lý. Tập đoàn Thịnh Thế không cho bọn họ bất kỳ cơ để hỏi lộ nào, bây giờ chỉ có thể dựa vào thiên tài thu thập tình báo Tài Lang ra tay, nhưng hết lần này tới lần khác tên này lại không chịu mở miệng.

[Phụ cận] Tài Lang: Đoàn trưởng à, con cháu đều có phúc của con cháu, quản quá nhiều coi chừng lại biến khéo thành vụng mất.

Bỗng nhiên ngẩng đầu, trừng mắt nhìn người đàn ông trung niên vẫn mang theo tươi cười như lúc ban đầu. Bên mỗi hắn ta chứa đựng nụ cười nhàn nhạt, hai hàng lông mi dường như cũng không có nửa điểm ưu sầu, ánh mắt rơi vào chiếc lều trúc cách đó không xa, dừng trên một người đang vô cùng vui vẻ, ánh mắt đầy ý cười.

Người nọ vẫn bàng quan đứng đó, lại bị người khác lôi kéo vào chiến cuộc, phong độ tư thái nhẹ nhàng nháy mắt bị phá hủy. Trong đám người, nếu không xuất toàn lực thì chỉ sợ sẽ bị đuổi giết đến không còn xương, càng đừng nói đến chuyện duy trì phong độ quân tử.

Một thiếu nữ cười mỉm trốn phía sau lều trúc, âm thầm thương thức kiệt tác của mình.

Không thể dùng trang bị cực phẩm.

Không thể dùng kỹ năng của mình trước mặt người khác.

Không thể dùng bướm hồng phụ trợ thân thể.

Hiển nhiên chính là một tên thần tiên bị đánh xuống nhân gian làm người phàm.

Phần lớn Chúng Nhân Bang đều là con nít cùng thiếu niên, cho nên rất chiều ý người chơi xung quanh. Về phần Minh Nguyệt Thiên Lý, vẫn không cần khách khí với hắn làm gì.

Minh Nguyệt Thiên Lý ngửa đầu nhìn Diệp Ly Ly đang cười đến đắc ý, không khỏi nghi ngờ cô đã thông đồng với đám bang chúng của mình. Hết lần này tới lần khác, đề nghị dịch dung đều do chính hần nói ra, cho nên muốn phát tác cũng chỉ có thể tự trách chính mình. Đang nghĩ ngợi, ánh đao đã lướt đến chóp mũi, tuy mặt nạ da người nằm trên mặt nhưng hàn khí vẫn có thể xuyên qua lớp da.

[Phụ cận] Tiểu Đệ Đệ: Đấu với bọn ta không nên ngẩn người nha

~~[Phụ cận] Bánh Bao Nhân Thịt: Này người mới, đến đây tiếp ba trăm chiêu xem nào.

Cái đám này, rốt cuộc là đang chế mực hay quần áo vậy?

Minh Nguyệt Thiên Lý không nhìn được định rút kiếm, hệ thống tin tức lại phát ra thông cáo thu hút sự chú ý của mọi người.

[Hệ thống] Hôm nay sau giờ Ngọ, một thành viên của đôi song ca Solomon hơn năm mươi tuổi đã rời xa nhân thế. Thành viên còn lại tổ chức một buổi ca nhạc cùng trình diễn thời trang vào cuối tuần này, đồng thời ra mắt ca khúc cuối cùng của nhóm. Thế Giới Giang Hồ được tặng ba ngàn vé, người chơi nào có ý định tham gia xin liên hệ với NPC quản lý nội thành.

Ở đây đều là người trẻ tuổi, nhưng cũng ngỡ ngàng đứng đó không hề nhúc nhích. Hai vị này đã gần sáu mươi tuổi, cho dù có qua đời cũng sẽ không quá mức khiếp sợ. Thế nhưng dù sao cũng là một con người, cho dù biết rõ đó là chuyện sớm hay muộn vẫn không kìm được nước mắt.

Ai mà chưa từng nghe nhạc của họ rồi chìm dần vào giấc ngủ?

Ai mà không trưởng thành cùng các bài hát của họ?

Ai mà không tấu nhạc của hai người họ khi bước vào lễ đường?

Ai mà chưa từng...

Ai mà không...

Thời đại này, dường như đi đến đâu cũng có thể nghe thấy tiếng nhạc của bọn họ, giống như một dòng nước mát chậm rãi chảy vào trong cuộc sống thường ngày.

Minh Nguyệt Thiên Lý thở dài, nói như lẩm bẩm.

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Nhớ lúc còn bé, người nhà ta thường hay bật nhạc của bọn họ. Đáng tiếc, sau này người trong nhà càng ngày càng bận rộn, rất ít có cơ hội họp mặt đầy đủ thành viên.

Diệp Ly Ly chậm rãi nhắm hai mắt, tưởng nhớ.

[Mật âm] Không Phải Dược Sư: Mẹ ta rất yêu thích những bản nhạc của bọn họ.

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Chúng ta cũng đến đó đi.

[Mật âm] Không Phải Dược Sư: Ừ!

Phía nam thành Bình Tuyền.

Hai vị ca sĩ già nhóm Solomon đến Thế Giới Giang Hồ liền nhập gia tùy tục đổi tên cho chính mình, O Bàn Lão Hân lấy tên Tĩnh Sinh, Cao Sáu Lão Hân đổi thành Bình Sinh. Bọn họ nhìn phân xưởng sản xuất mực giấy phía xa xa, có một đám người chơi tràn đầy nhiệt huyết thanh xuân. Gió thổi xuyên qua cánh rừng trúc đưa tới mùi hương thoang thoang của gỗ thông. Bọn họ đột nhiên cảm thấy cuộc sống giờ phút này có lẽ là khoảng thời gian tĩnh lặng nhất, cho dù đám con nít kia luôn âm ỉ nhưng cảm giác vui vẻ cùng ấm áp vẫn luôn quanh quẩn xung quanh hai người.

Bình Sinh ôm một chiếc vĩ cầm. Nếu ở phương Tây, một người đàn ông ôm chiếc vĩ cầm cổ này thì nhất định sẽ chẳng ra cái gì cả. Lúc này, Bình Sinh râu tóc bạc trắng, ngược lại có vài phần tiên phong đạo cốt. Bọn họ ngồi trên mặt đất giữa cánh rừng trúc, tiếng đàn vui sướng chậm rãi vang vọng bên trong rừng. Lặng lặng nghe ca khúc cuối cùng của cuộc đời mình, trên mặt Tĩnh Sinh mang theo nụ cười vui vẻ.

[Mật âm] Tĩnh Sinh: Bạn già, quả nhiên vẫn chỉ có ông đàn mới có thể lọt tai ta.

[Mật âm] Bình Sinh: Xì, ông học cách lấy lòng người khác hồi nào vậy?

[Mật âm] Tĩnh Sinh: Bạn già này...

[Mật âm] Bình Sinh: Ta đây!

[Mật âm] Tĩnh Sinh: Đàn rất hay, ông nhất định sẽ nổi tiếng.

[Mật âm] Bình Sinh: Thôi đi, câu này ông đã nói từ năm mươi năm trước rồi.

[Mật âm] Tĩnh Sinh: Thật không có ăn ý gì cả. Ông nên nói “yên tâm, nổi tiếng thì ta sẽ kéo theo ông”.

[Mật âm] Bình Sinh: Đúng vậy.

[Mật âm] Tĩnh Sinh: Kiếp sau ta vẫn muốn đi du lịch khắp thế giới cùng ông.

[Mật âm] Bình Sinh: Được thôi.

Gió thổi nhẹ, Đôi mắt ướt át của Bình Sinh nhìn thẳng vào bóng dáng đang dần biến mất của người bạn già, dư âm vẫn còn lượn lờ quanh đây. Trước đó, Tĩnh Sinh đã không thể hoạt động, nếu không phải đại não của hắn vẫn còn nhận thức thì bác sĩ nhất định sẽ phán hắn chết rồi. Tĩnh Sinh nói, có thể ở trong trò chơi đàn một ca khúc vì hắn, hắn đã rất vui vẻ rồi.

Bình Sinh ôm chặt chiếc đàn, lẩm bẩm:

[Mật âm] Bình Sinh: Ta không thể vì ông mà đánh đàn nữa rồi. Tất cả những ca khúc của ông, ta đều sẽ giúp ông truyền bá ra bên ngoài, tất cả những gì ông từng tiếc nuối, tất cả những gì ông từng cảm hận, tất cả những gì ông từng yêu một cách nhiệt tình, tất cả, tất cả...

Lá tre khẽ đong đưa, phảng phất như vì người nọ mà mỉm cười.

Năm mươi năm gian nan vất vả, vẫn hiện rõ mồn một trước mắt.

50. Q.2 - Chương 50: Chuyện Cũ

Có một số việc, dù cho bị rất nhiều người quên đi, vẫn còn có người nhớ rất kỹ.

Buổi ca nhạc trình diễn thời trang của Bình Sinh gặp rất nhiều cản trở, nhưng vẫn diễn ra đúng thời hạn, dù sao hôm nay đã không còn là niên đại duy độc chính phủ mười năm trước kia. Hội trường có sức chứa hơn mười ngàn người đã không còn chỗ ngồi, rất nhiều nghệ sĩ quan trọng đều rất muốn tham dự show diễn tưởng niệm đặc biệt này. Nếu chính phủ còn tiếp tục chặn ngang chân, chỉ sợ sẽ khiến cho rất nhiều người tức giận.

Về phần vì sao chính phủ phải cản trở, có lẽ chỉ có một mình Bình Sinh biết rõ. Nguyên nhân chính là vì trong bảng thông báo có một câu: “Ca khúc dành cho người di vãng chưa từng biết mặt”.

Mười ba năm trước, bọn họ từng sáng tác một ca khúc vì người nọ, chính bởi vì sự ngăn cản của chính phủ mà không thể truyền bá.

Tĩnh Sinh từng vì thế mà hậm hực không vui, cho nên hắn rất chán ghét hệ thống nhà nước Tây phương.

Lấy chủ đề là di vãng, buổi trình diễn bắt đầu bằng một cuộn băng video phim nhựa. Bình Sinh chăm chú xem, không khỏi khẽ mỉm cười.

Bạn già, chân tướng bị chôn vùi năm đó nhất định sẽ được trực tiếp trên toàn cầu.

Năm 2087, mạng lưới internet bị công kích bởi một thế lực ngầm. Giới hacker phương Tây lẫn phương Đông vô tình tìm tòi ra mấu chốt sự kiện, quyết định quan hệ hợp tác. Những vị anh hùng sống trong bóng tối

dùng mười đầu ngón sáng tạo ra kỳ tích của mạng lưới internet, thao tác cực nhanh, cực chuẩn, nhanh chóng hóa giải nguy cơ lớn nhất từ trước tới nay của mạng lưới internet.

Kỳ tích xảy ra nhờ vào những vị anh hùng kia dùng cuộc sống ngoài ánh sáng của mình đổi lấy.

Đồng thời, nhóm trưởng của những vị anh hùng trẻ tuổi đó nhận được tin người vợ đầu ấp tay gối của mình đột nhiên qua đời, để lại một đứa con gái chỉ vừa mới năm tuổi.

Năm 2088, lúc vị nhóm trưởng này ôm con gái xem tin tức thì chợt phát hiện ra bởi vì kế hoạch phá hủy mạng lưới internet năm trước thất bại, những thế lực ngầm kia chuyển hướng tiêu cực. Bọn chúng quyết định khùng bố một chuyến bay hàng không dân dụng để đả kích chính phủ.

Vị nhóm trưởng với ký danh là “Hoa” đưa ra lời cảnh báo với cả chính phủ liên bang và công ty hàng không, nhưng không có kết quả, đành một mình leo lên chuyến bay đó.

Tai nạn hàng không lần đó trở thành tai nạn ít thương vong nhất trong lịch sử.

Tất cả hành khách trên máy bay đều an toàn.

Thế nhưng “Hoa” không có nhảy xuống.

Chính phủ liên bang phong tỏa tin tức về “Hoa”, cũng dựa vào tư liệu do “Hoa” cung cấp trước đó mà tiêu diệt toàn bộ những thế lực ngầm.

Vị nhóm trưởng những anh hùng kia từ đó về sau biến mất giữa không trung xanh thẳm.

Trước lúc đó, hẳn vẫn còn nghe thấy thanh âm gọi ba ba của con gái mình.

Năm 2089, giới hacker bị chia lìa một lần nữa.

Năm 2099, giới hacker Tây phương phá vỡ hệ thống máy chủ do “Hoa” lưu lại trong công ty Quỳnh Đạo Tư, phát hiện ra kỹ thuật nâng cấp hệ thống máy tính tinh vi được viết mã từ mười năm trước cùng với hệ thống phản ánh tình hình vật thể tồn tại trong không gian được “Hoa” sáng tạo vì người vợ đã mất của mình. Công ty Quỳnh Đạo Tư đã bóp méo nội dung nòng cốt trong thiết kế trò chơi của “Hoa”, sau đó đưa ra thị trường một thể loại game chơi bằng bàn phím để thử nghiệm.

Chú ý cận kề hướng đi của công ty Quỳnh Đạo Tư, tập đoàn Thịnh Thế đã phát hành Kỷ Nguyên Ma Pháp thứ hai trên thế giới – Thế Giới Giang Hồ.

Giới hacker đánh giá trận địa, quyết định chuyển dời đến trận chiến game online.

Tháng năm năm 2100, Diệp Khâm lừa gạt NPC nhiều lần đã góp phần thúc đẩy Thế Giới Giang Hồ nâng cao chỉ số thông minh của NPC, đồng thời chỉ số cảm xúc cũng được gia tăng gấp hai lần. Điều này đã gián tiếp khiến cho cấp bậc của Thế Giới Giang Hồ cao hơn Kỷ Nguyên Ma Pháp trên mặt trận game online. Một tháng sau đó, công ty Quỳnh Đạo Tư quyết định thiết lập chương trình tập trung trí tuệ nhân tạo của NPC, hai trò chơi lại sánh vai một lần nữa.

Tháng hai năm 2101, công ty Diệp thị gần như tuyên bố phá sản. Con trai út nhà họ Diệp vẫn còn đang theo học đã phải bỏ học, tiếp nhận công ty đang thoi thóp, dùng con số tài chính ít ỏi của mình mua cổ phần của tập đoàn Thịnh Thế. Đồng thời, nhà họ Diệp quyết định đưa Diệp Ly Ly đến châu Âu nương nhờ nhà một người bạn - Cam Đạo Phu, để phòng ngừa chủ nợ nảy sinh ý đồ xấu. Một tháng sau, Diệp Ly Ly tiến vào Thế Giới Giang Hồ.

Ngày hôm đó, Tài Lang chủ động huấn luyện Không Phải Được Sư, bao gồm luyện cấp, xây dựng bang hội, nhận nhiệm vụ, cho đến tận hoàng hôn. Diệp Ly Ly vốn không quen biết với Tài Lang cho nên chỉ nói vài câu tạm biệt nhàn nhạt.

Ngày thứ bảy, gần đến đại hôn cùng Minh Nguyệt Thiên Lý, lại bởi vì vấn đề giá y (1) mà gặp vài rắc rối không đáng có. Tài Lang tự tay may giá y màu đỏ, nhưng vì mặt mũi của Thiên Lý Sơn Trang nên đành mặc cho Minh Nguyệt Thiên Lý phân phó thuộc hạ theo chức nghiệp thợ may. Lúc bấy giờ, Tài Lang nhìn Diệp Ly Ly mặc giá y đội mũ phượng ngồi trên kiệu hoa từ phía xa chậm chậm đi về phía mình, đột nhiên hẳn cảm thấy thật vui mừng. Con bé đã trưởng thành rồi!

(1) Giá y: Áo cưới.

Tháng năm, Thế Giới Giang Hồ cùng Kỷ Nguyên Ma Pháp xác nhập. Bởi vì hoạt động thể nghiệm trao đổi được triển khai, Diệp Ly Ly một mình đến Kỷ Nguyên Ma Pháp. Tài Lang biết rõ có người của công ty Quỳnh Đạo Tư động tay động chân trong đó, nhưng vẫn dẫn dắt Chúng Nhân Bang vượt biển đến đại lục phương Tây.

Tháng sáu, ...

Tháng bảy, ...

Tháng tám, có một số việc cũng nên đến thời gian kết thúc.

Tập Đoàn Thịnh Thế.

Cánh cửa phòng thiết kế ánh sáng bị đẩy mạnh ra. Vị tổng giám đốc trẻ tuổi của tập đoàn Thịnh Thế vui vẻ đứng trước cửa.

“Các người có xem buổi trực tiếp âm nhạc trình diễn thời trang của nhóm Solomon không?”

Chỉ thấy người đàn ông trung niên có chòm râu dài im lặng nhìn màn hình, cô gái xinh đẹp bên cạnh hắn lại thúc giục: “Tua lại đi!”

Hắn đi qua, kinh ngạc mở to mắt. Đó là đoạn ghi hình sân bay vào năm 2088.

Người đến người đi trong sân bay, một bóng người mảnh khảnh ngồi bấm bàn phím thật nhanh.

Bộ dáng chỉ mới bốn năm tuổi nhưng đôi bàn tay thuần thục kia lại giống như bấm sinh, nhanh đến không thể tưởng tượng nổi.

Nhìn thời gian trên bảng ghi hình, đúng là vài giây trước tai nạn máy bay năm đó.

Ba người trong phòng thiết kế ánh sáng trở nên câm lặng.

Người đàn ông trung niên có chòm râu dài đột nhiên hỏi: “Buổi trình diễn thời trang của Solomon như thế nào?”

Tổng giám đốc tập đoàn Thịnh Thế cười đến tươi tắn: “Người ngồi ở chiếc ghế thứ năm mươi bảy chính là con gái của ‘Hoa’!”

Cô gái xinh đẹp vỗ vỗ bả vai của hắn, thở dài: “Thầy bói à, quen sống trên sao Hỏa rồi sao?”

“...”

Từ Nho cười nói: “Đám người đó phải đến Kỷ Nguyên Ma Pháp nằm vùng đó, không muốn suy nghĩ chuyện tăng lương cho họ sao?”

Cô gái xinh đẹp nhún hai hàng chân mày: “Nói như vậy chúng ta phải xem tư liệu đã qua sử dụng sao?”

Từ Nho nhìn màn hình, bật đi bật lại nhiều góc độ ghi hình, nói: “Chúng ta đương nhiên không biết tình huống năm đó rốt cuộc là thế nào. Từ khi biết tin chị dâu qua đời, anh cả dần ít liên hệ với chúng ta hơn. Tôi nghi rằng năm đó trên máy bay, hắn đã thoát được, nhưng mà hắn lại muốn trốn khỏi thế giới này. Chị dâu qua đời, con gái trầm cảm. Trước khi đi hắn lại nhờ vả chị dâu của vợ mình chăm sóc giúp con gái. Hắn đã chuẩn bị cho cái chết...”

“Không thể tin được...” Tổng giám đốc tập đoàn Thịnh Thế chôn mặt trong lòng bàn tay.

“Khoan hãy khóc, ta có một suy đoán” Từ Nho đứng lên, đi tới đi lui trong phòng “Anh cả còn sống, hơn nữa, chúng ta cũng biết rõ hắn”

“Ai?”

“Tài Lang!”

“Trên người Tài Lang có rất nhiều nghi vấn”

“Thứ nhất, Tài Lang có năng lực thu thập tin tức tình báo”

“Thứ hai, thái độ mà Tài Lang đối với Không Phải Được Sư”

“Quan trọng nhất là...”

“Có nhớ cái câu ‘Quyền cước mát xa vạn người’ hay không?”

Khuôn mặt tươi cười của Từ Nho dưới chòm râu dài mang theo vài phần hoài niệm: “Anh cả luôn đứng trước mặt đám nhóc ranh kia nói, cái gì mà ‘xa thì thân, mà gần thì đánh’, ‘bắt giặc thì trước hết phải bắt vua’, lẫn lộn thành một đoàn với đám đó”

Tổng giám đốc Thịnh Thế cũng nhin không được mà mỉm cười: “Đó là sự khác biệt giữa huynh đệ cùng tiểu đệ”

“Bọn họ nghe được câu nói kia trong trò chơi, hơn nữa, tác phong của đám nhóc kia lại rất giống với chúng ta năm đó”

“Chính là nguyên nhân hai người Solomon nhìn trúng Thế Giới Giang Hồ, hay nói cách khác là nhìn trúng đám nhóc Chúng Nhân Bang kia sao?”

Từ Nho gật đầu.

Tổng giám đốc Thịnh Thế đột nhiên hỏi: “Cho dù vẫn chỉ là suy đoán thì bọn họ cũng có thể lấy được số tài khoản chứ?”

Cô gái xinh đẹp cười tủm tỉm, ngồi vào chiếc ghế tựa, chỉ chỉ vào chỗ ngồi bên cạnh, nói: “Đều đã chuẩn mọi thứ, đăng nhập thôi!”

Thế Giới Giang Hồ.

Phía nam thành Bình Tuyền.

Người nọ mặc áo xanh đứng nhìn xóm trúc phía xa.

Ba người chơi vội vàng xẹt qua. Bỗng nhiên dừng lại.

Ánh nắng mặt trời tháng tám nóng hầm hập, chiếu rọi đến khuôn mặt mỉm cười sáng lạn của người nọ.

Về thôi, “Hoa”!

Buổi trình diễn thời trang âm nhạc kết thúc. Minh Nguyệt Thiên Lý hí mắt cười:

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Chúng ta đến đại sứ quán đi!

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Đến... đến đó làm gì?

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Đăng kí kết hôn.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: ...

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Ngẫm lại xem, nếu như muốn nhận tổ quy tông thì sẽ phải đổi tên là Hoa Ly Ly, còn không bằng đổi thành Hạ Ly Ly cho rồi, dễ nghe hơn.

[Mật âm] Không Phải Được Sư: ... Biến!

51. Q.2 - Chương 51: Nghênh Tân

Tiếng động lớn vang lên trong đêm.

Thành Bình Tuyền vẫn còn bao phủ trong làn sương mù mờ lung.

Minh Nguyệt Thiên Lý khoanh tay nhìn Minh Nguyệt Lâu hùng hực khí thế khai trương. Đám nhóc tóc vàng mắt xanh đi đi lại lại bưng những tô bún thập cẩm cay ra bàn cho khách.

Công ty Quỳnh Đạo Tư không ngừng triển khai những thiết kế kỹ thuật cao siêu, nhưng vẫn không đánh lại lửa nóng ở Thế Giới Giang Hồ. Bên trong Minh Nguyệt Lâu, có rất nhiều người ngồi cùng bàn cùng ăn

cùng uống. Đã từng vung kiếm vào nhau, đã từng liều đến sống chết, khi gặp lại nhau vẫn có thể cười nói xóa tan ân cừu.

Ngay cả trò chơi.

Cuộc sống không có nhiều tiếc nuối như vậy, chỉ có thể thỏa thích cười mắng vui đùa âm ỉ.

Người rót rượu thu tay, ánh mắt sắc bén, cười mắng:

[Phụ cận] Tiểu Đệ Đệ: Lão Nhị quá không thăng thần rồi. Lúc trước PK với nhau, người chưa lâm trận đã vội đào ngũ, làm mất mũi chúng ta biến mất hết rồi!

Lật Phát Thanh dứt tay vào trong túi quần, đôi mắt cười híp lại:

[Phụ cận] Lật Phát Thanh: Đó mới là Lão Nhị.

Người thứ ba liếc mắt, mắng:

[Phụ cận] Đồ Lục Giả: Câm miệng!

Hai người này đúng là hết sức vô liêm sỉ, quyết không thể nuông chiều! Hắn bỗng nhiên trợn mắt, ánh mắt mang lạnh lùng:

[Phụ cận] Đồ Lục Giả: Tiểu nhị, lấy cho ta mười bình rượu đất tiền nhất, tính trên đầu hai tên này!”

Ánh mắt chạm nhau, đều là ý cười.

Bàn bên, Bạch Y Tế Tư rũ mi, vụng trộm dò xét phía trên cầu thang xem có người đi xuống hay không. Cung Tiễn Thủ cùng mấy người khác vẫn không nói gì. Lúc trước Tài Lang đứng trước mặt mà bọn họ lại không nhận ra, khó trách bọn họ phải đâm ngực dậm chân hối hận đến cuống quit. Người đàn ông có chòm râu dài nói câu “Tay sai khác với huynh đệ” càng khiến cho hắn nôn ra máu. Nếu biết rõ Tài Lang là “Hoa”, hắn tuyệt đối sẽ không làm những chuyện ngu xuẩn lấy đá đập vào chân mình trước kia.

Người chơi Thế Giới Giang Hồ không có chút phản cảm nào đối với những người chơi đến từ phương Tây, thậm chí khi nhìn thấy bọn họ ngồi ăn bún thập cẩm cay đến nói không ra hơi, nhin không được mà muốn lớn tiếng cười nhạo. Có người nghe rằng trợn mắt mà ăn, có kẻ khê cắn khê nhai một cách chậm rãi, có tên lại ăn như hổ đói.

Đầu bếp nấu bún thập cẩm cay mặt mày càng hơn hớn. Phải biết rằng khoa học kỹ thuật càng ngày càng phát triển, phương tiện cộng đồng càng ngày càng cao siêu, bí quyết nấu bún thập cẩm cay gia truyền của hắn đã không còn nơi nào để thể hiện. Nhìn đồng than đỏ bên cạnh, trong mắt của hắn xuất hiện sự mừng rỡ.

Hôm nay, bọn họ càng ngày càng khiến Thế Giới Giang Hồ trở thành một “thế giới” khác.

Dưới sự yêu cầu của phần đông người chơi, Thế Giới Giang Hồ cùng Kỷ Nguyên Ma Pháp đồng thời chấm dứt sự ngò vức lẫn nhau. Dưới sự cổ động của nhiều người chơi già dặn kinh nghiệm, rất nhiều người vốn không có hứng thú cũng bắt đầu để ý đến hai trò chơi này. Chính sửa cùng cải cách năm ngoái vốn đã khá tốt thì bây giờ đã thăng cấp cả server, nếu không với phần đông người chơi đăng nhập như thế này, không biết có thể khiến server bị tê liệt hay không.

Tài Lang cùng Trúc Hải Thính Tùng đứng trước cánh cửa gỗ khắc hoa của Minh Nguyệt Lâu. Tài Lang cầm một tấm da dê trong tay, dây núi cùng dòng sông chậm rãi hiện ra dưới ngòi bút của hắn. Hắn mỉm cười, nói:

[Mật âm] Tài Lang: Hoàn thành, chào mừng đại lục mới!

Trúc Hải Thính Tùng cười nhạo một tiếng, lại tiếp tục ngắm nhìn dãy núi bao la bát ngát trước mắt.

Từ Nho có trợn mí mắt cũng không mở ra được, dựa vào bả vai cô gái xinh đẹp o o ngủ. Sau khi lau dọn căn phòng của tổ thiết kế, tổng giám đốc tập đoàn Thịnh Thế nằm dài ra trên bàn uống từng ngụm trà lớn. Cái gì là cuộc sống giống cầu, chính là hắn đây!

Tài Lang hôm nay “sống” trong Thế Giới Giang Hồ, hắn không thể không cùng dốc sức liều mạng đàm phán với đám người Kỷ Nguyên Ma Pháp bên kia, dự định tạo dựng lên một thế giới trò chơi khổng lồ.

Tài Lang vung bút lên, bản đồ mới của Thế Giới Giang Hồ lại mở ra. Về phần trang trí cũng có sự đóng góp của tập đoàn Thịnh Thế, do đó công việc của bọn họ lại càng thêm lu bù.

Mặt trời đỏ chậm rãi mọc lên phía bên kia đường chân trời, mặt biển càng thêm đổi màu đỏ rực.

Hai chiến thuyền thả neo trên chỗ nước cạn, phía trên có người bay tới bay lui, rõ ràng không phải bằng hữu chuyện trò mà chính là đánh nhau đến mặt biển dậy sóng. Bỗng nhiên một chiếc thuyền nổi lên từ đáy biển khiến cho hai chiếc chiến thuyền cường hãn phải nghiêng mình. Thân thuyền khảm nạm những viên tinh thạch đặc biệt, chiếc vương miện dưới ánh mặt trời phẳng phất như bị chiếu sáng rạng rỡ.

[Phụ cận] Sở Phi:Ồn ào chết mất! Hại ta không thể chuyên tâm thu thập nguyên liệu!

[Phụ cận] Bánh Bao Nhân Thịt: Thằng nhóc Sở Phi chết tiệt! Đừng tưởng rằng được bang chủ Không Phải cùng Minh Nguyệt Thiên Lý ủng hộ thì tự coi mình như tiểu đương gia của Chúng Nhân Bang!

[Phụ cận] Tiểu Đệ Đệ: Lão đại Không Pháp cùng Tiểu Cam Đạo Phu vẫn còn chưa được cấp phép nữa cơ!

[Phụ cận] Không Phải Pháp Sư: Này! Cái gì mà là tiểu đương gia chứ hả?

[Phụ cận] Khắp Thiên Hạ Ta Đẹp Trai Nhất: A! Có sát khí! Lão đại Không Pháp đến, mau giải tán!

Diệp Khâm ngồi trên cột buồm, áo bào bay bay theo biển gió, đáy mắt là cười nhạt cùng thở dài. Nhìn Sở Phi đang ôm đồng tinh thạch cùng khoáng vật một cách cẩn thận, không khỏi hâm mộ hắn yêu tiền đến không buồn không lo. Điều tại đồng hợp đồng vĩnh viễn cũng không xử lý hết ở công ty, hại hắn không có thời gian quần quít với Ly Ly, mới khiến tên công tử bột Minh Nguyệt Thiên Lý kia thừa dịp mà nhảy vào.

Lại thấy Sở Phi cười tủm tỉm vỗ vỗ bộ y phục màu xanh nhạt thường ngày, y phục ướt nhẹp lập tức trở nên khô ráo, hắn không mở một cửa hàng giặt ủi quả thật rất đáng tiếc. Hắn phân loại chiến lợi phẩm ra, nhìn đồng khoáng vật chổng chất có giá trị không cao, mỉm cười nói:

[Phụ cận] Sở Phi: Quyết định rồi! Đám khoáng vật này phải nâng giá lên bán cho đám trưởng lão kia! Cũng không tin bọn họ không động lòng trắc ẩn!

[Phụ cận] Thiếu Mân Mân: Anh!

Âm thanh thanh thúy dễ nghe vang lên lại khiến cho Sở Phi run rẩy. Lần trước hắn giải thích với Lam Kiều về thân thể thâm hiểm của mình, hắn có một cô em gái đáng yêu. Bây giờ, cô em gái đáng yêu kia lại đứng bên cạnh Lam Kiều, phát phát tay với hắn.

Bể!

Bể rồi!

Lời nói dối bị bể rồi!

Hắn hít một hơi thật sâu, đi lên bờ.

[Phụ cận] Lam Kiều: Anh trai của em đã làm nhiều chuyện trái lương tâm như vậy trong trò chơi, nhưng mà sau này hắn sẽ không làm nữa.

Thiếu Mân Mân mím môi, rống:

[Phụ cận] Thiếu Mân Mân: Làm cái gì? Ai bắt anh ấy làm?

[Phụ cận] Lam Kiều: Không phải gia cảnh nhà em rất khó khăn, cho nên hắn ta phải bỏ học đi kiếm kế mưu sinh sao?

Sở Phi ngồi xổm nhìn em gái của mình, bộ dáng rất biết điều. Không ngờ Mân Mân lại nhú mày, nói một cách lạnh nhạt:

[Phụ cận] Thiếu Mân Mân: Anh Sở Phi, anh lại nói dối có phải không?

Sở Phi nhìn đủ loại ám khí trong tay, nhìn xem có loại nào có thể làm người khác câm miệng hay không. Hắn đáp một cách vô tội:

[Phụ cận] Sở Phi: Nói dối cái gì?

[Phụ cận] Thiếu Môn Môn: Ở nhà, lúc gây chuyện ở bên ngoài đều lấy thân phận giả bạn thân của con trai thứ ba của cha vợ của bác trai cả thật thật giả giả hù dọa người khác. Gia đình em dù có nghèo cỡ nào cũng không để cho con cái bỏ học! Ngoại trừ trường hợp của cái người đã ra trường nhưng trầm mê trong trò chơi!

Sở Phi dò xét sắc mặt của Lam Kiều.

Lam Kiều thở dài một tiếng. Đón ánh nắng, trên khuôn mặt xưa nay vẫn đăm đăm lại mang theo ý cười.

Sở Phi trừng mắt, sau đó khoe môi chậm rãi cong lên, ý cười đầy mặt. Hắn ôm lấy chiếc thùng chứa đầy tinh thạch, cười hỏi:

[Phụ cận] Sở Phi: Bang chủ, mua tinh thạch không? Trăm kim tệ!

[Phụ cận] Lam Kiều: Mười kim tệ!

[Phụ cận] Sở Phi: Quá ác!

[Phụ cận] Lam Kiều: Cái gì cũng có giá trị của nó.

[Phụ cận] Sở Phi: Cứng đầu, quá cứng đầu! Cần sửa đi!

[Phụ cận] Lam Kiều: Đầu tiên chắc sẽ phải bỏ thói quen nâng giá giao dịch ười lần!

[Phụ cận] Sở Phi: Sai! Là gấp trăm lần!

[Phụ cận] Lam Kiều: ...

Lão quản gia nhìn Minh Nguyệt Thiên Lý đứng khoanh tay trước lầu, đẩy đẩy chiếc kính lão, lôi chiếc laptop từ trong túi ra, nói:

[Phụ cận] Lão Quản Gia: Trang chủ, theo số liệu thì ngồi xồm rất không có ích!

Minh Nguyệt Thiên Lý kéo nhẹ tay áo, khẽ đáp:

[Phụ cận] Minh Nguyệt Thiên Lý: Ai ngồi xồm?

[Phụ cận] Lão Quản Gia: Theo số liệu, giờ phút này 90% khả năng là phu nhân đang qua lại ở Tân Thủ thôn thu thập những được liệu chính của {Thần Nông y tịch}. Có 80% khả năng là đang mất dầy, à không, chính là dùng thực lực cường đại đi cướp đoạt quái của tân thủ, tìm xem có thể rơi ra những được liệu cấp thấp mà ngay cả hệ thống cửa hàng cũng khinh bỉ phải mua hay không.

Đang định tiếp tục thao thao bất tuyệt thì Minh Nguyệt Thiên Lý đã biến mất không chút tung tích, cũng mặc kệ ai đang lải nhải bên cạnh.

Lão quản gia đẩy đẩy chiếc kính, tự lẩm nhẩm:

[Phụ cận] Lão Quản Gia: Làm sao mà ai cũng không chịu nghe cho hết câu vậy chứ? Nội dung phía sau mới chính là quan trọng. 100% phu nhân giống như trước kia đi đoạt quái còn bị người ta để ý, một thẻ hai thẻ theo chân phu nhân đi đánh quái tìm được liệu, ngoài ra còn muốn khích lệ trang chủ buông tay, đừng tùy tiện tiện hạ thấp đẳng cấp của phu nhân...

Chân núi Ly Sơn, trước Tân Thủ thôn.

Nữ tử áo xanh hai mắt tỏa sáng nhìn chú gà con nhiều màu béo mập dưới thân kiếm đám người chơi tân thủ. Trên người chú gà nằm màu thường rơi xuống {Cỏ cầm máu}, đúng lúc bổ sung được liệu còn thiếu trong {Thần Nông y tịch}.

Kim châm phóng ra, chú gà năm màu đã nhắm mắt ngã xuống đất, ngay cả giấy dựa cũng không có. Quả nhiên, {Cỏ cầm máu} liền rơi ra.

Vị tân thủ bị đoạt quái kia vốn rất tức giận, khi quay đầu lại liền nhìn thấy một nữ tử áo xanh mắt chứa đầy ý cười, nhìn hắn một cách vô tội. Tuy không phải rất tuyệt mỹ, nhưng khí chất kia lại khiến cho người ta muốn nhanh chóng cưới về nhà. Tân thủ kia lập tức thu kiếm, chấp chấp tay:

[Phụ cận] Bạch Vân Phù Thương: Cô nương cũng luyện cấp sao?

Diệp Ly Ly ngẩng lại đẳng cấp vô cùng thâm của mình, gật gật đầu.

[Phụ cận] Bạch Vân Phù Thương: Chiếc thắt lưng kia đeo được chứ?

Dựa vào {Thuật giám định} học ở Tân Thủ thôn, hắn phát hiện đẳng cấp của Diệp Ly Ly vốn dĩ không bằng mình.

Diệp Ly Ly quay đầu, đáp:

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Có chút phiền phức.

[Phụ cận] Bạch Vân Phù Thương: Phiền phức gì?

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Né tránh!

Một quyển trục ma pháp mở ra trên không trung.

Minh Nguyệt Thiên Lý lẳng lẳng đứng yên bên ngoài rừng trúc, không động đậy nhìn Diệp Ly Ly.

Diệp Ly Ly ho khê hai tiếng, nhìn xuyên qua rừng trúc, dừng lại trên đôi mắt tĩnh lặng của Minh Nguyệt Thiên Lý.

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Chơi chán chưa?

Diệp Ly Ly nhìn hắn bằng đôi mắt trong veo:

[Mật âm] Không Phải Được Sư: Là đi làm nhiệm vụ! Làm nhiệm vụ!

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Nhiệm vụ kia làm tới khi nào mới xong?

[Mật âm] Không Phải Được Sư: ...

[Mật âm] Minh Nguyệt Thiên Lý: Cùng làm.

... Thiệt là, không phải là do tùy tiện cầu hôn cho nên mới trốn hắn sao?

... Vậy thì để hắn tự động tiến đến một lần nữa đi!

... Thật sự là hơi phiền phức một chút.

Bên ngoài Tân Thủ thôn, hai tên người chơi PK nhau, không phân biệt thắng thua. Ngày ấy, diễn đàn Thế Giới Giang Hồ xuất hiện rất nhiều bài viết như măng mọc sau mưa, mắng cho hai tên người chơi vô liêm sỉ ra tro, khiến cho độ khó thăng cấp của tân thủ bay lên trên 50%.

Trong rừng trúc, chiến sĩ tóc đỏ sờ sờ cằm, liếc nhìn Diệp Khâm vẫn không nói một lời bên cạnh.

Diệp Khâm hừ lạnh một tiếng. Chiến sĩ tóc đỏ vỗ vỗ vai hắn:

[Phụ cận] Viêm Hỏa: Nghỉ ngơi đi, nơi nào mà không có cỏ thơm?

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Làm ơn dùng hệ thống phiên dịch, đừng nói tiếng Trung dùm ta một cái!

[Phụ cận] Viêm Hỏa: Hệ thống tổng hợp thanh âm khó có thể so sánh với giọng thật của Không Phải.

[Phụ cận] Không Phải Được Sư: Câm miệng!

Đám tân thủ hâm mộ nhìn hai người, đối với kiếp sống trò chơi trong tương lai càng thêm mong chờ. Nương theo tiếng đánh nhau, Thế Giới Giang Hồ lật sang một trang mới.

Gió thổi mưa rơi, trò chơi vẫn như lúc ban đầu.

– Hoàn chính văn –

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/duoc-su-0-cap>